

.. Rigveda Mandala 1 ..

॥ ऋग्वेदः मण्डलं १ ॥

अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् ।
होतारं रत्नधातमम् ॥ १.००१.०१
अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्यो नूतनैस्त ।
स देवाँ एह वक्षति ॥ १.००१.०२
अग्निना रयिमश्नवत्पोषमेव दिवेदिवे ।
यशसं वीरवत्तमम् ॥ १.००१.०३
अग्ने यं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि ।
स इहेवेषु गच्छति ॥ १.००१.०४
अग्निर्होता कविक्रतुः सत्यश्चित्रश्रवस्तमः ।
देवो देवेभिरा गमत् ॥ १.००१.०५
यदङ्ग दाशुषे त्वमग्ने भद्रं करिष्यसि ।
तवेत्तत्सत्यमङ्गिरः ॥ १.००१.०६
उप त्वाग्ने दिवेदिवे दोषावस्तर्धिया वयम् ।
नमो भरन्त एमसि ॥ १.००१.०७
राजन्तमध्वराणां गोपामृतस्य दीदिविम् ।
वर्धमानं स्वे दमे ॥ १.००१.०८
स नः पितेव सुनवेऽग्ने सूपायनो भव ।
सचस्वा नः स्वस्तये ॥ १.००१.०९

वायवा याहि दर्शतेमे सोमा अरकृताः ।
तेषां पाहि श्रुधी हवम् ॥ १.००२.०१
वाय उक्थेभिर्जरन्ते त्वामच्छा जरितारः ।
सुतसोमा अहर्विदः ॥ १.००२.०२
वायो तव प्रपृञ्चती धेना जिगाति दाशुषे ।
उरूची सोमपीतये ॥ १.००२.०३
इन्द्रवायू इमे सुता उप प्रयोभिरा गतम् ।
इन्द्रवो वामुशन्ति हि ॥ १.००२.०४
वायविन्द्रश्च चेतथः सुतानां वाजिनीवसू ।
तावा यातमुप द्रवत् ॥ १.००२.०५
वायविन्द्रश्च सुन्वत आ यातमुप निष्कृतम् ।
मक्षिव्रथा धिया नरा ॥ १.००२.०६

मित्रं हुवे पूतदक्षं वरुणं च रिशादसम् ।
 धियं घृताची साधन्ता ॥ १.००२.०७
 ऋतेन मित्रावरुणावृतावृधावृतस्पृशा ।
 ऋतुं बृहन्तमाशाथे ॥ १.००२.०८
 कवी नो मित्रावरुणा तुविजाता उरुक्षया ।
 दक्षं दधाते अपसम् ॥ १.००२.०९

अश्विना यज्वरीरिषो द्रवत्पाणी शुभस्पती ।
 पुरुभुजा चनस्यतम् ॥ १.००३.०१
 अश्विना पुरुदंससा नरा शवीरया धिया ।
 धिष्यया वनतं गिरः ॥ १.००३.०२
 दस्रा युवाकवः सुता नासत्या वृक्तबर्हिषः ।
 आ यातं रुद्रवर्तनी ॥ १.००३.०३
 इन्द्रा याहि चित्रभानो सुता इमे त्वायवः ।
 अण्वीभिस्तना पूतासः ॥ १.००३.०४
 इन्द्रा याहि धियेषितो विप्रजूतः सुतावतः ।
 उप ब्रह्माणि वाघतः ॥ १.००३.०५
 इन्द्रा याहि तूतुजान उप ब्रह्माणि हरिवः ।
 सुते दधिष्व नश्चनः ॥ १.००३.०६
 ओमासश्चर्षणीधृतो विश्वे देवास आ गत ।
 दाश्वंसो दाशुषः सुतम् ॥ १.००३.०७
 विश्वे देवासो अप्तुरः सुतमा गन्त तूर्णयः ।
 उम्रा इव स्वसराणि ॥ १.००३.०८
 विश्वे देवासो असिध एहिमायासो अद्बुहः ।
 मेधं जुषन्त वह्नयः ॥ १.००३.०९
 पावका नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती ।
 यज्ञं वष्टु धियावसुः ॥ १.००३.१०
 चोदयित्री सूनृतानां चेतन्ती सुमतीनाम् ।
 यज्ञं दधे सरस्वती ॥ १.००३.११
 महो अर्णः सरस्वती प्र चेतयति केतुना ।
 धियो विश्वा वि राजति ॥ १.००३.१२

सुरूपकृत्नुमृतये सुदुघामिव गोदुहे ।
 जुहूमसि द्यविद्यवि ॥ १.००४.०१
 उप नः सवना गहि सोमस्य सोमपाः पिब ।
 गोदा इद्रेवतो मदः ॥ १.००४.०२

अथा॑ ते॒ अन्त॑मानां॒ विद्या॑म॒ सुमती॑नाम् ।
 मा नो॑ अति॑ ख्य आ ग॒हि ॥ १.००४.०३
 परे॑हि॒ विग्र॑मस्तृ॒तमिन्द्रं॑ पृच्छा॒ विप॑श्चितम् ।
 यस्ते॑ सखि॒भ्य आ वर॑म् ॥ १.००४.०४
 उ॒त ब्रु॑वन्तु नो॒ निदो॑ निर॒न्यत॑श्चिदारत ।
 दधाना॑ इन्द्र॒ इद्भुवः॑ ॥ १.००४.०५
 उ॒त नः॑ सु॒भगाँ॑ अ॒रिवो॑चि॒युर्दस्म॑ कृष्टयः ।
 स्यामे॑दिन्द्र॒स्य शर्म॑णि ॥ १.००४.०६
 ए॒माशु॑माश॒वे भर॑ य॒ज्ञश्रियं॑ नृ॒मादन॑म् ।
 प॒तय॑न्मन्द॒यत्सख॑म् ॥ १.००४.०७
 अ॒स्य पी॒त्वा श॑त॒क्रतो॑ घ॒नो वृ॒त्राणा॑मभवः ।
 प्रा॒वो वा॒जेषु॑ वा॒जिन॑म् ॥ १.००४.०८
 तं त्वा॒ वाजेषु॑ वा॒जिनं॑ वा॒जया॑मः श॒तक्रतो॑ ।
 धना॑नामिन्द्र॒ सातये॑ ॥ १.००४.०९
 यो रा॒योऽव॑नि॒र्महान्सु॑पा॒रः सु॑न्व॒तः सखा॑ ।
 तस्मा॑ इन्द्रा॒य गाय॑त ॥ १.००४.१०

आ त्वेता॑ नि षी॒दतेन्द्र॑म॒भि प्र गाय॑त ।
 सखा॑यः॒ स्तोम॑वा॒हसः॑ ॥ १.००५.०१
 पु॒रु॒तमं॑ पु॒रु॒णामी॑शानं॒ वार्या॑णाम् ।
 इन्द्रं॑ सोमे॒ सचा॑ सु॒ते ॥ १.००५.०२
 स घा॑ नो॒ योग॑ आ भु॒वत्स रा॒ये स पु॑र॒ध्याम् ।
 गम॑द्वाजे॒भिरा स नः॑ ॥ १.००५.०३
 यस्य॑ सं॒स्थे न वृ॑ण्वते॒ हरी॑ सम॒त्सु श॑त्रवः ।
 तस्मा॑ इन्द्रा॒य गाय॑त ॥ १.००५.०४
 सु॒तपा॒ब्ने सु॒ता इ॒मे शु॒चयो॑ यन्ति॒ वी॒तये॑ ।
 सोमा॑सो॒ दध्या॑शिरः ॥ १.००५.०५
 त्वं सु॒तस्य॑ पी॒तये॑ स॒द्यो वृ॒द्धो अ॑जायथाः ।
 इन्द्र॑ ज्यैष्ठ्या॒य सु॒क्रतो॑ ॥ १.००५.०६
 आ त्वा॑ वि॒शन्त्वा॑श॒वः सोमा॑स इन्द्र॒ गिर्व॑णः ।
 शं ते॑ सन्तु॒ प्रचे॑तसे ॥ १.००५.०७
 त्वां स्तो॑मा॒ अवी॑वृ॒धन्त्वा॑मु॒क्था श॑त॒क्रतो॑ ।
 त्वां वर्ध॑न्तु नो॒ गिरः॑ ॥ १.००५.०८
 अक्षि॑तो॒तिः स॒नेदि॑मं॒ वाज॑मिन्द्रः॒ सह॑स्रिणम् ।
 यस्मि॑न्वि॒श्वानि॑ पौ॒स्या ॥ १.००५.०९
 मा नो॑ म॒तां अ॒भि दृ॑हन्त॒नूना॑मिन्द्र॒ गिर्व॑णः ।

ईशानो यवया वधम् ॥ १.००५.१०

युञ्जन्ति ब्रध्मरुषं चरन्तं परि तस्थुषः ।
रोचन्ते रोचना दिवि ॥ १.००६.०१
युञ्जन्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा रथे ।
शोणा धृष्णू नृवाहसा ॥ १.००६.०२
केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसे ।
समुषद्भिरजायथाः ॥ १.००६.०३
आदह स्वधामनु पुनर्गर्भत्वमेरिरे ।
दधाना नाम यज्ञियम् ॥ १.००६.०४
वीळु चिदारुजत्नुभिर्गुहा चिदिन्द्र वह्निभिः ।
अविन्द उस्त्रिया अनु ॥ १.००६.०५
देवयन्तो यथा मतिमच्छा विदद्वसुं गिरः ।
महामनूषत श्रुतम् ॥ १.००६.०६
इन्द्रेण सं हि दृक्षसे संजग्मानो अबिभ्युषा ।
मन्दू समानवर्चसा ॥ १.००६.०७
अनवद्यौरभिद्युभिर्मखः सहस्वदर्चति ।
गणैरिन्द्रस्य काम्यैः ॥ १.००६.०८
अतः परिज्मन्ना गहि दिवो वा रोचनादधि ।
समस्मिन्नृञ्जते गिरः ॥ १.००६.०९
इतो वा सातिमीमहे दिवो वा पार्थिवादधि ।
इन्द्रं महो वा रजसः ॥ १.००६.१०

इन्द्रमिद्गाधिनो बृहदिन्द्रमर्केभिरर्किणः ।
इन्द्रं वाणीरनूषत ॥ १.००७.०१
इन्द्र इद्वर्योः सचा सम्मिश्र आ वचोयुजा ।
इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥ १.००७.०२
इन्द्रो दीर्घाय चक्षस आ सूर्यं रोहयद्विवि ।
वि गोभिरद्विमैरयत् ॥ १.००७.०३
इन्द्र वाजेषु नोऽव सहस्रप्रधनेषु च ।
अग्र अग्राभिरुतिभिः ॥ १.००७.०४
इन्द्रं वयं महाधन इन्द्रमर्भे हवामहे ।
युजं वृत्रेषु वज्रिणम् ॥ १.००७.०५
स नो वृषन्नमुं चरुं सत्रादावन्नपा वृधि ।
अस्मभ्यमप्रतिष्कृतः ॥ १.००७.०६
तुञ्जेतुञ्जे य उत्तरे स्तोमा इन्द्रस्य वज्रिणः ।

न विन्धे अस्य सुष्टुतिम् ॥ १.००७.०७
 वृषा यूथेव वंसगः कृष्टीरियत्योजसा ।
 ईशानो अप्रतिष्कृतः ॥ १.००७.०८
 य एकश्चर्षणीनां वसूनामिरज्यति ।
 इन्द्रः पञ्च क्षितीनाम् ॥ १.००७.०९
 इन्द्रो वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः ।
 अस्माकमस्तु केवलः ॥ १.००७.१०

एन्द्रो सानसिं रयिं सजित्वानं सदासहम् ।
 वर्षिष्ठमृतये भर ॥ १.००८.०१
 नि येन मुष्टिहत्यया नि वृत्रा ऋणधामहै ।
 त्वोतासो न्यवता ॥ १.००८.०२
 इन्द्र त्वोतास आ वयं वज्रं घना ददीमहि ।
 जयेम सं युधि स्पृधः ॥ १.००८.०३
 वयं शूरेभिरस्तृभिरिन्द्र त्वया युजा वयम् ।
 सासह्याम पृतन्यतः ॥ १.००८.०४
 महो इन्द्रः परश्च नु महित्वमस्तु वज्रिणे ।
 द्यौर्न प्रथिना शवः ॥ १.००८.०५
 समोहे वा य आशत नरस्तोकस्य सनिता ।
 विप्रासो वा धियायवः ॥ १.००८.०६
 यः कुक्षिः सोमपातमः समुद्र इव पिन्वति ।
 उर्वीरापो न काकुदः ॥ १.००८.०७
 एवा ह्यस्य सूनता विरप्शी गोमती मही ।
 पक्वा शाखा न दाशुषे ॥ १.००८.०८
 एवा हि ते विभूतय ऊतय इन्द्र मावते ।
 सद्यश्चित्सन्ति दाशुषे ॥ १.००८.०९
 एवा ह्यस्य काम्या स्तोम उक्थं च शंस्या ।
 इन्द्राय सोमपीतये ॥ १.००८.१०

इन्द्रेहि मत्स्यन्धसो विश्वेभिः सोमपर्वभिः ।
 महो अभिष्टिरोजसा ॥ १.००९.०१
 एमेनं सृजता सुते मन्दिमिन्द्राय मन्दिने ।
 चक्रिं विश्वानि चक्रये ॥ १.००९.०२
 मत्स्वा सुशिप्र मन्दिभिः स्तोमेभिर्विश्वचर्षणे ।
 सचैषु सवनेष्वा ॥ १.००९.०३
 असृग्रमिन्द्र ते गिरः प्रति त्वामुदहासत ।

अजोषा वृषभं पतिम् ॥ १.००९.०४
 सं चोदय चित्रमर्वाग्राधं इन्द्र वरेण्यम् ।
 असदित्ते विभु प्रभु ॥ १.००९.०५
 अस्मान्सु तत्र चोदयेन्द्र राये रभस्वतः ।
 तुविद्युम्न यशस्वतः ॥ १.००९.०६
 सं गोमदिन्द्र वाजवदस्मे पृथु श्रवो बृहत् ।
 विश्वायुर्ध्वक्षितम् ॥ १.००९.०७
 अस्मे धेहि श्रवो बृहद्द्युम्नं सहस्रसातमम् ।
 इन्द्र ता रथिनीरिषः ॥ १.००९.०८
 वसोरिन्द्रं वसुपतिं गीर्भिर्गृणन्त ऋग्मियम् ।
 होम गन्तारमृतये ॥ १.००९.०९
 सुतेसुते न्योकसे बृहद्बृहत एदरिः ।
 इन्द्राय शूषमर्चति ॥ १.००९.१०

गायन्ति त्वा गायत्रिणोऽर्चन्त्यर्कमर्किणः ।
 ब्रह्माणस्त्वा शतक्रत उद्धृशमिव येमिरे ॥ १.०१०.०१
 यत्सानोः सानुमारुहद्भूर्यस्पष्ट कर्त्वम् ।
 तदिन्द्रो अर्थं चेतति यूथेन वृष्णिरेजति ॥ १.०१०.०२
 युक्ष्वा हि केशिना हरी वृषणा कक्ष्यप्रा ।
 अथा न इन्द्र सोमपा गिरामुपश्रुतिं चर ॥ १.०१०.०३
 एहि स्तोमो अभि स्वराभि गृणीह्या रुव ।
 ब्रह्म च नो वसो सचेन्द्र यज्ञं च वर्धय ॥ १.०१०.०४
 उक्थमिन्द्राय शंस्यं वर्धनं पुरुनिष्पिधे ।
 शक्रो यथा सुतेषु णो रारणत्सख्येषु च ॥ १.०१०.०५
 तमित्सखित्व ईमहे तं राये तं सुवीर्ये ।
 स शक्र उत नः शक्रदिन्द्रो वसु दयमानः ॥ १.०१०.०६
 सुविवृतं सुनिरजमिन्द्र त्वादातमिद्यशः ।
 गवामप ब्रजं वृधि कृणुष्व राधो अद्रिवः ॥ १.०१०.०७
 नहि त्वा रोदसी उभे ऋधायमाणमिन्वतः ।
 जेषः स्वर्वतीरपः सं गा अस्मभ्यं धूनुहि ॥ १.०१०.०८
 आश्रुत्कर्ण श्रुधी हवं नू चिद्वधिष्व मे गिरः ।
 इन्द्र स्तोममिमं मम कृष्वा युजश्चिदन्तरम् ॥ १.०१०.०९
 विद्या हि त्वा वृषन्तमं वाजेषु हवनश्रुतम् ।
 वृषन्तमस्य हूमह ऊतिं सहस्रसातमाम् ॥ १.०१०.१०
 आ तू न इन्द्र कौशिक मन्दसानः सुतं पिब ।
 नव्यमायुः प्र सू तिर कृधी सहस्रसामृषिम् ॥ १.०१०.११

परि॑ त्वा गि॒र्वणो॑ गिर॑ इ॒मा भव॑न्तु वि॒श्वतः॑ ।
वृ॒द्धायु॑मनु वृ॒द्धयो॑ जुष्टा॑ भवन्तु जुष्ट॑यः ॥ १.०१०.१२

इन्द्रं॑ वि॒श्वान् अ॒वीवृ॑धन्समु॒द्रव्य॑चसं गिरः॑ ।
र॒थीत॑मं र॒थीनां॑ वाजा॒नां स॒त्पति॑ पति॒म् ॥ १.०११.०१
स॒ख्ये तं॑ इन्द्र॒ वाजिनो॑ मा भेम॒ शव॑सस्पते ।
त्वा॒मभि॑ प्र णो॒नुमो॑ जेतार॒मप॑राजितम् ॥ १.०११.०२
पूर्वी॑रिन्द्र॒स्य रा॒तयो॑ न वि द॑स्यन्त्यु॒तयः॑ ।
यदी॑ वाज॒स्य गो॑म॒तः स्तो॒तृभ्यो॑ म॒हते॑ म॒घम् ॥ १.०११.०३
पुरां॑ भि॒न्दुर्यु॑वा॒ क॒विर॑मि॒तौजा॑ अजायत ।
इन्द्रो॑ वि॒श्वस्य॑ कर्म॒णो ध॑र्ता॒ वज्री॑ पुरु॒ष्टुतः॑ ॥ १.०११.०४
त्वं व॒लस्य॑ गो॒मतो॑ऽपा॒विर॑द्रि॒वो बिल॑म् ।
त्वां दे॒वा अ॒विभ्यु॑षस्तु॒ज्यमा॑नास आ॒विषुः॑ ॥ १.०११.०५
तवा॑हं शू॒र रा॒तिभिः॑ प्र॒त्यायं॑ सि॒न्धुमा॑वदन् ।
उपा॑तिष्ठन्त गि॒र्वणो॑ वि॒दुष्टे॑ तस्य॑ का॒रवः॑ ॥ १.०११.०६
मा॒याभि॑रिन्द्र॒ मा॒यिनं॑ त्वं शु॒ष्णम॑वा॒तिरः॑ ।
वि॒दुष्टे॑ तस्य॑ मे॒धिरा॑स्तेषां॒ श्रवा॑स्यु॒त्तिर॑ ॥ १.०११.०७
इन्द्र॑मीशा॒नमो॑जसा॒भि स्तो॑मा॒ अनू॑षत ।
सह॑स्रं॒ यस्य॑ रा॒तय॑ उ॒त वा॑ सन्ति॒ भूर्य॑सीः ॥ १.०११.०८

अ॒ग्निं दू॑तं वृ॒णीम॑हे हो॒तारं॑ वि॒श्ववे॑दसम् ।
अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ सु॒क्रतु॑म् ॥ १.०१२.०१
अ॒ग्निम॑ग्निं ह॒वीम॑भिः सदा॑ हवन्त॒ विश॑पति॒म् ।
ह॒व्यवा॑हं पुरु॒प्रिय॑म् ॥ १.०१२.०२
अग्ने॑ दे॒वा इ॒हा वह॑ ज॒ज्ञानो॑ वृ॒क्तब॑र्हिषे ।
असि॑ होता॑ न ई॒ड्यः॑ ॥ १.०१२.०३
तां उ॑श॒तो वि॑ बो॒धय॑ यद॒ग्ने या॑सि॒ दूत्य॑म् ।
दे॒वैरा॑ स॒त्सि ब॑र्हिषि॑ ॥ १.०१२.०४
घृ॒ताह॑वन दी॒दिवः॑ प्र॒तिष्म॑ रिष॒तो द॑ह ।
अग्ने॑ त्वं र॒क्षस्वि॑नः ॥ १.०१२.०५
अ॒ग्निना॑ग्निः स॒मिध्य॑ते क॒विर्गृ॑ह॒पति॑र्यु॒वा ।
ह॒व्यवा॑इ॒जुह्वा॑स्यः ॥ १.०१२.०६
क॒विम॑ग्निमु॒प स्तु॑हि स॒त्यध॑र्माणम॒ध्वरे॑ ।
दे॒वम॑मी॒वचा॑त॒नम् ॥ १.०१२.०७
यस्त्वा॑म॒ग्ने ह॑विष्पति॒र्दूतं॑ दे॒व स॑प॒र्यति॑ ।
तस्य॑ स्म प्रा॒विता॑ भ॒व ॥ १.०१२.०८

यो अग्निं देववीतये हविष्माँ अविवासति ।
 तस्मै पावक मृळय ॥ १.०१२.०९
 स नः पावक दीद्विवोऽग्ने देवाँ इहा वह ।
 उप यज्ञं हविश्च नः ॥ १.०१२.१०
 स नः स्तवान् आ भर गायत्रेण नवीयसा ।
 रयिं वीरवतीमिषम् ॥ १.०१२.११
 अग्ने शुक्रेण शोचिषा विश्वाभिर्देवहूतिभिः ।
 इमं स्तोमं जुषस्व नः ॥ १.०१२.१२

सुसामिद्धो न आ वह देवाँ अग्ने हविष्मते ।
 होतः पावक यक्षि च ॥ १.०१३.०१
 मधुमन्तं तनूनपाद्यज्ञं देवेषु नः कवे ।
 अद्या कृणुहि वीतये ॥ १.०१३.०२
 नराशंसमिह प्रियमस्मिन्यज्ञ उप ह्वये ।
 मधुजिह्वं हविष्कृतम् ॥ १.०१३.०३
 अग्ने सुखतमे रथे देवाँ ईळित आ वह ।
 असि होता मनुहितः ॥ १.०१३.०४
 स्तृणीत बहिरानुषग्धृतपृष्ठं मनीषिणः ।
 यत्रामृतस्य चक्षणम् ॥ १.०१३.०५
 वि श्रयन्तामृतावृधो द्वारो देवीरसञ्चतः ।
 अद्या नूनं च यष्टवे ॥ १.०१३.०६
 नक्तोषासा सुपेशसास्मिन्यज्ञ उप ह्वये ।
 इदं नो बहिरासदे ॥ १.०१३.०७
 ता सुजिह्वा उप ह्वये होतारा दैव्या कवी ।
 यज्ञं नो यक्षतामिमम् ॥ १.०१३.०८
 इळा सरस्वती मही तिस्रो देवीर्मयोभुवः ।
 बहिः सीदन्त्वस्रिधः ॥ १.०१३.०९
 इह त्वष्टारमप्रियं विश्वरूपमुप ह्वये ।
 अस्माकमस्तु केवलः ॥ १.०१३.१०
 अव सृजा वनस्पते देव देवेभ्यो हविः ।
 प्र दातुरस्तु चेतनम् ॥ १.०१३.११
 स्वाहा यज्ञं कृणोतनेन्द्राय यज्वनो गृहे ।
 तत्र देवाँ उप ह्वये ॥ १.०१३.१२

ऐभिरग्ने दुवो गिरो विश्वेभिः सोमपीतये ।
 देवेभिर्योहि यक्षि च ॥ १.०१४.०१

आ त्वा कण्वा अहूषत गृणन्ति विप्र ते धियः ।
 देवेभिरग्न आ गहि ॥ १.०१४.०२
 इन्द्रवायू बृहस्पति मित्राग्निं पूषणं भगम् ।
 आदित्यान्मारुतं गणम् ॥ १.०१४.०३
 प्र वो भ्रियन्त इन्द्रवो मत्सरा मादयिष्णवः ।
 द्रप्सा मध्वश्चमुषदः ॥ १.०१४.०४
 ईळते त्वामवस्यवः कण्वासो वृक्तबर्हिषः ।
 हविष्मन्तो अरंकृतः ॥ १.०१४.०५
 घृतपृष्ठा मनोयुजो ये त्वा वहन्ति वह्नयः ।
 आ देवान्सोमपीतये ॥ १.०१४.०६
 तान्यजत्राँ ऋतावृधोऽग्ने पत्नीवतस्कृधि ।
 मध्वः सुजिह्व पायय ॥ १.०१४.०७
 ये यजत्रा य ईड्यास्ते ते पिबन्तु जिह्वया ।
 मधोरग्ने वषट्कति ॥ १.०१४.०८
 आकी सूर्यस्य रोचनाद्विश्वान्देवाँ उषर्बुधः ।
 विप्रो होतेह वक्षति ॥ १.०१४.०९
 विश्वेभिः सोम्यं मध्वग्न इन्द्रेण वायुना ।
 पिबा मित्रस्य धामाभिः ॥ १.०१४.१०
 त्वं होता मनुर्हितोऽग्ने यज्ञेषु सीदसि ।
 सेमं नो अध्वरं यज ॥ १.०१४.११
 युक्ष्वा ह्यरुषी रथे हरितो देव रोहितः ।
 ताभिर्देवाँ इहा वह ॥ १.०१४.१२

इन्द्र सोमं पिब ऋतुना त्वा विशन्तिवन्दवः ।
 मत्सरासस्तदोकसः ॥ १.०१५.०१
 मरुतः पिबत ऋतुना पोत्राद्यज्ञं पुनीतन ।
 यूयं हि ष्ठा सुदानवः ॥ १.०१५.०२
 अभि यज्ञं गृणीहि नो ग्नावो नेष्टः पिब ऋतुना ।
 त्वं हि रत्नधा असि ॥ १.०१५.०३
 अग्ने देवाँ इहा वह सादया योनिषु त्रिषु ।
 परि भूष पिब ऋतुना ॥ १.०१५.०४
 ब्राह्मणादिन्द्र राधसः पिबा सोममूर्तूरनु ।
 तवेद्धि सख्यमस्तृतम् ॥ १.०१५.०५
 युवं दक्ष धृतव्रत मित्रावरुण दूळभम् ।
 ऋतुना यज्ञमाशाथे ॥ १.०१५.०६
 द्रविणोदा द्रविणसो ग्रावहस्तासो अध्वरे ।

यज्ञेषु देवमीळते ॥ १.०१५.०७
 द्रविणोदा ददातु नो वसूनि यानि शृण्वरे ।
 देवेषु ता वनामहे ॥ १.०१५.०८
 द्रविणोदाः पिपीषति जुहोत प्र च तिष्ठत ।
 नेष्ट्रादृतुभिरिष्यत ॥ १.०१५.०९
 यत्त्वा तुरीयमृतुभिर्द्रविणोदो यजामहे ।
 अर्धं स्मा नो ददिर्भव ॥ १.०१५.१०
 अश्विना पिबतं मधु दीद्यग्नी शुचिव्रता ।
 ऋतुना यज्ञवाहसा ॥ १.०१५.११
 गार्हपत्येन सन्त्य ऋतुना यज्ञनीरसि ।
 देवान्देवयते यज ॥ १.०१५.१२

आ त्वा वहन्तु हरयो वृषणं सोमपीतये ।
 इन्द्रं त्वा सूरचक्षसः ॥ १.०१६.०१
 इमा धाना घृतस्नुवो हरी इहोप वक्षतः ।
 इन्द्रं सुखतमे रथे ॥ १.०१६.०२
 इन्द्रं प्रातर्हवामहे इन्द्रं प्रयत्यध्वरे ।
 इन्द्रं सोमस्य पीतये ॥ १.०१६.०३
 उप नः सुतमा गार्हि हरिभिरिन्द्र केशिभिः ।
 सुते हि त्वा हवामहे ॥ १.०१६.०४
 सेमं नः स्तोममा गह्युपेदं सर्वानं सुतम् ।
 गौरो न तृषितः पिब ॥ १.०१६.०५
 इमे सोमास इन्द्रवः सुतासो अधि बर्हिषि ।
 तां इन्द्र सहसे पिब ॥ १.०१६.०६
 अयं ते स्तोमो अग्रियो हृदिस्पृगस्तु शंतमः ।
 अथा सोमं सुतं पिब ॥ १.०१६.०७
 विश्वमित्सर्वानं सुतमिन्द्रो मदाय गच्छति ।
 वृत्रहा सोमपीतये ॥ १.०१६.०८
 सेमं नः काममा पृण गोभिरश्वैः शतक्रतो ।
 स्तवाम त्वा स्वाध्यः ॥ १.०१६.०९

इन्द्रावरुणयोरहं सम्राजोरव आ वृणे ।
 ता नो मृळात इदृशे ॥ १.०१७.०१
 गन्तारा हि स्थोऽवसे हवं विप्रस्य मावतः ।
 धर्तारा चर्षणीनाम् ॥ १.०१७.०२
 अनुकामं तर्पयेथामिन्द्रावरुण राय आ ।

ता वां नेदिष्ठमीमहे ॥ १.०१७.०३
 युवाकु हि शचीनां युवाकु सुमतीनाम् ।
 भूयाम् वाज्रदाव्नाम् ॥ १.०१७.०४
 इन्द्रः सहस्रदाव्नां वरुणः शंस्यानाम् ।
 ऋतुर्भवत्युक्थ्यः ॥ १.०१७.०५
 तयोरिदवसा वयं सनेम नि च धीमहि ।
 स्यादुत प्ररेचनम् ॥ १.०१७.०६
 इन्द्रावरुण वामहं हुवे चित्राय राधसे ।
 अस्मान्सु जिग्युषस्कृतम् ॥ १.०१७.०७
 इन्द्रावरुण नू नु वां सिषासन्तीषु धीष्वा ।
 अस्मभ्यं शर्म यच्छतम् ॥ १.०१७.०८
 प्र वामश्नोतु सुष्टुतिरिन्द्रावरुण यां हुवे ।
 यामृधार्थे सधस्तुतिम् ॥ १.०१७.०९

सोमानं स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते ।
 कक्षीवन्तं य औशिजः ॥ १.०१८.०१
 यो रेवान्यो अमीवहा वसुवित्पुष्टिवर्धनः ।
 स नः सिषक्तु यस्तुरः ॥ १.०१८.०२
 मा नः शंसो अररुषो धूर्तिः प्रणङ्गत्यस्य ।
 रक्षाणो ब्रह्मणस्पते ॥ १.०१८.०३
 स घा वीरो न रिष्यति यमिन्द्रो ब्रह्मणस्पतिः ।
 सोमो हिनोति मर्त्यम् ॥ १.०१८.०४
 त्वं तं ब्रह्मणस्पते सोम इन्द्रश्च मर्त्यम् ।
 दक्षिणा पात्वंहसः ॥ १.०१८.०५
 सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।
 सनिं मेधामयासिषम् ॥ १.०१८.०६
 यस्माद्भुते न सिध्यति यज्ञो विपश्चितश्चन ।
 स धीनां योगमिन्वति ॥ १.०१८.०७
 आदृध्नोति हविष्कृतिं प्राञ्चं कृणोत्यध्वरम् ।
 होत्रा देवेषु गच्छति ॥ १.०१८.०८
 नराशंसं सुधृष्टमपश्यं सप्रथस्तमम् ।
 दिवो न सन्नमखसम् ॥ १.०१८.०९

प्रति त्यं चारुमध्वरं गोपीथाय प्र हूयसे ।
 मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ १.०१९.०१
 नहि देवो न मर्त्यो महस्तव ऋतु परः ।

मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ १.०१९.०२
 ये महो रजसो विदुर्विश्चे देवासो अद्बुहः ।
 मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ १.०१९.०३
 य उग्रा अर्कमानचुरनाधृष्टास ओजसा ।
 मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ १.०१९.०४
 ये शुभ्रा घोरवर्षसः सुक्षत्रासो रिशादसः ।
 मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ १.०१९.०५
 ये नाकस्याधि रोचने दिवि देवास आसते ।
 मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ १.०१९.०६
 य ईङ्घ्रयन्ति पर्वतान्तिरः समुद्रमर्णवम् ।
 मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ १.०१९.०७
 आ ये तन्वन्ति रश्मिभिस्तिरः समुद्रमोजसा ।
 मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ १.०१९.०८
 अभि त्वा पूर्वपीतये सृजामि सोम्यं मधु ।
 मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ १.०१९.०९

अयं देवाय जन्मने स्तोमो विप्रेभिरासया ।
 अकारि रत्नधातमः ॥ १.०२०.०१
 य इन्द्राय वचोयुजा ततक्षुर्मनसा हरी ।
 शमीभिर्यज्ञमाशत ॥ १.०२०.०२
 तक्षन्नासत्याभ्यां परिज्मानं सुखं रथम् ।
 तक्षन्धेनुं सबर्दुघाम् ॥ १.०२०.०३
 युवाना पितरा पुनः सत्यमन्त्रा ऋजूयवः ।
 ऋभवो विष्ट्यक्रत ॥ १.०२०.०४
 सं वो मदासो अगमतेन्द्रेण च मरुत्वता ।
 आदित्येभिश्च राजभिः ॥ १.०२०.०५
 उत त्यं चमसं नवं त्वष्टुर्देवस्य निष्कृतम् ।
 अकर्तं चतुरः पुनः ॥ १.०२०.०६
 ते नो रत्नानि धत्तन् त्रिरा साप्तानि सुन्वते ।
 एकमेकं सुशस्तिभिः ॥ १.०२०.०७
 अधारयन्त वह्नयोऽभजन्त सुकृत्यया ।
 भागं देवेषु यज्ञियम् ॥ १.०२०.०८

इहेन्द्राग्नी उप ह्वये तयोरित्स्तोममुश्मसि ।
 ता सोमं सोमपातमा ॥ १.०२१.०१
 ता यज्ञेषु प्र शंसतेन्द्राग्नी शुम्भता नरः ।

ता गायत्रेषु गायत ॥ १.०२१.०२
 ता मित्रस्य प्रशस्तय इन्द्राग्नी ता हवामहे ।
 सोमपा सोमपीतये ॥ १.०२१.०३
 उग्रा सन्ता हवामह उपेदं सर्वनं सुतम् ।
 इन्द्राग्नी एह गच्छताम् ॥ १.०२१.०४
 ता महान्ता सदस्पती इन्द्राग्नी रक्ष उब्जतम् ।
 अप्रजाः सन्त्वत्रिणः ॥ १.०२१.०५
 तेन सत्येन जागृतमधि प्रचेतुने पदे ।
 इन्द्राग्नी शर्म यच्छतम् ॥ १.०२१.०६

प्रातर्युजा वि बोधयाश्विनावेह गच्छताम् ।
 अस्य सोमस्य पीतये ॥ १.०२२.०१
 या सुरथा रथीतमोभा देवा दिविस्पृशा ।
 अश्विना ता हवामहे ॥ १.०२२.०२
 या वां कशा मधुमत्यश्विना सूनृतावती ।
 तया यज्ञं मिमिक्षतम् ॥ १.०२२.०३
 नहि वामस्ति दूरेके यत्रा रथेन गच्छथः ।
 अश्विना सोमिनो गृहम् ॥ १.०२२.०४
 हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुप ह्वये ।
 स चेत्ता देवता पदम् ॥ १.०२२.०५
 अपां नपातमवसे सवितारमुप स्तुहि ।
 तस्य व्रतान्युशमसि ॥ १.०२२.०६
 विभक्तारं हवामहे वसोश्चित्रस्य राधसः ।
 सवितारं नृचक्षसम् ॥ १.०२२.०७
 सखाय आ नि षीदत सविता स्तोम्यो नु नः ।
 दाता राधांसि शुम्भति ॥ १.०२२.०८
 अग्ने पत्नीरिहा वह देवानामुशतीरुप ।
 त्वष्टारं सोमपीतये ॥ १.०२२.०९
 आ ग्ना अग्न इहावसे होत्रां यविष्ठ भारतीम् ।
 वरूत्रीं धिषणां वह ॥ १.०२२.१०
 अभि नो देवीरवसा महः शर्मणा नृपत्नीः ।
 अच्छिन्नपत्राः सचन्ताम् ॥ १.०२२.११
 इहेन्द्राणीमुप ह्वये वरुणानीं स्वस्तये ।
 अगनायी सोमपीतये ॥ १.०२२.१२
 मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञं मिमिक्षताम् ।
 पिपृतां नो भरीमभिः ॥ १.०२२.१३

तयो॒रिद॒धृत॒वत्पयो॒ विप्रा॑ रिहन्ति धी॒तिभिः॑ ।
 ग॒न्धर्व॒स्य ध्रु॒वे प॒दे ॥ १.०२२.१४
 स्यो॒ना पृथि॒वि भवानृ॒क्षरा॒ निवेश॑नी ।
 यच्छा॑ नः शर्म॑ सप्रथः ॥ १.०२२.१५
 अतो॑ दे॒वा अव॑न्तु नो यतो॒ विष्णु॑र्विच॒क्रमे॑ ।
 पृथि॒व्याः सप्त॑ धाम॒भिः ॥ १.०२२.१६
 इदं॑ विष्णु॒र्वि च॒क्रमे॒ त्रेधा॒ नि दधे॑ प॒दम् ।
 समू॑ळ्ळमस्य पांसु॒रे ॥ १.०२२.१७
 त्रीणि॑ प॒दा वि च॒क्रमे॒ विष्णु॑र्गो॒पा अदा॑भ्यः ।
 अतो॑ धर्मा॒णि धा॒रयन् ॥ १.०२२.१८
 विष्णोः॑ कर्मा॒णि पश्य॑त॒ यतो॑ ब्र॒तानि॑ पस्प॒शे ।
 इन्द्र॑स्य यु॒ज्यः सखा॑ ॥ १.०२२.१९
 तद्विष्णोः॑ पर॒मं प॒दं सदा॑ पश्यन्ति सूर॒यः ।
 दि॒वीव॑ चक्षु॒रात॑तम् ॥ १.०२२.२०
 तद्विप्रा॑सो वि॒पन्य॑वो॒ जागृ॑वांसः समिन्ध॑ते ।
 विष्णो॑र्यत्प॒रमं॑ प॒दम् ॥ १.०२२.२१

ती॒व्राः सोमा॑स॒ आ ग॑ह्या॒शीर्व॑न्तः सु॒ता इ॒मे ।
 वा॒यो तान्प्र॑स्थिता॒न्पिब ॥ १.०२३.०१
 उ॒भा दे॒वा दि॒विस्पृ॑शेन्द्र॒वायू॑ हवामहे ।
 अ॒स्य सोम॑स्य पी॒तये॑ ॥ १.०२३.०२
 इन्द्र॑वायू॒ मनो॑जुवा॒ विप्रा॑ हवन्त॒ ऊ॒तये॑ ।
 स॒हस्रा॒क्षा धि॒यस्प॑ती ॥ १.०२३.०३
 मि॒त्रं व॒यं ह॑वामहे वरु॒णं सोम॑पी॒तये॑ ।
 ज॒ज्ञाना॑ पू॒तद॑क्षसा ॥ १.०२३.०४
 ऋ॒तेन॑ यावृ॒तावृ॑धावृ॒तस्य॑ ज्योति॒षस्प॑ती ।
 ता मि॒त्रावरु॑णा हु॒वे ॥ १.०२३.०५
 वरु॑णः प्रा॒विता॑ भु॒वन्मि॒त्रो वि॒श्वाभि॑रु॒तिभिः॑ ।
 कर॑तां नः सुरा॒धसः॑ ॥ १.०२३.०६
 म॒रुत्व॑न्तं हवामहे इन्द्र॒मा सोम॑पी॒तये॑ ।
 स॒जूग॑णि॒नं तृ॑म्पतु ॥ १.०२३.०७
 इन्द्र॑ज्येष्ठा मरु॒द्गणा॑ दे॒वासः॑ पू॒षरा॑तयः ।
 वि॒श्वे म॑म॒ श्रुता॑ हव॒म् ॥ १.०२३.०८
 ह॒त वृ॒त्रं सु॑दानव इन्द्रे॒ण स॒हसा॑ यु॒जा ।
 मा नो॑ दुःशंस॑ ईशत ॥ १.०२३.०९
 वि॒श्वान्दे॒वान्ह॑वामहे म॒रुतः॑ सोम॑पी॒तये॑ ।

अ॒ग्रा हि पृ॒श्निमा॑तरः ॥ १.०२३.१०
 ज॒यता॑मिव त॒न्यतु॑र्मु॒रुता॑मिति धृ॒ष्णुया ।
 यच्छु॒भं या॒थना॑ नरः ॥ १.०२३.११
 ह॒स्का॒राद्विद्यु॑त्स्पर्शतो॑ जा॒ता अ॑वन्तु नः ।
 म॒रुतो॑ मृ॒ळय॑न्तु नः ॥ १.०२३.१२
 आ पू॒षञ्चि॒त्रब॑र्हि॒षमा॑घृ॒णे ध॒रुणं॑ दि॒वः ।
 आजा॑ नष्टं यथा॑ प॒शुम् ॥ १.०२३.१३
 पू॒षा राजा॑न॒माघृ॑णिर॒पगू॑ळं गुहा॑ ह॒ितम् ।
 अ॒विन्द॑च्चि॒त्रब॑र्हि॒षम् ॥ १.०२३.१४
 उ॒तो स म॑ह्यमि॒न्दुभिः॑ षड्यु॒क्ताँ अ॑नु॒सेषि॑धत् ।
 गो॒भिर्भ्य॑वं न च॑र्कृषत् ॥ १.०२३.१५
 अ॒म्बयो॑ य॒न्त्यध्वा॑भिर्जा॒मयो॑ अ॒ध्वरी॑यताम् ।
 पृ॒ञ्चती॑र्मधु॒ना प॑यः ॥ १.०२३.१६
 अ॒मूर्या॑ उप॒सूर्ये॑ याभिर्वा॒सूर्यः॑ स॒ह ।
 ता नो॑ हि॒न्वन्त्वध्व॑रम् ॥ १.०२३.१७
 अ॒पो दे॒वीरु॑प॒ ह्वये॑ यत्र गा॒वः पि॑बन्ति नः ।
 सि॒न्धुभ्यः॑ क॒र्त्वं ह॒विः ॥ १.०२३.१८
 अ॒प्स्वस्त्र॑त्त॒रमृ॑त॒मप्सु॑ भेष॒जम॑पा॒मुत॑ प्रश॒स्तये॑ ।
 दे॒वा भ॑वत वा॒जिनः॑ ॥ १.०२३.१९
 अ॒प्सु मे॑ सोमो॑ अ॒ब्रवी॑दन्त॒र्विश्वानि॑ भेष॒जा ।
 अ॒ग्निं च॑ वि॒श्वश॑म्भु॒वमा॑प॒ञ्च वि॒श्वभेष॑जीः ॥ १.०२३.२०
 आ॒पः पृ॑णीत भेष॒जं वरू॑थं त॒न्वे॒मम॑ ।
 ज्यो॒क्च॑ सू॒र्यं दृ॒शे ॥ १.०२३.२१
 इ॒दमा॑पः प्र॒ वह॑त॒ यत्किं॑ च॒ दुरि॑तं मयि॑ ।
 यद्वा॒हम॑भि॒दुद्रो॑ह॒ यद्वा॑ शेष॒ उ॒तानृ॑तम् ॥ १.०२३.२२
 आ॒पो अ॒द्यान्व॑चा॒रिषं॑ रसे॒न स॑मग॒स्महि॑ ।
 प॒यस्वा॑न॒ग्न आ॑ गा॒हि तं मा॑ सं सृ॒ज व॑र्चसा ॥ १.०२३.२३
 सं मा॒ग्ने व॑र्चसा॒ सृज॑ सं प्र॒जया॑ स॒मायु॑षा ।
 वि॒द्युर्मे॑ अस्य दे॒वा इन्द्रो॑ विद्यात्स॒ह ऋ॑षिभिः ॥ १.०२३.२४

कस्य॑ नूनं क॒तम॑स्यामृ॒तानां॑ मना॒महे॑ चारु॑ दे॒वस्य॑ नाम॑ ।
 को नो॑ म॒ह्या अ॒दित॑ये पुन॒र्दात्पि॑तरं॑ च दृ॒शेयं॑ मा॒तरं॑ च ॥ १.०२४.०१
 अ॒ग्नेर्व॑यं प्रथ॒मस्या॑मृ॒तानां॑ मना॒महे॑ चारु॑ दे॒वस्य॑ नाम॑ ।
 स नो॑ म॒ह्या अ॒दित॑ये पुन॒र्दात्पि॑तरं॑ च दृ॒शेयं॑ मा॒तरं॑ च ॥ १.०२४.०२
 अ॒भि त्वा॑ दे॒व स॑वि॒तरी॑शानं॒ वार्या॑णाम् ।
 सदा॑वन्भा॒गमी॑महे ॥ १.०२४.०३

यश्चिद्धि त इत्था भगः शशमानः पुरा निदः ।
 अद्वेषो हस्तयोर्दधे ॥ १.०२४.०४
 भगभक्तस्य ते वयमुदशेम तवावसा ।
 मूर्धानं राय आरभे ॥ १.०२४.०५
 नहि ते क्षत्रं न सहो न मन्युं वयश्चनामी पतयन्त आपुः ।
 नेमा आपो अनिमिषं चरन्तीर्न ये वातस्य प्रमिनन्त्यभ्वम् ॥ १.०२४.०६
 अबुधे राजा वरुणो वनस्योर्ध्वं स्तूपं ददते पूतदक्षः ।
 नीचीनाः स्थुरुपरि बुध एषामस्मे अन्तर्निहिताः केतवः स्युः ॥ १.०२४.०७
 उरुं हि राजा वरुणश्चकार सूर्याय पन्थामन्वेतवा उ ।
 अपदे पादा प्रतिधातवेऽकस्तापवक्ता हृदयाविधाश्चित् ॥ १.०२४.०८
 शतं ते राजन्भिषजः सहस्रमुर्वी गभीरा सुमतिष्टे अस्तु ।
 बाधस्व दूरे निर्ऋतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्र मुमुग्ध्यस्मत् ॥ १.०२४.०९
 अमी य ऋक्षा निहितास उच्चा नक्तं ददृश्रे कुहं चिद्विवेयुः ।
 अदब्धानि वरुणस्य व्रतानि विचाकशच्चन्द्रमा नक्तमेति ॥ १.०२४.१०
 तत्त्वां यामि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदा शास्ते यजमानो हविर्भिः ।
 अहेळमानो वरुणेह बोध्युरुशंस मा न आयुः प्र मोषीः ॥ १.०२४.११
 तदिन्नक्तं तद्विवा मह्यमाहुस्तदयं केतो हृद आ वि चष्टे ।
 शुनःशेपो यमह्वद्भीतः सो अस्मान्नाजा वरुणो मुमोक्तु ॥ १.०२४.१२
 शुनःशेपो ह्यह्वद्भीतस्त्रिष्वादित्यं द्रुपदेषु बद्धः ।
 अवैनं राजा वरुणः ससृज्याद्विद्रां अदब्धो वि मुमोक्तु पाशान् ॥ १.०२४.१३
 अव ते हेळो वरुण नमोभिरव यज्ञेभिरीमहे हविर्भिः ।
 क्षयन्नस्मभ्यमसुर प्रचेता राजन्नेनांसि शिश्रथः कृतानि ॥ १.०२४.१४
 उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं वि मध्यमं श्रथाय ।
 अथा वयमादित्य व्रते तवानागसो अदितये स्याम ॥ १.०२४.१५

यच्चिद्धि ते विशो यथा प्र देव वरुण व्रतम् ।
 मिनीमसि द्यविद्यवि ॥ १.०२५.०१
 मा नो वधाय हत्नवे जिहीळानस्य रीरधः ।
 मा हृणानस्य मन्यवे ॥ १.०२५.०२
 वि मृळीकाय ते मनो रथीरश्च न संदितम् ।
 गीभिर्वरुण सीमहि ॥ १.०२५.०३
 परा हि मे विमन्यवः पतन्ति वस्यइष्टये ।
 वयो न वसतीरुप ॥ १.०२५.०४
 कदा क्षत्रश्रियं नरमा वरुणं करामहे ।
 मृळीकायो रुचक्षसम् ॥ १.०२५.०५
 तदित्समानमाशाते वेनन्ता न प्र युच्छतः ।

धृतव्रताय दाशुषे ॥ १.०२५.०६
 वेदा यो वीनां पदमन्तरिक्षेण पतताम् ।
 वेदं नावः समुद्रियः ॥ १.०२५.०७
 वेदं मासो धृतव्रतो द्वादश प्रजावतः ।
 वेदा य उपजायते ॥ १.०२५.०८
 वेदं वातस्य वर्तनिमुरोऋष्वस्य बृहतः ।
 वेदा ये अध्यासते ॥ १.०२५.०९
 नि षसाद धृतव्रतो वरुणः पस्त्यास्वा ।
 साम्राज्याय सुक्रतुः ॥ १.०२५.१०
 अतो विश्वान्यद्भुता चिकित्वाँ अभि पश्यति ।
 कृतानि या च कर्त्वा ॥ १.०२५.११
 स नो विश्वाहा सुक्रतुरादित्यः सुपथा करत् ।
 प्र ण आयूषि तारिषत् ॥ १.०२५.१२
 बिभ्रद्द्रापिं हिरण्ययं वरुणो वस्त निर्णिजम् ।
 परि स्पशो नि षेदिरे ॥ १.०२५.१३
 न यं दिप्सन्ति दिप्सवो न द्रुह्वाणो जनानाम् ।
 न देवमभिमातयः ॥ १.०२५.१४
 उत यो मानुषेष्व्वा यशश्चक्रे असाम्या ।
 अस्माकमुदरेष्व्वा ॥ १.०२५.१५
 परा मे यन्ति धीतयो गावो न गव्यूतीरनु ।
 इच्छन्तीरुचक्षसम् ॥ १.०२५.१६
 सं नु वोचावहै पुनर्यतो मे मध्वाभृतम् ।
 होतेव क्षदसे प्रियम् ॥ १.०२५.१७
 दर्शं नु विश्वदर्शतं दर्शं रथमधि क्षमि ।
 एता जुषत मे गिरः ॥ १.०२५.१८
 इमं मे वरुण श्रुधी हवमद्या च मृळय ।
 त्वामवस्युरा चके ॥ १.०२५.१९
 त्वं विश्वस्य मेधिर दिवश्च गमश्च राजसि ।
 स यामनि प्रति श्रुधि ॥ १.०२५.२०
 उदुत्तमं मुमुग्धि नो वि पाशं मध्यमं चृत ।
 अवाधमानि जीवसे ॥ १.०२५.२१

वसिष्वा हि मियेध्य वस्त्राण्यूजां पते ।
 सेमं नो अध्वरं यज ॥ १.०२६.०१
 नि नो होता वरेण्यः सदा यविष्ठ मन्मभिः ।
 अग्ने दिवित्मता वचः ॥ १.०२६.०२

आ हि ष्मा॑ सू॒नवे॑ पि॒तापि॑र्यज॒त्याप॑ये ।
 सखा॑ सख्ये॒ वरे॑ण्यः ॥ १.०२६.०३
 आ नो॑ ब॒र्ही रि॒शाद॑सो वरु॒णो मि॒त्रो अ॒र्यमा॑ ।
 सीद॑न्तु मनु॒षो यथा॑ ॥ १.०२६.०४
 पू॒र्व्यं हो॒तर॑स्य नो म॒न्दस्व॑ सख्यस्य॑ च ।
 इ॒मा उ॒ षु श्रु॑धी गिरः॑ ॥ १.०२६.०५
 यच्चि॑द्धि शश्व॒ता तना॑ दे॒वंदे॒वं यजा॑महे ।
 त्वे इ॒द्धूय॑ते ह॒विः ॥ १.०२६.०६
 प्रि॒यो नो॑ अस्तु वि॒शप॑तिर्हो॒ता म॒न्द्रो वरे॑ण्यः ।
 प्रि॒याः स्व॑ग्नयो॑ वयम् ॥ १.०२६.०७
 स्व॑ग्नयो॑ हि वा॒र्यं दे॒वासो॑ दधिरे च॑ नः ।
 स्व॑ग्नयो॑ मनामहे ॥ १.०२६.०८
 अथा॑ न उ॒भये॑षाममृ॒त म॒र्त्याना॑म् ।
 मि॒थः स॑न्तु प्रश॑स्तयः ॥ १.०२६.०९
 विश्वे॑भिरग्ने अ॒ग्निभि॑रिमं॒ यज्ञ॑मिदं वचः॑ ।
 चनो॑ धाः सहसो॑ यहो ॥ १.०२६.१०

अश्वं॑ न त्वा॒ वार॑वन्तं व॒न्दध्या॑ अ॒ग्निं नमो॑भिः ।
 स॒म्राज॑न्तमध्व॒राणा॑म् ॥ १.०२७.०१
 स॒ घा॑ नः सू॒नुः शव॑सा पृथु॒प्रगा॑मा सुशेवः॑ ।
 मी॒ढ्वाँ अ॒स्माकं॑ बभूयात् ॥ १.०२७.०२
 स॒ नो॑ दू॒राच्चा॑साच्च॒ नि म॒र्त्यादि॑घायोः ।
 पा॒हि स॒दमि॑द्विश्वायुः॑ ॥ १.०२७.०३
 इ॒ममू॑ षु त्वम॒स्माकं॑ स॒निं गा॑यत्रं नव्या॑सम् ।
 अग्ने॑ दे॒वेषु॑ प्र वोचः ॥ १.०२७.०४
 आ नो॑ भज॒ पर॑मेष्वा वाजे॑षु मध्य॒मेषु॑ ।
 शि॒क्षा व॑स्वो अ॒न्तम॑स्य ॥ १.०२७.०५
 वि॒भक्ता॑सि॒ चित्र॑भानो॒ सिन्धो॑रु॒र्मा उ॑पा॒क आ॑ ।
 स॒द्यो दा॒शुषे॑ क्षरसि ॥ १.०२७.०६
 यम॑ग्ने पृ॒त्सु म॒र्त्यम॑वा वाजे॑षु यं जु॒नाः ।
 स॒ यन्ता॑ शश्व॒तीरि॑षः ॥ १.०२७.०७
 नकि॑रस्य सह॒न्त्य पर्ये॑ता कय॑स्य चित् ।
 वाजो॑ अस्ति श्रवा॒य्यः ॥ १.०२७.०८
 स॒ वाजं॑ वि॒श्वर्षे॑णिरवी॒द्विर॑स्तु तरु॒ता ।
 वि॒प्रेभिर॑स्तु स॒निता॑ ॥ १.०२७.०९
 जरा॑बोध॒ तद्वि॑विडि॒ढ वि॒शेवि॑शे य॒ज्ञिया॑य ।

स्तोमं रुद्राय दृशीकम् ॥ १.०२७.१०
 स नो महौ अनिमानो धूमकेतुः पुरुश्चन्द्रः ।
 धिये वाजाय हिन्वतु ॥ १.०२७.११
 स रेवाँ इव विशपतिदैव्यः केतुः शृणोतु नः ।
 उक्थैरग्निर्बृहद्भानुः ॥ १.०२७.१२
 नमो महद्भ्यो नमो अभिकेभ्यो नमो युवभ्यो नम आशिनेभ्यः ।
 यजाम देवान्यदि शक्नवाम मा ज्यायसः शंसमा वृक्षि देवाः ॥ १.०२७.१३

यत्र ग्रावा पृथुबुध्र ऊर्ध्वो भवति सोतवे ।
 उलूखलसुतानामवेद्विन्द्र जल्गुलः ॥ १.०२८.०१
 यत्र द्वाविव जघनाधिषवण्या कृता ।
 उलूखलसुतानामवेद्विन्द्र जल्गुलः ॥ १.०२८.०२
 यत्र नार्यपच्यवमुपच्यवं च शिक्षते ।
 उलूखलसुतानामवेद्विन्द्र जल्गुलः ॥ १.०२८.०३
 यत्र मन्था विबध्ते रश्मीन्यमितवा इव ।
 उलूखलसुतानामवेद्विन्द्र जल्गुलः ॥ १.०२८.०४
 यच्चिद्धि त्वं गृहेगृहे उलूखलक युज्यसे ।
 इह द्युमत्तमं वद जयतामिव दुन्दुभिः ॥ १.०२८.०५
 उत स्म ते वनस्पते वातो वि वात्यग्रमित् ।
 अथो इन्द्राय पातवे सुनु सोममुलूखल ॥ १.०२८.०६
 आयजी वाजसातमा ता ह्युश्चा विजर्भतः ।
 हरी इवान्धांसि बप्सता ॥ १.०२८.०७
 ता नो अद्य वनस्पती ऋष्वावृष्वेभिः सोतृभिः ।
 इन्द्राय मधुमत्सुतम् ॥ १.०२८.०८
 उच्छिष्टं चम्बोर्भर सोमं पवित्र आ सृज ।
 नि धेहि गोरधि त्वचि ॥ १.०२८.०९

यच्चिद्धि सत्य सोमपा अनाशस्ता इव स्मसि ।
 आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शुभ्रिषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ १.०२९.०१
 शिप्रिन्वाजानां पते शचीवस्तव दंसना ।
 आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शुभ्रिषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ १.०२९.०२
 नि ष्वापया मिथुदृशा सस्तामबुध्यमाने ।
 आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शुभ्रिषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ १.०२९.०३
 ससन्तु त्या अरातयो बोधन्तु शूर रातयः ।
 आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शुभ्रिषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ १.०२९.०४
 समिन्द्र गर्दभं मृण नुवन्तं पापयामुया ।

आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शुभिषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ १.०२९.०५
 पताति कुण्डुणाच्या दूरं वातो वनादधि ।
 आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शुभिषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ १.०२९.०६
 सर्वं परिक्रोशं जहि जम्भया कृकदाश्वम् ।
 आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शुभिषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ १.०२९.०७

आ व इन्द्रं क्रिविं यथा वाजयन्तः शतक्रतुम् ।
 मंहिष्ठं सिञ्च इन्दुभिः ॥ १.०३०.०१
 शतं वा यः शुचीनां सहस्रं वा समाशिराम् ।
 एदुं निम्नं न रीयते ॥ १.०३०.०२
 सं यन्मदाय शुष्मिण एना ह्यस्योदरे ।
 समुद्रो न व्यचो दधे ॥ १.०३०.०३
 अयमुं ते समतसि कपोत इव गर्भधिम् ।
 वचस्तच्चित्र ओहसे ॥ १.०३०.०४
 स्तोत्रं राधानां पते गिर्वाहो वीर यस्य ते ।
 विभूतिरस्तु सूनृता ॥ १.०३०.०५
 ऊर्ध्वस्तिष्ठा न ऊतयेऽस्मिन्वाजे शतक्रतो ।
 समन्येषु ब्रवावहै ॥ १.०३०.०६
 योगेयोगे त्वस्तरं वाजेवाजे हवामहे ।
 सखाय इन्द्रमृतये ॥ १.०३०.०७
 आ घां गमद्यदि श्रवत्सहस्रिणीभिस्तिभिः ।
 वाजेभिरुप नो हवम् ॥ १.०३०.०८
 अनुं प्रत्नस्यौकसो हुवे तुविप्रतिं नरम् ।
 यं ते पूर्वं पिता हुवे ॥ १.०३०.०९
 तं त्वा वयं विश्ववारा शास्महे पुरुहूत ।
 सखे वसो जरितृभ्यः ॥ १.०३०.१०
 अस्माकं शिप्रिणीनां सोमपाः सोमपाब्नाम् ।
 सखे वज्रिन्सखीनाम् ॥ १.०३०.११
 तथा तदस्तु सोमपाः सखे वज्रिन्तथा कृणु ।
 यथा त उश्मसीष्टये ॥ १.०३०.१२
 रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः ।
 क्षुमन्तो याभिर्मदेम ॥ १.०३०.१३
 आ घ त्वावान्त्मनाप्तः स्तोतृभ्यो धृष्णवियानः ।
 ऋणोरक्षं न चक्रयोः ॥ १.०३०.१४
 आ यहुवः शतक्रतवा कामं जरितृणाम् ।
 ऋणोरक्षं न शचीभिः ॥ १.०३०.१५

शश्वदिन्द्रः पोप्रुथद्भिर्जिगाय नानदद्भिः शाश्वसद्भिर्धनानि ।
 स नो हिरण्यस्थं दंसनावान्स नः सनिता सनये स नोऽदात् ॥ १.०३०.१६
 आश्विनावश्ववत्येषा यातं शवीरया ।
 गोमद्दस्रा हिरण्यवत् ॥ १.०३०.१७
 समानयोजनो हि वां रथो दस्रावमर्त्यः ।
 समुद्रे अश्विनेयते ॥ १.०३०.१८
 न्यश्विन्यस्य मूर्धनि चक्रं रथस्य येमथुः ।
 परि द्यामन्यदीयते ॥ १.०३०.१९
 कस्त उषः कधप्रिये भुजे मतो अमर्त्ये ।
 कं नक्षसे विभावरि ॥ १.०३०.२०
 वयं हि ते अमन्मह्यान्तादा पराकात् ।
 अश्वे न चित्रे अरुषि ॥ १.०३०.२१
 त्वं त्येभिरा गहि वाजेभिर्दुहितदिवः ।
 अस्मे रयिं नि धारय ॥ १.०३०.२२

त्वमग्ने प्रथमो अङ्गिरा ऋषिर्देवो देवानामभवः शिवः सखा ।
 तव व्रते क्वयो विद्वनापसोऽजायन्त मरुतो भ्राजदृष्टयः ॥ १.०३१.०१
 त्वमग्ने प्रथमो अङ्गिरस्तमः कविर्देवानां परि भूषसि व्रतम् ।
 विभुर्विश्वस्मै भुवनाय मेधिरो द्विमाता शयुः कतिधा चिदायवे ॥ १.०३१.०२
 त्वमग्ने प्रथमो मातरिश्वान आविर्भव सुकृतूया विवस्वति ।
 अरेजेता रोदसी होतृवर्येऽसध्नोभारमयजो महो वसो ॥ १.०३१.०३
 त्वमग्ने मनवे द्यामवाशयः पुरुरवसे सुकृते सुकृतरः ।
 श्वत्रेण यत्पित्रोर्मुच्यसे पर्या त्वा पूर्वमनयन्नापरं पुनः ॥ १.०३१.०४
 त्वमग्ने वृषभः पुष्टिवर्धन उद्यतस्रुचे भवसि श्रवाय्यः ।
 य आहुतिं परि वेदा वषट्कृतिमेकायुरग्रे विश आविवाससि ॥ १.०३१.०५
 त्वमग्ने वृजिनवर्तनि नरं सक्मान्पिपर्षि विदथे विचर्षणे ।
 यः शूरसाता परितक्ये धने दभ्रेभिश्चित्समृता हंसि भूयसः ॥ १.०३१.०६
 त्वं तमग्ने अमृतत्व उत्तमे मते दधासि श्रवसे दिवेदिवे ।
 यस्तातृषाण उभयाय जन्मने मयः कृणोषि प्रय आ च सुरये ॥ १.०३१.०७
 त्वं नो अग्ने सनये धनानां यशसं कारुं कृणुहि स्तवानः ।
 ऋध्याम कर्मापसा नवेन देवैर्द्यावापृथिवी प्रावर्त नः ॥ १.०३१.०८
 त्वं नो अग्ने पित्रोरुपस्थ आ देवो देवेष्वनवद्य जागृविः ।
 तनूकृद्धोधि प्रमतिश्च कारवे त्वं कल्याण वसु विश्वमोपिषि ॥ १.०३१.०९
 त्वमग्ने प्रमतिस्त्वं पितासि नस्त्वं वयस्कृत्तव जामयो वयम् ।
 सं त्वा रायः शतिनः सं सहस्रिणः सुवीरं यन्ति व्रतपामदाभ्य ॥ १.०३१.१०
 त्वमग्ने प्रथममायुमायवे देवा अकृण्वन्नहुषस्य विशपतिम् ।

इळामकृण्वन्मनुषस्य शासनीं पितुर्यत्पुत्रो ममकस्य जायते ॥ १.०३१.११
 त्वं नो अग्ने तव देव पायुभिर्मघोनो रक्ष तन्वश्च वन्द्य ।
 त्राता तोकस्य तनये गवामस्यनिमेषं रक्षमाणस्तव व्रते ॥ १.०३१.१२
 त्वमग्ने यज्यवे पायुरन्तरोऽनिषङ्गाय चतुरक्ष इध्यसे ।
 यो रातहव्योऽवृकाय धायसे कीरेश्चिन्मन्त्रं मनसा वनोषि तम् ॥ १.०३१.१३
 त्वमग्ने उरुशंसाय वाघते स्पार्हं यद्रेकणः परमं वनोषि तत् ।
 आध्रस्य चित्प्रमतिरुच्यसे पिता प्र पाकं शास्सि प्र दिशो विदुष्टरः ॥ १.०३१.१४
 त्वमग्ने प्रयतदक्षिणं नरं वर्मेव स्यूतं परि पासि विश्वतः ।
 स्वादुक्षन्ना यो वसतौ स्योनकृज्जीवयाजं यजते सोपमा दिवः ॥ १.०३१.१५
 इमामग्ने शरणि मीमृषो न इममध्वानं यमगाम दुरात् ।
 आपिः पिता प्रमतिः सोम्यानां भूमिरस्यृषिकृन्मर्त्यानाम् ॥ १.०३१.१६
 मनुष्वदग्ने अङ्गिरस्वदाङ्गिरो ययातिवत्सदने पूर्ववच्छुचे ।
 अच्छं याह्या वहा दैव्यं जनमा सादय बर्हिषि यक्षि च प्रियम् ॥ १.०३१.१७
 एतेनाग्ने ब्रह्मणा वावृधस्व शक्ती वा यत्ते चकृमा विदा वा ।
 उत प्र षेष्यभि वस्यो अस्मान्सं नः सृज सुमत्या वाजवत्या ॥ १.०३१.१८

इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्र वोचं यानि चकार प्रथमानि वज्री ।
 अहन्नहिमन्वपस्तर्दं प्र वक्षणा अभिनत्पर्वतानाम् ॥ १.०३२.०१
 अहन्नहिं पर्वते शिश्रियाणं त्वष्टास्मै वज्रं स्वयं ततक्ष ।
 वाश्रा इव धेनवः स्यन्दमाना अज्जः समुद्रमव जग्मुरापः ॥ १.०३२.०२
 वृषायमाणोऽवृणीत सोमं त्रिकटुकेष्वपिबत्सुतस्य ।
 आ सायकं मघवादत्त वज्रमहन्नेनं प्रथमजामहीनाम् ॥ १.०३२.०३
 यद्दिन्द्राहन्प्रथमजामहीनामान्मायिनाममिनाः प्रोत मायाः ।
 आत्सूर्यं जनयन्द्यामुषासं तादीत्ना शत्रुं न किला विवित्से ॥ १.०३२.०४
 अहन्वृत्रं वृत्रतरं व्यसमिन्द्रो वज्रेण महता वधेन ।
 स्कन्धासीव कुलिशेना विवृक्णाहिः शयत उपपृक्पृथिव्याः ॥ १.०३२.०५
 अयोद्धेव दुर्मद आ हि जुह्वे महावीरं तुविबाधमृजीषम् ।
 नातारीदस्य समृतिं वधानां सं रुजानाः पिपिष इन्द्रशत्रुः ॥ १.०३२.०६
 अपादहस्तो अपृतन्यदिन्द्रमास्य वज्रमधि सानौ जघान ।
 वृष्णो वध्निः प्रतिमानं बुभूषन्पुरुत्रा वृत्रो अशयद्व्यस्तः ॥ १.०३२.०७
 नदं न भिन्नममुया शयानं मनो रुहाणा अति यन्त्यापः ।
 याश्चिद्वृत्रो महिना पर्यतिष्ठत्तासामहिः पत्सुतःशीर्बभूव ॥ १.०३२.०८
 नीचावया अभवद्वृत्रपुत्रेन्द्रो अस्या अव वधर्जभार ।
 उत्तरा सूरधरः पुत्र आसीद्दानुः शये सहवत्सा न धेनुः ॥ १.०३२.०९
 अतिष्ठन्तीनामनिवेशनानां काष्ठानां मध्ये निहितं शरीरम् ।
 वृत्रस्य निण्यं वि चरन्त्यापो दीर्घं तम आशयदिन्द्रशत्रुः ॥ १.०३२.१०

दासपत्नीरहिगोपा अतिष्ठन्निरुद्धा आपः पणिनेव गावः ।
 अपां बिलमपिहितं यदासीद्वृत्रं जघन्वाँ अप तद्ववार ॥ १.०३२.११
 अश्वयो वारो अभवस्तदिन्द्रं सूके यत्त्वा प्रत्यहन्देव एकः ।
 अजयो गा अजयः शूर सोममवासृजः सर्तवे सप्त सिन्धून् ॥ १.०३२.१२
 नास्मै विद्युन्न तन्यतुः सिषेध न यां मिहमकिरद्भ्रादुनि च ।
 इन्द्रश्च यद्युधाते अहिश्चोतापरीभ्यो मघवा वि जिग्ये ॥ १.०३२.१३
 अहेर्यतारं कमपश्य इन्द्रं हृदि यत्ते जघ्नुषो भीरगच्छत् ।
 नव च यन्नवतिं च स्रवन्तीः श्येनो न भीतो अतरो रजांसि ॥ १.०३२.१४
 इन्द्रो यातोऽवसितस्य राजा शमस्य च शृङ्गिणो वज्रबाहुः ।
 सेदु राजा क्षयति चर्षणीनामरान्न नेमिः परि ता बभूव ॥ १.०३२.१५

एतायामोप गव्यन्त इन्द्रमस्माकं सु प्रमतिं वावृधाति ।
 अनामृणः कुविदादस्य रायो गवां केतं परमावर्जते नः ॥ १.०३३.०१
 उपेदहं धनदामप्रतीतं जुष्टां न श्येनो वसतिं पतामि ।
 इन्द्रं नमस्यन्नपमेभिरैर्यः स्तोतृभ्यो हव्यो अस्ति यामन् ॥ १.०३३.०२
 नि सर्वसेन इषुर्धोरसक्त समर्यो गा अजति यस्य वष्टि ।
 चोष्क्यमाण इन्द्र भूरि वामं मा पणिभूरस्मदधि प्रवृद्ध ॥ १.०३३.०३
 वधीर्हि दस्युं धनिनं घनेन एकश्चरन्नुपशकेभिरिन्द्र ।
 धनोरधि विषुणक्ते व्यायन्नयज्वानः सनकाः प्रेतिमीयुः ॥ १.०३३.०४
 परां चिच्छीर्षा ववृजुस्त इन्द्रायज्वानो यज्वभिः स्पर्धमानाः ।
 प्र यद्विवो हरिवः स्थातरुग्र निरव्रताँ अधमो रोदस्योः ॥ १.०३३.०५
 अयुयुत्सन्ननवद्यस्य सेनामयातयन्त क्षितयो नवगवाः ।
 वृषायुधो न वध्रयो निरष्टाः प्रवद्विरिन्द्राच्चितयन्त आयन् ॥ १.०३३.०६
 त्वमेतान्नुदतो जक्षतश्चायोधयो रजस इन्द्र पारे ।
 अवादहो दिव आ दस्युमुच्चा प्र सुन्वतः स्तुवतः शंसमावः ॥ १.०३३.०७
 चक्राणासः परीणहं पृथिव्या हिरण्येन मणिना शुम्भमानाः ।
 न हिन्वानासस्तितिरुस्त इन्द्रं परि स्पशो अदधात्सूर्येण ॥ १.०३३.०८
 परि यदिन्द्र रोदसी उभे अबुभोजीर्महिना विश्वतः सीम् ।
 अमन्यमानाँ अभि मन्यमानैर्निर्ब्रह्मभिरधमो दस्युमिन्द्र ॥ १.०३३.०९
 न ये दिवः पृथिव्या अन्तमापुर्न मायाभिर्धनदां पर्यभूवन् ।
 युजं वज्रं वृषभश्चक्र इन्द्रो निज्योतिषा तमसो गा अदुक्षत् ॥ १.०३३.१०
 अनु स्वधामक्षरन्नापो अस्यावर्धत मध्य आ नाव्यानाम् ।
 सध्रीचीनेन मनसा तमिन्द्र ओजिष्ठेन हन्मनाहन्नभि दून् ॥ १.०३३.११
 न्याविध्यदिलीविशस्य दूळ्हा वि शृङ्गिणमभिनच्छुष्मिन्द्रः ।
 यावत्तरो मघवन्यावदोजो वज्रेण शत्रुमवधीः पृतन्युम् ॥ १.०३३.१२
 अभि सिध्मो अजिगादस्य शत्रून्वि तिग्मेन वृषभेणा पुरोऽभेत् ।

सं वज्रेणासृजद्वृत्रमिन्द्रः प्र स्वां मतिमतिरच्छाशदानः ॥ १.०३३.१३
 आवः कुत्समिन्द्र यस्मिञ्चाकन्प्रावो युध्यन्तं वृषभं दशद्युम् ।
 शफच्युतो रेणुर्नक्षत द्यामुच्छ्वैत्रेयो नृषाह्याय तस्थौ ॥ १.०३३.१४
 आवः शर्म वृषभं तुग्यासु क्षेत्रजेषे मध्वञ्छ्वित्र्यं गाम् ।
 ज्योक्चिदत्र तस्थिवांसो अक्रञ्छत्रयतामधरा वेदनाकः ॥ १.०३३.१५

त्रिंश्विन्नो अद्या भवतं नवेदसा विभुर्वा याम् उत रातिरश्विना ।
 युवोर्हि यन्त्रं हिम्येव वाससोऽभ्यायसेन्या भवतं मनीषिभिः ॥ १.०३४.०१
 त्रयः पवयो मधुवाहने रथे सोमस्य वेनामनु विश्व इद्विदुः ।
 त्रयः स्कम्भासः स्कभितास आरभे त्रिर्नक्तं याथस्त्रिर्वश्विना दिवा ॥ १.०३४.०२
 समाने अहन्त्रिरवद्यगोहना त्रिरद्य यज्ञं मधुना मिमिक्षतम् ।
 त्रिर्वाजवतीरिषो अश्विना युवं दोषा अस्मभ्यमुषसश्च पिन्वतम् ॥ १.०३४.०३
 त्रिर्वर्तियातं त्रिरनुव्रते जने त्रिः सुप्राव्ये त्रेधेव शिक्षतम् ।
 त्रिर्नान्द्यं वहतमश्विना युवं त्रिः पृक्षो अस्मे अक्षरेव पिन्वतम् ॥ १.०३४.०४
 त्रिर्नो रयिं वहतमश्विना युवं त्रिर्देवताता त्रिस्तावतं धियः ।
 त्रिः सौभगत्वं त्रिस्त श्रवांसि नस्त्रिष्ठं वां सूरै दुहिता रुहद्रथम् ॥ १.०३४.०५
 त्रिर्नो अश्विना दिव्यानि भेषजा त्रिः पार्थिवानि त्रिरु दत्तमद्भयः ।
 ओमानं शंयोर्ममकाय सूनवे त्रिधातु शर्म वहतं शुभस्पती ॥ १.०३४.०६
 त्रिर्नो अश्विना यजता दिवेदिवे परि त्रिधातु पृथिवीमशायतम् ।
 तिस्रो नासत्या रथ्या परावत आत्मेव वातः स्वसराणि गच्छतम् ॥ १.०३४.०७
 त्रिरश्विना सिन्धुभिः सप्तमातृभिस्त्रय आहावास्त्रेधा हविष्कृतम् ।
 तिस्रः पृथिवीरुपरि प्रवा दिवो नाक रक्षेथे द्युभिरक्तुभिर्हितम् ॥ १.०३४.०८
 क्वश् त्री चक्रा त्रिवृतो रथस्य क्वश् त्रयो बन्धुरो ये सनीळाः ।
 कदा योगो वाजिनो रासभस्य येन यज्ञं नासत्योपयाथः ॥ १.०३४.०९
 आ नासत्या गच्छतं हूयते हविर्मध्वः पिबतं मधुपेभिरासभिः ।
 युवोर्हि पूर्वं सवितोषसो रथमृताय चित्रं घृतवन्तमिष्यति ॥ १.०३४.१०
 आ नासत्या त्रिभिरेकादशैरिह देवेभिर्यातं मधुपेयमश्विना ।
 प्रायुस्तारिष्टं नी रपांसि मृक्षतं सेधतं द्वेषो भवतं सचाभुवा ॥ १.०३४.११
 आ नो अश्विना त्रिवृता रथेनार्वाञ्च रयिं वहतं सुवीरम् ।
 शुण्वन्ता वामवसे जोहवीमि वृधे च नो भवतं वाजसातौ ॥ १.०३४.१२

ह्याम्यग्निं प्रथमं स्वस्तये ह्यामि मित्रावरुणाविहावसे ।
 ह्यामि रात्री जगतो निवेशनी ह्यामि देवं सवितारमृतये ॥ १.०३५.०१
 आ कृष्णेन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च ।
 हिण्ययेन सविता रथेना देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥ १.०३५.०२
 याति देवः प्रवता यात्युद्धता याति शुभ्राभ्यां यजतो हरिभ्याम् ।

आ देवो याति सविता परावतोऽपु विश्वा दुरिता बाधमानः ॥ १.०३५.०३
 अभीवृतं कृशनैर्विश्वरूपं हिरण्यशम्यं यजतो बृहन्तम् ।
 आस्थाद्रथं सविता चित्रभानुः कृष्णा रजांसि तविषी दधानः ॥ १.०३५.०४
 वि जनाञ्छावाः शितिपादो अख्यन्नथं हिरण्यप्रउगं वहन्तः ।
 शश्वद्विशः सवितुदैव्यस्योपस्थे विश्वा भुवनानि तस्थुः ॥ १.०३५.०५
 तिस्रो द्यावः सवितुर्द्वा उपस्थां एका यमस्य भुवने विराषाट् ।
 आणिं न रथ्यममृताधिं तस्थुरिह ब्रवीतु य उ तच्चिकेतत् ॥ १.०३५.०६
 वि सुपर्णो अन्तरिक्षायख्यद्गभीरवेपा असुरः सुनीथः ।
 क्वेदानी सूर्यः कश्चिकेत कतमां द्यां रश्मिरस्या ततान ॥ १.०३५.०७
 अष्टौ व्यख्यत्ककुभः पृथिव्यास्त्री धन्व योजना सप्त सिन्धून् ।
 हिरण्याक्षः सविता देव आगाद्दध्रत्ना दाशुषे वार्याणि ॥ १.०३५.०८
 हिरण्यपाणिः सविता विचर्षणिभ्ये द्यावापृथिवी अन्तरीयते ।
 अपामीवां बाधते वेति सूर्यमभि कृष्णेन रजसा द्यामृणोति ॥ १.०३५.०९
 हिरण्यहस्तो असुरः सुनीथः सुमृळीकः स्ववां यात्वर्वाङ् ।
 अपसेधन्नक्षसो यातुधानानस्थाद्वैवः प्रतिदोषं गृणानः ॥ १.०३५.१०
 ये ते पन्थाः सवितः पूव्यासोऽरेणवः सुकृता अन्तरिक्षे ।
 तेभिर्नो अद्य पथिभिः सुगोभी रक्षा च नो अधि च ब्रूहि देव ॥ १.०३५.११

प्र वो यद्दं पुंस्त्रां विशां देवयतीनाम् ।
 अग्निं सूक्तेभिर्वचोभिरीमहे यं सीमिदन्य ईळति ॥ १.०३६.०१
 जनासो अग्निं दधिरे सहोवृधं हविष्मन्तो विधेम ते ।
 स त्वं नो अद्य सुमना इहाविता भवा वाजेषु सन्त्य ॥ १.०३६.०२
 प्र त्वा दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम् ।
 महस्ते सतो वि चरन्त्यर्चयो दिवि स्पृशन्ति भानवः ॥ १.०३६.०३
 देवासस्त्वा वरुणो मित्रो अर्यमा सं दूतं प्रत्नमिन्धते ।
 विश्वं सो अग्ने जयति त्वया धनं यस्ते ददाश मर्त्यः ॥ १.०३६.०४
 मन्द्रो होता गृहपतिरग्ने दूतो विशामसि ।
 त्वे विश्वा संगतानि व्रता ध्रुवा यानि देवा अकृण्वत ॥ १.०३६.०५
 त्वे इदग्ने सुभगे यविष्य विश्वमा हूयते हविः ।
 स त्वं नो अद्य सुमना उतापरं यक्षि देवान्सुवीर्या ॥ १.०३६.०६
 तं घेमिन्था नमस्विन उप स्वराजमासते ।
 होत्राभिरग्निं मनुषः समिन्धते तितिवांसो अति सिधः ॥ १.०३६.०७
 घ्नन्तो वृत्रमतरन्नोदसी अप उरु क्षयाय चक्रिरे ।
 भुवत्कण्वे वृषा दुमन्याहुतः क्रन्ददश्वो गविष्टिषु ॥ १.०३६.०८
 सं सीदस्व महौ असि शोचस्व देववीतमः ।
 वि धूममग्ने अरुषं मिथेध्य सृज प्रशस्त दर्शतम् ॥ १.०३६.०९

यं त्वा देवासो मनवे दधुरिह यजिष्ठं हव्यवाहन ।
 यं कण्वो मेध्यातिथिर्धनस्पृतं यं वृषा यमुपस्तुतः ॥ १.०३६.१०
 यमग्निं मेध्यातिथिः कण्व ईध ऋतादधि ।
 तस्य प्रेषो दीदियुस्तमिमा ऋचस्तमग्निं वर्धयामसि ॥ १.०३६.११
 रायस्पूधि स्वधावोऽस्ति हि तेऽग्ने देवेष्वाप्यम् ।
 त्वं वाजस्य श्रुत्यस्य राजसि स नो मृळ महां असि ॥ १.०३६.१२
 ऊर्ध्व ऊ षु णं ऊतये तिष्ठा देवो न सविता ।
 ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिर्वाघद्विर्विह्वयामहे ॥ १.०३६.१३
 ऊर्ध्वो नः पाह्यंहसो नि केतुना विश्वं समत्रिणं दह ।
 कृधी न ऊर्ध्वाञ्चरथाय जीवसे विदा देवेषु नो दुवः ॥ १.०३६.१४
 पाहि नो अग्ने रक्षसः पाहि धूर्तेरराव्यः ।
 पाहि रीषत उत वा जिघांसतो बृहद्भानो यविष्य ॥ १.०३६.१५
 घनेव विश्वगिव जह्यराव्यस्तपुर्जम्भ यो अस्मधुक् ।
 यो मर्त्यः शिशीति अत्यक्तुभिर्मा नः स रिपुरीशत ॥ १.०३६.१६
 अग्निर्वाने सुवीर्यमग्निः कण्वाय सौभगम् ।
 अग्निः प्रावन्मित्रोत मेध्यातिथिमग्निः साता उपस्तुतम् ॥ १.०३६.१७
 अग्निना तुर्वशं यदुं परावत अग्रादेवं हवामहे ।
 अग्निर्नयन्नववास्त्वं बृहद्रथं तुर्वीति दस्यवे सहः ॥ १.०३६.१८
 नि त्वामग्ने मनुर्दधे ज्योतिर्जनाय शश्वते ।
 दीदेथ कण्व ऋतजात उक्षितो यं नमस्यन्ति कृष्टयः ॥ १.०३६.१९
 त्वेषासो अग्नेरमवन्तो अर्चयो भीमासो न प्रतीतये ।
 रक्षस्विनः सदमिद्यातुमावतो विश्वं समत्रिणं दह ॥ १.०३६.२०

क्रीळं वः शर्धो मारुतमनर्वाणं रथेशुभम् ।
 कण्वा अभि प्र गायत ॥ १.०३७.०१
 ये पृषतीभिर्ऋष्टिभिः साकं वाशीभिरञ्जिभिः ।
 अजायन्त स्वभानवः ॥ १.०३७.०२
 इहेव शृण्व एषां कशा हस्तेषु यद्वदान् ।
 नि यामाञ्चित्रमृञ्जते ॥ १.०३७.०३
 प्र वः शर्धाय घृष्वये त्वेषदुम्नाय शुष्मिणे ।
 देवत्तं ब्रह्म गायत ॥ १.०३७.०४
 प्र शसा गोष्वघ्न्यं क्रीळं यच्छर्धो मारुतम् ।
 जम्भे रसस्य वावृधे ॥ १.०३७.०५
 को वो वर्षिष्ठ आ नरो दिवश्च गमश्च धूतयः ।
 यत्सीमन्तं न धूनुथ ॥ १.०३७.०६
 नि वो यामाय मानुषो दध्न अग्राय मन्यवे ।

जिहीत॑ पर्वतो॑ गिरिः ॥ १.०३७.०७
येषाम॑ज्जेषु॑ पृथि॒वी जु॑जुवाँ इव॑ वि॒शपतिः॑ ।
भि॒या या॑मेषु॑ रेजते ॥ १.०३७.०८
स्थि॒रं हि॑ जान॑मेषां॒ वयो॑ मा॒तुनि॑रेतवे ।
यत्सी॑मनु॒ द्विता॑ शर्वः ॥ १.०३७.०९
उदु॑ त्ये सू॒नवो॑ गिरः॒ काष्ठा॑ अज्मेष्व॒त्नत॑ ।
वा॒श्रा अ॑भि॒न्नु या॑तवे ॥ १.०३७.१०
त्यं चि॑द्घा दी॒र्घं पृथुं॑ मि॒हो नपा॑त॒ममृ॑ध्रम् ।
प्र च्या॑वयन्ति॒ याम॑भिः ॥ १.०३७.११
मरु॑तो॒ यद्ध॑ वो॒ बलं॑ जनाँ॒ अचु॑च्यवीतन ।
गि॒रीर॑चुच्यवीतन ॥ १.०३७.१२
यद्ध॑ यान्ति॒ मरु॑तः सं ह॑ ब्रुवतेऽध्व॒न्ना ।
शृ॒णोति॑ कश्चि॒देषाम् ॥ १.०३७.१३
प्र या॑त॒ शी॒भमा॑शुभिः॒ सन्ति॑ कण्वेषु॑ वो॒ दुवः॑ ।
तत्रो॑ षु मा॒दया॑ध्वै ॥ १.०३७.१४
अस्ति॑ हि ष्मा॒ मदा॑य॒ वः स्मसि॑ ष्मा॒ वय॑मेषाम् ।
वि॒श्वं चि॑दायु॒र्जीवि॑से ॥ १.०३७.१५

कद्ध॑ नूनं॒ कध॑प्रियः पि॒ता पु॒त्रं न ह॑स्तयोः ।
दधि॑ध्वे वृ॒क्तब॑र्हिषः ॥ १.०३८.०१
क्व॑ नूनं॒ कद्धो॑ अर्थं॒ गन्ता॑ दि॒वो न॑ पृथि॒व्याः ।
क्व॑ वो॒ गावो॑ न रण॑यन्ति ॥ १.०३८.०२
क्व॑ वः सु॒म्ना न॑व्याँसि॒ मरु॑तः॒ क्व॑ सु॒विता॑ ।
क्वो॑ऽ वि॒श्वानि॑ सौ॒भगा ॥ १.०३८.०३
यद्भू॑यं पृ॒श्निमा॑तरो॒ मर्ता॑सः॒ स्यात॑न ।
स्तो॑ता वो॒ अमृ॑तः॒ स्यात् ॥ १.०३८.०४
मा वो॑ मृ॒गो न॑ यव॑से॒ जरि॑ता भू॒दजो॑ष्यः ।
प॒था य॑मस्य॒ गादु॑प ॥ १.०३८.०५
मो षु॑ णः॒ परा॑परा॒ नि॒र्ऋति॑र्दु॒र्हणा॑ वधीत् ।
प॒दीष्टि॑ तृ॒ष्णाया॑ सह ॥ १.०३८.०६
स॒त्यं त्वे॑षा अम॑वन्तो॒ धन्वा॑ञ्चि॒दा रु॒द्रिया॑सः ।
मि॒हं कृ॑ण्वन्त्यवा॒ताम् ॥ १.०३८.०७
वा॒श्रेव॑ वि॒द्युन्मि॑माति॒ वत्सं॑ न मा॒ता सि॑षक्ति ।
य॒देषां॑ वृ॒ष्टिर॑सर्जि ॥ १.०३८.०८
दिवा॑ चि॒त्तमः॑ कृ॑ण्वन्ति॒ पर्जन्ये॑नो॒दवा॑हेन ।
यत्पृ॑थि॒वी व्यु॑न्दन्ति ॥ १.०३८.०९

अध॑ स्व॒नान्म॒रुतां॑ वि॒श्वमा॒ सद्य॑ पा॒र्थिव॑म् ।
 अरे॑जन्त॒ प्र मानु॑षाः ॥ १.०३८.१०
 मरु॑तो वी॒ळुपा॒णिभिश्चि॒त्रा रोध॑स्वती॒रनु॑ ।
 या॒तेम॑खि॒द्रयाम॑भिः ॥ १.०३८.११
 स्थि॒रा वः॑ सन्तु॒ नेमयो॑ रथा॒ अश्वास॑ एषाम् ।
 सुसं॑स्कृता॒ अभी॑शवः ॥ १.०३८.१२
 अच्छ॑ वदा॒ तना॑ गि॒रा ज॒रायै॑ ब्रह्म॒णस्पति॑म् ।
 अ॒ग्निं मि॒त्रं न दर्श॑तम् ॥ १.०३८.१३
 मि॒मीहि॑ श॒लोक॑मा॒स्ये पर्जन्य॑ इव॒ ततनः॑ ।
 गाय॑ गाय॒त्रमु॒क्थ्यम् ॥ १.०३८.१४
 वन्द॑स्व॒ मारु॑तं॒ गणं॑ त्वेषां॒ पन॑स्युम॒र्किण॑म् ।
 अ॒स्मे वृ॒द्धा अ॑सन्नि॒ह ॥ १.०३८.१५

प्र यदित्था॑ परा॒वतः॑ शो॒चिर्न॑ मान॒मस्य॑थ ।
 कस्य॑ क्रत्वा॒ मरु॑तः कस्य॒ वर्षसा॑ कं या॒थ कं ह॑ धू॒तयः॑ ॥ १.०३९.०१
 स्थि॒रा वः॑ स॒न्त्वायु॑धा॒ परा॑णुदे॒ वीळू॑ उ॒त् प्रति॑ष्कभे ।
 युष्मा॑कमस्तु॒ तवि॑षी॒ पनी॑यसी॒ मा म॒र्त्यस्य॑ मा॒यिनः॑ ॥ १.०३९.०२
 परा॑ ह॒ यत्स्थि॑रं ह॒थ नरो॑ वर्त॒यथा॑ गुरु ।
 वि या॑थन॒ वनि॑नः॒ पृथि॒व्या व्या॑शाः पर्व॒तानाम् ॥ १.०३९.०३
 नहि॒ वः शत्रु॑र्वि॒वदे॑ अधि॒ द्यवि॑ न भूम्या॑ रिशादसः ।
 युष्मा॑कमस्तु॒ तवि॑षी॒ तना॑ युजा॒ रुद्रा॑सो॒ नू चि॑दा॒धृषे॑ ॥ १.०३९.०४
 प्र वे॑पयन्ति॒ पर्व॑तान्नि॒ विञ्च॑न्ति॒ वन॑स्पतीन् ।
 प्रो आ॑रत॒ मरु॑तो दुर्मदा॒ इव॑ दे॒वासः॑ सर्व॒या वि॒शा ॥ १.०३९.०५
 उपो॑ रथेषु॒ पृष॑तीरयु॒ग्ध्वं प्र॑ष्टिर्वहति॒ रोहि॑तः ।
 आ वो॑ यामाय॒ पृथि॒वी चि॑दश्रो॒दबी॑भयन्त॒ मानु॑षाः ॥ १.०३९.०६
 आ वो॑ म॒क्षू तना॑य॒ कं रु॒द्रा अवो॑ वृणीमहे ।
 गन्ता॑ नूनं॒ नोऽव॑सा॒ यथा॑ पु॒रेत्था॑ कण्वाय॒ बिभ्यु॑षे ॥ १.०३९.०७
 युष्मे॑षितो॒ मरु॑तो॒ मर्त्ये॑षित॒ आ यो॒ नो अ॒भ्व ई॑षते ।
 वि तं॑ यु॒योत् श॑वसा॒ व्यो॒जसा॑ वि॒ युष्मा॑काभि॒रुति॑भिः ॥ १.०३९.०८
 असा॑मि॒ हि प्र॑यज्य॒वः कण॑व॒ दद॑ प्र॒चेत॑सः ।
 असा॑मिभिर्मरु॒त् आ न॑ ऊ॒तिभि॑र्गन्ता॒ वृष्टिं॑ न वि॒द्युतः॑ ॥ १.०३९.०९
 असा॑म्यो॒जो वि॑भृथा॒ सुदान॑वोऽसा॒मि धू॒तयः॑ शवः ।
 ऋषि॑द्विषे॒ मरु॑तः॒ परि॑म॒न्यव॑ इषु॒ न सृ॑जत॒ द्विष॑म् ॥ १.०३९.१०

उ॒त्तिष्ठ॑ ब्रह्म॒णस्प॑ते दे॒वय॑न्त॒स्त्वेम॑हे ।
 उप॒ प्र य॑न्तु॒ मरु॑तः॒ सुदान॑व॒ इन्द्र॑ प्रा॒शूर्भ॑वा॒ सचा॑ ॥ १.०४०.०१

त्वामिद्धि सहसस्पुत्र मर्त्यं उपब्रूते धने हिते ।
 सुवीर्यं मरुत आ स्वश्रयं दधीत यो व आचके ॥ १.०४०.०२
 प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः प्र देव्येतु सूनृता ।
 अच्छा वीरं नर्यं पङ्कितराधसं देवा यज्ञं नयन्तु नः ॥ १.०४०.०३
 यो वाघते ददाति सूनरं वसु स धत्ते अक्षिति श्रवः ।
 तस्मा इळां सुवीरामा यजामहे सुप्रतूर्तिमनेहसम् ॥ १.०४०.०४
 प्र नूनं ब्रह्मणस्पतिर्मन्त्रं वदत्युक्थ्यम् ।
 यस्मिन्निन्द्रो वरुणो मित्रो अर्यमा देवा ओकांसि चक्रिरे ॥ १.०४०.०५
 तमिद्वोचेमा विदथेषु शम्भुवं मन्त्रं देवा अनेहसम् ।
 इमां च वाचं प्रतिहर्यथा नरो विश्वेद्वामा वो अशनवत् ॥ १.०४०.०६
 को देवयन्तमशनवज्जनं को वृक्तबर्हिषम् ।
 प्रप्र दाश्वान्पस्त्याभिरस्थितान्तर्वावत्क्षयं दधे ॥ १.०४०.०७
 उप क्षत्रं पृञ्चीत हन्ति राजभिर्भये चित्सुक्षितिं दधे ।
 नास्य वर्ता न तस्ता महाधने नाभे अस्ति वज्रिणः ॥ १.०४०.०८

यं रक्षन्ति प्रचेतसो वरुणो मित्रो अर्यमा ।
 नू चित्स दभ्यते जनः ॥ १.०४१.०१
 यं बाहुतेव पिप्रति पान्ति मर्त्यं रिषः ।
 अरिष्टः सर्व एधते ॥ १.०४१.०२
 वि दुर्गा वि द्विषः पुरो घ्नन्ति राजान एषाम् ।
 नयन्ति दुरिता तिरः ॥ १.०४१.०३
 सुगः पन्था अनृक्षर आदित्यास ऋतं यते ।
 नात्रावखादो अस्ति वः ॥ १.०४१.०४
 यं यज्ञं नयथा नर आदित्या ऋजुना पथा ।
 प्र वः स धीतये नशत् ॥ १.०४१.०५
 स रत्नं मर्त्यो वसु विश्वं तोकमुत त्मना ।
 अच्छा गच्छत्यस्तृतः ॥ १.०४१.०६
 कथा राधाम सखायः स्तोमं मित्रस्यार्यम्णः ।
 महि प्सरो वरुणस्य ॥ १.०४१.०७
 मा वो घ्नन्तं मा शपन्तं प्रति वोचे देवयन्तम् ।
 सुमैरिद्व आ विवासे ॥ १.०४१.०८
 चतुरश्विदमानाद्विभीयादा निधातोः ।
 न दुःस्क्ताय स्पृहयेत् ॥ १.०४१.०९

सं पूषन्नध्वनस्तिर व्यंहो विमुचो नपात् ।
 सक्ष्वा देव प्र णस्पुः ॥ १.०४२.०१

यो नः पूषन्नघो वृको दुःशेव आदिदेशति ।
 अप स्म तं पथो जहि ॥ १.०४२.०२
 अप त्यं परिपन्थिनं मुषीवाणं हुरश्चितम् ।
 दूरमधि स्रुतेरज ॥ १.०४२.०३
 त्वं तस्य द्याविनोऽघशंसस्य कस्य चित् ।
 पदाभि तिष्ठ तपुषिम् ॥ १.०४२.०४
 आ तत्ते दस्र मन्तुमः पूषन्नवो वृणीमहे ।
 येन पितृनचोदयः ॥ १.०४२.०५
 अधा नो विश्वसौभग हिरण्यवाशीमत्तम ।
 धनानि सुषणा कृधि ॥ १.०४२.०६
 अति नः सञ्चतो नय सुगा नः सुपथा कृणु ।
 पूषन्निह क्रतुं विदः ॥ १.०४२.०७
 अभि सुयवसं नय न नवज्वारो अध्वने ।
 पूषन्निह क्रतुं विदः ॥ १.०४२.०८
 शग्धि पूर्धि प्र यंसि च शिशिहि प्रास्युदरम् ।
 पूषन्निह क्रतुं विदः ॥ १.०४२.०९
 न पूषणं मेथामसि सूक्तैरभि गृणीमसि ।
 वसूनि दस्ममीमहे ॥ १.०४२.१०

कद्रुद्राय प्रचेतसे मीळहुष्टमाय तव्यसे ।
 वोचेम शतमं हृदे ॥ १.०४३.०१
 यथा नो अदितिः करत्पश्चे नृभ्यो यथा गवे ।
 यथा तोकाय रुद्रियम् ॥ १.०४३.०२
 यथा नो मित्रो वरुणो यथा रुद्रश्चिकेतति ।
 यथा विश्वे सजोषसः ॥ १.०४३.०३
 गाथपतिं मेधपतिं रुद्रं जलाषभेषजम् ।
 तच्छ्रयोः सुम्नमीमहे ॥ १.०४३.०४
 यः शुक्र इव सूर्यो हिरण्यमिव रोचते ।
 श्रेष्ठो देवानां वसुः ॥ १.०४३.०५
 शं नः करत्यर्वते सुगं मेषाय मेष्ये ।
 नृभ्यो नारिभ्यो गवे ॥ १.०४३.०६
 अस्मे सोम श्रियमधि नि धेहि शतस्य नृणाम् ।
 महि श्रवस्तुविनृम्णम् ॥ १.०४३.०७
 मा नः सोमपरिबाधो मारातयो जुहुरन्त ।
 आ न इन्द्रो वाजे भज ॥ १.०४३.०८
 यास्ते प्रजा अमृतस्य परस्मिन्धामन्नृतस्य ।

मूर्धा नाभा सोम वेन आभूषन्तीः सोम वेदः ॥ १.०४३.०९

अग्ने विवस्वदुषसश्चित्रं राधो अमर्त्य ।
आ दाशुषे जातवेदो वह्ना त्वमद्या देवा उषर्बुधः ॥ १.०४४.०१
जुष्टो हि दूतो असि हव्यवाहनोऽग्ने रथीरध्वराणाम् ।
सजूरश्विभ्यामुषसा सुवीर्यमस्मे धेहि श्रवो बृहत् ॥ १.०४४.०२
अद्या दूतं वृणीमहे वसुमग्निं पुरुप्रियम् ।
धूमकेतुं भाक्त्रजीकं व्युष्टिषु यज्ञानामध्वरश्रियम् ॥ १.०४४.०३
श्रेष्ठं यविष्टमतिथिं स्वाहुतं जुष्टं जनाय दाशुषे ।
देवा अच्छा यातवे जातवेदसमग्निमीळे व्युष्टिषु ॥ १.०४४.०४
स्तविष्यामि त्वामहं विश्वस्यामृत भोजन ।
अग्ने त्रातारममृतं मियेध्य यजिष्ठं हव्यवाहन ॥ १.०४४.०५
सुशंसो बोधि गृणते यविष्य मधुजिह्वः स्वाहुतः ।
प्रस्कण्वस्य प्रतिरन्नायुर्जीवसे नमस्या दैव्यं जनम् ॥ १.०४४.०६
होतारं विश्ववेदसं सं हि त्वा विश इन्धते ।
स आ वह पुरुहूत प्रचेतसोऽग्ने देवा इह ब्रवत् ॥ १.०४४.०७
सवितारमुषसमश्चिना भगमग्निं व्युष्टिषु क्षपः ।
कण्वासस्त्वा सुतसोमास इन्धते हव्यवाहं स्वध्वर ॥ १.०४४.०८
पतिर्ह्यध्वराणामग्ने दूतो विशामसि ।
उषर्बुध आ वह सोमपीतये देवा अद्य स्वर्दशः ॥ १.०४४.०९
अग्ने पूर्वा अनूषसो विभावसो दीदेथ विश्वदर्शतः ।
असि ग्रामेष्वविता पुरोहितोऽसि यज्ञेषु मानुषः ॥ १.०४४.१०
नि त्वा यज्ञस्य साधनमग्ने होतारमृत्वजम् ।
मनुष्वद्वेव धीमहि प्रचेतसं जीरं दूतममर्त्यम् ॥ १.०४४.११
यद्वेवाना मित्रमहः पुरोहितोऽन्तरो यासि दूत्यम् ।
सिन्धोरिव प्रस्वनितास ऊर्मयोऽग्नेभ्राजन्ते अर्चयः ॥ १.०४४.१२
श्रुधि श्रुत्कर्णं वह्निभिदैरग्ने सयावभिः ।
आ सीदन्तु बर्हिषि मित्रो अर्यमा प्रातर्यावाणो अध्वरम् ॥ १.०४४.१३
शृण्वन्तु स्तोमं मरुतः सुदानवोऽग्निजिह्वा ऋतावृधः ।
पिबतु सोमं वरुणो धृतव्रतोऽश्विभ्यामुषसा सजूः ॥ १.०४४.१४

त्वमग्ने वसूरिह रूद्रा आदित्या उत ।
यजा स्वध्वरं जने मनुजातं घृतप्रुषम् ॥ १.०४५.०१
श्रुष्टीवानो हि दाशुषे देवा अग्ने विचेतसः ।
तान्नोहिदश्च गिर्वणस्त्रयस्त्रिंशत्तमा वह ॥ १.०४५.०२
प्रियमेधवदत्रिवज्जातवेदो विरूपवत् ।

अङ्गिरस्वन्महिब्रत प्रस्कण्वस्य श्रुधी हवम् ॥ १.०४५.०३
 महिकेरव उतये प्रियमेधा अहूषत ।
 राजन्तमध्वरणामग्निं शुक्रेण शोचिषा ॥ १.०४५.०४
 घृताहवन सन्त्येमा उषु श्रुधी गिरः ।
 याभिः कण्वस्य सूनवो हवन्तेऽवसे त्वा ॥ १.०४५.०५
 त्वां चित्रश्रवस्तम हवन्ते विक्षु जन्तवः ।
 शोचिष्केशं पुरुप्रियाग्ने हव्याय वोळ्हवे ॥ १.०४५.०६
 नि त्वा होतारमृत्विजं दधिरे वसुवित्तमम् ।
 श्रुत्कर्णं सप्रथस्तमं विप्रा अग्ने दिविष्टिषु ॥ १.०४५.०७
 आ त्वा विप्रा अचुच्यवुः सुतसोमा अभि प्रयः ।
 बृहद्वा विभ्रतो हविरग्ने मर्तीय दाशुषे ॥ १.०४५.०८
 प्रातर्याव्णः सहस्कृत सोमपेयाय सन्त्य ।
 इहाद्य दैव्यं जनं बहिरा सादया वसो ॥ १.०४५.०९
 अर्वाञ्च दैव्यं जनमग्ने यक्ष्व सहूतिभिः ।
 अयं सोमः सुदानवस्तं पात तिरोअह्वयम् ॥ १.०४५.१०

एषो उषा अपूर्व्या व्युच्छति प्रिया दिवः ।
 स्तुषे वामश्विना बृहत् ॥ १.०४६.०१
 या दस्रा सिन्धुमातरा मनोतरा रयीणाम् ।
 धिया देवा वसुविदा ॥ १.०४६.०२
 वच्यन्ते वां ककुहासो जूर्णायामधि विष्टपि ।
 यद्वां रथो विभिष्पतात् ॥ १.०४६.०३
 हविषा जारो अपां पिपति पपुरिर्नरा ।
 पिता कुटस्य चर्षणिः ॥ १.०४६.०४
 आदारो वां मतीनां नासत्या मतवचसा ।
 पातं सोमस्य धृष्णुया ॥ १.०४६.०५
 या नः पीपरदश्विना ज्योतिष्मती तमस्तिरः ।
 तामस्मे रासाथामिषम् ॥ १.०४६.०६
 आ नो नावा मतीनां यातं पाराय गन्तवे ।
 युञ्जाथामश्विना रथम् ॥ १.०४६.०७
 अरित्रं वां दिवस्पृथु तीर्थे सिन्धूनां रथः ।
 धिया युयुज्ज इन्दवः ॥ १.०४६.०८
 दिवस्कण्वास इन्दवो वसु सिन्धूनां पदे ।
 स्वं वत्रिं कुहं धित्सथः ॥ १.०४६.०९
 अभूद्दु भा उ अंशवे हिरण्यं प्रति सूर्यः ।
 व्यव्यज्जिह्वासासितः ॥ १.०४६.१०

अभूदु पारमेतवे पन्था ऋतस्य साधुया ।
 अदर्शि वि स्रुतिर्दिवः ॥ १.०४६.११
 तत्तदिदंश्चिनोरवो जरिता प्रति भूषति ।
 मदे सोमस्य पिप्रतोः ॥ १.०४६.१२
 वावसाना विवस्वति सोमस्य पीत्या गिरा ।
 मनुष्वच्छम्भु आ गतम् ॥ १.०४६.१३
 युवोरुषा अनु श्रियं परिज्मनोरुपाचरत् ।
 ऋता वनथो अक्तुभिः ॥ १.०४६.१४
 उभा पिबतमश्चिनोभा नः शर्म यच्छतम् ।
 अविद्रियाभिरुतिभिः ॥ १.०४६.१५

अयं वां मधुमत्तमः सुतः सोमं ऋतावृधा ।
 तमश्चिना पिबतं तिरोअह्वयं धत्तं रत्नानि दाशुषे ॥ १.०४७.०१
 त्रिवन्धुरेण त्रिवृता सुपेशसा रथेना यातमश्चिना ।
 कण्वासो वां ब्रह्म कृण्वन्त्यध्वरे तेषां सु शृणुतं हवम् ॥ १.०४७.०२
 अश्चिना मधुमत्तमं पातं सोममृतावृधा ।
 अथाद्य दस्रा वसु बिभ्रता रथे दाश्वानसमुप गच्छतम् ॥ १.०४७.०३
 त्रिषधस्थे बर्हिषि विश्ववेदसा मध्वा यज्ञं मिमिक्षतम् ।
 कण्वासो वां सुतसोमा अभिद्यवो युवां हवन्ते अश्चिना ॥ १.०४७.०४
 याभिः कण्वमभिष्टिभिः प्रावतं युवमश्चिना ।
 ताभिः ष्वश्र्मां अवतं शुभस्पती पातं सोममृतावृधा ॥ १.०४७.०५
 सुदासे दस्रा वसु बिभ्रता रथे पृक्षो वहतमश्चिना ।
 रियं समुद्रादुत वा दिवस्पर्यस्मे धत्तं पुरुस्पृहम् ॥ १.०४७.०६
 यन्नासत्या परावति यद्वा स्थो अधि तुर्वशे ।
 अतो रथेन सुवृता न आ गतं साकं सूर्यस्य रश्मिभिः ॥ १.०४७.०७
 अर्वाञ्चा वां सप्तयोऽध्वरश्रियो वहन्तु सवनेदुप ।
 इषं पृञ्चन्ता सुकृते सुदानव आ बर्हिः सीदतं नरा ॥ १.०४७.०८
 तेन नासत्या गतं रथेन सूर्यत्वचा ।
 येन शश्वद्दुहथुर्दाशुषे वसु मध्वः सोमस्य पीतये ॥ १.०४७.०९
 उक्थेभिरर्वागवसे पुरुवसू अकेश्व नि ह्वयामहे ।
 शश्वत्कण्वानां सदासि प्रिये हि कं सोमं पपथुरश्चिना ॥ १.०४७.१०

सह वामेन न उषो व्युच्छा दुहितर्दिवः ।
 सह दुम्नेन बृहता विभावरि राया देवि दास्वती ॥ १.०४८.०१
 अश्वावतीर्गोमतीर्विश्वसुविदो भूरि च्यवन्त वस्तवे ।
 उदीरय प्रति मा सूनृता उषश्चोद राधो मघोनाम् ॥ १.०४८.०२

उवासोषा उच्छ्राच्च नु देवी जीरा रथानाम् ।
 ये अस्या आचरणेषु दधिरे समुद्रे न श्रवस्यवः ॥ १.०४८.०३
 उषो ये ते प्र यामेषु युञ्जते मनो दानाय सूरयः ।
 अत्राह तत्कण्व एषां कण्वतमो नाम गृणाति नृणाम् ॥ १.०४८.०४
 आ घा योषेव सूनर्युषा याति प्रभुञ्जती ।
 जरयन्ती वृजनं पद्वदीयत उत्पातयति पक्षिणः ॥ १.०४८.०५
 वि या सृजति समनं व्यर्थिनः पदं न वेत्योदती ।
 वयो नकिष्टे पत्तिवासं आसते व्युष्टौ वाजिनीवति ॥ १.०४८.०६
 एषायुक्त परावतः सूर्यस्योदयनादधि ।
 शतं रथेभिः सुभगोषा इयं वि यात्यभि मानुषान् ॥ १.०४८.०७
 विश्वमस्या नानाम चक्षसे जगज्ज्योतिष्कृणोति सूनरी ।
 अप द्वेषो मघोनी दुहिता दिव उषा उच्छ्रदप सिधः ॥ १.०४८.०८
 उष आ भाहि भानुना चन्द्रेण दुहितर्दिवः ।
 आवहन्ती भूर्यस्मभ्यं सौभगं व्युच्छन्ती दिविष्टिषु ॥ १.०४८.०९
 विश्वस्य हि प्राणनं जीवनं त्वे वि यदुच्छसि सूनरि ।
 सा नो रथेन बृहता विभावरि श्रुधि चित्रामघे हवम् ॥ १.०४८.१०
 उषो वाजं हि वंस्व यश्चित्रो मानुषे जने ।
 तेना वह सुकृतो अध्वरा उप ये त्वा गृणन्ति वह्नयः ॥ १.०४८.११
 विश्वान्देवाँ आ वह सोमपीतयेऽन्तरिक्षादुषस्त्वम् ।
 सास्मासु धा गोमदश्चावदुक्थ्यश्मुषो वाजं सुवीर्यम् ॥ १.०४८.१२
 यस्या रुशन्तो अर्चयः प्रति भद्रा अदक्षत ।
 सा नो रयिं विश्ववारं सुपेशसमुषा ददातु सुगम्यम् ॥ १.०४८.१३
 ये चिद्धि त्वामृषयः पूर्वं ऊतये जुहुरेऽवसे महि ।
 सा नः स्तोमाँ अभि गृणीहि राधसोषः शुक्रेण शोचिषा ॥ १.०४८.१४
 उषो यदद्य भानुना वि द्वारावृणवो दिवः ।
 प्र नो यच्छ्रतादवृकं पृथु च्छर्दिः प्र देवि गोमतीरिषः ॥ १.०४८.१५
 सं नो राया बृहता विश्वपेशसा मिमिक्ष्वा समिळाभिरा ।
 सं द्युम्नेन विश्वतुरोषो महि सं वाजैर्वाजिनीवति ॥ १.०४८.१६

उषो भद्रेभिरा गहि दिवश्चिद्रोचनादधि ।
 वहन्त्वस्वणप्सव उप त्वा सोमिनो गृहम् ॥ १.०४९.०१
 सुपेशसं सुखं रथं यमध्यस्था उषस्त्वम् ।
 तेना सुश्रवसं जनं प्रावाद्य दुहितर्दिवः ॥ १.०४९.०२
 वयश्चित्ते पतत्रिणो द्विपच्चतुष्पदर्जुनि ।
 उषः प्रारन्नूतनु दिवो अन्तेभ्यस्परि ॥ १.०४९.०३
 व्युच्छन्ती हि रश्मिभिर्विश्वमाभासि रोचनम् ।

तां त्वामुषर्वसूयवो गीर्भिः कण्वा अहूषत ॥ १.०४९.०४

उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः ।
दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ १.०५०.०१
अप त्ये तायवो यथा नक्षत्रा यन्त्यक्तुभिः ।
सूराय विश्वचक्षसे ॥ १.०५०.०२
अदृश्रमस्य केतवो वि रश्मयो जनां अनु ।
भ्राजन्तो अनयो यथा ॥ १.०५०.०३
तरणिविश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य ।
विश्वमा भासि रोचनम् ॥ १.०५०.०४
प्रत्यङ्देवानां विशः प्रत्यङ्कुदेषि मानुषान् ।
प्रत्यङ्विश्वं स्वदृशे ॥ १.०५०.०५
येना पावक चक्षसा भुरण्यन्तं जनां अनु ।
त्वं वरुण पश्यासि ॥ १.०५०.०६
वि द्यामेषि रजस्पृथ्वहा मिमानो अक्तुभिः ।
पश्यञ्जन्मानि सूर्य ॥ १.०५०.०७
सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य ।
शोचिष्केशं विचक्षण ॥ १.०५०.०८
अयुक्त सप्त शुन्ध्युवः सूरौ रथस्य नप्त्यः ।
ताभिर्याति स्वयुक्तिभिः ॥ १.०५०.०९
उद्वयं तमसस्परि ज्योतिष्पश्यन्त उत्तरम् ।
देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥ १.०५०.१०
उद्यन्नद्य मित्रमह आरोहन्नुत्तरां दिवम् ।
हृद्रोगं मम सूर्य हरिमाणं च नाशय ॥ १.०५०.११
शुकेषु मे हरिमाणं रोपणाकासु दध्मसि ।
अथो हारिद्रवेषु मे हरिमाणं नि दध्मसि ॥ १.०५०.१२
उदगादयमादित्यो विश्वेन सहसा सह ।
द्विषन्तं मह्यं रन्धयन्मो अहं द्विषते रधम् ॥ १.०५०.१३

अभि त्यं मेषं पुरुहूतमृगिमिन्द्रं गीर्भिर्मदता वस्वो अणवम् ।
यस्य द्यावो न विचरन्ति मानुषा भुजे महिष्ठमभि विप्रमर्चत ॥ १.०५१.०१
अभीमवन्वन्स्वभिष्टिमूतयोऽन्तरिक्षप्रां तविषीभिरावृतम् ।
इन्द्रं दक्षास ऋभवो मदच्युतं शतक्रतुं जवनी सूनुतारुहत् ॥ १.०५१.०२
त्वं गोत्रमङ्गिरोभ्योऽवृणोरपोतात्रये शतदुरेषु गातुवित् ।
ससेनं चिद्विमदायावहो वस्वाजावद्विं वावसानस्य नर्तयन् ॥ १.०५१.०३
त्वमपामपिधानावृणोरपाधारयः पर्वते दानुमद्वसु ।

वृत्रं यदिन्द्र शकसावधीरहिमादित्सूर्यं दिव्यारोहयो दृशे ॥ १.०५१.०४
 त्वं मायाभिरप मायिनोऽधमः स्वधाभिर्ये अधि शुप्तावजुह्वत ।
 त्वं पिप्रोर्नृमणः प्रारुजः पुरः प्र ऋजिश्चानं दस्युहत्येष्वाविथ ॥ १.०५१.०५
 त्वं कुत्सं शुष्णहत्येष्वाविथारन्धयोऽतिथिवाय शम्बरम् ।
 महान्तं चिदबुदं नि क्रमीः पदा सनादेव दस्युहत्याय जज्ञिषे ॥ १.०५१.०६
 त्वे विश्वा तविषी सध्र्यगिघता तव राधः सोमपीथाय हर्षते ।
 तव वज्रश्चिकिते बाह्वोर्हितो वृश्वा शत्रोरव विश्वानि वृष्ण्या ॥ १.०५१.०७
 वि जानीद्द्वार्यान्ये च दस्यवो बहिष्मते रन्धया शासदव्रतान् ।
 शाकी भव यजमानस्य चोदिता विश्वेत्ता ते सधमादेषु चाकन ॥ १.०५१.०८
 अनुव्रताय रन्धयन्नपव्रतानाभूमिरिन्द्रः श्नथयन्ननाभुवः ।
 वृद्धस्य चिद्वर्धतो द्यामिनक्षतः स्तवानो वम्रो वि जघान संदिहः ॥ १.०५१.०९
 तक्षद्यत् उशना सहसा सहो वि रोदसी मज्जना बाधते शवः ।
 आ त्वा वातस्य नृमणो मनोयुज आ पूर्यमाणमवहन्नभि श्रवः ॥ १.०५१.१०
 मन्दिष्ट यदुशने काव्ये सचा इन्द्रो वङ्क वङ्कतराधि तिष्ठति ।
 उग्रो ययिं निरपः स्रोतसासृजद्वि शुष्णस्य दंहिता ऐरयत्पुरः ॥ १.०५१.११
 आ स्मा रथं वृषपाणेषु तिष्ठसि शार्यातस्य प्रभृता येषु मन्दसे ।
 इन्द्र यथा सुतसोमेषु चाकनोऽनर्वाणं श्लोकमा रोहसे दिवि ॥ १.०५१.१२
 अददा अभां महते वचस्यवे कक्षीवते वृचयामिन्द्र सुन्वते ।
 मेनाभवो वृषणश्चस्य सुक्रतो विश्वेत्ता ते सवनेषु प्रवाच्या ॥ १.०५१.१३
 इन्द्रो अश्रायि सुध्यो निरेके पज्जेषु स्तोमो दुर्यो न यूपः ।
 अश्वयुर्गव्यू रथयुर्वस्युरिन्द्र इद्रायः क्षयति प्रयन्ता ॥ १.०५१.१४
 इदं नमो वृषभाय स्वराजे सत्यशुष्माय तवसेऽवाचि ।
 अस्मिन्नन्द्र वृजने सर्ववीराः स्मत्सूरिभिस्तव शर्मन्स्याम ॥ १.०५१.१५

त्यं सु मेषं महया स्वर्विदं शतं यस्य सुभ्वः साकमीरते ।
 अत्यं न वाजं हवनस्यदं रथमेन्द्रं ववृत्यामवसे सुवृक्तिभिः ॥ १.०५२.०१
 स पर्वतो न धरुणेष्वच्युतः सहस्रमूतिस्तविषीषु वावृधे ।
 इन्द्रो यद्वृत्रमवधीन्नदीवृतमुब्जन्नर्णांसि जर्हषाणो अन्धसा ॥ १.०५२.०२
 स हि द्वरो द्वरिषु वत्र ऊर्धनि चन्द्रबुधो मदवृद्धो मनीषिभिः ।
 इन्द्रं तमह्वे स्वपस्यया धिया मंहिष्ठरातिं स हि पप्रिरन्धसः ॥ १.०५२.०३
 आ यं पूणन्ति दिवि सन्नबहिषः समुद्रं न सुभ्वः स्वा अभिष्टयः ।
 तं वृत्रहत्ये अनु तस्थुस्तयः शुष्मा इन्द्रमवाता अहुतप्सवः ॥ १.०५२.०४
 अभि स्ववृष्टिं मदे अस्य युध्यतो रघ्वीरिव प्रवणे संसुस्तयः ।
 इन्द्रो यद्वृत्री धृषमाणो अन्धसा भिनद्वलस्य परिधीरिव त्रितः ॥ १.०५२.०५
 परी घृणा चरति तित्विषे शवोऽपो वृत्वी रजसो बुधमाशयत् ।
 वृत्रस्य यत्प्रवणे दुर्गभिश्चनो निजघन्थ हन्वोरिन्द्र तन्यतुम् ॥ १.०५२.०६

हृदं न हि त्वा न्यृषन्त्यूर्मयो ब्रह्मणीन्द्र तव यानि वर्धना ।
 त्वष्टा चित्ते युज्यं वावृधे शवस्ततक्ष वज्रमभिभूत्योजसम् ॥ १.०५२.०७
 जघन्वाँ उ हरिभिः सम्भृतक्रतविन्द्रं वृत्रं मनुषे गातुयन्नपः ।
 अयच्छथा बाह्वोर्वज्रमायसमधारयो दिव्या सूर्यं दृशे ॥ १.०५२.०८
 बृहत्स्वश्चन्द्रमवद्यदुक्थ्यश्मकृण्वत भियसा रोहणं दिवः ।
 यन्मानुषप्रधना इन्द्रमृतयः स्वर्नृषाचो मरुतोऽमदन्ननु ॥ १.०५२.०९
 द्यौश्चिदस्यामवाँ अहेः स्वनादयोयवीद्भियसा वज्रं इन्द्र ते ।
 वृत्रस्य यद्वद्वधानस्य रोदसी मदे सुतस्य शवसाभिन्नच्छरः ॥ १.०५२.१०
 यदिन्निवन्द्र पृथिवी दशभुजिरहानि विश्वा ततनन्त कृष्टयः ।
 अत्राह ते मघवन्विश्रुतं सहो द्यामनु शवसा बर्हणा भुवत् ॥ १.०५२.११
 त्वमस्य पारे रजसो व्योमनः स्वभूत्योजा अवसे धृषन्मनः ।
 चकृषे भूमिं प्रतिमानमोजसोऽपः स्वः परिभूरेष्या दिवम् ॥ १.०५२.१२
 त्वं भुवः प्रतिमानं पृथिव्या ऋष्ववीरस्य बृहतः पतिर्भूः ।
 विश्वमाप्रा अन्तरिक्षं महित्वा सत्यमद्वा नकिरन्यस्त्वावान् ॥ १.०५२.१३
 न यस्य द्यावापृथिवी अनु व्यचो न सिन्धवो रजसो अन्तमानशुः ।
 नोत स्ववृष्टिं मदे अस्य युध्यत एको अन्यच्चकृषे विश्वमानुषक् ॥ १.०५२.१४
 आर्चन्नत्र मरुतः सस्मिन्नाजौ विश्वे देवासो अमदन्ननु त्वा ।
 वृत्रस्य यद्वृष्टिमता वधेन नि त्वमिन्द्र प्रत्यानं जघन्थ ॥ १.०५२.१५

न्यूरेषु वाचं प्र महे भरामहे गिर इन्द्राय सदनं विवस्वतः ।
 नू चिद्धि रत्नं ससतामिवाविदन्न दुष्टतिर्द्रविणोदेषु शस्यते ॥ १.०५३.०१
 दुरो अश्वस्य दुर इन्द्र गोरसि दुरो यवस्य वसुन इनस्पतिः ।
 शिक्षानरः प्रदिवो अकामकर्शनः सखा सखिभ्यस्तमिदं गृणीमसि ॥ १.०५३.०२
 शचीव इन्द्र पुरुकृद्द्युमत्तम तवेदिदमभितश्चकिते वसु ।
 अतः संगृभ्याभिभूत आ भर मा त्वायतो जरितुः काममूनयीः ॥ १.०५३.०३
 एभिद्युभिः सुमना एभिरिन्दुभिर्निरुन्धानो अमति गोभिरश्विना ।
 इन्द्रेण दस्युं दरयन्त इन्दुभिर्युतद्वेषसः समिषा रभेमहि ॥ १.०५३.०४
 समिन्द्र राया समिषा रभेमहि सं वाजेभिः पुरुश्चन्द्रैरभिद्युभिः ।
 सं देव्या प्रमत्या वीरशुष्मया गोअग्रयाश्चावत्या रभेमहि ॥ १.०५३.०५
 ते त्वा मदा अमदन्तानि वृष्ण्या ते सोमासो वृत्रहत्येषु सत्पते ।
 यत्कारवे दश वृत्राण्यप्रति बहिष्मते नि सहस्राणि बर्हयः ॥ १.०५३.०६
 युधा युधमुप घेदेषि धृष्ण्या पुरा पुरं समिदं हंस्योजसा ।
 नम्या यदिन्द्र सख्या परावति निबर्हयो नमुचिं नाम मायिनम् ॥ १.०५३.०७
 त्वं करञ्जमुत पर्णयं वधीस्तेजिष्ठयातिथिवस्य वर्तनी ।
 त्वं शता वङ्गदस्याभिन्तपुरोऽनानुदः परिषूता ऋजिश्चना ॥ १.०५३.०८
 त्वमेताञ्जनराज्ञो द्विर्दशाबन्धुना सुश्रवसोपजग्मुषः ।

षष्टिं सहस्रां नवतिं नव श्रुतो नि चक्रेण रथ्या दुष्पदावृणक् ॥ १.०५३.०९
 त्वमाविथ सुश्रवसं तवोतिभिस्तव त्रामभिरिन्द्र तूर्वयाणम् ।
 त्वमस्मै कुत्समतिथिगवमायुं महे राज्ञे यूने अरन्धनायः ॥ १.०५३.१०
 य उदृचीन्द्र देवगोपाः सखायस्ते शिवतमा असाम ।
 त्वां स्तोषाम त्वया सुवीरा द्राघीय आयुः प्रतरं दधानाः ॥ १.०५३.११

मा नो अस्मिन्मघवन्पुत्स्वंहसि नहि ते अन्तः शवसः परीणशे ।
 अक्रन्दयो नद्योऽरोरुवद्वना कथा न क्षोणीर्भियसा समारत ॥ १.०५४.०१
 अर्चा शक्राय शकिने शचीवते शृण्वन्तमिन्द्रं महयन्नभि हृदि ।
 यो धृष्णुना शवसा रोदसी उभे वृषा वृषत्वा वृषभो न्यूज्जते ॥ १.०५४.०२
 अर्चा दिवे बृहते शूष्यं वचः स्वक्षत्रं यस्य धृषतो धृषन्मनः ।
 बृहच्छ्रवा असुरो बर्हणा कृतः पुरो हरिभ्यां वृषभो रथो हि षः ॥ १.०५४.०३
 त्वं दिवो बृहतः सानु कोपयोऽव त्मना धृषता शम्बरं भिनत् ।
 यन्मायिनो ब्रिन्दनो मन्दिना धृषच्छ्रितां गर्भस्तिमशनिं पृतन्यसि ॥ १.०५४.०४
 नि यद्वृणक्षिं श्वसनस्य मूर्धनि शुष्णस्य चिद्विन्दनो रोरुवद्वना ।
 प्राचीनेन मनसा बर्हणावता यदद्या चित्कृणवः कस्त्वा परि ॥ १.०५४.०५
 त्वमाविथ नयं तुर्वशं यदु त्वं तुर्वीतिं वय्यं शतक्रतो ।
 त्वं रथमेतशं कृत्वये धने त्वं पुरो नवतिं दम्भयो नव ॥ १.०५४.०६
 स घा राजा सत्पतिः शूशुवज्जनो रातहव्यः प्रति यः शासमिन्वति ।
 उक्था वा यो अभिगृणाति राधसा दानुरस्मा उपरा पिन्वते दिवः ॥ १.०५४.०७
 असमं क्षत्रमसमा मनीषा प्र सोमपा अपसा सन्तु नेमे ।
 ये त इन्द्र ददुषो वर्धयन्ति महि क्षत्रं स्थविरं वृष्यं च ॥ १.०५४.०८
 तुभ्येदेते बहुला अद्रिदुग्धाश्चमूषदश्चमसा इन्द्रपानाः ।
 व्यश्नुहि तर्पया काममेषामथा मनो वसुदेयाय कृष्व ॥ १.०५४.०९
 अपामतिष्ठद्गुरुणह्वरं तमोऽन्तर्वृत्रस्य जठरेषु पर्वतः ।
 अभीमिन्द्रो नद्यो वत्रिणा हिता विश्वा अनुष्ठाः प्रवणेषु जिघ्नते ॥ १.०५४.१०
 स शेवधमधि धा द्युम्नमस्मे महि क्षत्रं जनाषाळिन्द्र तव्यम् ।
 रक्षा च नो मघोनः पाहि सूरीत्राये च नः स्वपत्या इषे धाः ॥ १.०५४.११

दिवश्चिदस्य वरिमा वि पप्रथ इन्द्रं न मद्गा पृथिवी चन प्रति ।
 भीमस्तुविष्माञ्चर्षणिभ्य आतपः शिशीते वज्रं तेजसे न वंसगः ॥ १.०५५.०१
 सो अर्णवो न नद्यः समुद्रियः प्रति गृभ्णाति विश्रिता वरीमभिः ।
 इन्द्रः सोमस्य पीतये वृषायते सनात्स युध्म ओजसा पनस्यते ॥ १.०५५.०२
 त्वं तमिन्द्र पर्वतं न भोजसे महो नृम्णस्य धर्मणामिरज्यसि ।
 प्र वीर्येण देवताति चेकिते विश्वस्मा उग्रः कर्मणे पुरोहितः ॥ १.०५५.०३
 स इद्वने नमस्युभिर्वचस्यते चारु जनेषु प्रब्रुवाण इन्द्रियम् ।

वृषा छन्दुर्भवति हर्यतो वृषा क्षेमेण धेना मघवा यदिन्वति ॥ १.०५५.०४
 स इन्महानि समिथानि मज्मना कृणोति युध्म ओजसा जनेभ्यः ।
 अधा चन श्रद्धधति त्विषीमत इन्द्राय वज्रं निघनिघ्नते वधम् ॥ १.०५५.०५
 स हि श्रवस्युः सदनानि कृत्रिमा क्षमया वृधान ओजसा विनाशयन् ।
 ज्योतींषि कृण्वन्नवृकाणि यज्यवेऽव सुक्रतुः सर्तवा अपः सृजत् ॥ १.०५५.०६
 दानाय मनः सोमपावन्नस्तु तेऽर्वाञ्चा हरी वन्दनश्रुदा कृधि ।
 यमिष्टासः सारथयो य इन्द्र ते न त्वा केता आ दभ्नुवन्ति भूर्णयः ॥ १.०५५.०७
 अप्रक्षितं वसु विभर्षि हस्तयोरषाळ्हं सहस्तन्वि श्रुतो दधे ।
 आवृतासोऽवतासो न कर्तृभिस्तनूषु ते ऋतव इन्द्र भूरयः ॥ १.०५५.०८

एष प्र पूर्वीरव तस्य चमिषोऽत्यो न योषामुदयस्त भुर्वणिः ।
 दक्ष महे पाययते हिरण्ययं रथमावृत्या हरियोगमृभ्वसम् ॥ १.०५६.०१
 तं गूर्तयो नेमन्निषः परीणसः समुद्रं न संचरणे सनिष्यवः ।
 पतिं दक्षस्य विदथस्य नू सहो गिरिं न वेना अधि रोह तेजसा ॥ १.०५६.०२
 स तुर्वणिर्महौ अरेणु पौस्ये गिरेभृष्टिर्न भ्राजते तुजा शवः ।
 येन शुष्णं मायिनमायसो मदे दुध्र आभूषु रामयन्नि दामानि ॥ १.०५६.०३
 देवी यदि तविषी त्वावृधोतय इन्द्र सिषक्त्युषसं न सूर्यः ।
 यो धृष्णुना शवसा बाधते तम इयति रेणुं बृहदहंरिष्वणिः ॥ १.०५६.०४
 वि यत्तिरो धरुणमच्युतं रजोऽतिष्ठिपो दिव आतासु बर्हणा ।
 स्वर्मीळ्हे यन्मद इन्द्र हर्ष्याहन्वृत्रं निरपामौब्जो अर्णवम् ॥ १.०५६.०५
 त्वं दिवो धरुणं धिष ओजसा पृथिव्या इन्द्र सदनेषु माहिनः ।
 त्वं सुतस्य मदे अरिणा अपो वि वृत्रस्य समया पाष्यारुजः ॥ १.०५६.०६

प्र मंहिष्ठाय बृहते बृहद्रथे सत्यशुष्माय त्वसे मतिं भरै ।
 अपामिव प्रवणे यस्य दुर्धरं राधो विश्वायु शवसे अपावृतम् ॥ १.०५७.०१
 अध ते विश्वमनु हासदिष्टय आपो निम्नेव सर्वना हविष्मतः ।
 यत्पर्वते न समशीत हर्यत इन्द्रस्य वज्रः शनथिता हिरण्ययः ॥ १.०५७.०२
 अस्मै भीमाय नमसा समध्वर उषो न शुभ्र आ भरा पनीयसे ।
 यस्य धाम श्रवसे नामेन्द्रियं ज्योतिरकारि हरितो नायसे ॥ १.०५७.०३
 इमे त इन्द्र ते वयं पुरुष्टुत ये त्वारभ्य चरामसि प्रभूवसो ।
 नहि त्वदन्यो गिर्वणो गिरः सघत्क्षोणीरिव प्रति नो हर्य तद्वचः ॥ १.०५७.०४
 भूरि त इन्द्र वीर्यं तव स्मस्यस्य स्तोतुर्मधवन्काममा पृण ।
 अनु ते द्यौर्बृहती वीर्यं मम इयं च ते पृथिवी नेम ओजसे ॥ १.०५७.०५
 त्वं तमिन्द्र पर्वतं महामुरुं वज्रेण वज्रिन्पर्वशश्वकर्तिथ ।
 अवासृजो निवृताः सर्तवा अपः सत्रा विश्वं दधिषे केवलं सहः ॥ १.०५७.०६

नू चित्सहोजा अमृतो नि तुन्दते होता यद्दूतो अभवद्विस्वतः ।
 वि साधिष्ठेभिः पृथिभी रजो मम आ देवताता हविषा विवासति ॥ १.०५८.०१
 आ स्वमस युवमानो अजरस्तृष्वविष्यन्नतसेषु तिष्ठति ।
 अत्यो न पृष्ठं प्रुषितस्य रोचते दिवो न सानु स्तनयन्नचिक्रदत् ॥ १.०५८.०२
 क्राणा स्त्रेभिर्वसुभिः पुरोहितो होता निषत्तो रयिषाळमर्त्यः ।
 रथो न विक्ष्वृञ्जसान आयुषु व्यानुषगवार्या देव ऋण्वति ॥ १.०५८.०३
 वि वातजूतो अतसेषु तिष्ठते वृथा जुहूभिः सृण्या तुविष्वणिः ।
 तृषु यदग्ने वनिनो वृषायसे कृष्णं त एम रुशदूर्मे अजर ॥ १.०५८.०४
 तपुर्जम्भो वन आ वातचोदितो यूथे न साह्वा अव वाति वंसगः ।
 अभिन्नजन्नक्षितं पाजसा रजः स्थातुश्चरथं भयते पतत्रिणः ॥ १.०५८.०५
 दधुष्टवा भृगवो मानुषेष्वा रयिं न चारुं सुहवं जनेभ्यः ।
 होतारमग्ने अतिथिं वरेण्यं मित्रं न शेवं दिव्याय जन्मने ॥ १.०५८.०६
 होतारं सप्त जुह्वोरे यजिष्ठं यं वाघतो वृणते अध्वरेषु ।
 अग्निं विश्वेषामरतिं वसूनां सपर्यामि प्रयसा यामि रत्नम् ॥ १.०५८.०७
 अच्छिद्रा सूनो सहसो नो अद्य स्तोतृभ्यो मित्रमहः शर्म यच्छ ।
 अग्ने गृणन्तमंहस उरुष्योर्जो नपात्पूर्भिरायसीभिः ॥ १.०५८.०८
 भवा वरुथं गृणते विभावो भवा मघवन्मघवद्भ्यः शर्म ।
 उरुष्याग्ने अंहसो गृणन्तं प्रातर्मक्ष धियावसुर्जगम्यात् ॥ १.०५८.०९

वया इदग्ने अग्नयस्ते अन्ये त्वे विश्वे अमृता मादयन्ते ।
 वैश्वानर नाभिरसि क्षितीनां स्थूणेव जना उपमिद्ययन्थ ॥ १.०५९.०१
 मूर्धा दिवो नाभिरग्निः पृथिव्या अथाभवदरती रोदस्योः ।
 तं त्वा देवासोऽजनयन्त देवं वैश्वानर ज्योतिरिदार्याय ॥ १.०५९.०२
 आ सूर्ये न रश्मयो ध्रुवासो वैश्वानरे दधिरेऽग्ना वसूनि ।
 या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु या मानुषेष्वसि तस्य राजा ॥ १.०५९.०३
 बृहती इव सूनवे रोदसी गिरो होता मनुष्योऽन दक्षः ।
 स्वर्वते सत्यशुष्माय पूर्वीवैश्वानराय नृतमाय यद्द्विः ॥ १.०५९.०४
 दिवश्चित्ते बृहतो जातवेदो वैश्वानर प्र रिरिचे महित्वम् ।
 राजा कृष्टीनामसि मानुषीणां युधा देवेभ्यो वरिवश्चकथं ॥ १.०५९.०५
 प्र नू महित्वं वृषभस्य वोचं यं पूरवो वृत्रहणं सचन्ते ।
 वैश्वानरो दस्युमग्निर्जघन्वा अधूनोत्काष्ठा अव शम्बरं भेत् ॥ १.०५९.०६
 वैश्वानरो महिम्ना विश्वकृष्टिर्भरद्वाजेषु यजतो विभावा ।
 शातवनेये शतिनीभिरग्निः पुरुणीथे जरते सूनृतावान् ॥ १.०५९.०७

वह्निं यशसं विदथस्य केतुं सुप्राव्यं दूतं सदोअर्थम् ।
 द्विजन्मानं रयिमिव प्रशस्तं रातिं भरद्गवै मातरिश्वा ॥ १.०६०.०१

अस्य शासुर्भयासः सचन्ते हविष्मन्त उशजो ये च मर्ताः ।
 दिवश्चित्पूर्वो न्यसादि होतापृच्छ्यो विशपतिर्विक्षु वेधाः ॥ १.०६०.०२
 तं नव्यसी हृद आ जायमानमस्मत्सुकीर्तिर्मधुजिह्वमश्याः ।
 यमृत्वजो वृजने मानुषासः प्रयस्वन्त आयवो जीजनन्त ॥ १.०६०.०३
 उशक्पावको वसुर्मानुषेषु वरेण्यो होताधायि विक्षु ।
 दमूना गृहपतिर्दम आँ अग्निर्भुवद्रयिपती रयीणाम् ॥ १.०६०.०४
 तं त्वा वयं पतिमग्ने रयीणां प्र शंसामो मतिभिर्गोतमासः ।
 आशुं न वाजम्भरं मर्जयन्तः प्रातर्मक्षू धियावसुर्जगम्यात् ॥ १.०६०.०५

अस्मा इदु प्र तवसे तुराय प्रयो न हर्मि स्तोमं माहिनाय ।
 ऋचीषमायाधिगव ओहमिन्द्राय ब्रह्माणि राततमा ॥ १.०६१.०१
 अस्मा इदु प्रय इव प्र यंसि भराभ्याङ्गुषं बाधे सुवृक्ति ।
 इन्द्राय हृदा मनसा मनीषा प्रत्नाय पत्ये धियो मर्जयन्त ॥ १.०६१.०२
 अस्मा इदु त्यमुपमं स्वषां भराभ्याङ्गुषमास्येन ।
 मंहिष्ठमच्छोक्तिभिर्मतीनां सुवृक्तिभिः सूरिं वावृधध्यै ॥ १.०६१.०३
 अस्मा इदु स्तोमं सं हिंनोमि रथं न तष्टेव तत्सिनाय ।
 गिरश्च गिर्वाहसे सुवृक्तीन्द्राय विश्वमिन्वं मेधिराय ॥ १.०६१.०४
 अस्मा इदु सप्तमिव श्रवस्येन्द्रायार्क जुह्वाः समञ्जे ।
 वीरं दानौकसं वन्दध्यै पुरां गूर्तश्रवसं दर्माणम् ॥ १.०६१.०५
 अस्मा इदु त्वष्टा तक्षद्वज्रं स्वपस्तमं स्वर्यं रणाय ।
 वृत्रस्य चिद्विदद्येन मर्मं तुजन्नीशानस्तुजता कियेधाः ॥ १.०६१.०६
 अस्येदु मातुः सवनेषु सद्यो महः पितुं पपिवाञ्चार्वन्ना ।
 मुषायद्विष्णुः पचतं सहीयान्विध्यद्वराहं तिरो अद्रिमस्ता ॥ १.०६१.०७
 अस्मा इदु ग्नाश्चिद्वेवपत्नीरिन्द्रायार्कमहिहत्य ऊवुः ।
 परि द्यावापृथिवी जभ्र उर्वी नास्य ते महिमानं परि ष्टः ॥ १.०६१.०८
 अस्येदेव प्र रिरिचे महित्वं दिवस्पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात् ।
 स्वराळिन्द्रो दम आ विश्वगूर्तः स्वरिरमत्रो ववक्षे रणाय ॥ १.०६१.०९
 अस्येदेव शवसा शुषन्तं वि वृश्चद्वज्रेण वृत्रमिन्द्रः ।
 गा न व्राणा अवनीरमुञ्चदभि श्रवो दावने सचेताः ॥ १.०६१.१०
 अस्येदु त्वेषसा रन्त सिन्धवः परि यद्वज्रेण सीमयच्छत् ।
 ईशानकृद्वाशुषे दशस्यन्तुर्वीतये गाधं तुर्वणिः कः ॥ १.०६१.११
 अस्मा इदु प्र भरा तूतुजानो वृत्राय वज्रमीशानः कियेधाः ।
 गोर्न पर्व वि रदा तिरश्चेष्यन्नणास्यपां चरध्यै ॥ १.०६१.१२
 अस्येदु प्र ब्रूहि पूर्व्याणि तुरस्य कर्माणि नव्य उक्थैः ।
 युधे यदिष्णान आयुधान्युघायमाणो निरिणाति शत्रून् ॥ १.०६१.१३
 अस्येदु भिया गिरयश्च दृळ्हा द्यावा च भूमा जनुषस्तुजेते ।

उपो वेनस्य जोगुवान ओणिं सद्यो भुवद्वीर्याय नोधाः ॥ १.०६१.१४
 अस्मा इदु त्यदनु दाय्येषामेको यद्वन्ने भूरेरीशानः ।
 प्रैतशं सूर्ये पस्पृधानं सौवश्र्ये सुष्विमावदिन्द्रः ॥ १.०६१.१५
 एवा ते हारियोजना सुवृक्तीन्द्र ब्रह्माणि गोतमासो अक्रन् ।
 ऐषु विश्वपेशसं धियं धाः प्रातर्मक्ष धियावसुर्जगम्यात् ॥ १.०६१.१६

प्र मन्महे शवसानाय शूषमाङ्गुषं गिर्वणसे अङ्गिरस्वत् ।
 सुवृक्तिभिः स्तुवत ऋग्मियायार्चामार्कं नरे विश्रुताय ॥ १.०६२.०१
 प्र वो महे महि नमो भरध्वमाङ्गुष्यं शवसानाय साम ।
 येना नः पूर्वे पितरः पदज्ञा अचन्तो अङ्गिरसो गा अविन्दन् ॥ १.०६२.०२
 इन्द्रस्याङ्गिरसां चेष्टौ विदत्सरमा तनयाय धासिम् ।
 बृहस्पतिर्भिनदद्रिं विदद्गाः समुन्नियाभिर्वावशन्त नरः ॥ १.०६२.०३
 स सुष्टुभा स स्तुभा सप्त विप्रैः स्वरेणाद्रिं स्वयं नवगवैः ।
 सरण्युभिः फलिगमिन्द्र शक्र वलं रवेण दरयो दशगवैः ॥ १.०६२.०४
 गुणानो अङ्गिरोभिर्दस्म वि वरुषसा सूर्येण गोभिरन्धः ।
 वि भूम्या अप्रथय इन्द्र सानु दिवो रज उपरमस्तभायः ॥ १.०६२.०५
 तदु प्रयक्षतममस्य कर्म दस्मस्य चारुतममस्ति दंसः ।
 उपह्वरे यदुपरा अपिन्वन्मध्वर्णसो नद्यश्चतस्रः ॥ १.०६२.०६
 द्विता वि वत्रे सनजा सनीळे अयास्यः स्तवमानेभिरकैः ।
 भगो न मेने परमे व्योमन्नधारयद्रोदसी सुदसाः ॥ १.०६२.०७
 सनाद्विवं परि भूमा विरूपे पुनर्भुवा युवती स्वेभिरेवैः ।
 कृष्णेभिरक्तोषा रुशद्भिर्वपुर्भिरा चरतो अन्यान्या ॥ १.०६२.०८
 सनेमि सख्यं स्वपस्यमानः सनुर्दाधार शवसा सुदसाः ।
 आमासु चिद्दधिषे पक्वमन्तः पर्यः कृष्णासु रुशद्रोहिणीषु ॥ १.०६२.०९
 सनात्सनीळा अवनीरवाता व्रता रक्षन्ते अमृताः सहोभिः ।
 पुरु सहस्रा जनयो न पत्नीद्विवस्यन्ति स्वसारो अह्याणम् ॥ १.०६२.१०
 सनायुवो नमसा नव्यो अकैर्वसूयवो मतयो दस्म दद्रुः ।
 पतिं न पत्नीरुशतीरुशन्तं स्पृशन्ति त्वा शवसावन्मनीषाः ॥ १.०६२.११
 सनादेव तव रायो गभस्तौ न क्षीयन्ते नोप दस्यन्ति दस्म ।
 द्युमाँ असि क्रतुमाँ इन्द्र धीरः शिक्षा शचीवस्तव नः शचीभिः ॥ १.०६२.१२
 सनायते गोतम इन्द्र नव्यमतक्षद्ब्रह्म हरियोजनाय ।
 सुनीथाय नः शवसान नोधाः प्रातर्मक्ष धियावसुर्जगम्यात् ॥ १.०६२.१३

त्वं महौ इन्द्र यो ह शुष्मैर्द्यावा जज्ञानः पृथिवी अमे धाः ।
 यद्ध ते विश्वा गिरयश्चिदभ्वा भिया दृळ्हासः किरणा नैजन् ॥ १.०६३.०१
 आ यद्धरी इन्द्र विव्रता वेरा ते वज्रं जरिता बाह्वोर्धात् ।

येनाविहर्यतक्रतो अमित्रान्पुर इष्णासि पुरुहूत पूर्वीः ॥ १.०६३.०२
 त्वं सत्य इन्द्र धृष्णुरेतान्त्वमृभुक्षा नर्यस्त्वं षाट् ।
 त्वं शुष्णं वृजने पृक्ष आणौ यूने कुत्साय द्युमते सचाहन् ॥ १.०६३.०३
 त्वं ह त्यदिन्द्र चोदीः सखा वृत्रं यद्वज्रिन्वृषकर्मन्नुभनाः ।
 यद्ध शूर वृषमणः पराचैर्वि दस्यूर्योनावकृतो वृथाषाट् ॥ १.०६३.०४
 त्वं ह त्यदिन्द्रारिषण्यन्दृहस्य चिन्मर्तानामजुष्टौ ।
 व्यस्मदा काष्ठा अर्वते वर्धनेव वज्रिञ्छनथिह्यमित्रान् ॥ १.०६३.०५
 त्वां ह त्यदिन्द्रार्णसातौ स्वर्मीळहे नर आज्ञा हवन्ते ।
 तव स्वधाव इयमा समर्य ऊतिर्वाजेष्वतसाय्या भूत् ॥ १.०६३.०६
 त्वं ह त्यदिन्द्र सप्त युध्यन्पुरो वज्रिन्पुरुत्साय दर्दः ।
 बर्हिर्न यत्सुदासे वृथा वर्गहो राजन्वरिवः पूरवे कः ॥ १.०६३.०७
 त्वं त्यां न इन्द्र देव चित्रामिषमापो न पीपयः परिज्मन् ।
 यया शूर प्रत्यस्मभ्यं यसि त्मनमूर्जं न विश्वध क्षरध्वै ॥ १.०६३.०८
 अकारि त इन्द्र गोतमेभिर्ब्रह्माण्योक्ता नमसा हरिभ्याम् ।
 सुपेशसं वाजमा भरा नः प्रातर्मक्षू धियावसुर्जगम्यात् ॥ १.०६३.०९

वृष्णे शर्धाय सुमखाय वेधसे नोधः सुवृक्तिं प्र भरा मरुद्भयः ।
 अपो न धीरो मनसा सुहस्त्यो गिरः समञ्जे विदथेष्वामुवः ॥ १.०६४.०१
 ते जज्ञिरे दिव ऋष्वास उक्षणो रुद्रस्य मर्या असुरा अरेपसः ।
 पावकासः शुचयः सूर्या इव सत्वानो न द्रप्सिनो घोरवर्षसः ॥ १.०६४.०२
 युवानो रुद्रा अजरा अभोग्घनो ववक्षुरध्रिगावः पर्वता इव ।
 दृळ्हा चिद्विश्वा भुवनानि पार्थिवा प्र च्यावयन्ति दिव्यानि मज्मना ॥ १.०६४.०३
 चित्रैरज्जिभिर्वपुषि व्यञ्जते वक्षस्सु रुक्मां अधि येतिरे शुभे ।
 असेष्वेषां नि मिमृक्षुर्ऋष्टयः साकं जज्ञिरे स्वधया दिवो नरः ॥ १.०६४.०४
 ईशानकृतो धुनयो रिशादसो वातान्विद्युत्स्तविषीभिरक्रत ।
 दुहन्त्यूर्धदिव्यानि धूतयो भूमिं पिन्वन्ति पयसा परिज्रयः ॥ १.०६४.०५
 पिन्वन्त्यपो मरुतः सुदानवः पयो घृतवद्विदथेष्वामुवः ।
 अत्यं न मिहे वि नयन्ति वाजिनमुत्सं दुहन्ति स्तनयन्तमक्षितम् ॥ १.०६४.०६
 महिषासो मायिनश्चित्रभानवो गिरयो न स्वतवसो रघुष्यदः ।
 मृगा इव हस्तिनः खादथा वना यदारुणीषु तविषीरयुग्ध्वम् ॥ १.०६४.०७
 सिंहा इव नानदति प्रचेतसः पिशा इव सुपिशो विश्ववेदसः ।
 क्षपो जिन्वन्तः पृषतीभिर्ऋष्टिभिः समित्सबाधः शवसाहिमन्यवः ॥ १.०६४.०८
 रोदसी आ वदता गणश्रियो नृषाचः शूराः शवसाहिमन्यवः ।
 आ वन्धुरेष्वमतिर्न दर्शता विद्युन्न तस्थौ मरुतो रथेषु वः ॥ १.०६४.०९
 विश्ववेदसो रयिभिः समोकसः सम्मिश्लासस्तविषीभिर्विरप्शनः ।
 अस्तार इषु दधिरे गभस्त्योरनन्तशुष्मा वृषखादयो नरः ॥ १.०६४.१०

हिरण्ययेभिः पविभिः पयोवृध उज्जिघ्नन्त आपथ्योऽ न पर्वतान् ।
 मखा अयासः स्वसृतो ध्रुवच्युतो दुभ्रकृतो मरुतो भ्राजदृष्टयः ॥ १.०६४.११
 घृषु पावकं वनिनं विचर्षणिं रुद्रस्य सूनुं हवसा गृणीमसि ।
 रजस्तुरं तवसं मारुतं गणमृजीषिणं वृषणं सञ्चत श्रिये ॥ १.०६४.१२
 प्र नू स मर्तः शवसा जना अति तस्थौ व ऊती मरुतो यमावत ।
 अवीर्द्धिर्वाजं भरते धना नृभिरापृच्छ्यं क्रतुमा क्षेति पुष्यति ॥ १.०६४.१३
 चर्कृत्यं मरुतः पृतसु दुष्टरं द्युमन्तं शुष्मं मघवत्सु धत्तन ।
 धनस्पृतमुक्थ्यं विश्वचर्षणिं तोकं पुष्येम तनयं शतं हिमाः ॥ १.०६४.१४
 नू छिरं मरुतो वीरवन्तमृतीषाहं रयिमस्मासु धत्त ।
 सहस्रिणं शतिनं शूशुवासं प्रातर्मक्षू धियावसुर्जगम्यात् ॥ १.०६४.१५

पश्वा न तायुं गुहा चतन्तं नमो युजानं नमो वहन्तम् ॥ १.०६५.०१
 सजोषा धीराः पदैरनु गमन्नुप त्वा सीदन्विश्वे यजत्राः ॥ १.०६५.०२
 ऋतस्य देवा अनु व्रता गुर्भुवत्परिष्टिद्यौर्न भूम ॥ १.०६५.०३
 वर्धन्तीमापः पन्वा सुशिञ्चिमृतस्य योना गर्भे सुजातम् ॥ १.०६५.०४
 पुष्टिर्न रणवा क्षितिर्न पृथ्वी गिरिर्न भुज्म क्षोदो न शम्भु ॥ १.०६५.०५
 अत्यो नाज्मन्सर्गप्रतक्तः सिन्धुर्न क्षोदः क ई वराते ॥ १.०६५.०६
 जामिः सिन्धूनां भ्रातेव स्वस्रामिभ्यान्न राजा वना न्यत्ति ॥ १.०६५.०७
 यद्वातजूतो वना व्यस्थादग्निर्हं दाति रोमा पृथिव्याः ॥ १.०६५.०८
 श्वसित्यप्सु हंसो न सीदन्क्रत्वा चेतिष्ठो विशामुषर्भुत् ॥ १.०६५.०९
 सोमो न वेधा ऋतप्रजातः पशुर्न शिञ्चा विभुदुरिभाः ॥ १.०६५.१०

रयिर्न चित्रा सूरौ न सदृगायुर्न प्राणो नित्यो न सूनुः ॥ १.०६६.०१
 तक्वा न भूर्णिर्वना सिषक्ति पयो न धेनुः शुचिर्विभावा ॥ १.०६६.०२
 दाधार क्षेममोको न रणवो यवो न पक्वो जेता जनानाम् ॥ १.०६६.०३
 ऋषिर्न स्तुभ्वा विक्षु प्रशस्तो वाजी न प्रीतो वयो दधाति ॥ १.०६६.०४
 दुरोकशोचिः क्रतुर्न नित्यो जायेव योनावरं विश्वस्मै ॥ १.०६६.०५
 चित्रो यदभ्राट् छ्वेतो न विक्षु रथो न रुक्मी त्वेषः समत्सु ॥ १.०६६.०६
 सेनेव सृष्टामं दधात्यस्तुर्न दिद्युत्वेषप्रतीका ॥ १.०६६.०७
 यमो ह जातो यमो जनित्वं जारः कनीनां पतिर्जनीनाम् ॥ १.०६६.०८
 तं वश्वराथा वयं वसत्यास्तं न गावो नक्षन्त इद्धम् ॥ १.०६६.०९
 सिन्धुर्न क्षोदः प्र नीचीरैर्नोन्नवन्त गावः स्वर्द्धुशीके ॥ १.०६६.१०

वनेषु जायुर्मतेषु मित्रो वृणीते श्रुष्टिं राजेवाजुर्यम् ॥ १.०६७.०१
 क्षेमो न साधुः क्रतुर्न भद्रो भुवत्स्वाधीर्होता हव्यवाट् ॥ १.०६७.०२
 हस्ते दधानो नृमणा विश्वान्यमे देवान्धाद्गुहा निषीदन् ॥ १.०६७.०३

विदन्तीमत्र नरो धियंधा हृदा यत्तष्टान्मन्त्रां अशंसन् ॥ १.०६७.०४
 अजो न क्षां दाधार पृथिवीं तस्तम्भ द्यां मन्त्रेभिः सत्यैः ॥ १.०६७.०५
 प्रिया पदानि पश्वो नि पाहि विश्वायुरग्ने गुहा गुहं गाः ॥ १.०६७.०६
 य ई चिकेत गुहा भवन्तमा यः ससाद धारामृतस्य ॥ १.०६७.०७
 वि ये चृतन्त्यृता सपन्त आदिद्वसूनि प्र ववाचास्मै ॥ १.०६७.०८
 वि यो वीरुत्सु रोधन्महित्वोत प्रजा उत प्रसूष्वन्तः ॥ १.०६७.०९
 चित्तिरपां दमे विश्वायुः ससेव धीराः सम्माय चक्रुः ॥ १.०६७.१०

श्रिणन्नुप स्थाद्विव भुण्युः स्थातुश्चरथमक्तून्व्यूर्णोत् ॥ १.०६८.०१
 परि यदेषामेको विश्वेषां भुवद्देवो देवानां महित्वा ॥ १.०६८.०२
 आदित्ते विश्वे क्रतुं जुषन्त शुष्काद्यद्देव जीवो जनिष्ठाः ॥ १.०६८.०३
 भजन्त विश्वे देवत्वं नाम ऋतं सपन्तो अमृतमेवैः ॥ १.०६८.०४
 ऋतस्य प्रेषा ऋतस्य धीतिर्विश्वायुर्विश्वे अपांसि चक्रुः ॥ १.०६८.०५
 यस्तुभ्यं दाशद्यो वा ते शिक्षात्तस्मै चिकित्वात्रयिं दयस्व ॥ १.०६८.०६
 होता निषत्तो मनोरपत्ये स चिन्नवासां पती रयीणाम् ॥ १.०६८.०७
 इच्छन्त रेतो मिथस्तनूषु सं जानत स्वैर्दक्षैरमूराः ॥ १.०६८.०८
 पितुर्न पुत्राः क्रतुं जुषन्त श्रोषन्त्ये अस्य शासं तुरासः ॥ १.०६८.०९
 वि राय और्णोद्विरः पुस्क्षुः पिपेश नाकं स्तृभिर्दमूनाः ॥ १.०६८.१०

शुक्रः शुशुक्वा उषो न जारः पप्रा समीची दिवो न ज्योतिः ॥ १.०६९.०१
 परि प्रजातः क्रत्वा बभूथ भुवो देवानां पिता पुत्रः सन् ॥ १.०६९.०२
 वेधा अदृप्तो अग्निर्विजानन्नधर्न गोनां स्वाद्यां पितृनाम् ॥ १.०६९.०३
 जने न शेव आहूर्यः सन्मध्ये निषत्तो रणवो दुरोणे ॥ १.०६९.०४
 पुत्रो न जातो रणवो दुरोणे वाजी न प्रीतो विशो वि तारीत् ॥ १.०६९.०५
 विशो यदहे नृभिः सनीळा अग्निर्देवत्वा विश्वान्यश्याः ॥ १.०६९.०६
 नकिष्ट एता व्रता मिनन्ति नृभ्यो यदेभ्यः श्रुष्टिं चकथ ॥ १.०६९.०७
 तत्तु ते दंसो यदहन्समानैर्नृभिर्यद्युक्तो विवे रपांसि ॥ १.०६९.०८
 उषो न जारो विभावोस्रः संज्ञातरूपश्चिकेतदस्मै ॥ १.०६९.०९
 त्मना वहन्तो दुरो व्युण्वन्नवन्त विश्वे स्वर्ष्टुशीके ॥ १.०६९.१०

वनेम पूर्वीरयो मनीषा अग्निः सुशोको विश्वान्यश्याः ॥ १.०७०.०१
 आ दैव्यानि व्रता चिकित्वाणा मानुषस्य जनस्य जन्म ॥ १.०७०.०२
 गर्भो यो अपां गर्भो वनानां गर्भश्च स्थातां गर्भश्चरथाम् ॥ १.०७०.०३
 अद्रो चिदस्मा अन्तर्दुरोणे विशां न विश्वो अमृतः स्वाधीः ॥ १.०७०.०४
 स हि क्षपावा अग्नी रयीणां दाशद्यो अस्मा अरं सूक्तेः ॥ १.०७०.०५
 एता चिकित्वा भूमा नि पाहि देवानां जन्म मतांश्च विद्वान् ॥ १.०७०.०६

वर्धन्यं पूर्वीः क्षपो विरूपाः स्थातुश्च रथमृतप्रवीतम् ॥ १.०७०.०७
 अराधि होता स्वर्शनिषत्तः कृण्वन्विश्वान्यपांसि सत्या ॥ १.०७०.०८
 गोषु प्रशस्तिं वनेषु धिषे भरन्त विश्वे बलिं स्वर्णः ॥ १.०७०.०९
 वि त्वा नरः पुरुत्रा सपर्यन्पितुर्न जित्रेर्वि वेदो भरन्त ॥ १.०७०.१०
 साधुर्न गृधुरस्तेव शूरो यातेव भीमस्त्वेषः समत्सु ॥ १.०७०.११

उप प्र जिन्वन्नशतीरुशन्तं पतिं न नित्यं जनयः सनीळाः ।
 स्वसारः श्यावीमरुषीमजुप्रञ्चित्रमुच्छन्तीमुषसं न गावः ॥ १.०७१.०१
 वीळु चिद्दृळ्हा पितरो न उक्थैरद्रिं रुजन्नङ्गिरसो रवेण ।
 चक्रुदिवो बृहतो गातुमस्मे अहः स्वर्विविदुः केतुमुस्राः ॥ १.०७१.०२
 दधन्नृतं धनयन्नस्य धीतिमादिदयो दिधिष्वोऽ विभृत्राः ।
 अतृष्यन्तीरपसो यन्त्यच्छा देवाञ्जन्म प्रयासा वर्धयन्तीः ॥ १.०७१.०३
 मथीद्यदी विभृतो मातरिश्वा गृहेगृहे श्येतो जेन्यो भूत् ।
 आदी राज्ञे न सहीयसे सचा सन्ना द्रुत्यं भृगवाणो विवाय ॥ १.०७१.०४
 महे यत्पित्र ई रसं दिवे करव त्सरत्पृशन्त्याश्चिकित्वान् ।
 सृजदस्ता धृषता दिद्युमस्मै स्वाया देवो दुहितरि त्विषिं धात् ॥ १.०७१.०५
 स्व आ यस्तुभ्यं दम आ विभाति नमो वा दाशादुशतो अनु दून् ।
 वर्धो अग्ने वयो अस्य द्विर्वा यासद्राया सरथं यं जुनासि ॥ १.०७१.०६
 अग्निं विश्वा अभि पृक्षः सचन्ते समुद्रं न स्रवतः सप्त यद्हीः ।
 न जामिभिर्वि चिकिते वयो नो विदा देवेषु प्रमतिं चिकित्वान् ॥ १.०७१.०७
 आ यद्विषे नृपतिं तेज आनट् छुचि रेतो निषिक्तं द्यौरभीके ।
 अग्निः शर्धमनवद्यं युवानं स्वाध्यं जनयत्सूदयच्च ॥ १.०७१.०८
 मनो न योऽध्वनः सद्य एत्येकः सत्रा सूरौ वस्व ईशे ।
 राजाना मित्रावरुणा सुपाणी गोषु प्रियममृतं रक्षमाणा ॥ १.०७१.०९
 मा नो अग्ने सख्या पित्र्याणि प्र मर्षिष्ठा अभि विदुष्कविः सन् ।
 नभो न रूपं जरिमा मिनाति पुरा तस्या अभिशस्तेरधीहि ॥ १.०७१.१०

नि काव्या वेधसः शश्वतस्कर्हस्ते दधानो नयां पुरुणि ।
 अग्निभुवद्रयिपती रयीणां सत्रा चक्राणो अमृतानि विश्वा ॥ १.०७२.०१
 अस्मे वत्सं परि षन्तं न विन्दन्निच्छन्तो विश्वे अमृता अमूराः ।
 श्रमयुवः पदव्यो धियंघास्तस्थुः पदे परमे चार्वग्नेः ॥ १.०७२.०२
 तिस्रो यदग्ने शरदस्त्वामिच्छुचिं घृतेन शुचयः सपर्यान् ।
 नामानि चिद्वधिरे यज्ञियान्यसूदयन्त तन्वः सुजाताः ॥ १.०७२.०३
 आ रोदसी बृहती वेविदानाः प्र रुद्रिया जभिरे यज्ञियासः ।
 विदन्मतो नेमधिता चिकित्वानग्निं पदे परमे तस्थिवांसम् ॥ १.०७२.०४
 संजानाना उप सीदन्नभिन्नु पत्नीवन्तो नमस्यं नमस्यन् ।

रि॒रि॒क्वांस॑स्त॒न्वः कृ॒ण्व॒त॒ स्वाः स॒खा स॒ख्यु॒र्नि॒मि॒षि र॒क्ष॑माणाः ॥ १.०७२.०५
 त्रिः स॒प्त य॒द्गु॒ह्यानि॑ त्वे इ॒त्प॒दावि॑द॒न्निहि॑ता य॒ज्ञिया॑सः ।
 तेभी॑ र॒क्षन्ते॑ अ॒मृतं॑ स॒जोषाः॑ प॒शूञ्च॑ स्था॒तृञ्च॑रथं च पाहि ॥ १.०७२.०६
 वि॒द्वाँ अ॒ग्ने व॒युना॑नि क्षि॒तीनां॑ व्या॒नुष॑क॒च्छु॒रुधो॑ जी॒वसे॑ धाः ।
 अ॒न्त॒र्वि॒द्वाँ अ॒ध्व॒नो दे॒व्याना॑न॒तन्द्रो॑ दू॒तो अ॒भवो॑ ह॒विर्वा॑ट् ॥ १.०७२.०७
 स्वा॒ध्व्यो दि॒व आ स॒प्त य॒द्द्वी रा॒यो दुरो॑ व्य॒त॒ज्ञा अ॒जान॑न् ।
 वि॒द॒द्गव्यं॑ स॒रमा॑ दृ॒ळ्मूर्ध्वं॑ येना॒ नु कं॑ मा॒नुषी॑ भोज॒ते वि॑ट् ॥ १.०७२.०८
 आ ये वि॒श्वा स्व॑प॒त्यानि॑ त॒स्थुः कृ॒ण्वाना॑सो अ॒मृत॑त्वाय॒ गा॒तुम् ।
 म॒ह्ना म॒हद्भिः॑ पृथि॒वी वि॑ त॒स्थे मा॒ता पु॒त्रैर॑दि॒तिर्धा॑य॒से वैः ॥ १.०७२.०९
 अधि॑ श्रियं॒ नि द॑धु॒श्चारु॑म॒स्मिन्द्वो॑ य॒दक्षी॑ अ॒मृता॑ अ॒कृ॒ण्वन् ।
 अध॑ क्षरन्ति॒ सिन्ध॑वो॒ न सृ॒ष्टाः प्र॑ नी॒चीर॑ग्ने अ॒रुषी॑र॒जान॑न् ॥ १.०७२.१०

र॒यिर्न॑ यः पि॒तृ॒वित्तो॑ व॒योधाः॑ सु॒प्रणी॑तिश्चि॒कितु॑षो॒ न शा॑सुः ।
 स्यो॒नशी॑रति॒थिर्न॑ प्री॒णानो॑ हो॒तेव॑ स॒प्त वि॒धतो॑ वि॒ तारी॑त् ॥ १.०७३.०१
 दे॒वो न॑ यः स॒विता॑ स॒त्यम॑न्मा॒ ऋ॒त्वा नि॒पाति॑ वृ॒जनानि॑ वि॒श्वा ।
 पु॒रु॒प्र॒श॒स्तो अ॒मति॑र्न॒ सत्य॑ आ॒त्मे॒व शे॒वो दि॒धिषा॑य्यो भू॒त् ॥ १.०७३.०२
 दे॒वो न॑ यः पृथि॒वीं वि॒श्वधा॑या॒ उप॑क्षेति॒ हित॑मि॒त्रो न॑ राजा ।
 पु॒रःस॑दः श॒र्मस॑दो॒ न वी॑रा अ॒नव॑द्या॒ पति॑जुष्टे॒व नारी॑ ॥ १.०७३.०३
 तं त्वा॑ नरो॒ दम॑ आ॒ नित्या॑मि॒द्धम॑ग्ने स॒चन्त॑ क्षि॒तिषु॑ ध्रु॒वासु॑ ।
 अधि॑ द्यु॒म्नं नि॑ द॒धुर्भूर्य॑स्मि॒न्भवा॑ वि॒श्वायु॑र्ध॒रुणो॑ र॒यीणा॑म् ॥ १.०७३.०४
 वि॒ पृक्षो॑ अ॒ग्ने म॒घवा॑नो अ॒श्रु॒र्वि सूर॑यो द॒दतो॑ वि॒श्वमा॑युः ।
 स॒नेम॑ वा॒जं स॒मिथे॑ष्व॒र्यो भा॑गं दे॒वेषु॑ श्रव॒से द॒धानाः॑ ॥ १.०७३.०५
 ऋ॒तस्य॑ हि धे॒नवो॑ वा॒वशा॑नाः स्म॒दूधीः॑ पी॒पय॑न्त॒ द्युभ॑क्ताः ।
 प॒रा॒वतः॑ सु॒मतिं॑ भि॒क्षमा॑णा॒ वि सिन्ध॑वः स॒मया॑ स॒सुर॑द्रि॒म् ॥ १.०७३.०६
 त्वे अ॒ग्ने सु॒मतिं॑ भि॒क्षमा॑णा॒ दि॒वि श्रवो॑ दधि॒रे य॒ज्ञिया॑सः ।
 न॒क्ता च॑ च॒क्रु॒रुष॑सा॒ विरू॑पे कृ॒ष्णं च॑ वर्ण॒मरु॑णं च॒ सं धुः॑ ॥ १.०७३.०७
 या॒न्ना॒ये म॒तान्सु॑षू॒दो अ॒ग्ने ते॑ स्या॒म म॒घवा॑नो व॒यं च॑ ।
 छ॒ये॒व वि॒श्वं भु॒वनं॑ सि॒सक्ष्या॑प॒प्रिवा॑न्नो॒दसी॑ अ॒न्तरि॑क्षम् ॥ १.०७३.०८
 अ॒र्वी॒द्भिर॑ग्ने अ॒र्वतो॑ नृ॒भिर्नृ॑न्वी॒रैर्वी॑रान्व॒नुया॑मा॒ त्वोताः॑ ।
 ई॒शाना॑सः पि॒तृ॒वित्त॑स्य॒ रा॒यो वि॑ सूर॒यः श॒तहि॑मा॒ नो अ॒श्रुः ॥ १.०७३.०९
 ए॒ता ते॑ अ॒ग्न उ॒चथानि॑ वे॒धो जु॒ष्टानि॑ स॒न्तु मन॑से॒ हृदे॑ च ।
 श॒केम॑ रा॒यः सु॒धुरो॑ य॒मं ते॒ऽधि॑ श्रवो॑ दे॒वभ॑क्तं द॒धानाः॑ ॥ १.०७३.१०

उ॒प॒प्रय॑न्तो॒ अध्व॑रं मन्त्रं॒ वोचे॑मा॒ग्नये॑ ।
 अ॒रे अ॒स्मे च॑ शृ॒ण्वते॑ ॥ १.०७४.०१
 यः स्नी॒हिती॑षु॒ पू॒र्व्यः सं॑ज॒ग्मा॒नासु॑ कृ॒ष्टिषु॑ ।

अरक्षद्वाशुषे गयम् ॥ १.०७४.०२
 उत ब्रुवन्तु जन्तव उदग्निर्वृत्रहाजनि ।
 धनंजयो रणेरणे ॥ १.०७४.०३
 यस्य दूतो असि क्षये वेषि हव्यानि वीतये ।
 दस्मत्कृणोष्यध्वरम् ॥ १.०७४.०४
 तमित्सुहव्यमङ्गिरः सुदेवं सहसो यहो ।
 जना आहुः सुबर्हिषम् ॥ १.०७४.०५
 आ च वहासि तां इह देवां उप प्रशस्तये ।
 हव्या सुश्वन्द्र वीतये ॥ १.०७४.०६
 न योरुपब्दिरश्रयः शृणवे रथस्य कच्चन ।
 यदग्ने यासि दूत्यम् ॥ १.०७४.०७
 त्वोतो वाज्यह्रयोऽभि पूर्वस्मादपरः ।
 प्र दाश्वान् अग्ने अस्थात् ॥ १.०७४.०८
 उत द्युमत्सुवीर्यं बृहदग्ने विवाससि ।
 देवेभ्यो देव दाशुषे ॥ १.०७४.०९

जुषस्व सप्रथस्तमं वचो देवप्सरस्तमम् ।
 हव्या जुह्वान असनि ॥ १.०७५.०१
 अथा ते अङ्गिरस्तमाग्ने वेधस्तम प्रियम् ।
 वोचेम ब्रह्म सानसि ॥ १.०७५.०२
 कस्ते जामिर्जनानामग्ने को दाश्वध्वरः ।
 को ह कस्मिन्नसि श्रितः ॥ १.०७५.०३
 त्वं जामिर्जनानामग्ने मित्रो असि प्रियः ।
 सखा सखिभ्य ईड्यः ॥ १.०७५.०४
 यजा नो मित्रावरुणा यजा देवां ऋतं बृहत् ।
 अग्ने यक्षि स्वं दमम् ॥ १.०७५.०५

का त उपेतिर्मनसो वराय भुवदग्ने शंतमा का मनीषा ।
 को वा यज्ञैः परि दक्षं त आप केन वा ते मनसा दाशेम ॥ १.०७६.०१
 एह्यग्ने इह होता नि षीदादब्धः सु पुरेता भवा नः ।
 अवतां त्वा रोदसी विश्वमिन्वे यजा महे सौमनसाय देवान् ॥ १.०७६.०२
 प्र सु विश्वान्नक्षसो धक्ष्यग्ने भवा यज्ञानामभिशस्तिपावा ।
 अथा वह सोमपतिं हरिभ्यामातिथ्यमस्मै चकृमा सुदान् ॥ १.०७६.०३
 प्रजावता वचसा वह्निरासा च हुवे नि च सत्सीह देवैः ।
 वेषि होत्रमुत पोत्रं यजत्र बोधि प्रयन्तर्जनितर्वसूनाम् ॥ १.०७६.०४
 यथा विप्रस्य मनुषो हविभिर्देवा अयजः कविभिः कविः सन् ।

एवा होतः सत्यतर त्वमद्याग्ने मन्द्रया जुह्वा यजस्व ॥ १.०७६.०५

कथा दाशेमाग्नये कास्मै देवजुष्टोच्यते भामिने गीः ।
यो मर्त्येष्वमृतं ऋतावा होता यजिष्ठ इत्कृणोति देवान् ॥ १.०७७.०१
यो अध्वरेषु शंतम ऋतावा होता तमू नमोभिरा कृणुध्वम् ।
अग्निर्यद्वर्मर्ताय देवान्स चा बोधाति मनसा यजाति ॥ १.०७७.०२
स हि क्रतुः स मर्यः स साधुर्मित्रो न भूदद्भुतस्य रथीः ।
तं मेधेषु प्रथमं देवयन्तीर्विश उप ब्रुवते दस्ममारीः ॥ १.०७७.०३
स नो नृणां नृतमो रिशादा अग्निर्गिरोऽवसा वेतु धीतिम् ।
तना च ये मघवानः शविष्ठा वाजप्रसूता इषयन्त मन्म ॥ १.०७७.०४
एवाग्निर्गोतमैभिर्ऋतावा विप्रेभिरस्तोष्ट जातवेदाः ।
स एषु द्युम्नं पीपयत्स वाजं स पुष्टिं याति जोषमा चिकित्वान् ॥ १.०७७.०५

अभि त्वा गोतमा गिरा जातवेदो विचर्षणे ।
द्युम्नैरभि प्र णोनुमः ॥ १.०७८.०१
तमु त्वा गोतमो गिरा रायस्कामो दुवस्यति ।
द्युम्नैरभि प्र णोनुमः ॥ १.०७८.०२
तमु त्वा वाजसातममङ्गिरस्वद्ववामहे ।
द्युम्नैरभि प्र णोनुमः ॥ १.०७८.०३
तमु त्वा वृत्रहन्तमं यो दस्यूरवधूनुषे ।
द्युम्नैरभि प्र णोनुमः ॥ १.०७८.०४
अवोचाम रहूगणा अग्नये मधुमद्वचः ।
द्युम्नैरभि प्र णोनुमः ॥ १.०७८.०५

हिरण्यकेशो रजसो विसारेऽहिर्धुनिर्वात इव ध्रजीमान् ।
शुचिभ्राजा उषसो नवेदा यशस्वतीरपस्युवो न सत्याः ॥ १.०७९.०१
आ ते सुपर्णा अमिनन्त एवैः कृष्णो नोनाव वृषभो यदीदम् ।
शिवाभिर्न स्मयमानाभिरागात्पतन्ति मिहः स्तनयन्त्यभ्रा ॥ १.०७९.०२
यदीमृतस्य पयसा पियानो नयन्नृतस्य पथिभी रजिष्ठैः ।
अर्यमा मित्रो वरुणः परिज्मा त्वचं पृञ्चन्त्युपरस्य योनौ ॥ १.०७९.०३
अग्ने वाजस्य गोमत् ईशानः सहसो यहो ।
अस्मे धेहि जातवेदो महि श्रवः ॥ १.०७९.०४
स इधानो वसुष्कविरग्निरीळैन्यो गिरा ।
रेवदस्मभ्यं पुर्वणीक दीदिहि ॥ १.०७९.०५
क्षपो राजन्नृत त्मनाग्ने वस्तोस्तोषसः ।
स तिग्मजम्भ रक्षसो दह प्रति ॥ १.०७९.०६

अवा॑ नो अ॒ग्न ऊ॒तिभिर्गा॑य॒त्रस्य॑ प्र॒भर्मणि॑ ।
 विश्वा॑सु धी॒षु व॑न्द्य ॥ १.०७९.०७
 आ नो॑ अ॒ग्ने र॒यिं भ॑र स॒त्रासा॑हं व॒रेण्य॑म् ।
 विश्वा॑सु पृ॒त्सु दु॒ष्टर॑म् ॥ १.०७९.०८
 आ नो॑ अ॒ग्ने सु॒चेतु॑ना॒ रयिं॑ वि॒श्वायु॑पोषसम् ।
 मा॒र्डीकं॑ धे॒हि जी॑वसे ॥ १.०७९.०९
 प्र॒ पू॒तास्ति॑ग्मशो॒चिषे॑ वाचो॑ गो॒तमा॑ग्नये॑ ।
 भ॒रस्व॑ सु॒म्नयु॑र्गिरः ॥ १.०७९.१०
 यो नो॑ अ॒ग्नेऽभि॑दा॒सत्य॑न्ति॒ दूरे॑ प॒दीष्ट॑ सः ।
 अ॒स्माक॑मिदू॒धे भ॑व ॥ १.०७९.११
 स॒हस्रा॑क्षो वि॒चर्षे॑णि॒रग॑नी रक्षा॑सि से॒धति॑ ।
 होता॑ गृणीत॒ उक्थ्यः॑ ॥ १.०७९.१२

इ॒त्था हि॑ सो॒म इ॒न्मदे॑ ब्र॒ह्मा च॑का॒र वर्ध॑नम् ।
 श॒विष्ठ॑ वज्रि॒न्नोज॑सा पृथि॒व्या निः श॑शा अ॒हिम॑र्च॒न्ननु॑ स्व॒राज्य॑म् ॥ १.०८०.०१
 स त्वा॑म॒ददृ॑षा॒ मदः॑ सोमः॒ श्येना॑भृतः सु॒तः ।
 येना॑ वृ॒त्रं नि॒रद्भ्यो॑ ज॒घन्थ॑ वज्रि॒न्नोज॑सा॒र्चन्ननु॑ स्व॒राज्य॑म् ॥ १.०८०.०२
 प्रेह्य॑भीहि धृ॒ष्णुहि॑ न ते वज्रो॒ नि य॑सते ।
 इन्द्रो॑ नृ॒मृगं॑ हि॒ ते श॒वो ह॑नो॒ वृत्रं॑ जया॑ अ॒पोऽर्च॑न्ननु॒ स्वरा॑ज्यम् ॥ १.०८०.०३
 निरि॑न्द्र॒ भूम्या॑ अधि॒ वृत्रं॑ ज॒घन्थ॑ निर्दि॒वः ।
 सृ॒जा म॒रुत्व॑ती॒रव॑ जी॒वध॑न्या॒ इमा॑ अ॒पोऽर्च॑न्ननु॒ स्वरा॑ज्यम् ॥ १.०८०.०४
 इन्द्रो॑ वृ॒त्रस्य॑ दो॒धतः॑ सा॒नुं वज्रे॑ण ही॒ळितः॑ ।
 अ॒भिक्र॑म्याव॑ जिघ्नते॒ऽपः स॑र्मा॒य चो॑दय॒न्नर्च॑न्ननु॒ स्वरा॑ज्यम् ॥ १.०८०.०५
 अधि॑ सा॒नौ नि॑ जिघ्नते॒ वज्रे॑ण श॒तप॑र्वणा ।
 म॒न्दान॑ इन्द्रो॒ अन्ध॑सः सखि॒भ्यो गा॑तुमि॒च्छत्य॑र्च॒न्ननु॑ स्व॒राज्य॑म् ॥ १.०८०.०६
 इन्द्र॑ तु॒भ्यमि॑दा॒द्रिवो॑ऽनु॒त्तं वज्रि॑न्वी॒र्यम्॑ ।
 यद्ध॑ त्यं मा॒यिनं॑ मृ॒गं तमु॑ त्वं मा॒यया॑वधी॒रर्च॑न्ननु॒ स्वरा॑ज्यम् ॥ १.०८०.०७
 वि॒ ते वज्रा॑सो अ॒स्थिर॑न्न॒वतिं॑ ना॒व्याइ॑ अनु॑ ।
 म॒हत्त॑ इन्द्र॒ वीर्यं॑ बा॒ह्वोस्ते॑ ब॒लं हित॑मर्च॒न्ननु॑ स्व॒राज्य॑म् ॥ १.०८०.०८
 स॒हस्रं॑ सा॒कम॑र्च॒त परि॑ शो॒भत॑ वि॒शतिः॑ ।
 श॒तै॒नम॑न्व॒नो न॑वुरि॒न्द्राय॑ ब्रह्मो॒द्यत॑मर्च॒न्ननु॑ स्व॒राज्य॑म् ॥ १.०८०.०९
 इन्द्रो॑ वृ॒त्रस्य॑ तवि॒षी नि॑र॒हन्स॑हसा॒ सहः॑ ।
 म॒हत्त॑दस्य॒ पौस्यं॑ वृ॒त्रं ज॑घन्वाँ अ॒सृज॑द॒र्चन्ननु॑ स्व॒राज्य॑म् ॥ १.०८०.१०
 इ॒मे चि॑त्तव॑ म॒न्यवे॑ वेपे॒ते भि॑यसा॑ म॒ही ।
 यदि॑न्द्र॒ वज्रि॑न्नोज॑सा वृ॒त्रं म॒रुत्वाँ॑ अव॒धीर॑र्च॒न्ननु॑ स्व॒राज्य॑म् ॥ १.०८०.११
 न वेप॑सा॒ न त॑न्यतेन्द्र॑ वृ॒त्रो वि॑ बी॒भय॑त् ।

अभ्येनं वज्रं आयसः सहस्रभृष्टिरायतार्चन्ननु स्वराज्यम् ॥ १.०८०.१२
 यद्वृत्रं तव चाशनिं वज्रेण समयोधयः ।
 अहिमिन्द्र जिघांसतो दिवि ते बद्धधे शवोऽर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥ १.०८०.१३
 अभिष्टने ते अद्रिवो यत्स्था जगच्च रेजते ।
 त्वष्टा चित्तव मन्यव इन्द्र वेविज्यते भियार्चन्ननु स्वराज्यम् ॥ १.०८०.१४
 नहि नु यादधीमसीन्द्र को वीर्या परः ।
 तस्मिन्नृम्णमुत क्रतुं देवा ओजांसि सं दधुरर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥ १.०८०.१५
 यामथर्वा मनुष्यता दध्यङ्घ्रियमत्नत ।
 तस्मिन्ब्रह्माणि पूर्वथेन्द्र उक्था समगमतार्चन्ननु स्वराज्यम् ॥ १.०८०.१६

इन्द्रो मदाय वावृधे शवसे वृत्रहा नृभिः ।
 तमिन्महत्स्वाजिषूतेमर्भे हवामहे स वाजेषु प्र नोऽविषत् ॥ १.०८१.०१
 असि हि वीर सेन्योऽसि भूरि पराददिः ।
 असि दभ्रस्य चिद्धधो यजमानाय शिक्षसि सुन्वते भूरि ते वसु ॥ १.०८१.०२
 यदुदीरत आजयो धृष्णवे धीयते धना ।
 युक्ष्वा मदच्युता हरी कं हनः कं वसौ दधोऽस्माँ इन्द्र वसौ दधः ॥ १.०८१.०३
 क्रत्वा महौ अनुष्वधं भीम आ वावृधे शवः ।
 श्रिय ऋष्व उपाकयोर्नि शिप्री हरिवान्दधे हस्तयोर्वज्रमायसम् ॥ १.०८१.०४
 आ पप्रौ पार्थिवं रजो बद्धधे रोचना दिवि ।
 न त्वावाँ इन्द्र कश्चन न जातो न जनिष्यतेऽति विश्वं ववक्षिथ ॥ १.०८१.०५
 यो अर्यो मर्तभोजनं पराददाति दाशुषे ।
 इन्द्रो अस्मभ्यं शिक्षतु वि भजा भूरि ते वसु भक्षीय तव राधसः ॥ १.०८१.०६
 मदेमदे हि नो ददियुथा गवामृजुक्रतुः ।
 सं गृभाय पुरू शतोभयाहस्त्या वसु शिशीहि राय आ भर ॥ १.०८१.०७
 मादयस्व सुते सचा शवसे शूर राधसे ।
 विद्या हि त्वा पुरूवसुमुप कामान्ससृज्महेऽथा नोऽविता भव ॥ १.०८१.०८
 एते त इन्द्र जन्तवो विश्वं पुष्यन्ति वार्यम् ।
 अन्तर्हि ख्यो जनानामर्यो वेदो अदाशुषां तेषां नो वेद आ भर ॥ १.०८१.०९

उपो षु शृणुही गिरो मघवन्मातथा इव ।
 यदा नः सूनृतावतः कर आदर्थयास इद्योजा न्विन्द्र ते हरी ॥ १.०८२.०१
 अक्षन्नमीमदन्त ह्यव प्रिया अधूषत ।
 अस्तोषत स्वभानवो विप्रा नविष्टया मती योजा न्विन्द्र ते हरी ॥ १.०८२.०२
 सुसंदृशं त्वा वयं मघवन्वन्दिषीमहि ।
 प्र नूनं पूर्णवन्धुरः स्तुतो याहि वशां अनु योजा न्विन्द्र ते हरी ॥ १.०८२.०३
 स घा तं वृषणं रथमधि तिष्ठाति गोविदम् ।

यः पात्रं हारियोजनं पूर्णमिन्द्रं चिकेतति योजान्विन्द्रं ते हरी ॥ १.०८२.०४
 युक्तस्ते अस्तु दक्षिण उत सव्यः शतक्रतो ।
 तेन जायामुप प्रियां मन्दानो याह्यन्धसो योजान्विन्द्रं ते हरी ॥ १.०८२.०५
 युनज्मि ते ब्रह्मणा केशिना हरी उप प्र याहि दधिषे गभस्त्योः ।
 उत्त्वा सुतासो रभसा अमन्दिषुः पूषण्वान्विज्जिन्समु पत्न्यामदः ॥ १.०८२.०६

अश्वावति प्रथमो गोषु गच्छति सुप्रावीरिन्द्रं मर्त्यस्तवोतिभिः ।
 तमित्पृणक्षि वसुना भवीयसा सिन्धुमापो यथाभितो विचेतसः ॥ १.०८३.०१
 आपो न देवीरुपं यन्ति होत्रियमवः पश्यन्ति विततं यथा रजः ।
 प्राचैर्देवासः प्र णयन्ति देवयुं ब्रह्मप्रियं जोषयन्ते वरा इव ॥ १.०८३.०२
 अधि द्वयोरदधा उक्थ्यं वचो यतस्रुचा मिथुना या सपर्यतः ।
 असंयत्तो व्रते ते क्षेति पुष्यति भद्रा शक्तिर्यजमानाय सुन्वते ॥ १.०८३.०३
 आदङ्गिराः प्रथमं दधिरे वयं इद्वाग्नयः शम्या ये सुकृत्यया ।
 सर्वं पणेः समविन्दन्त भोजनमश्वावन्त गोमन्तमा पशुं नरः ॥ १.०८३.०४
 यज्ञैरथर्वा प्रथमः पथस्तते ततः सूर्यो व्रतपा वेन आजनि ।
 आ गा आजदुशना काव्यः सचा यमस्य जातममृतं यजामहे ॥ १.०८३.०५
 बर्हिर्वा यत्स्वपत्याय वृज्यतेऽको वा श्लोकमाघोषते दिवि ।
 ग्रावा यत्र वदति कारुक्थ्यस्तस्येदिन्द्रो अभिपित्वेषु रणयति ॥ १.०८३.०६

असावि सोमं इन्द्रं ते शविष्ठ धृष्णवा गहि ।
 आ त्वा पृणक्त्विन्द्रियं रजः सूर्यो न रश्मिभिः ॥ १.०८४.०१
 इन्द्रमिद्धरीं वहतोऽप्रतिधृष्टशवसम् ।
 ऋषीणां च स्तुतीरुपं यज्ञं च मानुषाणाम् ॥ १.०८४.०२
 आ तिष्ठ वृत्रहन्नथं युक्ता ते ब्रह्मणा हरी ।
 अर्वाचीनं सु ते मनो ग्रावा कृणोतु वगनुना ॥ १.०८४.०३
 इममिन्द्रं सुतं पिब ज्येष्ठममर्त्यं मदम् ।
 शुक्रस्य त्वाभ्यक्षरन्धारां ऋतस्य सादने ॥ १.०८४.०४
 इन्द्राय नूनमर्चतोक्थानि च ब्रवीतन ।
 सुता अमत्सुरिन्दवो ज्येष्ठं नमस्यता सहः ॥ १.०८४.०५
 नकिष्टवद्रथीतरो हरी यदिन्द्रं यच्छसे ।
 नकिष्टवानु मज्मना नकिः स्वश्व आनशे ॥ १.०८४.०६
 य एक इद्विदयते वसु मर्ताय दाशुषे ।
 ईशानो अप्रतिष्कृत इन्द्रो अङ्ग ॥ १.०८४.०७
 कदा मर्तमराधसं पदा क्षुम्पमिव स्फुरत् ।
 कदा नः शुश्रवद्गिर इन्द्रो अङ्ग ॥ १.०८४.०८
 यश्चिद्धि त्वा बहुभ्य आ सुतावाँ आविवासति ।

अग्रं तत्पत्यते शव इन्द्रो अङ्ग ॥ १.०८४.०९
 स्वादोरिथा विष्वतो मध्वः पिबन्ति गौर्यः ।
 या इन्द्रेण सयावरीवृष्णा मदान्ति शोभसे वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥ १.०८४.१०
 ता अस्य पृशनायुवः सोमं श्रीणन्ति पृशनयः ।
 प्रिया इन्द्रस्य धेनवो वज्रं हिन्वन्ति सायकं वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥ १.०८४.११
 ता अस्य नमसा सहः सपर्यन्ति प्रचेतसः ।
 व्रतान्यस्य सश्विरे पुरुणि पूर्वचित्तये वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥ १.०८४.१२
 इन्द्रो दधीचो अस्थभिर्वृत्राण्यप्रतिष्कृतः ।
 जघान नवतीर्नव ॥ १.०८४.१३
 इच्छन्नश्वस्य यच्छरः पर्वतेष्वपश्रितम् ।
 तद्विदच्छर्यणावति ॥ १.०८४.१४
 अत्राह गोरमन्वत नाम त्वष्टुरपीच्यम् ।
 इत्था चन्द्रमसो गृहे ॥ १.०८४.१५
 को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हणायून् ।
 आसन्निषून्हृत्स्वसो मयोभून्य एषां भृत्यामृणधत्स जीवात् ॥ १.०८४.१६
 क ईषते तुज्यते को बिभाय को मंसते सन्तमिन्द्रं को अन्ति ।
 कस्तोकाय क इभायोत रायेऽधि ब्रवत्तन्वेऽ को जनाय ॥ १.०८४.१७
 को अग्निमीष्टे हविषा घृतेन सुचा यजाता ऋतुभिर्ध्रुविभिः ।
 कस्मै देवा आ वहानाशु होम को मंसते वीतिहोत्रः सुदेवः ॥ १.०८४.१८
 त्वमङ्ग प्र शंसिषो देवः शविष्ठ मर्त्यम् ।
 न त्वदन्यो मधवन्नस्ति मडितेन्द्र ब्रवीमि ते वचः ॥ १.०८४.१९
 मा ते राधांसि मा त ऊतयो वसोऽस्मान्कदा चना दभन् ।
 विश्वा च न उपमिमीहि मानुष वसूनि चर्षणिभ्य आ ॥ १.०८४.२०

प्र ये शुम्भन्ते जनयो न सप्तयो यामनुद्रस्य सुनवः सुदंससः ।
 रोदसी हि मरुतश्चक्रिरे वृधे मदान्ति वीरा विदथेषु घृष्वयः ॥ १.०८५.०१
 त उक्षितासो महिमानमाशत दिवि रुद्रासो अधि चक्रिरे सदः ।
 अर्चन्तो अर्कं जनयन्त इन्द्रियमधि श्रियो दधिरे पृश्निमातरः ॥ १.०८५.०२
 गोमातरो यच्छुभयन्ते अज्जिभिस्तनूषु शुभ्रा दधिरे विरुक्मतः ।
 बाधन्ते विश्वमभिमातिनमप वत्मान्येषामनु रीयते घृतम् ॥ १.०८५.०३
 वि ये भ्राजन्ते सुमखास ऋष्टिभिः प्रच्यावयन्तो अच्युता चिदोजसा ।
 मनोजुवो यन्मरुतो रथेष्व वृषत्रातासः पृषतीरयुग्ध्वम् ॥ १.०८५.०४
 प्र यद्रथेषु पृषतीरयुग्ध्वं वाजे अद्रिं मरुतो रंहयन्तः ।
 उतारुषस्य वि प्यन्ति धाराश्चर्मवोदभिव्युन्दन्ति भूम ॥ १.०८५.०५
 आ वो वहन्तु सप्तयो रघुष्यदो रघुपत्वानः प्र जिगात बाहुभिः ।
 सीदता बर्हिरु वः सदस्कृतं मादयध्वं मरुतो मध्वो अन्धसः ॥ १.०८५.०६

तेऽवर्धन्त स्वतवसो महित्वना नाकं तस्थुरु चक्रिरे सदः ।
 विष्णुर्यद्वावृषणं मदच्युतं वयो न सीदन्नधि बर्हिषि प्रिये ॥ १.०८५.०७
 शूरा इवेद्युधयो न जग्मयः श्रवस्यवो न पृतनासु येतिरे ।
 भयन्ते विश्वा भुवना मरुद्भ्यो राजान इव त्वेषसंदृशो नरः ॥ १.०८५.०८
 त्वष्टा यद्वज्रं सुकृतं हिण्ययं सहस्रभृष्टिं स्वपा अवर्तयत् ।
 धत्त इन्द्रो नर्यपांसि कतवेऽहन्वृत्रं निरपामौब्जदर्णवम् ॥ १.०८५.०९
 ऊर्ध्वं नुनुद्रेऽवतं त ओजसा दादृहाणं चिद्विभिदुर्वि पर्वतम् ।
 धमन्तो वाणं मरुतः सुदानवो मदे सोमस्य रण्यानि चक्रिरे ॥ १.०८५.१०
 जिह्वां नुनुद्रेऽवतं तया दिशासिञ्चन्नुत्सं गोतमाय तृष्णजे ।
 आ गच्छन्तीमवसा चित्रभानवः कामं विप्रस्य तर्पयन्त धामभिः ॥ १.०८५.११
 या वः शर्मं शशमानाय सन्ति त्रिधातूनि दाशुषे यच्छताधि ।
 अस्मभ्यं तानि मरुतो वि यन्त रयिं नो धत्त वृषणः सुवीरम् ॥ १.०८५.१२

मरुतो यस्य हि क्षये पाथा दिवो विमहसः ।
 स सुगोपातमो जनः ॥ १.०८६.०१
 यज्ञैर्वा यज्ञवाहसो विप्रस्य वा मतीनाम् ।
 मरुतः शृणुता हवम् ॥ १.०८६.०२
 उत वा यस्य वाजिनोऽनु विप्रमतक्षत ।
 स गन्ता गोमति व्रजे ॥ १.०८६.०३
 अस्य वीरस्य बर्हिषि सुतः सोमो दिविष्टिषु ।
 उक्थं मदश्च शस्यते ॥ १.०८६.०४
 अस्य श्रोषन्त्वा भुवो विश्वा यश्चर्षणीरभि ।
 सूरं चित्सस्रुषीरिषः ॥ १.०८६.०५
 पूर्वीभिर्हि ददाशिम शरद्भिर्मरुतो वयम् ।
 अवोभिश्चर्षणीनाम् ॥ १.०८६.०६
 सुभगः स प्रयज्यवो मरुतो अस्तु मर्त्यैः ।
 यस्य प्रयांसि पर्षथ ॥ १.०८६.०७
 शशमानस्य वा नरः स्वेदस्य सत्यशवसः ।
 विदा कामस्य वेनतः ॥ १.०८६.०८
 यूयं तत्सत्यशवस आविष्कर्त महित्वना ।
 विध्यता विद्युता रक्षः ॥ १.०८६.०९
 गूहता गुह्यं तमो वि यात विश्वमत्रिणम् ।
 ज्योतिष्कर्ता यदुश्मसि ॥ १.०८६.१०

प्रत्वक्षसः प्रतवसो विरप्शिनोऽनानता अविधुरा ऋजीषिणः ।
 जुष्टतमासो नृतमासो अञ्जिभिव्यांनज्रे के चिदुस्रा इव स्तृभिः ॥ १.०८७.०१

उपह्वरेषु यदचिध्वं ययिं वयं इव मरुतः केन चित्पथा ।
 श्रोतन्ति कोशा उप वो रथेष्व्वा घृतमुक्षता मधुवर्णमर्चते ॥ १.०८७.०२
 प्रैषामज्जेषु विथुरेव रेजते भूमिर्यामेषु यद्ध युञ्जते शुभे ।
 ते क्रीळयो धुनयो भ्राजदृष्टयः स्वयं महित्वं पनयन्त धूतयः ॥ १.०८७.०३
 स हि स्वसृत्पृषदश्चो युवा गणोऽया ईशानस्तविषीभिरावृतः ।
 असि सत्य ऋणयावानेद्योऽस्या धियः प्राविताथा वृषा गणः ॥ १.०८७.०४
 पितुः प्रत्नस्य जन्मना वदामसि सोमस्य जिह्वा प्र जिगाति चक्षसा ।
 यदीमिन्द्रं शम्यक्वाण आशतादिन्नामानि यज्ञियानि दधिरे ॥ १.०८७.०५
 श्रियसे कं भानुभिः सं मिमिक्षिरे ते रश्मिभिस्त ऋक्वभिः सुखादयः ।
 ते वाशीमन्त इष्मिणो अभीरवो विद्रे प्रियस्य मारुतस्य धाम्नः ॥ १.०८७.०६

आ विद्युन्माद्भिर्मरुतः स्वकै रथेभिर्यात ऋष्टिमद्भिरश्वपणैः ।
 आ वर्षिष्ठया न इषा वयो न पप्तता सुमायाः ॥ १.०८८.०१
 तेऽरुणेभिर्वरमा पिशङ्गैः शुभे कं यान्ति रथतूर्भिरश्वैः ।
 रुक्मो न चित्रः स्वधितीवान्पव्या रथस्य जङ्घनन्त भूम ॥ १.०८८.०२
 श्रिये कं वो अधि तनूषु वाशीर्मिधा वना न कृणवन्त ऊर्ध्वा ।
 युष्मभ्यं कं मरुतः सुजातास्तुविद्युन्मासो धनयन्ते अद्रिम ॥ १.०८८.०३
 अहानि गृध्राः पर्या व आगुरिमां धियं वार्क्यां च देवीम् ।
 ब्रह्म कृणवन्तो गोतमासो अकैरुध्वं नुनुद्र उत्सधिं पिबध्वै ॥ १.०८८.०४
 एतत्त्यन्न योजनमचेति सस्वर्हं यन्मरुतो गोतमो वः ।
 पश्यन्हिरण्यचक्रानयोदंष्ट्रान्विधावतो वराहून् ॥ १.०८८.०५
 एषा स्या वो मरुतोऽनुभर्त्री प्रति शोभति वाघतो न वाणी ।
 अस्तोभयद्वृथासामनु स्वधां गभस्त्योः ॥ १.०८८.०६

आ नो भद्राः क्रतवो यन्तु विश्वतोऽदब्धासो अपरीतास उद्भिदः ।
 देवा नो यथा सदमिद्धे असन्नप्रायुवो रक्षितारो दिवेदिवे ॥ १.०८९.०१
 देवानां भद्रा सुमतिर्ऋजूयतां देवानां रातिरभि नो नि वर्तताम् ।
 देवानां सख्यमुप सेदिमा वयं देवा न आयुः प्र तिरन्तु जीवसे ॥ १.०८९.०२
 तान्पूर्वया निविदा हूमहे वयं भगं मित्रमदिति दक्षमस्रिधम् ।
 अर्यमणं वरुणं सोममश्विना सरस्वती नः सुभगा मयस्करत् ॥ १.०८९.०३
 तन्नो वातो मयोभु वातु भेषजं तन्माता पृथिवी तत्पिता द्यौः ।
 तद्ग्रावाणः सोमसुतो मयोभुवस्तदश्विना शृणुतं धिष्ण्या युवम् ॥ १.०८९.०४
 तमीशानं जगतस्तस्थुषस्पतिं धियंजिन्वमवसे हूमहे वयम् ।
 पूषा नो यथा वेदसामसद्वृधे रक्षिता पायुरदब्धः स्वस्तये ॥ १.०८९.०५
 स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
 स्वस्ति नस्ताक्षर्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ १.०८९.०६

पृषदश्चा मरुतः पृश्निमातरः शुभ्यावानो विदथेषु जग्मयः ।
 अग्निजिह्वा मनवः सूरचक्षसो विश्वे नो देवा अवसा गर्मन्निह ॥ १.०८९.०७
 भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
 स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ॥ १.०८९.०८
 शतमिन्नु शरदो अन्ति देवा यत्रा नश्चक्रा जरसं तनूनाम् ।
 पुत्रासो यत्र पितरो भवन्ति मा नो मध्या रीरिषतायुर्गन्तोः ॥ १.०८९.०९
 अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षमदितिर्माता स पिता स पुत्रः ।
 विश्वे देवा अदितिः पञ्च जना अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम् ॥ १.०८९.१०

ऋजुनीती नो वरुणो मित्रो नयतु विद्वान् ।
 अर्यमा देवैः सजोषाः ॥ १.०९०.०१
 ते हि वस्वो वसवानास्ते अप्रमूरा महोभिः ।
 व्रता रक्षन्ते विश्वाहा ॥ १.०९०.०२
 ते अस्मभ्यं शर्मं यंसन्नमृता मर्त्येभ्यः ।
 बार्धमाना अप द्विषः ॥ १.०९०.०३
 वि नः पथः सुविताय चियन्त्विन्द्रो मरुतः ।
 पूषा भगो वन्द्यासः ॥ १.०९०.०४
 उत नो धियो गोअग्राः पूषन्विष्णवेवयावः ।
 कर्ता नः स्वस्तिमतः ॥ १.०९०.०५
 मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः ।
 माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः ॥ १.०९०.०६
 मधु नक्तमुतोषसो मधुमत्पार्थिवं रजः ।
 मधु द्यौरस्तु नः पिता ॥ १.०९०.०७
 मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमाँ अस्तु सूर्यः ।
 माध्वीर्गावो भवन्तु नः ॥ १.०९०.०८
 शं नो मित्रः शं वरुणः शं नो भवत्वयमा ।
 शं न इन्द्रो बृहस्पतिः शं नो विष्णुरुरुक्रमः ॥ १.०९०.०९

त्वं सोम प्र चिकितो मनीषा त्वं रजिष्ठमनु नेषि पन्थाम् ।
 तव प्रणीती पितरो न इन्द्रो देवेषु रत्नमभजन्त धीराः ॥ १.०९१.०१
 त्वं सोम क्रतुभिः सुक्रतुर्भुस्त्वं दक्षैः सुदक्षो विश्ववेदाः ।
 त्वं वृषा वृषत्वेभिर्महित्वा दुम्नेभिर्दुम्न्यभवो नृचक्षाः ॥ १.०९१.०२
 राज्ञो नु ते वरुणस्य व्रतानि बृहद्गभीरं तव सोम धाम ।
 शुचिष्टवर्मासि प्रियो न मित्रो दक्षाय्यो अर्यमेवासि सोम ॥ १.०९१.०३
 या ते धामानि दिवि या पृथिव्यां या पर्वतैष्वोषधीष्वप्सु ।
 तेभिर्नो विश्वैः सुमना अहेळ्म्राजन्सोम प्रति हव्या गृभाय ॥ १.०९१.०४

त्वं सोमासि सत्पतिस्त्वं राजोत वृत्रहा ।
 त्वं भद्रो असि क्रतुः ॥ १.०९१.०५
 त्वं च सोम नो वशो जीवातुं न मरामहे ।
 प्रियस्तोत्रो वनस्पतिः ॥ १.०९१.०६
 त्वं सोम महे भगं त्वं यूनं ऋतायते ।
 दक्षं दधासि जीवसे ॥ १.०९१.०७
 त्वं नः सोम विश्वतो रक्षा राजन्नघायतः ।
 न रिष्येत्त्वावतः सखा ॥ १.०९१.०८
 सोम यास्ते मयोभुव उतयः सन्ति दाशुषे ।
 ताभिर्नोऽविता भव ॥ १.०९१.०९
 इमं यज्ञमिदं वचो जुजुषाण उपागहि ।
 सोम त्वं नो वृधे भव ॥ १.०९१.१०
 सोमं गीर्भिष्ट्वा वयं वर्धयामो वचोविदः ।
 सुमृळीको न आ विश ॥ १.०९१.११
 गयस्फानो अमीवहा वसुवित्पुष्टिवर्धनः ।
 सुमित्रः सोम नो भव ॥ १.०९१.१२
 सोमं रारन्धि नो हृदि गावो न यवसेष्वा ।
 मर्यं इव स्व ओक्ये ॥ १.०९१.१३
 यः सोम सख्ये तव रारणद्वेव मर्त्यः ।
 तं दक्षः सचते कविः ॥ १.०९१.१४
 उरुष्या णो अभिशस्तेः सोम नि पाह्यंहसः ।
 सखा सुशेव एधि नः ॥ १.०९१.१५
 आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णयम् ।
 भवा वाजस्य संगथे ॥ १.०९१.१६
 आ प्यायस्व मदिन्तम सोम विश्वेभिरंशुभिः ।
 भवा नः सुश्रवस्तमः सखा वृधे ॥ १.०९१.१७
 सं ते पर्यासि समु यन्तु वाजाः सं वृष्णयान्यभिमातिषाहः ।
 आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवांस्युत्तमानि धिष्व ॥ १.०९१.१८
 या ते धामानि हविषा यजन्ति ता ते विश्वा परिभूरस्तु यज्ञम् ।
 गयस्फानः प्रतरणः सुवीरोऽवीरहा प्र चरा सोम दुर्यान् ॥ १.०९१.१९
 सोमो धेनुं सोमो अर्वन्तमाशुं सोमो वीरं कर्मण्यं ददाति ।
 सादन्यं विदथ्यं सभेयं पितृश्रवणं यो ददाशदस्मै ॥ १.०९१.२०
 अषाळ्हं युत्सु पृतनासु पत्रिं स्वर्षामप्सां वृजनस्य गोपाम् ।
 भरेषुजां सुक्षितिं सुश्रवसं जयन्तं त्वामनु मदेम सोम ॥ १.०९१.२१
 त्वमिमा ओषधीः सोम विश्वास्त्वमपो अजनयस्त्वं गाः ।
 त्वमा ततन्धोर्वर्न्तरिक्षं त्वं ज्योतिषा वि तमो ववर्थ ॥ १.०९१.२२

देवेन नो मनसा देव सोम रायो भागं सहसावन्नभि युध्य ।
मा त्वा तनदीशिषे वीर्यस्योभयेभ्यः प्र चिकित्सा गविष्टौ ॥ १.०९१.२३

एता उ त्या उषसः केतुमक्रत पूर्वे अर्धे रजसो भानुमञ्जते ।
निष्कृण्वाना आयुधानीव धृष्णवः प्रति गावोऽरुषीर्यन्ति मातरः ॥ १.०९२.०१
उदपत्तन्नस्ना भानवो वृथा स्वायुजो अरुषीर्गा अयुक्षत ।
अक्रन्नुषासो वयुनानि पूर्वथा रुशन्तं भानुमरुषीरशिश्नयुः ॥ १.०९२.०२
अर्चन्ति नारीरपसो न विष्टिभिः समानेन योजनेना परावतः ।
इषं वहन्तीः सुकृते सुदानवे विश्वेदह यजमानाय सुन्वते ॥ १.०९२.०३
अधि पेशासि वपते नृत्वरिवापोर्णुते वक्ष उश्रेव बर्जहम् ।
ज्योतिर्विश्वस्मै भुवनाय कृण्वती गावो न व्रजं व्युषा आवर्तमः ॥ १.०९२.०४
प्रत्यर्ची रुशदस्या अदर्शि वि तिष्ठते बाधते कृष्णमभ्वम् ।
स्वरं न पेशो विदथेष्वञ्जञ्चित्रं दिवो दुहिता भानुमश्नेत् ॥ १.०९२.०५
अतारिष्म तमसस्परमस्योषा उच्छन्ती वयुना कृणोति ।
श्रिये छन्दो न स्मयते विभाती सुप्रतीका सौमनसायाजीगः ॥ १.०९२.०६
भास्वती नेत्री सूनृतानां दिवः स्तवे दुहिता गोतमेभिः ।
प्रजावतो नृतो अश्वबुध्यानुषो गोअग्रो उप मासि वाजान् ॥ १.०९२.०७
उषस्तमश्यां यशसं सुवीरं दासप्रवर्गं रयिमश्वबुध्यम् ।
सुदंसा श्रवसा या विभासि वाजप्रसूता सुभगे बृहन्तम् ॥ १.०९२.०८
विश्वानि देवी भुवनाभिचक्ष्या प्रतीची चक्षुरुर्विया वि भाति ।
विश्वं जीवं चरसे बोधयन्ती विश्वस्य वाचमविदन्मनायोः ॥ १.०९२.०९
पुनःपुनर्जायमाना पुराणी समानं वर्णमभि शुम्भमाना ।
श्वघ्नीव कृत्नुर्विज आमिनाना मर्तस्य देवी जरयन्त्यायुः ॥ १.०९२.१०
व्युर्वती दिवो अन्ता अबोध्यप स्वसारं सनुतर्युयोति ।
प्रमिनती मनुष्या युगानि योषां जारस्य चक्षसा वि भाति ॥ १.०९२.११
पशून् चित्रा सुभगा प्रथाना सिन्धुर्न क्षोद उर्विया व्यश्नेत् ।
अमिनती दैव्यानि व्रतानि सूर्यस्य चेति रश्मिभिर्दृशाना ॥ १.०९२.१२
उषस्तच्चित्रमा भस्मभ्यं वाजिनीवति ।
येन तोकं च तनयं च धामहे ॥ १.०९२.१३
उषो अद्येह गोमत्यश्चावति विभावरि ।
रेवदस्मे व्युच्छ सूनृतावति ॥ १.०९२.१४
युक्ष्वा हि वाजिनीवत्यश्वा अद्यास्नां उषः ।
अथा नो विश्वा सौभगान्या वह ॥ १.०९२.१५
अश्विना वर्तिरस्मदा गोमदस्रा हिरण्यवत् ।
अर्वाग्रथं समनसा नि यच्छतम् ॥ १.०९२.१६
यावित्था श्लोकमा दिवो ज्योतिर्जनाय चक्रथुः ।

आ न ऊर्जां वहतमश्विना युवम् ॥ १.०९२.१७
 एह देवा मयोभुवा दस्रा हिरण्यवर्तनी ।
 उर्बुधो वहन्तु सोमपीतये ॥ १.०९२.१८

अग्नीषोमाविमं सु मे शृणुतं वृषणा हवम् ।
 प्रति सूक्तानि हर्यतं भवतं दाशुषे मयः ॥ १.०९३.०१
 अग्नीषोमा यो अद्य वामिदं वचः सपर्यति ।
 तस्मै धत्तं सुवीर्यं गवां पोषं स्वश्र्यम् ॥ १.०९३.०२
 अग्नीषोमा य आहुतिं यो वां दाशाद्धविष्कृतिम् ।
 स प्रजया सुवीर्यं विश्वमायुर्व्यंश्नवत् ॥ १.०९३.०३
 अग्नीषोमा चेति तद्वीर्यं वां यदमुष्णीतमवसं पणिं गाः ।
 अवातिरतं बृसयस्य शेषोऽविन्दतं ज्योतिरेकं बहुभ्यः ॥ १.०९३.०४
 युवमेतानि दिवि रोचनान्यग्निश्च सोम सक्रतू अधत्तम् ।
 युवं सिन्धूरभिशस्तेरवद्यादग्नीषोमावमुञ्चतं गृभीतान् ॥ १.०९३.०५
 आन्यं दिवो मातरिश्वा जभारामध्नादन्यं परि श्रेयो अद्रेः ।
 अग्नीषोमा ब्रह्मणा वावृधानोरुं यज्ञाय चक्रथुरु लोकम् ॥ १.०९३.०६
 अग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य वीतं हर्यतं वृषणा जुषेथाम् ।
 सुशर्माणा स्ववसा हि भूतमथा धत्तं यजमानाय शं योः ॥ १.०९३.०७
 यो अग्नीषोमा हविषा सपर्यद्विवद्रीचा मनसा यो घृतेन ।
 तस्य व्रतं रक्षतं पातमंहसो विशे जनाय महि शर्म यच्छतम् ॥ १.०९३.०८
 अग्नीषोमा सवेदसा सहूती वनतं गिरः ।
 सं देवत्रा बभूवथुः ॥ १.०९३.०९
 अग्नीषोमावनेन वां यो वां घृतेन दाशति ।
 तस्मै दीदयतं बृहत् ॥ १.०९३.१०
 अग्नीषोमाविमानि नो युवं हव्या जुजोषतम् ।
 आ यातमुपर्नः सचा ॥ १.०९३.११
 अग्नीषोमा पिपृतमर्वतो न आ प्यायन्तामुस्त्रिया हव्यसूदः ।
 अस्मे बलानि मघवत्सु धत्तं कृणुतं नो अध्वरं श्रुष्टिमन्तम् ॥ १.०९३.१२

इमं स्तोममर्हते जातवेदसे रथमिव सं महिमा मनीषया ।
 भद्रा हि नः प्रमतिरस्य संसद्यग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ १.०९४.०१
 यस्मै त्वमायजसे स साधत्यनवा क्षेति दधते सुवीर्यम् ।
 स तूताव नैनमश्नोत्यंहतिरग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ १.०९४.०२
 शकेम त्वा समिधं साधया धियस्त्वे देवा हविरदन्त्याहुतम् ।
 त्वमादित्या आ वहं तान्द्युश्मस्यग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ १.०९४.०३
 भरामिध्मं कृणवामा हवीषि ते चितयन्तः पर्वणापर्वणा वयम् ।

जीवातवे प्रतरं साधया धियोऽग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ १.०९४.०४
 विशां गोपा अस्य चरन्ति जन्तवो द्विपच्च यदुत चतुष्पदक्तुभिः ।
 चित्रः प्रकृत उषसो महौ अस्यग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ १.०९४.०५
 त्वमध्वर्युस्त होतासि पूर्यः प्रशास्ता पोता जनुषा पुरोहितः ।
 विश्वा विद्वां आत्विज्या धीर पुष्यस्यग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ १.०९४.०६
 यो विश्वतः सुप्रतीकः सदृङ्गुसि दूरे चित्सन्तळिदिवाति रोचसे ।
 रात्र्याश्चिदन्धो अति देव पश्यस्यग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ १.०९४.०७
 पूर्वो देवा भवतु सुन्वतो रथोऽस्माकं शंसो अभ्यस्तु दूढ्यः ।
 तदा जानीतोत पुष्यता वचोऽग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ १.०९४.०८
 वधैर्दुःशंसो अप दूढ्यो जहि दूरे वा ये अन्ति वा के चिदत्रिणः ।
 अथा यज्ञाय गृणते सुगं कृध्यग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ १.०९४.०९
 यदयुक्था अरुषा रोहिता रथे वातजूता वृषभस्येव ते रवः ।
 आदिन्वसि वनिनो धूमकेतुनाग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ १.०९४.१०
 अध स्वनादुत बिभ्युः पतत्रिणो द्रप्सा यत्ते यवसादो व्यस्थिरन् ।
 सुगं तत्ते तावकेभ्यो रथेभ्योऽग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ १.०९४.११
 अयं मित्रस्य वरुणस्य धायसेऽवयातां मरुतां हेळो अद्भुतः ।
 मृळा सु नो भूत्वेषां मनः पुनरग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ १.०९४.१२
 देवो देवानामसि मित्रो अद्भुतो वसुर्वसूनामसि चारुरध्वरे ।
 शर्मन्स्याम तव सप्रथस्तमेऽग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ १.०९४.१३
 तत्ते भद्रं यत्समिद्धः स्वे दमे सोमाहुतो जरसे मृळयत्तमः ।
 दधासि रत्नं द्रविणं च दाशुषेऽग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥ १.०९४.१४
 यस्मै त्वं सुद्रविणो ददाशोऽनागास्त्वमदिते सर्वताता ।
 यं भद्रेण शवसा चोदयासि प्रजावता राधसा ते स्याम ॥ १.०९४.१५
 स त्वमग्ने सौभगत्वस्य विद्वानस्माकमायुः प्र तिरेह देव ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.०९४.१६

द्वे विरूपे चरतः स्वर्थे अन्यान्या वत्समुप धापयेते ।
 हरिरन्यस्यां भवति स्वधावाञ्छुक्रो अन्यस्यां ददृशे सुवर्चाः ॥ १.०९५.०१
 दशेमं त्वष्टृर्जनयन्त गर्भमतन्द्रासो युवतयो विभृत्रम् ।
 तिग्मानीकं स्वयंशंसं जनेषु विरोचमानं परि षीं नयन्ति ॥ १.०९५.०२
 त्रीणि जाना परि भूषन्त्यस्य समुद्र एकं दिव्येकमप्सु ।
 पूर्वामिनु प्र दिशं पार्थिवानामृतून्प्रशासद्वि दधावनुष्टु ॥ १.०९५.०३
 क इमं वो निण्यमा चिकेत वत्सो मातृर्जनयत स्वधाभिः ।
 बह्वीनां गर्भो अपसामुपस्थान्महान्कविर्निश्चरति स्वधावान् ॥ १.०९५.०४
 आविष्ट्यो वर्धते चारुरासु जिह्वानामूर्ध्वः स्वयंशा उपस्थे ।
 उभे त्वष्टृर्विभ्यतुर्जायमानात्प्रतीची सिंहं प्रति जोषयेते ॥ १.०९५.०५

उ॒भे भ॒द्रे जोष॑येते न मेने गावो न वा॒श्रा उप॑ तस्थुरेवैः ।
 स दक्षा॑णां दक्ष॑पतिर्बभूवा॒ञ्जन्ति॑ यं दक्षि॑णतो ह॒विर्भिः॑ ॥ १.०९५.०६
 उद्य॑यमीति सवितेव॑ बा॒हू उ॒भे सिचौ॑ यतते भीम ऋ॒ञ्जन् ।
 उच्छ्रु॑क्रमत्कमजते॑ सिमस्मान्नवा॑ मा॒तृभ्यो॑ वसना जहाति ॥ १.०९५.०७
 त्वेषं॑ रूपं कृणु॑त उत्त॑रं यत्सम्पृ॒ञ्चानः॑ स॒दने॑ गोभिर॒द्भिः ।
 क॒विबु॑धं परि॑ मर्मृज्यते धीः सा दे॒वता॑ता समि॒तिर्बभू॑व ॥ १.०९५.०८
 उरु॑ ते ज॒त्रयः॑ पर्येति॑ बु॒धं वि॒रोच॑मानं म॒हिष॑स्य धाम॑ ।
 वि॒श्वेभिर॑ग्ने स्वय॑शोभिरि॒द्वोऽद॑ब्धेभिः पा॒युभिः॑ पा॒ह्यस्मान् ॥ १.०९५.०९
 धन्व॑न्त्रोतः कृणु॑ते गा॒तुमूर्मिं॑ शु॒क्रैरु॒र्मिभिर॑भि नक्षति॑ क्षाम् ।
 वि॒श्व्वा स॑नानि ज॒ठरेषु॑ धत्तेऽन्त॑र्नवासु चरति प्र॒सूषु॑ ॥ १.०९५.१०
 ए॒वा नो॑ अग्ने समि॒धा वृ॑धानो रेव॒त्पाव॑क श्रव॒से वि॑ भाहि ।
 तन्नो॑ मि॒त्रो वरु॑णो मामह॒न्ताम॑दि॒तिः सिन्धुः॑ पृथि॒वी उ॒त द्यौः ॥ १.०९५.११

स प्र॒त्नथा॑ सहसा॑ जायमानः सद्यः॑ का॒व्यानि॑ बळ॒धत्त॑ विश्वा॑ ।
 आप॑श्च मि॒त्रं धि॒षणा॑ च साध॒न्देवा॑ अ॒ग्निं धा॑रय॒न्द्रवि॑णो॒दाम् ॥ १.०९६.०१
 स पूर्॒व्या नि॒विदा॑ क॒व्यता॑यो॒रिमाः॑ प्र॒जा अ॑जनय॒न्मनू॑नाम् ।
 वि॒वस्व॑ता चक्ष॑सा द्याम॒पश्च॑ दे॒वा अ॒ग्निं धा॑रय॒न्द्रवि॑णो॒दाम् ॥ १.०९६.०२
 तमी॑ळत प्रथ॒मं यज्ञ॑साधं वि॒श आ॑री॒राहु॑तमृ॒ञ्जसा॑नम् ।
 ऊ॒र्जः पु॒त्रं भ॑रतं सु॒प्रदानुं॑ दे॒वा अ॒ग्निं धा॑रय॒न्द्रवि॑णो॒दाम् ॥ १.०९६.०३
 स मा॑तरि॒श्वा पु॒रुवार॑पुष्टिर्विद॒द्नातुं॑ तन॒याय॑ स्व॒र्वित् ।
 वि॒शां गो॑पा ज॒निता॑ रोद॒स्योर्दे॒वा अ॒ग्निं धा॑रय॒न्द्रवि॑णो॒दाम् ॥ १.०९६.०४
 नक्तो॑षासा॒ वर्ण॑मामे॒म्यानि॑ धा॒पये॑ति शिशु॒मेकं॑ समी॒ची ।
 द्या॒वाक्षा॑मा रु॒क्मो अ॒न्तर्वि॑ भाति दे॒वा अ॒ग्निं धा॑रय॒न्द्रवि॑णो॒दाम् ॥ १.०९६.०५
 रा॒यो बु॑धः सं॒गम॑नो वसू॒नां य॒ज्ञस्य॑ के॒तुर्म॑न्मसाध॒नो वेः ।
 अ॒मृत॑त्वं रक्ष॑माणास ए॒नं दे॒वा अ॒ग्निं धा॑रय॒न्द्रवि॑णो॒दाम् ॥ १.०९६.०६
 नू च॑ पु॒रा च॑ स॒दनं॑ रयी॒णां जा॑तस्य॑ च जा॒यमान॑स्य च॒ क्षाम् ।
 स॒तश्च॑ गो॒पां भव॑तश्च भू॒रेर्दे॒वा अ॒ग्निं धा॑रय॒न्द्रवि॑णो॒दाम् ॥ १.०९६.०७
 द्र॒वि॒णो॒दा द्र॒वि॒णस॑स्तुरस्य॑ द्रवि॒णो॒दाः स॑न॒रस्य॑ प्र य॑सत् ।
 द्र॒वि॒णो॒दा वी॑रव॒तीमि॑षं नो द्रवि॒णो॒दा रा॑स॒ते दी॒र्घमा॑युः ॥ १.०९६.०८
 ए॒वा नो॑ अग्ने समि॒धा वृ॑धानो रेव॒त्पाव॑क श्रव॒से वि॑ भाहि ।
 तन्नो॑ मि॒त्रो वरु॑णो मामह॒न्ताम॑दि॒तिः सिन्धुः॑ पृथि॒वी उ॒त द्यौः ॥ १.०९६.०९

अप॑ नः शोशु॑च॒दघ॑मग्ने॑ शुशु॒गध्या॑ र॒यिम् ।
 अप॑ नः शोशु॑च॒दघ॑म् ॥ १.०९७.०१
 सु॒क्षेत्रि॒या सु॑गा॒तुया॑ वसू॒या च॑ यजामहे ।
 अप॑ नः शोशु॑च॒दघ॑म् ॥ १.०९७.०२

प्र यद्भन्दिष्ट एषां प्रास्माकासञ्च सूरयः ।
 अप नः शोशुचदघम् ॥ १.०९७.०३
 प्र यत्ते अग्ने सूरयो जायेमहि प्र ते वयम् ।
 अप नः शोशुचदघम् ॥ १.०९७.०४
 प्र यदग्नेः सहस्वतो विश्वतो यन्ति भानवः ।
 अप नः शोशुचदघम् ॥ १.०९७.०५
 त्वं हि विश्वतोमुख विश्वतः परिभूरसि ।
 अप नः शोशुचदघम् ॥ १.०९७.०६
 द्विषो नो विश्वतोमुखाति नावेव पारय ।
 अप नः शोशुचदघम् ॥ १.०९७.०७
 स नः सिन्धुमिव नावयाति पर्षा स्वस्तये ।
 अप नः शोशुचदघम् ॥ १.०९७.०८

वैश्वानरस्य सुमतौ स्याम राजा हि कं भुवनानामभिन्नीः ।
 इतो जातो विश्वमिदं वि चष्टे वैश्वानरो यतते सूर्येण ॥ १.०९८.०१
 पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्यां पृष्टो विश्वा ओषधीरा विवेश ।
 वैश्वानरः सहसा पृष्टो अग्निः स नो दिवा स रिषः पातु नक्तम् ॥ १.०९८.०२
 वैश्वानर तव तत्सत्यमस्त्वस्मान्नायो मघवानः सचन्ताम् ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.०९८.०३

जातवेदसे सुनवाम सोममरातीयतो नि दहाति वेदः ।
 स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरितात्यग्निः ॥ १.०९९.०१

स यो वृषा वृष्येभिः समोका महो दिवः पृथिव्याञ्च सम्राट् ।
 सतीनसत्वा हव्यो भरेषु मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.०१
 यस्यानाप्तः सूर्यस्येव यामो भरेभरे वृत्रहा शुष्मो अस्ति ।
 वृषन्तमः सखिभिः स्वभिरेवैर्मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.०२
 दिवो न यस्य रेतसो दुधानाः पन्थासो यन्ति शवसापरीताः ।
 तरद्वेषाः सासहिः पौंस्येभिर्मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.०३
 सो अङ्गिरोभिरङ्गिरस्तमो भृद्वृषा वृषभिः सखिभिः सखा सन् ।
 ऋग्मिभिर्ऋमी गातुभिर्ज्येष्ठो मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.०४
 स सूनुभिर्न स्त्रेभिर्ऋभ्वा नृषाह्ये सासह्वान् अमित्रान् ।
 सनीळेभिः श्रवस्यानि तूर्वन्मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.०५
 स मन्युमीः समदनस्य कर्तास्माकेभिर्नृभिः सूर्यं सनत् ।
 अस्मिन्नहन्सत्पतिः पुरुहूतो मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.०६
 तमूतयो रणयञ्छ्वरसातो तं क्षेमस्य क्षितयः कृण्वत त्राम् ।

स विश्वस्य करुणस्येश एको मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.०७
तमप्सन्त शवस उत्सवेषु नरो नरमवसे तं धनाय ।
सो अन्धे चित्तमसि ज्योतिर्विदन्मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.०८
स सव्येन यमति ब्राधतश्चित्स दक्षिणे संगृभीता कृतानि ।
स कीरिणा चित्सनिता धनानि मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.०९
स ग्रामेभिः सनिता स रथेभिविदि विश्वाभिः कृष्टिभिर्नर्वृष्ट्य ।
स पौंस्येभिरभिभूरशस्तीर्मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.१०
स जामिभिर्यत्समजाति मीळहेऽजामिभिर्वा पुरुहूत एवैः ।
अपां तोकस्य तनयस्य जेषे मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.११
स वज्रभृद्दस्युहा भीम उग्रः सहस्रचेताः शतनीथ ऋध्वा ।
चम्रीषो न शवसा पाञ्चजन्यो मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.१२
तस्य वज्रः क्रन्दति स्मत्स्वर्षा दिवो न त्वेषो रवथः शिमीवान् ।
तं सचन्ते सनयस्तं धनानि मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.१३
यस्याजस्रं शवसा मानमुक्थं परिभुजद्रोदसी विश्वतः सीम् ।
स पारिषत्कतुभिर्मन्दसानो मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.१४
न यस्य देवा देवता न मर्ता आपश्चन शवसो अन्तमापुः ।
स प्ररिक्वा त्वक्षसा क्षमो दिवश्च मरुत्वान्नो भवत्विन्द्र ऊती ॥ १.१००.१५
रोहिच्छ्यावा सुमदशुर्ललामीर्दुक्षा राय ऋज्राश्वस्य ।
वृषण्वन्तं विभ्रती धूर्षु रथं मन्द्रा चिकेत नाहुषीषु विक्षु ॥ १.१००.१६
एतत्त्यत्त इन्द्र वृष्णा उक्थं वार्षागिरा अभि गृणन्ति राधः ।
ऋज्राश्वः प्रष्टिभिरम्बरीषः सहदेवो भयमानः सुराधाः ॥ १.१००.१७
दस्युञ्छम्युश्च पुरुहूत एवैर्हत्वा पृथिव्यां शर्वा नि बर्हीत् ।
सनत्क्षेत्रं सखिभिः श्वित्येभिः सनत्सूर्य सनदपः सुवज्रः ॥ १.१००.१८
विश्वाहेन्द्रो अधिवक्ता नो अस्त्वपरिहृताः सनुयाम वाजम् ।
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.१००.१९

प्र मन्दिने पितुमदर्चता वचो यः कृष्णगर्भा निरहन्नृजिश्चना ।
अवस्यवो वृषणं वज्रदक्षिणं मरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥ १.१०१.०१
यो व्यसं जाहृषाणेन मन्युना यः शम्बरं यो अहन्पिप्रुमव्रतम् ।
इन्द्रो यः शुष्णमशुषं न्यावृणद्गुरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥ १.१०१.०२
यस्य द्यावापृथिवी पौंस्यं महद्यस्य व्रते वरुणो यस्य सूर्यः ।
यस्येन्द्रस्य सिन्धवः सञ्चति व्रतं मरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥ १.१०१.०३
यो अश्वानां यो गवां गोपतिर्वशी य आरितः कर्मणिकर्मणि स्थिरः ।
वीळोश्चिदिन्द्रो यो असुन्वतो वधो मरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥ १.१०१.०४
यो विश्वस्य जगतः प्राणतस्पतिर्यो ब्रह्मणे प्रथमो गा अविन्दत् ।
इन्द्रो यो दस्यूरधरां अवातिरन्मरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥ १.१०१.०५

यः शूरेभिर्हव्यो यश्च भीरुभिर्यो धावद्भिर्हूयते यश्च जिग्युभिः ।
 इन्द्रं यं विश्वा भुवनभि संदधुर्मरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥ १.१०१.०६
 रुद्राणामिति प्रदिशा विचक्षणो रुद्रेभिर्योषा तनुते पृथु जयः ।
 इन्द्रं मनीषा अभ्यर्चति श्रुतं मरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥ १.१०१.०७
 यद्वा मरुत्वः परमे सधस्थे यद्वाक्मे वृजने मादयासि ।
 अत आ याह्यध्वरं नो अच्छा त्वाया हविश्चकृमा सत्यराधः ॥ १.१०१.०८
 त्वयेन्द्र सोमं सुषुमा सुदक्ष त्वाया हविश्चकृमा ब्रह्मवाहः ।
 अधा नियुत्वः सर्गणो मरुद्भिर्स्मिन्यज्ञे बर्हिषि मादयस्व ॥ १.१०१.०९
 मादयस्व हरिर्भिये त इन्द्र विष्यस्व शिप्रे वि सृजस्व धेने ।
 आ त्वा सुशिप्र हरयो वहन्तूशन्ध्वानि प्रति नो जुषस्व ॥ १.१०१.१०
 मरुत्वस्तोत्रस्य वृजनस्य गोपा वयमिन्द्रेण सनुयाम वाजम् ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.१०१.११

इमां ते धियं प्र भरे महो महीमस्य स्तोत्रे धिषणा यत्त आनजे ।
 तमुत्सवे च प्रसवे च सासहिमिन्द्रं देवासः शवसामदन्ननु ॥ १.१०२.०१
 अस्य श्रवो नद्यः सप्त विभ्रति द्यावाक्षामा पृथिवी दर्शतं वपुः ।
 अस्मे सूर्याचन्द्रमसाभिचक्षे श्रेद्ध कर्मिन्द्र चरतो वितर्तुरम् ॥ १.१०२.०२
 तं स्मारथं मघवन्प्राव सातये जैत्रं यं ते अनुमदाम संगमे ।
 आजान इन्द्र मनसा पुरुष्टुत त्वायद्भयो मघवञ्छर्म यच्छ नः ॥ १.१०२.०३
 वयं जयेम त्वया युजा वृतमस्माकमंशमुदवा भरेभरे ।
 अस्मभ्यमिन्द्र वरिवः सुगं कृधि प्र शत्रूणां मघवन्वृष्या रुज ॥ १.१०२.०४
 नाना हि त्वा हवमाना जना इमे धनानां धर्तरेवसा विपन्यवः ।
 अस्माकं स्मारथमा तिष्ठ सातये जैत्रं हीन्द्र निभृतं मनस्तव ॥ १.१०२.०५
 गोजिता बाहू अमितक्रतुः सिमः कर्मन्कर्मञ्छतमूर्तिः खजंकरः ।
 अकल्प इन्द्रः प्रतिमानमोजसाथा जना वि ह्वयन्ते सिषासवः ॥ १.१०२.०६
 उते शतान्मघवन्नुच्च भूयस उत्सहस्राद्रिरिचे कृष्टिषु श्रवः ।
 अमात्रं त्वा धिषणा तित्विषे मह्यधा वृत्राणि जिघ्नसे पुरंदर ॥ १.१०२.०७
 त्रिविष्टिधातु प्रतिमानमोजसस्त्रिभ्रो भूमीर्नृपते त्रीणि रोचना ।
 अतीद विश्वं भुवनं ववक्षिथाशत्रुरिन्द्रं जनुषा सनादसि ॥ १.१०२.०८
 त्वां देवेषु प्रथमं हवामहे त्वं बभूथ पृतनासु सासहिः ।
 सेमं नः कारुमुपमन्युमुद्भिदमिन्द्रः कृणोतु प्रसवे रथं पुरः ॥ १.१०२.०९
 त्वं जिगेथ न धना रुरोधिताभेष्वजा मघवन्महत्सु च ।
 त्वामुग्रमवसे सं शिशीमस्यथा न इन्द्र हवनेषु चोदय ॥ १.१०२.१०
 विश्वाहेन्द्रो अधिवक्ता नो अस्त्वपरिहृताः सनुयाम वाजम् ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.१०२.११

तत्त इन्द्रियं परमं पराचैरधारयन्त कवयः पुरेदम् ।
 क्षमेदमन्यद्विव्यङ्ग्यदस्य समी पृच्यते समनेव केतुः ॥ १.१०३.०१
 स धारयत्पृथिवीं पप्रथच्च वज्रेण हत्वा निरपः ससर्ज ।
 अहन्नहिमभिनद्रौहिणं व्यहन्यसं मघवा शचीभिः ॥ १.१०३.०२
 स जातुभर्मा श्रद्धान ओजः पुरो विभिन्दन्नचरद्वि दासीः ।
 विद्वान्वज्जिन्दस्यवे हेतिमस्यार्य सहो वर्धया दुम्नमिन्द्र ॥ १.१०३.०३
 तद्दुषे मानुषेमा युगानि कीर्तेन्यं मघवा नाम बिभ्रत् ।
 उपप्रयन्दस्युहत्याय वज्री यद्ध सूनुः श्रवसे नाम दधे ॥ १.१०३.०४
 तदस्येदं पश्यता भूरि पुष्टं श्रदिन्द्रस्य धत्तन वीर्याय ।
 स गा अविन्दत्सो अविन्ददश्चान्स ओषधीः सो अपः स वनानि ॥ १.१०३.०५
 भूरिकर्मणे वृषभाय वृष्णे सत्यशुष्माय सुनवाम सोमम् ।
 य आदृत्या परिपन्थीव शूरोऽयज्वनो विभजन्नेति वेदः ॥ १.१०३.०६
 तदिन्द्र प्रेव वीर्यं चकथ यत्ससन्तं वज्रेणाबोधयोऽहिम् ।
 अनु त्वा पत्नीर्हृषितं वयश्च विश्वं देवासो अमदन्ननु त्वा ॥ १.१०३.०७
 शुष्णं पिप्रुं कुर्यवं वृत्रमिन्द्र यदावधीर्वि पुरः शम्बरस्य ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.१०३.०८

योनिष्ट इन्द्र निषदे अकारि तमा नि षीद स्वानो नावा ।
 विमुच्या वयोऽवसायाश्चान्दोषा वस्तोर्वहीयसः प्रपित्वे ॥ १.१०४.०१
 ओ त्ये नर इन्द्रमृतये गुनू चित्तान्सद्यो अध्वनो जगम्यात् ।
 देवासो मन्युं दासस्य श्चमन्ते न आ वक्षन्सुविताय वर्णम् ॥ १.१०४.०२
 अव त्मना भरते केतवेदा अव त्मना भरते फेनमुदन् ।
 क्षीरेण स्नातः कुर्यवस्य योषे हते ते स्यातां प्रवणे शिफायाः ॥ १.१०४.०३
 युयोप नाभिरुपरस्यायोः प्र पूर्वाभिस्तिरते राष्ट्रि शूरः ।
 अञ्जसी कुलिशी वीरपत्नी पयो हिन्वाना उदभिर्भरन्ते ॥ १.१०४.०४
 प्रति यत्स्या नीथादर्शि दस्योरोको नाच्छा सदनं जानती गात् ।
 अध स्मा नो मघवञ्चकृतादिन्मा नो मघेव निष्पपी परा दाः ॥ १.१०४.०५
 स त्वं न इन्द्र सूर्ये सो अस्वनागास्त्व आ भज जीवशसे ।
 मान्तरा भुजमा रीरिषो नः श्रद्धितं ते महत् इन्द्रियाय ॥ १.१०४.०६
 अधा मन्ये श्रत्ते अस्मा अधायि वृषा चोदस्व महते धनाय ।
 मा नो अकृते पुरुहूत योनाविन्द्र क्षुध्यद्भयो वय आसुतिं दाः ॥ १.१०४.०७
 मा नो वधीरिन्द्र मा परा दा मा नः प्रिया भोजनानि प्र मोषीः ।
 आण्डा मा नो मघवञ्छक्र निर्भन्मा नः पात्रा भेत्सहजानुषाणि ॥ १.१०४.०८
 अर्वाडेहि सोमकामं त्वाहुरयं सुतस्तस्य पिवा मदाय ।
 उख्यचा जठर आ वृषस्व पितेव नः शृणुहि ह्यमानः ॥ १.१०४.०९

चन्द्रमा अस्वस्तं तरा सुपर्णो धावते दिवि ।
न वो हिरण्यनेमयः पदं विन्दन्ति विद्युतो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.०१
अर्थमिद्रा उ अर्थिन आ जाया युवते पतिम् ।
तुञ्जाते वृष्यं पर्यः परिदाय रसं दुहे वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.०२
मो षु देवा अदः स्वस्तं पादि दिवस्परि ।
मा सोम्यस्य शम्भुवः शूने भूम कदा चन वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.०३
यज्ञं पृच्छाम्यवमं स तद्भूतो वि वोचति ।
क्व ऋतं पूर्वं गतं कस्तद्विभर्ति नूतनो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.०४
अमी ये देवाः स्थनं त्रिष्वा रोचने दिवः ।
कद्वं ऋतं कदनृतं क्व प्रत्ना व आहुतिर्वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.०५
कद्वं ऋतस्य धर्णसि कद्वरुणस्य चक्षणम् ।
कदर्यम्णो महस्पथाति क्रामेम द्बुधो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.०६
अहं सो अस्मि यः पुरा सुते वदामि कानि चित् ।
तं मा व्यन्त्याध्योऽवृको न तृष्णजं मृगं वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.०७
सं मा तपन्त्यभितः सपत्नीरिव पशवः ।
मूषो न शिशना व्यदन्ति माध्यः स्तोतारं ते शतक्रतो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.०८
अमी ये सप्त रश्मयस्तत्रा मे नाभिरातता ।
त्रितस्तेद्वेदाप्यः स जामित्वाय रेभति वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.०९
अमी ये पञ्चोक्षणो मध्ये तस्थुर्महो दिवः ।
देवत्रा नु प्रवाच्यं सध्रीचीना नि वावृतुर्वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.१०
सुपर्णा एत आसते मध्यं आरोधने दिवः ।
ते सेधन्ति पथो वृकं तरन्तं यद्दतीरपो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.११
नव्यं तदुक्थ्यं हितं देवासः सुप्रवाचनम् ।
ऋतमर्षन्ति सिन्धवः सत्यं तातान सूर्यो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.१२
अग्ने तव त्यदुक्थ्यं देवेष्वस्त्याप्यम् ।
स नः सत्तो मनुष्वदा देवान्यक्षि विदुष्टरो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.१३
सत्तो होता मनुष्वदा देवा अच्छा विदुष्टरः ।
अग्निर्हव्या सुषूदति देवो देवेषु मेधिरो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.१४
ब्रह्मा कृणोति वरुणो गातुविदं तमीमहे ।
व्यूर्णोति हृदा मतिं नव्यो जायतामृतं वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.१५
असौ यः पन्था आदित्यो दिवि प्रवाच्यं कृतः ।
न स देवा अतिक्रमे तं मर्तासो न पश्यथ वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.१६
त्रितः कूपेऽवहितो देवान्द्वत ऊतये ।
तच्छुभ्राव बृहस्पतिः कृण्वन्नहरणादुरु वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.१७
अरुणो मा सकृद्वकः पथा यन्तं ददर्श हि ।
उज्जिहीते निचाय्या तष्टेव पृष्यामयी वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ १.१०५.१८

एनाङ्गुषेण वयमिन्द्रवन्तोऽभिष्याम वृजने सर्ववीराः ।
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.१०५.१९

इन्द्रं मित्रं वरुणमग्निमूतये मारुतं शर्धो अदितिं हवामहे ।
रथं न दुर्गाद्वसवः सुदानवो विश्वस्मान्नो अंहसो निष्पिपर्तन ॥ १.१०६.०१
त आदित्या आ गता सर्वतातये भूत देवा वृत्रतूर्येषु शम्भुवः ।
रथं न दुर्गाद्वसवः सुदानवो विश्वस्मान्नो अंहसो निष्पिपर्तन ॥ १.१०६.०२
अवन्तु नः पितरः सुप्रवाचना उत देवी देवपुत्रे ऋतावृधा ।
रथं न दुर्गाद्वसवः सुदानवो विश्वस्मान्नो अंहसो निष्पिपर्तन ॥ १.१०६.०३
नराशंसं वाजिनं वाजयन्निह क्षयद्वीरं पूषणं सुम्नैरीमहे ।
रथं न दुर्गाद्वसवः सुदानवो विश्वस्मान्नो अंहसो निष्पिपर्तन ॥ १.१०६.०४
बृहस्पते सदमित्रः सुगं कृधि शं योर्यत्ते मनुर्हितं तदीमहे ।
रथं न दुर्गाद्वसवः सुदानवो विश्वस्मान्नो अंहसो निष्पिपर्तन ॥ १.१०६.०५
इन्द्रं कुत्सो वृत्रहणं शचीपतिं काटे निबाळ्ह ऋषिरह्णदूतये ।
रथं न दुर्गाद्वसवः सुदानवो विश्वस्मान्नो अंहसो निष्पिपर्तन ॥ १.१०६.०६
देवैर्नो देव्यदितिर्नि पातु देवस्त्राता त्रायतामप्रयुच्छन् ।
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.१०६.०७

यज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्नमादित्यासो भवता मृळ्यन्तः ।
आ वोऽर्वाचीं सुमतिर्वृत्यादंहोश्चिद्या वरिवोवित्तरासत् ॥ १.१०७.०१
उप नो देवा अवसा गमन्त्वङ्गिरसां सामभिः स्तूयमानाः ।
इन्द्रं इन्द्रियैर्मरुतो मरुद्भिरादित्यैर्नो अदितिः शर्म यंसत् ॥ १.१०७.०२
तन्न इन्द्रस्तद्वरुणस्तदग्निस्तदर्यमा तत्सविता चनो धात् ।
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.१०७.०३

य इन्द्राग्नी चित्रतमो रथो वामभि विश्वानि भुवनानि चष्टे ।
तेना यातं सरथं तस्थिवांसाथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥ १.१०८.०१
यावदिदं भुवनं विश्वमस्त्युरुव्यचा वरिमता गभीरम् ।
तावाँ अयं पातवे सोमो अस्त्वरमिन्द्राग्नी मनसे युवभ्याम् ॥ १.१०८.०२
चक्राथे हि सध्र्यरुद्धाम भद्रं सध्रीचीना वृत्रहणा उत स्थः ।
ताविन्द्राग्नी सध्र्यरुच्चा निषद्या वृष्णः सोमस्य वृष्णा वृषथाम् ॥ १.१०८.०३
समिद्धेष्वग्निष्वानजाना यतसुचा बर्हिरु तिस्तिराणा ।
तीव्रैः सोमैः परिषिक्तेभिरवागेन्द्राग्नी सौमनसाय यातम् ॥ १.१०८.०४
यानीन्द्राग्नी चक्रथुर्वीर्याणि यानि रूपाण्युत वृष्ण्यानि ।
या वाँ प्रत्नानि सख्या शिवानि तेभिः सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥ १.१०८.०५
यदब्रवं प्रथमं वाँ वृणानोऽयं सोमो असुरैर्नो विहव्यः ।

तां सत्यां श्रद्धामभ्या हि यातमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥ १.१०८.०६
 यदिन्द्राग्नी मदथः स्वे दुरोणे यद्ब्रह्मणि राजानि वा यजत्रा ।
 अतः परि वृषणावा हि यातमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥ १.१०८.०७
 यदिन्द्राग्नी यदुषु तुर्वशेषु यद्द्रुह्युष्वनुषु पूरुषु स्थः ।
 अतः परि वृषणावा हि यातमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥ १.१०८.०८
 यदिन्द्राग्नी अवमस्यां पृथिव्यां मध्यमस्यां परमस्यामुत स्थः ।
 अतः परि वृषणावा हि यातमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥ १.१०८.०९
 यदिन्द्राग्नी परमस्यां पृथिव्यां मध्यमस्यामवमस्यामुत स्थः ।
 अतः परि वृषणावा हि यातमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥ १.१०८.१०
 यदिन्द्राग्नी दिवि षो यत्पृथिव्यां यत्पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु ।
 अतः परि वृषणावा हि यातमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥ १.१०८.११
 यदिन्द्राग्नी उदिता सूर्यस्य मध्ये दिवः स्वधया मादयेथे ।
 अतः परि वृषणावा हि यातमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥ १.१०८.१२
 एवेन्द्राग्नी पपिवांसा सुतस्य विश्वास्मभ्यं सं जयतं धनानि ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.१०८.१३

वि ह्यख्यं मनसा वस्य इच्छन्निन्द्राग्नी ज्ञास उत वा सजातान् ।
 नान्या युवत्प्रमतिरस्ति मह्यं स वां धियं वाजयन्तीमतक्षम् ॥ १.१०९.०१
 अश्रवं हि भूरिदावत्तरा वां विजामातुस्त वां घा स्यालात् ।
 अथा सोमस्य प्रयती युवभ्यामिन्द्राग्नी स्तोमं जनयामि नव्यम् ॥ १.१०९.०२
 मा च्छेद्य रश्मीरिति नाधमानाः पितृणां शक्तीरनुयच्छमानाः ।
 इन्द्राग्निभ्यां कं वृषणो मदन्ति ता ह्यद्री धिषणाया उपस्थे ॥ १.१०९.०३
 युवाभ्यां देवी धिषणा मदायेन्द्राग्नी सोममुशती सुनोति ।
 तावन्धिना भद्रहस्ता सुपाणी आ धावतं मधुना पुङ्कतमप्सु ॥ १.१०९.०४
 युवामिन्द्राग्नी वसुनो विभागे तवस्तमा शुश्रव वृत्रहत्ये ।
 तावासद्या बर्हिषि यज्ञे अस्मिन्प्र चर्षणी मादयेथां सुतस्य ॥ १.१०९.०५
 प्र चर्षणिभ्यः पृतनाहवेषु प्र पृथिव्या रिरिचाथे दिवश्च ।
 प्र सिन्धुभ्यः प्र गिरिभ्यो महित्वा प्रेन्द्राग्नी विश्वा भुवनात्यन्या ॥ १.१०९.०६
 आ भरतं शिक्षतं वज्रबाहू अस्माँ इन्द्राग्नी अवतं शचीभिः ।
 इमे नु ते रश्मयः सूर्यस्य येभिः सपित्वं पितरो न आसन् ॥ १.१०९.०७
 पुरंदरा शिक्षतं वज्रहस्तास्माँ इन्द्राग्नी अवतं भरेषु ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.१०९.०८

ततं मे अपस्तदु तायते पुनः स्वादिष्टा धीतिरुचथाय शस्यते ।
 अयं समुद्र इह विश्वदेव्यः स्वाहाकृतस्य समु तृष्णुत ऋभवः ॥ १.११०.०१
 आभोगयं प्र यदिच्छन्त ऐतनापाकाः प्राञ्चो मम के चिदापयः ।

सौधन्वनासश्चरितस्य भूमनागच्छत सवितुर्दाशुषो गृहम् ॥ १.११०.०२
 तत्सविता वोऽमृतत्वमासुवदगोह्यं यच्छ्रवयन्त ऐतन ।
 त्यं चिच्चमसमसुरस्य भक्षणमेकं सन्तमकृणुता चतुर्वयम् ॥ १.११०.०३
 विष्ट्वी शमी तरणित्वेन वाघतो मर्तासः सन्तो अमृतत्वमानशुः ।
 सौधन्वना ऋभवः सूरचक्षसः संवत्सरे समपृच्यन्त धीतिभिः ॥ १.११०.०४
 क्षेत्रमिव वि ममुस्तेजनेन एकं पात्रमृभवो जेहमानम् ।
 उपस्तुता उपमं नाधमाना अमर्त्येषु श्रव इच्छमानाः ॥ १.११०.०५
 आ मनीषामन्तरिक्षस्य नृभ्यः सुचेव घृतं जुहवाम विमना ।
 तरणित्वा ये पितुरस्य सश्चिर ऋभवो वाजमरुहन्दिवो रजः ॥ १.११०.०६
 ऋभुर्न इन्द्रः शवसा नवीयानृभुर्वाजेभिर्वसुभिर्वसुर्ददिः ।
 युष्माकं देवा अवसाहनि प्रियेऽभि तिष्ठेम पृत्सुतीरसुन्वताम् ॥ १.११०.०७
 निश्चर्मण ऋभवो गामपिशत सं वत्सेनासृजता मातरं पुनः ।
 सौधन्वनासः स्वपस्यया नरो जित्री युवाना पितराकृणोतन ॥ १.११०.०८
 वाजेभिर्नो वाजसातावविड्ढ्यभुमा इन्द्र चित्रमा दर्षि राधः ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.११०.०९

तक्षत्रथं सुवृतं विमनापसस्तक्षन्हरी इन्द्रवाहा वृषणवसू ।
 तक्षन्पृभ्यामृभवो युवद्वयस्तक्षन्वत्साय मातरं सचाभुवम् ॥ १.१११.०१
 आ नो यज्ञाय तक्षत ऋभुमद्वयः क्रत्वे दक्षाय सुप्रजावतीमिषम् ।
 यथा क्षयाम सर्ववीरया विशा तन्नः शर्धाय धासथा स्विन्द्रियम् ॥ १.१११.०२
 आ तक्षत सातिमस्मभ्यमृभवः सातिं रथाय सातिमर्वते नरः ।
 सातिं नो जैत्री सं महित विश्वहा जामिमजामिं पृतनासु सक्षणिम् ॥ १.१११.०३
 ऋभुक्षणमिन्द्रमा हुव उतय ऋभून्वाजान्मरुतः सोमपीतये ।
 उभा मित्रावरुणा नूनमश्विना ते नो हिन्वन्तु सातये धिये जिषे ॥ १.१११.०४
 ऋभुर्भराय सं शिशातु सातिं समर्यजिद्वाजो अस्माँ अविष्टु ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.१११.०५

ईळे द्यावापृथिवी पूर्वचित्तयेऽग्निं घर्मं सुरुचं यामन्निष्टये ।
 याभिर्भरे कारमंशाय जिन्वथस्ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.०१
 युवोर्दानाय सुभरा असश्चतो रथमा तस्थुर्वचसं न मन्तवे ।
 याभिर्धियोऽवथः कर्मन्निष्टये ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.०२
 युवं तासां दिव्यस्य प्रशासने विशा क्षयथो अमृतस्य मज्जना ।
 याभिर्धनुस्वर्षं पिन्वथो नरा ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.०३
 याभिः परिज्मा तनयस्य मज्जना द्विमाता तूर्षु तरणिविभूषति ।
 याभिस्त्रिमन्तुरभवद्विचक्षणस्ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.०४
 याभी रेभं निवृतं सितमद्भय उद्वन्दनमैरयतं स्वर्दृशे ।

याभिः कण्वं प्र सिषासन्तमावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.०५
याभिरन्तकं जसमानमारणे भुज्युं याभिरव्यथिभिर्जिजिन्वथुः ।
याभिः कर्कन्धुं वय्यं च जिन्वथस्ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.०६
याभिः शुचन्तिं धनसां सुषसदं तप्तं घर्ममोम्यावन्तमत्रये ।
याभिः पृशिनगुं पुस्कृत्समावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.०७
याभिः शचीभिवृषणा परावृजं प्रान्धं श्रेणं चक्षस एतवे कृथः ।
याभिर्वर्तिकां ग्रसिताममुञ्चतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.०८
याभिः सिन्धुं मधुमन्तमसञ्चतं वसिष्ठं याभिरजरावजिन्वतम् ।
याभिः कुत्सं श्रुतर्यं नर्यमावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.०९
याभिर्विशपलां धनसामथव्यं सहस्रमीळ्ह आजावजिन्वतम् ।
याभिर्वशमश्व्यं प्रेणिमावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.१०
याभिः सुदानू औशिजायं वणिजे दीर्घश्रवसे मधु कोशो अक्षरत् ।
कक्षीवन्तं स्तोतारं याभिरावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.११
याभी रसां क्षोदसोदनः पिपिन्वथुरनश्चं याभी रथमावतं जिषे ।
याभिस्त्रिशोकं उस्त्रिया उदाजतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.१२
याभिः सूर्यं परियाथः परावति मन्धातारं क्षेत्रपत्येष्वावतम् ।
याभिर्विप्रं प्र भरद्वाजमावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.१३
याभिर्महामतिथिगं कशोजुवं दिवोदासं शम्बरहत्य आवतम् ।
याभिः पूर्वोद्ये त्रसदस्युमावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.१४
याभिर्वम्रं विपिपानमुपस्तुतं कलिं याभिर्वित्तजानिं दुवस्यथः ।
याभिव्यंश्चमुत पृथिमावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.१५
याभिर्नरा शयवे याभिरत्रये याभिः पुरा मनवे गातुमीषथुः ।
याभिः शारीराजतं स्यूमरश्मये ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.१६
याभिः पठर्वा जठरस्य मज्जनाग्निर्नादीदिच्चित इद्धो अज्मन्ना ।
याभिः शर्यातमवथो महाधने ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.१७
याभिरङ्गिरो मनसा निरण्यथोऽग्रं गच्छथो विवरे गोअर्णसः ।
याभिर्मनुं शूरमिषा समावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.१८
याभिः पत्नीविमदायं न्यूहथुरा घं वा याभिरस्नीरशिक्षतम् ।
याभिः सुदासं ऊहथुः सुदेव्यं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.१९
याभिः शन्ताती भवथो ददाशुषे भुज्युं याभिरवथो याभिरघ्निगुम् ।
ओम्यावतीं सुभरामृतस्तुभं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.२०
याभिः कृशानुमसने दुवस्यथो जवे याभिर्यूनो अर्वन्तमावतम् ।
मधुं प्रियं भरथो यत्सरइभ्यस्ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.२१
याभिर्नरं गोषुयुधं नृषाह्ये क्षेत्रस्य साता तनयस्य जिन्वथः ।
याभी रथो अवथो याभिरवतस्ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.२२
याभिः कुत्समाजुनेयं शतक्रतू प्र तुर्वीतिं प्र च दभीतिमावतम् ।

याभिर्ध्वंसन्तिं पुरुषन्तिमावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥ १.११२.२३
 अप्नस्वतीमश्विना वाचमस्मे कृतं नो दस्रा वृषणा मनीषाम् ।
 अद्यत्येऽवसे नि ह्वये वां वृधे च नो भवतं वाजसातौ ॥ १.११२.२४
 द्युभिरक्तुभिः परि पातमस्मानरिष्टेभिरश्विना सौभगेभिः ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.११२.२५

इदं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरागाच्चित्रः प्रकृतो अजनिष्ट विभ्वा ।
 यथा प्रसूता सवितुः सवायं एवा रात्र्युषसे योनिमारैक् ॥ १.११३.०१
 रुशद्वत्सा रुशती श्वेत्यागादारैगु कृष्णा सदनान्यस्याः ।
 समानबन्धू अमृते अनूची द्यावा वर्णं चरत आमिनाने ॥ १.११३.०२
 समानो अध्वा स्वस्रोरनन्तस्तमन्यान्या चरतो देवशिष्टे ।
 न मेधेते न तस्थतुः सुमेके नक्तोषासा समनसा विरूपे ॥ १.११३.०३
 भास्वती नेत्री सूनृतानामचेति चित्रा वि दुरो न आवः ।
 प्राप्या जगद्भ्यु नो रायो अख्यदुषा अजीगर्भुवनानि विश्वा ॥ १.११३.०४
 जिह्मशयेऽ चरितवे मघोन्याभोगय इष्टये राय उ त्वम् ।
 दभ्रं पश्यद्भ्य उर्विया विचक्ष उषा अजीगर्भुवनानि विश्वा ॥ १.११३.०५
 क्षत्राय त्वं श्रवसे त्वं महीया इष्टये त्वमर्थमिव त्वमित्यै ।
 विसदृशा जीविताभिप्रचक्ष उषा अजीगर्भुवनानि विश्वा ॥ १.११३.०६
 एषा दिवो दुहिता प्रत्यदर्शि व्युच्छन्ती युवतिः शुक्रवासाः ।
 विश्वस्येशाना पार्थिवस्य वस्व उषो अद्येह सुभगे व्युच्छ ॥ १.११३.०७
 परायतीनामन्वेति पार्थ आयतीनां प्रथमा शश्वतीनाम् ।
 व्युच्छन्ती जीवमुदीरयन्त्युषा मृतं कं चन बोधयन्ती ॥ १.११३.०८
 उषो यदग्निं समिधे चकर्थ वि यदावश्वक्षसा सूर्यस्य ।
 यन्मानुषान्यक्ष्यमाणं अजीगस्तद्देवेषु चकृषे भद्रमर्जः ॥ १.११३.०९
 कियात्या यत्समया भवाति या व्युषुर्याश्च नूनं व्युच्छान् ।
 अनु पूर्वाः कृपते वावशाना प्रदीध्याना जोषमन्याभिरिति ॥ १.११३.१०
 इयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन्व्युच्छन्तीमुषसं मर्त्यासः ।
 अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्याभूदो ते यन्ति ये अपरीषु पश्यान् ॥ १.११३.११
 यावयद्वेषा ऋतपा ऋतेजाः सुम्नावरी सूनृता ईरयन्ती ।
 सुमङ्गलीविभ्रती देववीतिमिहाद्योषः श्रेष्ठतमा व्युच्छ ॥ १.११३.१२
 शश्वत्पुरोषा व्युवास देव्यथो अद्येदं व्यावो मघोनी ।
 अथो व्युच्छादुत्तरां अनु दूनजरा मृता चरति स्वधाभिः ॥ १.११३.१३
 व्यश्ज्जिभिर्दिव आतास्वद्यौदप कृष्णां निर्णिजं देव्यावः ।
 प्रबोधयन्त्यस्त्रोभिरश्वैरोषा याति सुयुजा रथेन ॥ १.११३.१४
 आवहन्ती पोष्या वार्याणि चित्रं केतुं कृणुते चेकिताना ।
 इयुषीणामुपमा शश्वतीनां विभातीनां प्रथमोषा व्यश्चैत् ॥ १.११३.१५

उदीर्ध्वं जीवो असुर्न आगादप प्रागात्तम आ ज्योतिरेति ।
 आरैक्पन्थां यातवे सूर्यायागन्म यत्र प्रतिरन्त आयुः ॥ १.११३.१६
 स्यूमना वाच उदियति वह्निः स्तवानो रेभ उषसो विभातीः ।
 अद्या तदुच्छ गृणते मधोन्यस्मे आयुर्नि दिदीहि प्रजावत् ॥ १.११३.१७
 या गोमतीरुषसः सर्ववीरा व्युच्छन्ति दाशुषे मत्याय ।
 वायोरिव सूनृतानामुदके ता अश्वदा अशनवत्सोमसुत्वा ॥ १.११३.१८
 माता देवानामदितेरीकं यज्ञस्य केतुर्बृहती वि भाहि ।
 प्रशस्तिकृद्ब्रह्मणि नो व्युच्छा नो जने जनय विश्ववारे ॥ १.११३.१९
 यच्चित्रमप्य उषसो वहन्तीजानाय शशमानाय भद्रम् ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.११३.२०

इमा रुद्राय तवसे कपर्दिने क्षयद्वीराय प्र भरामहे मतीः ।
 यथा शमसादिद्वपदे चतुष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरम् ॥ १.११४.०१
 मृळा नो रुद्रोत नो मयस्कृधि क्षयद्वीराय नमसा विधेम ते ।
 यच्छं च योश्च मनुरायेजे पिता तदश्याम तव रुद्र प्रणीतिषु ॥ १.११४.०२
 अश्याम ते सुमतिं देवयज्यया क्षयद्वीरस्य तव रुद्र मीढवः ।
 सुम्नायन्निद्विशो अस्माकमा चरारिष्टवीरा जुहवाम ते हविः ॥ १.११४.०३
 त्वेषं वयं रुद्रं यज्ञसाधं वङ्कुं कविमवसे नि ह्वयामहे ।
 आरे अस्मद्वैव्यं हेळो अस्यतु सुमतिमिद्वयमस्या वृणीमहे ॥ १.११४.०४
 दिवो वराहमरुषं कपर्दिनं त्वेषं रूपं नमसा नि ह्वयामहे ।
 हस्ते विभ्रद्विषजा वार्याणि शर्म वर्मं च्छदिरस्मभ्यं यंसत् ॥ १.११४.०५
 इदं पित्रे मरुतामुच्यते वचः स्वादोः स्वादीयो रुद्राय वर्धनम् ।
 रास्वा च नो अमृत मर्तभोजनं त्मने तोकाय तनयाय मृळ ॥ १.११४.०६
 मा नो महान्तमुत मा नो अर्भकं मा न उक्षान्तमुत मा न उक्षितम् ।
 मा नो वधीः पितरं मोत मातरं मा नः प्रियास्तन्वो रुद्र रीरिषः ॥ १.११४.०७
 मा नस्तोके तनये मा न आयौ मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः ।
 वीरान्मा नो रुद्र भामितो वधीर्हविष्मन्तः सदमित्त्वा हवामहे ॥ १.११४.०८
 उप ते स्तोमान्पशुपा इवाकरं रास्वा पितर्मरुतां सुम्नमस्मे ।
 भद्रा हि ते सुमतिर्मृळयत्तमाथा वयमव इत्ते वृणीमहे ॥ १.११४.०९
 आरे ते गोघ्नमुत पूरुषघ्नं क्षयद्वीर सुम्नमस्मे ते अस्तु ।
 मृळा च नो अधि च ब्रूहि देवाधा च नः शर्मं यच्छ द्विवर्हाः ॥ १.११४.१०
 अवोचाम नमो अस्मा अवस्यवः शृणोतु नो हव रुद्रो मरुत्वान् ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.११४.११

चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।
 आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्यं आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥ १.११५.०१

सूर्यो देवीमुषसं रोचमानां मर्यो न योषामभ्येति पश्चात् ।
यत्रा नरो देवयन्तो युगानि वितन्वते प्रति भद्राय भद्रम् ॥ १.११५.०२
भद्रा अश्वा हरितः सूर्यस्य चित्रा एतग्वा अनुमाद्यासः ।
नमस्यन्तो दिव आ पृष्ठमस्थुः परि द्यावापृथिवी यन्ति सद्यः ॥ १.११५.०३
तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वं मध्या कर्तोर्विततं सं जभार ।
यदेदयुक्त हरितः सधस्थादाद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै ॥ १.११५.०४
तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे सूर्यो रूपं कृणुते द्यौरुपस्थे ।
अनन्तमन्यदृशदस्य पाजः कृष्णमन्यद्धरितः सं भरन्ति ॥ १.११५.०५
अद्या देवा उदिता सूर्यस्य निरहंसः पिपृता निरवद्यात् ।
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ १.११५.०६

नासत्याभ्यां बर्हिरिव प्र वृञ्जे स्तोमां इयम्यभ्रियेव वातः ।
यावर्भगाय विमदाय जायां सेनाजुवा न्यूहतू रथेन ॥ १.११६.०१
वीळुपत्माभिराशुहेमभिर्वा देवानां वा जूतिभिः शाशदाना ।
तद्रासभो नासत्या सहस्रमाजा यमस्य प्रधने जिगाय ॥ १.११६.०२
तुग्रो ह भुज्युमश्विनोदमेघे रयिं न कश्चिन्ममृवां अवाहाः ।
तमूहथुर्नोभिरात्मन्वतीभिरन्तरिक्षप्रुद्धिरपोदकाभिः ॥ १.११६.०३
तिस्रः क्षपस्त्ररहातिव्रजिर्नासत्या भुज्युमूहथुः पतंगैः ।
समुद्रस्य धन्वन्नाद्रस्य पारे त्रिभी रथैः शतपद्भिः षळश्चैः ॥ १.११६.०४
अनारम्भणे तदवीरयेथामनास्थाने अग्रभणे समुद्रे ।
यदाश्विना ऊहथुर्भुज्युमस्तं शतारित्रां नावमातस्थिवांसम् ॥ १.११६.०५
यमाश्विना ददथुः श्वेतमश्वमघाश्वाय शश्वदित्स्वस्ति ।
तद्वा दात्रं महि कीर्तेन्यं भूत्वैदो वाजी सदमिद्धव्यो अर्यः ॥ १.११६.०६
युवं नरा स्तुवते पज्जियाय कक्षीवते अरदतं पुरंधिम् ।
कारोतराच्छ्रुफादश्वस्य वृष्णः शतं कुम्भा असिञ्चतं सुरायाः ॥ १.११६.०७
हिमेनाग्निं घ्नसमवारयेथां पितुमतीमूर्जमस्मा अधत्तम् ।
ऋबीसे अत्रिमश्विनावनीतमुन्निन्यथुः सर्वगणं स्वस्ति ॥ १.११६.०८
परावतं नासत्यानुदेथामुच्चाबुधं चक्रथुर्जिह्वावारम् ।
क्षरन्नापो न पायनाय राये सहस्राय तृष्यते गोतमस्य ॥ १.११६.०९
जुजुरुषो नासत्योत वत्रिं प्रामुञ्चतं द्रापिमिव च्यवानात् ।
प्रातिरतं जहितस्यायुर्दस्रादित्पतिमकृणुतं कनीनाम् ॥ १.११६.१०
तद्वा नरा शंस्यं राध्यं चाभिष्टिमन्नासत्या वरूथम् ।
यद्विद्वांसो निधिमिवापगूळहमुद्दर्शतादूपथुर्वन्दनाय ॥ १.११६.११
तद्वा नरा सनये दंस अग्रमाविष्कृणोमि तन्यतुर्न वृष्टिम् ।
दध्यङ्गह यन्मध्वाथर्वणो वामश्वस्य शीष्णां प्र यदीमुवाच ॥ १.११६.१२
अजोहवीन्नासत्या करा वां महे यामन्पुरुभुजा पुरंधिः ।

श्रुतं तच्छासुरिव वध्नित्या हिरण्यहस्तमश्विनावदत्तम् ॥ १.११६.१३
 आसन्नो वृकस्य वर्तिकामभीके युवं नरा नासत्यामुमुक्तम् ।
 उतो क्विं पुरुभुजा युवं ह कृपमाणमकृणुतं विचक्षे ॥ १.११६.१४
 चरित्रं हि वेरिवाच्छेदि पर्णमाजा खेलस्य परितक्म्यायाम् ।
 सद्यो जङ्घामायसीं विषपलायै धने हिते सर्तवे प्रत्यधत्तम् ॥ १.११६.१५
 शतं मेषान्वृक्ये चक्षदानमृज्राश्च तं पितान्धं चकार ।
 तस्मा अक्षी नासत्या विचक्ष आधत्तं दस्रा भिषजावनर्वन् ॥ १.११६.१६
 आ वां रथं दुहिता सूर्यस्य कार्ष्णैवातिष्ठदर्वता जयन्ती ।
 विश्वे देवा अन्वमन्यन्त हृद्भिः समु श्रिया नासत्या सचेथे ॥ १.११६.१७
 यदयातं दिवोदासाय वर्तिर्भरद्वाजायाश्विना हयन्ता ।
 रेवदुवाह सचनो रथो वां वृषभश्च शिशुमारश्च युक्ता ॥ १.११६.१८
 रयिं सुक्षत्रं स्वपत्यमायुः सुवीर्यं नासत्या वहन्ता ।
 आ जह्णावी समनसोप वाजैस्त्रिरह्नो भागं दधतीमयातम् ॥ १.११६.१९
 परिविष्टं जाहुषं विश्वतः सीं सुगेभिर्नक्तमूहथु रजोभिः ।
 विभिन्दुना नासत्या रथेन वि पर्वतां अजरयू अयातम् ॥ १.११६.२०
 एकस्या वस्तोरावतं रणाय वशमश्विना सनये सहस्रा ।
 निरहतं दुच्छुना इन्द्रवन्ता पृथुश्रवसो वृषणावरातीः ॥ १.११६.२१
 शरस्य चिदार्चत्कस्यावतादा नीचादुच्चा चक्रथुः पातवे वाः ।
 शयवे चिन्नासत्या शचीभिर्जसुरये स्तर्यं पिप्यथुर्गाम् ॥ १.११६.२२
 अवस्यते स्तुवते कृष्णियाय ऋजूयते नासत्या शचीभिः ।
 पशुं न नष्टमिव दर्शनाय विष्णाप्वं ददथुर्विश्वकाय ॥ १.११६.२३
 दश रात्रीरशिवेना नव दूनवर्नद्धं शनथितमप्स्वस्तः ।
 विप्रुतं रेभमुदनि प्रवृक्तमुन्निन्यथुः सोममिव सुवेणं ॥ १.११६.२४
 प्र वां दंसांस्यश्विनाववोचमस्य पतिः स्यां सुगवः सुवीरः ।
 उत पश्यन्नशुवन्दीर्घमायुरस्तमिवेज्जरिमाणं जगम्याम् ॥ १.११६.२५

मध्वः सोमस्याश्विना मदाय प्रत्नो होता विवासते वाम् ।
 बहिष्मती रातिर्विश्रिता गीरिषा यातं नासत्योप वाजैः ॥ १.११७.०१
 यो वामश्विना मनसो जवीयान्नथः स्वश्वो विश आजिगाति ।
 येन गच्छथः सुकृतो दुरोणं तेन नरा वर्तिरस्मभ्यं यातम् ॥ १.११७.०२
 ऋषिं नरावहंसः पाञ्चजन्यमृबीसादत्रिं मुञ्चथो गणेन ।
 मिनन्ता दस्योरशिवस्य माया अनुपूर्वं वृषणा चोदयन्ता ॥ १.११७.०३
 अश्वं न गृह्णामश्विना दुरेवैर्ऋषिं नरा वृषणा रेभमप्सु ।
 सं तं रिणीथो विप्रुतं दंसाभिर्न वां जूर्यन्ति पूव्या कृतानि ॥ १.११७.०४
 सुषुप्वासं न निर्ऋतेरुपस्थे सूर्यं न दस्रा तमसि क्षियन्तम् ।
 शुभे रुक्मं न दर्शतं निखातमुद्रूपथुरश्विना वन्दनाय ॥ १.११७.०५

तद्वा॑ नरा॑ शंस्य॑ पज्जियेण॑ कक्षीव॑ता नासत्या॑ परि॑ज्मन् ।
 श॒फाद॑श्च॒स्य वा॒जिनो॑ जना॑य श॒तं कुम्भा॑ अ॒सिञ्च॑तं म॒धूना॑म् ॥ १.११७.०६
 यु॒वं न॑रा स्तु॒वते कृ॑ष्णि॒याय॑ वि॒ष्णा॒प्वं द॑दथु॒र्वि॒श्वका॑य ।
 घो॒षायै॑ चि॒त्पि॒तृष॑दे॒ दुरो॑णे पति॑ जू॒र्यन्त्या॑ अ॒श्विना॑वदत्तम् ॥ १.११७.०७
 यु॒वं श्या॑वा॒य रु॒शती॑मदत्तं म॒हः क्षो॒णस्या॑श्वि॒ना क॑ण्वा॒य ।
 प्र॒वाच्यं॑ तद्दू॒षणा॑ कृतं वां यन्ना॑र्ष॒दाय॑ श्रवो॑ अ॒ध्यध॑त्तम् ॥ १.११७.०८
 पुरू॑ वपा॑स्यश्वि॒ना द॑धाना॒ नि पे॑दव॒ ऊ॒हथु॑रा॒शुम॑श्चम् ।
 स॒हस्र॑सां वा॒जिन॑मप्रती॒तम॑हि॒हर्न॑ श्रव॒स्यं॑ त॒रुत्र॑म् ॥ १.११७.०९
 ए॒तानि॑ वां श्रव॒स्या सु॑दानू॒ ब्रह्मा॑ङ्गुषं स॒दनं॑ रोद॒स्योः ।
 यद्वा॑ प॒ज्जासो॑ अ॒श्विना॑ ह॒वन्ते॑ या॒तमि॑षा च॒ विदु॑षे च॒ वाज॑म् ॥ १.११७.१०
 सू॒नोर्माने॑नाश्वि॒ना गृ॑णा॒ना वा॒जं वि॒प्राय॑ भु॒रणा॑ रद॒न्ता ।
 अ॒गस्ये॑ ब्रह्म॑णा वावृ॒धाना॑ सं वि॒शप॑लां नासत्या॒रिणी॑तम् ॥ १.११७.११
 कु॒ह या॑न्ता॒ सुष्टु॑तिं का॒व्यस्य॑ दि॒वो न॑पाता वृषणा शयुत्रा ।
 हि॒रण्य॑स्येव क॒लशं॑ नि॒खात॑मुदू॒पथु॑र्दश॒मे अ॑श्वि॒नाह॑न् ॥ १.११७.१२
 यु॒वं च्य॑वान॒मश्वि॒ना ज॑रन्तं पु॒नर्यु॑वानं चक्रथुः श॒चीभिः॑ ।
 यु॒वो रथं॑ दु॒हिता॑ सूर्य॒स्य स॒ह श्रि॒या ना॑सत्यावृणीत ॥ १.११७.१३
 यु॒वं तु॒ग्राय॑ पू॒र्व्येभि॑रेवैः पु॒नर्म॑न्याव॒भवतं॑ यु॒वाना॑ ।
 यु॒वं भु॒ज्युम॑र्ण॒सो निः स॑मु॒द्राद्वि॑भि॒रूह॑थु॒र्ऋ॒ज्रेभि॑रश्चैः ॥ १.११७.१४
 अ॒जो॒हवी॑दश्वि॒ना तौ॒ग्यो वां प्रो॑ळ्ळः॒ समु॑द्रम॒व्यधि॑र्ज॒गन्वा॑न् ।
 नि॒ष्टमू॑हथुः सु॒युजा॑ रथे॒न मनो॑जवसा वृषणा स्व॒स्ति ॥ १.११७.१५
 अ॒जो॒हवी॑दश्वि॒ना वर्ति॑का वा॒मास्नो॑ यत्सी॒ममु॑ञ्च॒तं वृ॑क॒स्य ।
 वि॒ ज्यु॑षा॒ यय॑थुः सा॒न्वद्रे॑र्जा॒तं वि॒ष्वाचो॑ अ॒हतं॑ वि॒षेण॑ ॥ १.११७.१६
 श॒तं मे॒षान्वृ॑क्ये॒ माम॑हा॒नं तमः॑ प्र॒णीत॑मशिवे॒न पि॒त्रा ।
 आ॒क्षी ऋ॒ज्जाश्चै॑ अ॒श्विना॑वधत्तं ज्योति॒रन्ध्रा॑य॒ चक्र॑थु॒र्वि॒चक्षे॑ ॥ १.११७.१७
 शु॒नम॑न्ध्रा॒य भर॑म॒ह्यत्सा॑ वृ॒कीर॑श्वि॒ना वृ॑षणा॒ नरे॑ति ।
 जा॒रः क॑नी॒न इव॑ चक्ष॒दान॑ ऋ॒ज्जाश्चैः॑ श॒तमे॑कं च॒ मे॒षान् ॥ १.११७.१८
 म॒ही वा॑मू॒तिर॑श्वि॒ना म॒योभू॑स्त॒ स्रामं॑ धि॒ष्ण्या॒ सं रि॑णीथः ।
 अथा॑ यु॒वामि॑द॒ह्यत्पु॑र॒धिरा॑गच्छ॒तं सीं॑ वृषणा॒ववो॑भिः ॥ १.११७.१९
 अ॒धेनुं॑ दस्रा स्त॒र्यं॑ वि॒षक्ता॑मपि॒न्वतं॑ श॒यवे॑ अ॒श्विना॑ गाम् ।
 यु॒वं श॒चीभि॑र्वि॒मदा॑य॒ जायां॑ न्यू॒हथुः॑ पु॒रुमि॑त्रस्य॒ योषा॑म् ॥ १.११७.२०
 य॒वं वृ॑केणाश्वि॒ना व॑प॒न्तेष॑ दु॒हन्ता॑ मनु॒षाय॑ दस्रा ।
 अ॒भि द॑स्युं ब॒कुरे॑णा॒ धम॑न्तो॒रु ज्यो॑ति॒श्चक्र॑थुरा॒र्याय॑ ॥ १.११७.२१
 आ॒थर्व॑णायाश्वि॒ना द॑धी॒चेऽश्व्यं॑ शि॒रः प्र॒त्यैर॑यतम् ।
 स वां॑ मधु॒ प्र वो॑च॒दृता॑यन्त्वा॒ष्ट्रं यद्द॑स्रावपि॒कक्ष्यं॑ वाम् ॥ १.११७.२२
 सदा॑ कवी सु॒मति॑मा च॒के वां॑ विश्वा॒ धियो॑ अ॒श्विना॑ प्राव॒तं मे॑ ।
 अ॒स्मे र॒यिं ना॑सत्या॒ बृह॑न्त॒मप॑त्य॒साचं॑ श्रुत्य॑ रराथाम् ॥ १.११७.२३

हिरण्यहस्तमश्विना रराणा पुत्रं नरा वधिमत्या अदत्तम् ।
 त्रिधा ह श्यावमश्विना विकस्तमुज्जीवस ऐरयतं सुदानू ॥ १.११७.२४
 एतानि वामश्विना वीर्याणि प्र पूर्व्याण्यायवोऽवोचन् ।
 ब्रह्म कृण्वन्तो वृषणा युवभ्यां सुवीरासो विदथमा वदेम ॥ १.११७.२५

आ वां रथो अश्विना श्येनपत्वा सुमृळीकः स्ववाँ यात्वर्वाङ् ।
 यो मर्त्यस्य मनसो जवीयान्त्रिवन्धुरो वृषणा वातरंहाः ॥ १.११८.०१
 त्रिवन्धुरेण त्रिवृता रथेन त्रिचक्रेण सुवृता यातमर्वाक् ।
 पिन्वतं गा जिन्वतमर्वतो नो वर्धयतमश्विना वीरमस्मे ॥ १.११८.०२
 प्रवद्यामना सुवृता रथेन दस्राविमं शृणुतं श्लोकमद्रेः ।
 किमङ्ग वां प्रत्यवर्ति गमिष्ठाहुर्विप्रासो अश्विना पुराजाः ॥ १.११८.०३
 आ वां श्येनासो अश्विना वहन्तु रथे युक्तास आशवः पतंगाः ।
 ये अप्तुरो दिव्यासो न गृध्रा अभि प्रयो नासत्या वहन्ति ॥ १.११८.०४
 आ वां रथं युवतिस्तिष्ठदत्र जुष्टवी नरा दुहिता सूर्यस्य ।
 परि वामश्चा वपुषः पतंगा वयो वहन्त्वरुषा अभीके ॥ १.११८.०५
 उद्वन्दनमैरतं दंसनाभिरुद्रेभं दस्रा वृषणा शचीभिः ।
 निष्ट्रौग्यं पारयथः समुद्रात्पुनश्च्यवानं चक्रथुर्युवानम् ॥ १.११८.०६
 युवमत्रयेऽवनीताय तप्तमूर्जमोमानमश्विनावधत्तम् ।
 युवं कणवायापिरिप्ताय चक्षुः प्रत्यधत्तं सुष्टुतिं जुषुषाणा ॥ १.११८.०७
 युवं धेनु श्यवे नाधितायापिन्वतमश्विना पूर्व्याय ।
 अमुञ्चतं वर्तिकामंहासो निः प्रति जङ्घां विष्पलाया अधत्तम् ॥ १.११८.०८
 युवं श्वेतं पेदव इन्द्रजूतमहिहनमश्विनादत्तमश्वम् ।
 जोहूत्रमर्यो अभिभूतिमुग्रं सहस्रसां वृषणं वीड्वङ्गम् ॥ १.११८.०९
 ता वां नरा स्ववसे सुजाता हवामहे अश्विना नाधमानाः ।
 आ न उप वसुमता रथेन गिरो जुषाणा सुविताय यातम् ॥ १.११८.१०
 आ श्येनस्य जवसा नूतनेनास्मे यातं नासत्या सजोषाः ।
 हवे हि वामश्विना रातहव्यः शश्वत्तमाया उषसो व्युष्टौ ॥ १.११८.११

आ वां रथं पुरुमायं मनोजुवं जीराश्वं यज्ञियं जीवसे हुवे ।
 सहस्रकेतुं वनिनं शतद्वसुं श्रुष्टीवानं वरिवोधामभि प्रयः ॥ १.११९.०१
 ऊर्ध्वा धीतिः प्रत्यस्य प्रयामन्यधायि शस्मन्समयन्त आ दिशः ।
 स्वदामि घर्मं प्रति यन्त्युतय आ वामूर्जानी रथमश्विनारुहत् ॥ १.११९.०२
 सं यन्मिथः पस्पृधानासो अगमत शुभे मखा अमिता जायवो रणे ।
 युवोरहं प्रवणे चेकिते रथो यदश्विना वहथः सूरिमा वरम् ॥ १.११९.०३
 युवं भुज्युं भुरमाणं विभिर्गतं स्वयुक्तिभिर्निवहन्ता पितृभ्य आ ।
 यासिष्टं वर्तिवृषणा विजेन्यं दिवोदासाय महि चेति वामवः ॥ १.११९.०४

युवोरश्विना वपुषे युवायुजं रथं वाणीं येमतुरस्य शर्ध्यम् ।
 आ वां पतित्वं सख्याय जग्मुषी योषावृणीत जेन्या युवां पती ॥ १.११९.०५
 युवं रेभं परिषूतेरुरुष्यथो हिमेन घर्मं परितप्तमत्रये ।
 युवं शयोरक्सं पिप्यथुर्गवि प्र दीर्घेण वन्दनस्तार्यायुषा ॥ १.११९.०६
 युवं वन्दनं निर्र्हतं जरणयया रथं न दस्रा करणा समिन्वथः ।
 क्षेत्रादा विप्रं जनथो विपन्यया प्र वामत्र विधते दंसना भुवत् ॥ १.११९.०७
 अगच्छतं कृपमाणं परावति पितुः स्वस्य त्यजसा निबाधितम् ।
 स्वर्वतीरित उतीर्युवोरहं चित्रा अभीके अभवन्नभिष्टयः ॥ १.११९.०८
 उत स्या वां मधुमन्मक्षिकारपन्मदे सोमस्यौशिजो हुवन्यति ।
 युवं दधीचो मन आ विवासथोऽथा शिरः प्रति वामश्र्यं वदत् ॥ १.११९.०९
 युवं पेदवे पुस्वारमश्विना स्पृधां श्वेतं तस्तारं दुवस्यथः ।
 शर्यैरभिद्युं पृतनासु दुष्टरं चकृत्यमिन्द्रमिव चर्षणीसहम् ॥ १.११९.१०

का राधद्वोत्राश्विना वां को वां जोष उभयोः ।
 कथा विधात्यप्रचेताः ॥ १.१२०.०१
 विद्वांसाविद्वरः पृच्छेदविद्वानित्थापरो अचेताः ।
 नू चिन्नु मर्ते अक्रौ ॥ १.१२०.०२
 ता विद्वांसा हवामहे वां ता नो विद्वांसा मन्म वोचेतमद्य ।
 प्रार्चद्वयमानो युवाकुः ॥ १.१२०.०३
 वि पृच्छामि पाक्याइ न देवान्वषट्कृतस्याद्भुतस्य दस्रा ।
 पातं च सह्यसो युवं च रभ्यसो नः ॥ १.१२०.०४
 प्र या घोषे भृगवाणे न शोभे यया वाचा यजति पज्जियो वाम् ।
 प्रैषयुर्न विद्वान् ॥ १.१२०.०५
 श्रुतं गायत्रं तकवानस्याहं चिद्धि रिरेभाश्विना वाम् ।
 आक्षी शुभस्पती दन् ॥ १.१२०.०६
 युवं ह्यास्तं महो रन्युवं वा यन्निरततंसतम् ।
 ता नो वसू सुगोपा स्यातं पातं नो वृकादघायोः ॥ १.१२०.०७
 मा कस्मै धातमभ्यामित्रिणे नो माकुत्रा नो गृहेभ्यो धेनवो गुः ।
 स्तनाभुजो अशिश्वीः ॥ १.१२०.०८
 दुहीयन्मित्रधितये युवाकुं राये च नो मिमीतं वाजवत्यै ।
 इषे च नो मिमीतं धेनुमत्यै ॥ १.१२०.०९
 अश्विनोरसनं रथमनश्च वाजिनीवतोः ।
 तेनाहं भूरि चाकन ॥ १.१२०.१०
 अयं समह मा तनूह्याते जनां अनु ।
 सोमपेयं सुखो रथः ॥ १.१२०.११
 अध स्वप्नस्य निविदेऽभुञ्जतश्च रेवतः ।

उभा ता बस्रि नश्यतः ॥ १.१२०.१२

कदित्था नूः पात्रं देवयतां श्रवद्भिरो अङ्गिरसां तुरण्यन् ।
प्र यदानड्विश आ हर्म्यस्योरु क्रंसते अध्वरे यजत्रः ॥ १.१२१.०१
स्तम्भीद्ध द्यां स धरुणं प्रुषायद्भुर्वाजाय द्रविणं नरो गोः ।
अनु स्वजां महिषश्चक्षत व्रां मेनामश्चस्य परि मातरं गोः ॥ १.१२१.०२
नक्षद्वमस्णीः पूव्यं राट् तुरो विशामङ्गिरसामनु द्यून् ।
तक्षद्वज्रं नियुतं तस्तम्भदद्यां चतुष्पदे नयाय द्विपादे ॥ १.१२१.०३
अस्य मदे स्वयं दा ऋतायापीवृतमुस्त्रियाणामनीकम् ।
यद्ध प्रसर्गे त्रिककुम्भिवर्तदप द्रुहो मानुषस्य दुरो वः ॥ १.१२१.०४
तुभ्यं पयो यत्पतरावनीतां राधः सुरेतस्तुरणे भुरण्यू ।
शुचि यत्ते रेकण आयजन्त सबर्दुघायाः पय उस्त्रियायाः ॥ १.१२१.०५
अध प्र जज्ञे तरणिर्ममत्तु प्र रोच्यस्या उषसो न सूरः ।
इन्दुर्येभिराष्ट स्वेदुहव्यैः सुवेण सिञ्चञ्जरणाभि धाम ॥ १.१२१.०६
स्विध्मा यद्वनधितिरपस्यात्सूरो अध्वरे परि रोधना गोः ।
यद्ध प्रभासि कृत्व्यां अनु दूनर्निर्विशे पश्चिषे तुराय ॥ १.१२१.०७
अष्टा महो दिव आदो हरी इह द्युम्नासाहमभि योधान उत्सम् ।
हरि यत्ते मन्दिनं दुक्षन्वधे गोरभसमद्रिभिर्वाताप्यम् ॥ १.१२१.०८
त्वमायसं प्रति वर्तयो गोदिवो अशमानमुपनीतमृभ्वा ।
कुत्साय यत्र पुरुहूत वन्वञ्छुष्णमनन्तैः परियासि वधैः ॥ १.१२१.०९
पुरा यत्सूरस्तमसो अपीतिस्तमद्रिवः फलिगं हेतिमस्य ।
शुष्णस्य चित्परिहितं यदोजो दिवस्परि सुग्रथितं तदादः ॥ १.१२१.१०
अनु त्वा मही पार्जसी अचक्रे द्यावाक्षामा मदतामिन्द्र कर्मन् ।
त्वं वृत्रमाशयानं सिरासु महो वज्रेण सिष्वपो वराहुम् ॥ १.१२१.११
त्वमिन्द्र नयो यां अवो नृन्तिष्ठा वातस्य सुयुजो वहिष्ठान् ।
यं ते काव्य उशना मन्दिनं दाद्वृत्रहणं पार्यं ततक्ष वज्रम् ॥ १.१२१.१२
त्वं सूरुो हरितो रामयो नृन्भरच्चक्रमेतशो नायमिन्द्र ।
प्रास्यं पारं नवतिं नाव्यानामपि कर्तमवर्तयोऽयज्युन् ॥ १.१२१.१३
त्वं नो अस्या इन्द्र दुर्हणायाः पाहि वज्रिवो दुरितादभीके ।
प्र नो वाजान्रथ्योऽ अश्वबुध्यानिषे यन्धि श्रवसे सूनृतायै ॥ १.१२१.१४
मा सा ते अस्मत्सुमतिर्वि दसद्वाजप्रमहः समिषो वरन्त ।
आ नो भज मघवन्गोष्वर्यो महिष्ठास्ते सधमादः स्याम ॥ १.१२१.१५

प्र वः पान्तं रघुमन्यवोऽन्धो यज्ञं रुद्राय मीळ्हुषे भरध्वम् ।
दिवो अस्तोष्यसुरस्य वीरैरिषुध्येव मरुतो रोदस्योः ॥ १.१२२.०१
पत्नीव पूर्वहृतिं वावृध्या उषासानक्ता पुरुधा विदानि ।

स्तरीनात्कं व्युतं वसाना सूर्यस्य श्रिया सुदृशी हिरण्यैः ॥ १.१२२.०२
 ममत्तु नः परिज्मा वसर्हा ममत्तु वातो अपां वृषण्वान् ।
 शिशितमिन्द्रापर्वता युवं नस्तन्नो विश्वे वरिवस्यन्तु देवाः ॥ १.१२२.०३
 उत त्या मे यशसा श्वेतनायै व्यन्ता पान्तौशिजो हुवध्यै ।
 प्र वो नपातमपां कृणुध्वं प्र मातरा रास्पिनस्यायोः ॥ १.१२२.०४
 आ वो रुवण्युमौशिजो हुवध्यै घोषेव शंसमर्जुनस्य नशे ।
 प्र वः पूष्णे दावन आँ अच्छा वोचेय वसुतातिमग्नेः ॥ १.१२२.०५
 श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमोत श्रुतं सदने विश्वतः सीम् ।
 श्रोतु नः श्रोतुरातिः सुश्रोतुः सुक्षेत्रा सिन्धुरद्भिः ॥ १.१२२.०६
 स्तुषे सा वां वरुण मित्र रातिर्गवां शता पृक्षयामेषु पज्जे ।
 श्रुतरथे प्रियरथे दधानाः सद्यः पुष्टिं निरुन्धानासो अगमन् ॥ १.१२२.०७
 अस्य स्तुषे महिमघस्य राधः सचा सनेम नहुषः सुवीराः ।
 जनो यः पज्जेभ्यो वाजिनीवानश्चावतो रथिनो मह्यं सूरिः ॥ १.१२२.०८
 जनो यो मित्रावरुणावभिध्रुगपो न वां सुनोत्यक्षण्याध्रुक ।
 स्वयं स यक्ष्मं हृदये नि धत्त आप यदी होत्राभिर्ऋतावा ॥ १.१२२.०९
 स ब्राधतो नहुषो दंसुजतः शर्धस्तरो नरां गूर्तश्रवाः ।
 विसृष्टरातिर्याति बाळ्हसृत्वा विश्वासु पृत्सु सदमिच्छरः ॥ १.१२२.१०
 अध गमन्ता नहुषो हव सूरैः श्रोता राजानो अमृतस्य मन्द्राः ।
 नभोजुवो यन्निरवस्य राधः प्रशस्तये महिना रथवते ॥ १.१२२.११
 एतं शर्धं धाम यस्य सूरैरित्यवोचन्दशतयस्य नशे ।
 द्युम्नानि येषु वसुताती रारन्विश्वे सन्वन्तु प्रभुषेषु वाजम् ॥ १.१२२.१२
 मन्दांमहे दशतयस्य धासेद्विर्यत्पञ्च बिभ्रतो यन्त्यन्ना ।
 किमिष्टाश्च इष्टरश्मरेत ईशानासस्तरुष ऋञ्जते नृन् ॥ १.१२२.१३
 हिरण्यकर्णं मणिग्रीवमर्णस्तन्नो विश्वे वरिवस्यन्तु देवाः ।
 अर्यो गिरः सद्य आ जग्मुषीरोस्राश्चाकन्तुभयेष्वस्मे ॥ १.१२२.१४
 चत्वारो मा मशर्शारस्य शिश्वस्त्रयो राज्ञ आयवसस्य जिष्णोः ।
 रथो वां मित्रावरुणा दीर्घाप्साः स्यूमगभस्तिः सूरौ नाद्यौत् ॥ १.१२२.१५

पृथू रथो दक्षिणाया अयोज्येन देवासो अमृतासो अस्थुः ।
 कृष्णादुदस्थादयार्त्रि विहायाश्चिकित्सन्ती मानुषाय क्षयाय ॥ १.१२३.०१
 पूर्वा विश्वस्माद्भुवनादबोधि जयन्ती वाजं बृहती सनुत्री ।
 उच्चा व्यख्यद्युवतिः पुनर्भूरोषा अगन्प्रथमा पूर्वहूतौ ॥ १.१२३.०२
 यदद्य भागं विभजासि नृभ्य उषो देवि मर्त्यत्रा सुजाते ।
 देवो नो अत्र सविता दमूना अनागसो वोचति सूर्याय ॥ १.१२३.०३
 गृहंगृहमहना यात्यच्छा दिवेदिवे अधि नामा दधाना ।
 सिषासन्ती द्योतना शश्वदागादग्रमग्रमिद्धजते वसूनाम् ॥ १.१२३.०४

भगस्य स्वसा वरुणस्य जामिरुषः सूनृते प्रथमा जरस्व ।
 पश्चा स दध्या यो अघस्य धाता जयेम तं दक्षिणया रथेन ॥ १.१२३.०५
 उदीरतां सूनृता उत्पुरंधीरुदनयः शुशुचानासो अस्थुः ।
 स्पार्हा वसूनि तमसापगूळ्हाविष्कृण्वन्त्युषसो विभातीः ॥ १.१२३.०६
 अपान्यदेत्यभ्यश्न्यदेति विषुरूपे अहनी सं चरेते ।
 परिक्षितोस्तमो अन्या गुहाकरद्यौदुषाः शोशुचता रथेन ॥ १.१२३.०७
 सदृशीरद्य सदृशीरिदु श्वो दीर्घं सचन्ते वरुणस्य धाम ।
 अनवद्यास्त्रिशतं योजनान्येकैका क्रतुं परि यन्ति सद्यः ॥ १.१२३.०८
 जानत्यह्नः प्रथमस्य नाम शुक्रा कृष्णादजनिष्ट श्वितीची ।
 ऋतस्य योषा न मिनाति धामाहरहर्निष्कृतमाचरन्ती ॥ १.१२३.०९
 कन्येव तन्वाइ शाशदाना एषि देवि देवमियक्षमाणम् ।
 संस्मयमाना युवतिः पुरस्तादाविर्वक्षासि कृणुषे विभाती ॥ १.१२३.१०
 सुसंकाशा मातृमृष्टेव योषाविस्तन्वं कृणुषे दृशे कम् ।
 भद्रा त्वमुषो वितरं व्युच्छ न तत्ते अन्या उषसो नशन्त ॥ १.१२३.११
 अश्वावतीर्गोमतीर्विश्ववारा यतमाना रश्मिभिः सूर्यस्य ।
 परा च यन्ति पुनरा च यन्ति भद्रा नाम वहमाना उषासः ॥ १.१२३.१२
 ऋतस्य रश्मिमनुयच्छमाना भद्रम्भद्रं क्रतुमस्मासु धेहि ।
 उषो नो अद्य सुहवा व्युच्छस्मासु रायो मघवत्सु च स्युः ॥ १.१२३.१३

उषा उच्छन्ती समिधाने अग्ना उद्यन्सूर्य उर्विया ज्योतिरश्रेत् ।
 देवो नो अत्र सविता न्वर्थं प्रासावीदिद्वपत्प्र चतुष्पदित्यै ॥ १.१२४.०१
 अमिनती दैव्यानि व्रतानि प्रमिनती मनुष्या युगानि ।
 इयुषीणामुपमा शश्वतीनामायतीनां प्रथमोषा व्यद्यौत् ॥ १.१२४.०२
 एषा दिवो दुहिता प्रत्यदर्शि ज्योतिर्वसाना समना पुरस्तात् ।
 ऋतस्य पन्थामन्वेति साधु प्रजानतीव न दिशो मिनाति ॥ १.१२४.०३
 उपो अदर्शि शुन्ध्युवो न वक्षो नोधा इवाविरकृत प्रियाणि ।
 अद्मसन्न संसतो बोधयन्ती शश्वत्तमागात्पुनरियुषीणाम् ॥ १.१२४.०४
 पूर्वं अर्धे रजसो अप्त्यस्य गवां जनित्र्यकृत प्र केतुम् ।
 व्यु प्रथते वितरं वरीय ओभा पूणन्ती पित्रोरुपस्था ॥ १.१२४.०५
 एवेदेषा पुस्तमा दृशे कं नाजामि न परि वृणक्ति जामिम् ।
 अरेपसा तन्वाइ शाशदाना नाभादीषते न महो विभाती ॥ १.१२४.०६
 अभ्रातेव पुंस एति प्रतीची गर्तारुगिव सनये धनानाम् ।
 जायेव पत्य उशती सुवासा उषा हस्रेव नि रिणीते अप्सः ॥ १.१२४.०७
 स्वसा स्वस्रे ज्यायस्यै योनिमारैगपैत्यस्याः प्रतिचक्ष्येव ।
 व्युच्छन्ती रश्मिभिः सूर्यस्याञ्ज्यङ्कते समनगा इव व्राः ॥ १.१२४.०८
 आसां पूर्वासामहसु स्वसृणामपरा पूर्वामभ्येति पश्चात् ।

ताः प्रत्नवन्नव्यसीर्नूनमस्मे रेवदुच्छन्तु सुदिना उषासः ॥ १.१२४.०९
 प्र बोधयोषः पृणतो मघोन्यबुध्यमानाः पणयः ससन्तु ।
 रेवदुच्छ मघवद्भयो मघोनि रेवत्स्तोत्रे सूनृते जारयन्ती ॥ १.१२४.१०
 अवेयमश्चैद्युवतिः पुरस्ताद्युङ्क्ते गवामस्नानामनीकम् ।
 वि नूनमुच्छ्रादसति प्र केतुर्गृहंगृहमुप तिष्ठाते अग्निः ॥ १.१२४.११
 उत्ते वयश्चिद्वसतेरपत्तन्नरश्च ये पितुभाजो व्युष्टौ ।
 अमा सते वहसि भूरि वाममुषो देवि दाशुषे मर्त्याय ॥ १.१२४.१२
 अस्तोद्वं स्तोम्या ब्रह्मणा मेऽवीवृधध्वमुशतीरुषासः ।
 युष्माकं देवीरवसा सनेम सहस्रिणं च शतिनं च वाजम् ॥ १.१२४.१३

प्राता रत्नं प्रातरित्वा दधाति तं चिकित्वान्प्रतिगृह्या नि धत्ते ।
 तेन प्रजां वर्धयमान आयुं रायस्पोषेण सचते सुवीरः ॥ १.१२५.०१
 सुगुरसत्सुहिर्णयः स्वश्वो बृहदस्मै वय इन्द्रो दधाति ।
 यस्त्वायन्तं वसुना प्रातरित्वा मुक्षीजयेव पदिमुत्सिनाति ॥ १.१२५.०२
 आयमद्य सुकृतं प्रातरिच्छन्निष्टेः पुत्रं वसुमता रथेन ।
 अंशोः सुतं पायय मत्सरस्य क्षयद्वीरं वर्धय सूनृताभिः ॥ १.१२५.०३
 उप क्षरन्ति सिन्धवो मयोभुव ईजानं च यक्ष्यमाणं च धेनवः ।
 पृणन्तं च पपुरिं च श्रवस्यवो घृतस्य धारा उप यन्ति विश्वतः ॥ १.१२५.०४
 नाकस्य पृष्ठे अधि तिष्ठति श्रितो यः पृणाति स ह देवेषु गच्छति ।
 तस्मा आपो घृतमर्षन्ति सिन्धवस्तस्मा इयं दक्षिणा पिन्वते सदा ॥ १.१२५.०५
 दक्षिणावतामिदिमानि चित्रा दक्षिणावतां दिवि सूर्यासः ।
 दक्षिणावन्तो अमृतं भजन्ते दक्षिणावन्तः प्र तिरन्त आयुः ॥ १.१२५.०६
 मा पृणन्तो दुरितमेन आरन्मा जारिषुः सूरयः सुव्रतासः ।
 अन्यस्तेषां परिधिरस्तु कश्चिदपृणन्तमभि सं यन्तु शोकाः ॥ १.१२५.०७

अमन्दान्स्तोमान्प्र भरै मनीषा सिन्धावधि क्षियतो भाव्यस्य ।
 यो मे सहस्रममिमीत सवान्तूर्तो राजा श्रव इच्छमानः ॥ १.१२६.०१
 शतं राज्ञो नाधमानस्य निष्काञ्छतमश्वान्प्रयतान्सद्य आदम् ।
 शतं कक्षीवाँ असुरस्य गोनां दिवि श्रवोऽजरमा ततान ॥ १.१२६.०२
 उप मा श्यावाः स्वनयेन दत्ता वधूमन्तो दश रथासो अस्थुः ।
 षष्टिः सहस्रमनु गव्यमागात्सनत्कक्षीवाँ अभिपित्वे अह्नाम् ॥ १.१२६.०३
 चत्वारिंशद्दशरथस्य शोणाः सहस्रस्याग्रे श्रेणिं नयन्ति ।
 मद्च्युतः कृशनावतो अत्यान्कक्षीवन्त उदमृक्षन्त पज्राः ॥ १.१२६.०४
 पूर्वामनु प्रयतिमा ददे वस्त्रीन्युक्ताँ अष्टावरिधायसो गाः ।
 सुबन्धवो ये विश्या इव वा अनस्वन्तः श्रव ऐषन्त पज्राः ॥ १.१२६.०५
 आगधिता परिगधिता या कशीकेव जङ्गहे ।

ददाति मह्यं यादुरी याशूनां भोज्यां शता ॥ १.१२६.०६
उपोष मे परा मृश मा मे दभ्राणि मन्यथाः ।
सर्वाहमस्मि रोमशा गन्धारीणामिवाविका ॥ १.१२६.०७

अग्निं होतारं मन्ये दास्वन्तं वसुं सूनुं सहसो जातवेदसं विप्रं न जातवेदसम् ।
य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा ।
घृतस्य विभ्राष्टिमनु वष्टि शोचिषाजुह्वानस्य सर्पिषः ॥ १.१२७.०१
यजिष्ठं त्वा यजमाना हुवेम ज्येष्ठमङ्गिरसां विप्र मन्मभिर्विप्रेभिः शुक्र मन्मभिः ।
परिज्मानमिव द्यां होतारं चर्षणीनाम् ।
शोचिष्केशं वृषणं यमिमा विशः प्रावन्तु जूतये विशः ॥ १.१२७.०२
स हि पुरु चिदोजसा विरुक्मता दीद्यानो भवति द्रुहंतरः परशुर्न द्रुहंतरः ।
वीळु चिदस्य समृतौ श्रुवद्वनेव यत्स्थिरम् ।
निःषहमाणो यमते नायते धन्वासहा नायते ॥ १.१२७.०३
दृळ्हा चिदस्मा अनु दुर्यथा विदे तेजिष्ठाभिररणिभिर्दाष्यवसेऽग्नये दाष्यवसे ।
प्र यः पुरुणि गाहते तक्षद्वनेव शोचिषा ।
स्थिरा चिदन्ना नि रिणात्योजसा नि स्थिराणि चिदोजसा ॥ १.१२७.०४
तमस्य पृक्षमुपरासु धीमहि नक्तं यः सुदर्शतरो दिवातरादप्रायुषे दिवातरात् ।
आदस्यायुर्ग्रभणवद्वीळु शर्म न सूनवे ।
भक्तमभक्तमवो व्यन्तो अजरा अग्नयो व्यन्तो अजराः ॥ १.१२७.०५
स हि शर्धो न मारुतं तुविष्वणिरप्नस्वतीपूर्वरास्विष्टनिरार्तनास्विष्टनिः ।
आदद्व्यान्याददिर्यज्ञस्य केतुरहणा ।
अध स्मास्य हर्षतो हृषीवतो विश्वे जुषन्त पन्थां नरः शुभे न पन्थाम् ॥ १.१२७.०६
द्विता यदी कीस्तासो अभिद्यवो नमस्यन्त उपवोचन्त भृगवो मथ्नन्तो दाशा भृगवः ।
अग्निरीशे वसूनां शुचिर्यो धर्णिरेषाम् ।
प्रियां अपिधीर्वनिषीष्ट मेधिर आ वनिषीष्ट मेधिरः ॥ १.१२७.०७
विश्वासां त्वा विशां पतिं हवामहे सर्वासां समानं दम्पतिं भुजे सत्यगिर्वाहसं भुजे ।
अतिथिं मानुषाणां पितुर्न यस्यासया ।
अमी च विश्वे अमृतास आ वयो हव्या देवेष्वा वयः ॥ १.१२७.०८
त्वमग्ने सहसा सहन्तमः शुष्मिन्तमो जायसे देवतातये रयिर्न देवतातये ।
शुष्मिन्तमो हि ते मदो द्युम्निन्तम उत क्रतुः ।
अध स्मा ते परि चरन्त्यजर श्रुष्टीवानो नाजर ॥ १.१२७.०९
प्र वो महे सहसा सहस्वत उषर्बुधे पशुषे नाग्नये स्तोमो बभूत्वग्नये ।
प्रति यदी हविष्मान्विश्वासु क्षासु जोगुवि ।
अग्ने रेभो न जरत ऋषूणां जूर्णिर्होत ऋषूणाम् ॥ १.१२७.१०
स नो नेदिष्ठं ददृशान आ भराग्ने देवेभिः सचनाः सुचेतुना महो रायः सुचेतुना ।
महि शविष्ठ नस्कृधि सचक्षे भुजे अस्यै ।

महिं स्तोतृभ्यो मघवन्सुवीर्यं मथीरूपो न शवसा ॥ १.१२७.११

अयं जायत मनुषो धरीमणि होता यजिष्ठ उशिजामनु व्रतमग्निः स्वमनु व्रतम् ।
विश्वश्रुष्टिः सखीयते रयिरिव श्रवस्यते ।
अदब्धो होता नि षददिलस्पदे परिवीत इळस्पदे ॥ १.१२८.०१
तं यज्ञसाधमपि वातयामस्यृतस्य पथा नमसा हविष्मता देवताता हविष्मता ।
स न ऊर्जामुपाभृत्यया कृपा न जूर्यति ।
यं मातरिश्वा मनवे परावतो देवं भाः परावतः ॥ १.१२८.०२
एवेन सद्यः पर्येति पार्थिवं मुहुर्गी रेतो वृषभः कनिक्रददध्रेतः कनिक्रदत् ।
शतं चक्षाणो अक्षभिर्देवो वनेषु तुर्वणिः ।
सदो दधान उपरेषु सानुष्वग्निः परेषु सानुषु ॥ १.१२८.०३
स सुक्रतुः पुरोहितो दमेदमेऽग्निर्यज्ञस्याध्वरस्य चेतति क्रत्वा यज्ञस्य चेतति ।
क्रत्वा वेधा इषूयते विश्वा जातानि पस्पशे ।
यतो घृतश्रीरतिथिरजायत वह्निर्वेधा अजायत ॥ १.१२८.०४
क्रत्वा यदस्य तविषीषु पृञ्चतेऽग्नेरवेण मरुतां न भोज्येषिराय न भोज्या ।
स हि ष्मा दानमिन्वति वसूनां च मज्जना ।
स नस्त्रासते दुरितादभिहुतः शंसादघादभिहुतः ॥ १.१२८.०५
विश्वो विहाया अरतिर्वसुर्दधे हस्ते दक्षिणे तरणिर्न शिश्रथच्छ्वस्यया न शिश्रथत् ।
विश्वस्मा इदिषुध्यते देवत्रा हव्यमोहिषे ।
विश्वस्मा इत्सुकृते वारमृण्वत्यग्निद्वारा व्युण्वति ॥ १.१२८.०६
स मानुषे वृजने शंतमो हितोऽग्निर्यज्ञेषु जेन्यो न विश्वपतिः प्रियो यज्ञेषु विश्वपतिः ।
स हव्या मानुषाणामिळा कृतानि पत्यते ।
स नस्त्रासते वरुणस्य धूर्तेर्महो देवस्य धूर्तेः ॥ १.१२८.०७
अग्निं होतारमीळते वसुधितिं प्रियं चेतिष्ठमरतिं न्येरिरे हव्यवाहं न्येरिरे ।
विश्वायुं विश्ववेदसं होतारं यजतं क्विमम् ।
देवासो रण्वमवसे वसूयवो गीर्भी रण्वं वसूयवः ॥ १.१२८.०८

यं त्वं रथमिन्द्र मेधसातयेऽपाका सन्तमिषिर प्रणयसि प्रानवद्य नयसि ।
सद्यश्चित्तमभिष्टये करो वशश्च वाजिनम् ।
सास्माकमनवद्य तूतुजान वेधसामिमां वाचं न वेधसाम् ॥ १.१२९.०१
स श्रुधि यः स्मा पृतनासु कासु चिद्विद्विष्य इन्द्र भरहूतये नृभिरसि प्रतूर्तये नृभिः ।
यः शूरेः स्वर्ः सनिता यो विप्रैर्वाजं तरुता ।
तमीशानास इरधन्त वाजिनं पृक्षमत्यं न वाजिनम् ॥ १.१२९.०२
दस्मो हि ष्मा वृषणं पिन्वसि त्वचं कं चिद्यावीरररुं शूर मत्यं परिवृणक्षि मत्यम् ।
इन्द्रोत तुभ्यं तद्विवे तद्द्वयाय स्वयंशसे ।
मित्राय वोचं वरुणाय सप्रथः सुमृळीकाय सप्रथः ॥ १.१२९.०३

अस्माकं व इन्द्रमुश्मसीष्टये सखायं विश्वायुं प्रासहं युजं वाजेषु प्रासहं युजम् ।
 अस्माकं ब्रह्मोतयेऽवा पृतसुषु कासु चित् ।
 नहि त्वा शत्रुः स्तरति स्तृणोषि यं विश्वं शत्रुं स्तृणोषि यम् ॥ १.१२९.०४
 नि षू नमातिमतिं कयस्य चित्तेजिष्ठाभिररणिभिर्नोतिभिस्त्राभिरुग्रोतिभिः ।
 नेषि णो यथा पुरानेनाः शूर मन्यसे ।
 विश्वानि पूरोरपं पर्षि वह्निरासा वह्निर्नो अच्छ ॥ १.१२९.०५
 प्र तद्वोचियं भव्यायेन्दवे हव्यो न य इषवान्मन्म रेजति रक्षोहा मन्म रेजति ।
 स्वयं सो अस्मदा निदो वधैरजेत दुर्मतिम् ।
 अव स्रवेदधशंसोऽवतरमव क्षुद्रमिव स्रवेत् ॥ १.१२९.०६
 वनेम तद्वोत्रया चितन्त्या वनेम रयिं रयिवः सुवीर्यं रणं सन्तं सुवीर्यम् ।
 दुर्मन्मानं सुमन्तुभिरेमिषा पृचीमहि ।
 आ सत्याभिरिन्द्रं द्युम्नहूतिभिर्यजत्रं द्युम्नहूतिभिः ॥ १.१२९.०७
 प्रप्रा वो अस्मे स्वयंशोभिरुती परिवर्णा इन्द्रो दुर्मतीनां दरीमन्दुर्मतीनाम् ।
 स्वयं सा रिषयध्वै या न उपेषे अत्रैः ।
 हतेमसन्न वक्षति क्षिप्ता जूर्णिर्न वक्षति ॥ १.१२९.०८
 त्वं न इन्द्र राया परीणसा याहि पथां अनेहसा पुरो याह्यरक्षसा ।
 सचस्व नः पराक आ सचस्वास्तमीक आ ।
 पाहि नो दूरादारदभिष्टिभिः सदा पाह्यभिष्टिभिः ॥ १.१२९.०९
 त्वं न इन्द्र राया तरूषसोग्रं चित्त्वा महिमा संक्षदवसे महे मित्रं नावसे ।
 ओजिष्ठ त्रातरविता रथं कं चिदमर्त्य ।
 अन्यमस्मद्रिषेः कं चिदद्रिवो रिरिक्षन्तं चिदद्रिवः ॥ १.१२९.१०
 पाहि न इन्द्र सुष्टुत सिधोऽवयाता सदमिदुर्मतीनां देवः सन्दुर्मतीनाम् ।
 हन्ता पापस्य रक्षसस्त्राता विप्रस्य मावतः ।
 अधा हि त्वा जनिता जीजनद्वसो रक्षोहणं त्वा जीजनद्वसो ॥ १.१२९.११

एन्द्र याह्युप नः परावतो नायमच्छा विदथानीव सत्पतिरस्तं राजेव सत्पतिः ।
 हवामहे त्वा वयं प्रयस्वन्तः सुते सचा ।
 पुत्रासो न पितरं वाजसातये मंहिष्ठं वाजसातये ॥ १.१३०.०१
 पिबा सोममिन्द्र सुवानमद्रिभिः कोशेन सिक्तमवतं न वंसगस्तातृषाणो न वंसगः ।
 मदाय हर्यताय ते तुविष्टमाय धायसे ।
 आ त्वा यच्छन्तु हरितो न सूर्यमहा विश्वेव सूर्यम् ॥ १.१३०.०२
 अविन्दद्विवो निहितं गुहा निधिं वेनं गर्भं परिवीतमश्मन्यनन्ते अन्तरश्मनि ।
 व्रजं वज्री गवामिव सिषासन्नङ्गिरस्तमः ।
 अपावृणोदिष इन्द्रः परीवृता द्वार इषः परीवृताः ॥ १.१३०.०३
 दादूहाणो वज्रमिन्द्रो गभस्त्योः क्षत्रेव तिग्ममसनाय सं श्यदहिहत्याय सं श्यत् ।
 संविव्यान ओजसा शवोभिरिन्द्र मज्जना ।

तष्टेव वृक्षं वनिनो नि वृश्चसि परश्चेव नि वृश्चसि ॥ १.१३०.०४
 त्वं वृथा नद्यं इन्द्रं सतविच्छ्रं समुद्रमसृजो रथाँ इव वाजयतो रथाँ इव ।
 इत ऊतीरयुञ्जत समानमर्थमक्षितम् ।
 धेनूरिव मनवे विश्वदोहसो जनाय विश्वदोहसः ॥ १.१३०.०५
 इमां ते वाचं वसूयन्त आयवो रथं न धीरः स्वपा अतक्षिषुः सुम्नाय त्वामतक्षिषुः ।
 शुम्भन्तो जेन्यं यथा वाजेषु विप्र वाजिनम् ।
 अत्यमिव शवसे सातये धना विश्वा धनानि सातये ॥ १.१३०.०६
 भिनत्पुरो नवतिमिन्द्रं पूरवे दिवोदासाय महि दाशुषे नृतो वज्रेण दाशुषे नृतो ।
 अतिथिवाय शम्बरं गिरेस्रो अवाभरत् ।
 महो धनानि दयमान ओजसा विश्वा धनान्योजसा ॥ १.१३०.०७
 इन्द्रः समत्सु यजमानमार्यं प्रावद्विश्वेषु शतमूतिराजिषु स्वर्मीळ्हेष्वाजिषु ।
 मनवे शासदव्रतान्त्वचं कृष्णामरन्धयत् ।
 दक्षन्न विश्वं ततृषाणमोषति न्यशंसानमोषति ॥ १.१३०.०८
 सूरश्चक्रं प्र वृहज्जात ओजसा प्रपित्वे वाचमरुणो मुषायतीशान आ मुषायति ।
 उशना यत्परवतोऽजगन्नृतये कवे ।
 सुम्नानि विश्वा मनुषेव तुर्वणिरहा विश्वेव तुर्वणिः ॥ १.१३०.०९
 स नो नव्येभिवृषकर्मन्नुक्तैः पुरां दर्तः पायुभिः पाहि शगमैः ।
 दिवोदासेभिरिन्द्रं स्तवानो वावृधीथा अहोभिरिव द्यौः ॥ १.१३०.१०

इन्द्राय हि द्यौरसुरो अनमन्तेन्द्राय मही पृथिवी वरीमभिर्दुम्नसाता वरीमभिः ।
 इन्द्रं विश्वे सजोषसो देवासो दधिरे पुरः ।
 इन्द्राय विश्वा सर्वानानि मानुषा रातानि सन्तु मानुषा ॥ १.१३१.०१
 विश्वेषु हि त्वा सर्वनेषु तुञ्जते समानमेकं वृषमण्यवः पृथक्स्वः सनिष्यवः पृथक् ।
 तं त्वा नावं न पर्षणिं शूषस्य धुरि धीमहि ।
 इन्द्रं न यज्ञैश्चितयन्त आयवः स्तोमेभिरिन्द्रमायवः ॥ १.१३१.०२
 वि त्वा ततस्रे मिथुना अवस्यवो ब्रजस्य साता गव्यस्य निःसृजः सक्षन्त इन्द्र निःसृजः ।
 यद्गव्यन्ता द्वा जना स्वर्थन्ता समूहसि ।
 आविष्करिर्कृद्वृषणं सचाभुवं वज्रमिन्द्र सचाभुवम् ॥ १.१३१.०३
 विदुष्टे अस्य वीर्यस्य पूरवः पुरो यदिन्द्रं शारदीरवातिरः सासहानो अवातिरः ।
 शासस्तमिन्द्रं मर्त्यमयज्युं शवसस्पते ।
 महीममुष्णाः पृथिवीमिमा अपो मन्दसान इमा अपः ॥ १.१३१.०४
 आदिते अस्य वीर्यस्य चकिरन्मदेषु वृषन्नुशिजो यदाविथ सखीयतो यदाविथ ।
 चकर्थं कारमेभ्यः पृतनासु प्रवन्तवे ।
 ते अन्यामन्यां नद्यं सनिष्णत श्रवस्यन्तः सनिष्णत ॥ १.१३१.०५
 उतो नो अस्या उषसो जुषेत ह्यर्कस्य बोधि हविषो हवीमभिः स्वर्षाता हवीमभिः ।
 यदिन्द्रं हन्तवे मृधो वृषा वज्रिञ्चकेतसि ।

आ मे अस्य वेधसो नवीयसो मन्म श्रुधि नवीयसः ॥ १.१३१.०६
 त्वं तमिन्द्र वावृधानो अस्मयुरमित्रयन्तं तुविजात मर्त्य वज्रेण शूर मर्त्यम् ।
 जहि यो नो अघायति शृणुष्व सुश्रवस्तमः ।
 रिष्टं न यामन्नप भूतु दुर्मतिर्विश्वाप भूतु दुर्मतिः ॥ १.१३१.०७

त्वया वयं मघवन्पूर्व्ये धन इन्द्रत्वोताः सासह्याम पृतन्यतो वनुयाम वनुष्यतः ।
 नेदिष्टे अस्मिन्नहन्यधि वोचा नु सुन्वते ।
 अस्मिन्यज्ञे वि चयेमा भरे कृतं वाजयन्तो भरे कृतम् ॥ १.१३२.०१
 स्वजेषि भर आप्रस्य वक्मन्युष्वुधः स्वस्मिन्नज्जसि क्राणस्य स्वस्मिन्नज्जसि ।
 अहन्निन्द्रो यथा विदे शीर्णाशीर्णोपवाच्यः ।
 अस्मन्ना ते सध्र्यक्सन्तु रातयो भद्रा भद्रस्य रातयः ॥ १.१३२.०२
 तत्तु प्रयः प्रत्नथा ते शुशुक्वनं यस्मिन्यज्ञे वारमकृण्वत क्षयमृतस्य वारसि क्षयम् ।
 वि तद्वोचैरध द्वितान्तः पश्यन्ति रश्मिभिः ।
 स घा विदे अन्विन्द्रो गवेषणो बन्धुक्षिद्भयो गवेषणः ॥ १.१३२.०३
 नू इत्था ते पूर्वथा च प्रवाच्यं यदङ्गिरोभ्योऽवृणोरप ब्रजमिन्द्र शिक्षन्नप ब्रजम् ।
 ऐभ्यः समान्या दिशास्मभ्यं जेषि योत्सि च ।
 सुन्वद्भयो रन्धया कं चिदव्रतं हृणायन्तं चिदव्रतम् ॥ १.१३२.०४
 सं यज्जनाक्रतुभिः शूर ईक्षयद्धने हिते तरुषन्त श्रवस्यवः प्र यक्षन्त श्रवस्यवः ।
 तस्मा आयुः प्रजावदिद्वाधे अर्चन्त्योजसा ।
 इन्द्र ओक्यं दिधिषन्त धीतयो देवाँ अच्छा न धीतयः ॥ १.१३२.०५
 युवं तमिन्द्रापर्वता पुरोयुधा यो नः पृतन्यादप तंतमिद्धतं वज्रेण तंतमिद्धतम् ।
 दूरे चत्ताय च्छन्त्सद्गहनं यदिनक्षत् ।
 अस्माकं शत्रून्परि शूर विश्वतो दर्मा दर्षीष्ट विश्वतः ॥ १.१३२.०६

उभे पुनामि रोदसी ऋतेन द्रुहो दहामि सं महीरनिन्द्राः ।
 अभिब्लग्य यत्र हता अमित्रा वैलस्थानं परि तुब्हा अशेरन् ॥ १.१३३.०१
 अभिब्लग्या चिदद्रिवः शीर्षा यातुमतीनाम् ।
 छिन्धि वटूरिणा पदा महावटूरिणा पदा ॥ १.१३३.०२
 अवासां मघवज्जहि शर्धो यातुमतीनाम् ।
 वैलस्थानके अमके महावैलस्थे अमके ॥ १.१३३.०३
 यासां तिस्रः पञ्चाशतोऽभिब्लङ्गैरपावपः ।
 तत्सु ते मनायति तकत्सु ते मनायति ॥ १.१३३.०४
 पिशङ्गभृष्टिमम्भृणं पिशाचिमिन्द्र सं मृण ।
 सर्व रक्षो नि बर्हय ॥ १.१३३.०५
 अवर्मह इन्द्र दादृहि श्रुधी नः शुशोच हि द्यौः क्षा न भीषाँ अद्रिवो घृणान्न भीषाँ अद्रिवः ।
 शुष्मिन्तमो हि शुष्मिभिर्वधैस्त्रेभिरीयसे ।

अ॒पूरु॑षघ्नो अ॒प्रती॑त शूर॒ स॒त्व॒भिस्त्रि॑स॒प्तैः शूर॒ स॒त्व॒भिः ॥ १.१३३.०६
 व॒नोति॑ हि सु॒न्वन्क्ष॑यं प॒रीण॑सः सु॒न्वानो॑ हि ष्मा य॒ज॒त्यव॑ द्विषो॑ दे॒वाना॑म॒व द्विषः॑ ।
 सु॒न्वान॑ इत्सिषा॒सति॑ स॒हस्रा॑ वा॒ज्यवृ॑तः ।
 सु॒न्वाना॑येन्द्रो॑ द॒दात्या॑भुव॑ र॒यिं द॑दात्या॒भुवम् ॥ १.१३३.०७

आ त्वा जुवो॑ रारहा॒णा अ॒भि प्र॑यो वा॒यो वह॑न्त्विह॒ पूर्व॑पी॒तये॑ सोम॑स्य॒ पूर्व॑पी॒तये॑ ।
 ऊ॒र्ध्वा ते॑ अनु॑ सू॒नृता॑ म॒नस्ति॑ष्ठतु॒ जान॑ती ।
 नि॒युत्व॑ता॒ रथे॑ना या॒हि दा॑वने॒ वायो॑ म॒खस्य॑ दा॒वने॑ ॥ १.१३४.०१
 म॒न्दन्तु॑ त्वा म॒न्दिनो॑ वा॒यवि॑न्द॒वोऽस्म॑त्क्रा॒णासः॑ सु॒कृता॑ अ॒भिद्य॑वो गो॒भिः क्रा॒णा अ॒भिद्य॑वः ।
 यद्ध॑ क्रा॒णा इ॒रध्वै॑ दक्षं स॒चन्त॑ ऊ॒तयः॑ ।
 स॒न्नीची॑ना नि॒युतो॑ दा॒वने॑ धि॒य उप॑ ब्रुवत॒ ई धि॑यः ॥ १.१३४.०२
 वा॒युर्यु॑ङ्क॒ते रोहि॑ता वा॒युर॑र॒णा वा॒यू रथे॑ अ॒जिरा॑ धुरि॒ वोळ्ळ॑वे॒ वहि॑ष्ठा धुरि॒ वोळ्ळ॑वे ।
 प्र बो॑धया॒ पुरं॑धिं जा॒र आ स॑स॒तीमि॑व ।
 प्र च॑क्षय॒ रोद॑सी वा॒सयो॑षसः श्रव॑से वा॒सयो॑षसः ॥ १.१३४.०३
 तु॒भ्यमु॑षासः शुच॑यः प॒राव॑ति॒ भद्रा॑ वस्त्रा॒ तन्व॑ते दंसु॑ र॒श्मिषु॑ चि॒त्रा न॑व्येषु॒ रश्मि॑षु ।
 तु॒भ्यं धे॑नुः स॒बर्दु॑घा वि॒श्वो व॑सू॒नि दो॑हते ।
 अ॒ज॒नयो॑ म॒रुतो॑ व॒क्षणा॑भ्यो दि॒व आ व॑क्षणा॒भ्यः ॥ १.१३४.०४
 तु॒भ्यं शु॑क्रासः शुच॑यस्तु॒रण्य॑वो म॒देषु॑ग्रा इ॒षण॑न्त भु॒र्वण्य॑पामि॒षन्त भु॑र्वणि॒ ।
 त्वां त्सा॑री दस॒मानो॑ भर्ग॒मीद्रे॑ तक्व॒वीये॑ ।
 त्वं वि॒श्वस्मा॑द्भुव॒नात्पा॑सि॒ धर्म॑णासु॒र्यात्पा॑सि॒ धर्म॑णा ॥ १.१३४.०५
 त्वं नो॑ वा॒यवेषा॑म॒पूर्व्यः॑ सो॒मानां॑ प्रथ॒मः पी॑तिम॒र्हसि॑ सु॒तानां॑ पी॒तिम॒र्हसि॑ ।
 उ॒तो वि॑हु॒त्मती॑नां वि॒शां व॑क्व॒र्जुषी॑णाम् ।
 वि॒श्वो इ॒त्ते धे॑नवो॒ दु॒ह आ॒शिर॑ र॒ घृतं॑ दु॒हत॑ आ॒शिर॑म् ॥ १.१३४.०६

स्ती॒र्णं ब॒र्हिरु॑प॒ नो या॑हि वी॒तये॑ स॒हस्रे॑ण नि॒युता॑ नि॒युत्व॑ते श॒तिनी॑भिर्नि॒युत्व॑ते ।
 तु॒भ्यं हि॑ पूर्व॑पी॒तये॑ दे॒वा दे॒वाय॑ येमि॒रे ।
 प्र ते॑ सु॒तासो॑ मधु॒मन्तो॑ अ॒स्थिर॑न्मदा॒य कृ॑त्वे॒ अस्थि॑रन् ॥ १.१३५.०१
 तु॒भ्याय॑ सोमः प॒रिपू॑तो अ॒द्रिभिः॑ स्पा॒र्हा व॑सानः प॒रि को॑शम॒र्षति॑ शु॒क्रा व॑सानो अ॒र्षति॑ ।
 तवा॑यं भा॒ग आ॒युषु॑ सोमो॑ दे॒वेषु॑ हूयते ।
 वह॑ वा॒यो नि॒युतो॑ या॒ह्यस्म॑यु॒र्जुषा॑णो या॒ह्यस्म॑युः ॥ १.१३५.०२
 आ नो॑ नि॒युद्धिः॑ श॒तिनी॑भि॒रध्व॑रं स॒हस्रि॑णी॒भिरु॑प॒ याहि॑ वी॒तये॑ वा॒यो ह॒व्यानि॑ वी॒तये॑ ।
 तवा॑यं भा॒ग ऋ॑त्व॒यः सर॑श्मिः सूर्ये॑ स॒चा ।
 अ॒ध्वर्यु॑भिर्भ॒रमा॑णा अ॒यंस॑त वा॒यो शु॑क्रा अ॒यंस॑त ॥ १.१३५.०३
 आ वां रथो॑ नि॒युत्वान्॑व॒क्षद॑वसे॒ऽभि प्र॑या॒सि सु॑धितानि वी॒तये॑ वा॒यो ह॒व्यानि॑ वी॒तये॑ ।
 पि॒बतं॑ मध्वो॒ अन्ध॑सः पू॒र्वेप॑यं हि वां हितम् ।
 वा॒यवा॑ च॒न्द्रेण॑ रा॒धसा॑ ग॒तमि॑न्द्र॒श्च रा॒धसा॑ ग॒तम् ॥ १.१३५.०४

आ वां धियो ववृत्युरध्वराँ उपेममिन्दुं मर्मृजन्त वाजिनमाशुमत्यं न वाजिनम् ।
तेषां पिबतमस्म्यू आ नो गन्तमिहोत्या ।

इन्द्रवायू सुतानामद्रिभिर्युवं मदाय वाजदा युवम् ॥ १.१३५.०५

इमे वां सोमा अस्वा सुता इहाध्वर्युभिर्भरमाणा अयंसत वायो शुक्रा अयंसत ।

एते वामभ्यसृक्षत तिरः पवित्रमाशवः ।

युवायवोऽति रोमाण्यव्यया सोमासो अत्यव्यया ॥ १.१३५.०६

अति वायो ससतो याहि शश्वतो यत्र ग्रावा वदति तत्र गच्छतं गृहमिन्द्रश्च गच्छतम् ।

वि सूनृता ददृशे रीयते घृतमा पूर्णया नियुता याथो अध्वरमिन्द्रश्च याथो अध्वरम् ॥ १.१३५.०७

अत्राह तद्वहेथे मध्व आहुतिं यमश्चत्थमुपतिष्ठन्त जायवोऽस्मे ते सन्तु जायवः ।

साकं गावः सुवते पच्यते यवो न ते वाय उप दस्यन्ति धेनवो नाप दस्यन्ति धेनवः ॥ १.१३५.०८

इमे ये ते सु वायो बाह्वोजसोऽन्तर्नदी ते पतयन्त्युक्षणो महि ब्राधन्त उक्षणः ।

धन्वाञ्चिद्ये अनाशवो जीराश्चिदगिरौकसः ।

सूर्यस्येव रश्मयो दुर्नियन्तवो हस्तयोर्दुर्नियन्तवः ॥ १.१३५.०९

प्र सु ज्येष्ठं निचिराभ्यां बृहन्नमो हव्यं मतिं भरता मृळ्यद्भ्यां स्वादिष्ठं मृळ्यद्भ्याम् ।

ता सम्राजा घृतासुती यज्ञेयज्ञ उपस्तुता ।

अथैनोः क्षत्रं न कुतश्चनाधृषे देवत्वं नू चिदाधृषे ॥ १.१३६.०१

अदर्शि गातुरुवे वरीयसी पन्था ऋतस्य समयंस्त रश्मिभ्यश्चक्षुर्भगस्य रश्मिभिः ।

द्युक्षं मित्रस्य सादनमर्यम्णो वरुणस्य च ।

अथा दधाते बृहदुक्थ्यं वयं उपस्तुत्यं बृहद्वयः ॥ १.१३६.०२

ज्योतिष्मतीमदितिं धारयत्क्षितिं स्वर्वतीमा सचेते दिवेदिवे जागृवांसां दिवेदिवे ।

ज्योतिष्मत्क्षत्रमाशाते आदित्या दानुनस्पती ।

मित्रस्तयोर्वरुणो यातयज्जनोऽर्यमा यातयज्जनः ॥ १.१३६.०३

अयं मित्राय वरुणाय शंतमः सोमो भूत्ववपानेष्वाभगो देवो देवेष्वाभगः ।

तं देवासो जुषेरत् विश्वे अद्य सजोषसः ।

तथा राजाना करथो यदीमहं ऋतावाना यदीमहे ॥ १.१३६.०४

यो मित्राय वरुणाय विधज्जनोऽनर्वाणं तं परि पातो अंहसो दाश्वांसं मर्तमंहसः ।

तमर्यमाभि रक्षत्यज्जुयन्तमनु व्रतम् ।

उक्थैर्य एनोः परिभूषति व्रतं स्तोमैराभूषति व्रतम् ॥ १.१३६.०५

नमो दिवे बृहते रोदसीभ्यां मित्राय वोचं वरुणाय मीळहुषे सुमृळीकाय मीळहुषे ।

इन्द्रमग्निमुप स्तुहि द्युक्षमर्यमणं भगम् ।

ज्योग्जीवन्तः प्रजया सचेमहि सोमस्योती सचेमहि ॥ १.१३६.०६

ऊती देवानां वयमिन्द्रवन्तो मंसीमहि स्वयंशसो मरुद्भिः ।

अग्निर्मित्रो वरुणः शर्म यंसन्तदश्याम मघवानो वयं च ॥ १.१३६.०७

सुषुमा यातमद्रिभिर्गोश्रीता मत्सरा इमे सोमासो मत्सरा इमे ।

आ राजाना दिविस्पृशास्मत्रा गन्तमुप नः ।
 इमे वा मित्रावरुणा गवाशिरः सोमाः शुक्रा गवाशिरः ॥ १.१३७.०१
 इम आ यातमिन्द्रवः सोमासो दध्याशिरः सुतासो दध्याशिरः ।
 उत वामुषसो बुधि साकं सूर्यस्य रश्मिभिः ।
 सुतो मित्राय वरुणाय पीतये चारुर्ऋताय पीतये ॥ १.१३७.०२
 तां वा धेनुं न वासरीमंशुं दुहन्त्यद्रिभिः सोमं दुहन्त्यद्रिभिः ।
 अस्मत्रा गन्तमुप नोऽर्वाञ्चा सोमपीतये ।
 अयं वा मित्रावरुणा नृभिः सुतः सोम आ पीतये सुतः ॥ १.१३७.०३

प्रप्र पूष्णस्तुविजातस्य शस्यते महित्वमस्य त्वसो न तन्दते स्तोत्रमस्य न तन्दते ।
 अर्चामि सुमन्यन्नहमन्त्यूतिं मयोभुवम् ।
 विश्वस्य यो मन आयुयुवे मखो देव आयुयुवे मखः ॥ १.१३८.०१
 प्र हि त्वा पूषन्नजिरं न यामनि स्तोमेभिः कृण्व ऋणवो यथा मृध उष्ट्रो न पीपरो मृधः ।
 हुवे यत्त्वा मयोभुवं देवं सख्याय मर्त्यः ।
 अस्माकमाङ्गुषान्द्युम्निनस्कृधि वाजेषु द्युम्निनस्कृधि ॥ १.१३८.०२
 यस्य ते पूषन्सख्ये विपन्यवः क्रत्वा चित्सन्तोऽर्वासा बुभुजिर इति क्रत्वा बुभुजिरे ।
 तामनु त्वा नवीयसीं नियुतं राय ईमहे ।
 अहेळमान उरुशंस सरी भव वाजेवाजे सरी भव ॥ १.१३८.०३
 अस्या ऊ षु ण उप सातये भुवोऽहेळमानो ररिवाँ अजाश्च श्रवस्यतामजाश्च ।
 ओ षु त्वा ववृतीमहि स्तोमेभिर्दस्म साधुभिः ।
 नहि त्वा पूषन्नतिमन्य आघृणे न ते सख्यमपह्वे ॥ १.१३८.०४

अस्तु श्रौषट् पुरो अग्निं धिया दध आ नु तच्छर्धो दिव्यं वृणीमह इन्द्रवायू वृणीमहे ।
 यद्ध क्राणा विवस्वति नाभा संदायि नव्यसी ।
 अध प्र सू न उप यन्तु धीतयो देवाँ अच्छा न धीतयः ॥ १.१३९.०१
 यद्ध त्यन्मित्रावरुणावृतादध्याददाथे अनृतं स्वेन मन्युना दक्षस्य स्वेन मन्युना ।
 युवोरित्थाधि सन्नस्वपश्याम हिरण्ययम् ।
 धीभिश्चन मनसा स्वेभिरक्षभिः सोमस्य स्वेभिरक्षभिः ॥ १.१३९.०२
 युवां स्तोमेभिर्देवयन्तो अश्विनाश्रावयन्त इव श्लोकमायवो युवां ह्व्याभ्याऽयवः ।
 युवोर्विश्वा अधि श्रियः पृक्षश्च विश्ववेदसा ।
 प्रुषायन्ते वां पवयो हिरण्यये रथे दस्रा हिरण्यये ॥ १.१३९.०३
 अचेति दस्रा व्युर् नाकमृण्वथो युञ्जते वां रथयुजो दिविष्टिष्वध्वस्मानो दिविष्टिषु ।
 अधि वां स्थाम वन्धुरे रथे दस्रा हिरण्यये ।
 पथेव यन्तावनुशासता रजोऽञ्जसा शासता रजः ॥ १.१३९.०४
 शचीभिर्नः शचीवसू दिवा नक्तं दशस्यतम् ।
 मा वां रातिरुप दसत्कदा चनास्मद्रातिः कदा चन ॥ १.१३९.०५

वृषत्रिन्द्र वृषपाणास इन्द्रव इमे सुता अद्रिषुतास उद्भिदस्तुभ्यं सुतास उद्भिदः ।
 ते त्वा मन्दन्तु दावने महे चित्राय राधसे ।
 गीर्भिर्गीर्वाहः स्तवमान आ गहि सुमृळीको न आ गहि ॥ १.१३९.०६
 ओ षू णो अग्ने शृणुहि त्वमीळितो देवेभ्यो ब्रवसि यज्ञियेभ्यो राजभ्यो यज्ञियेभ्यः ।
 यद्ध त्यामङ्गिरोभ्यो धेनुं देवा अदत्तन ।
 वि तां दुहे अर्यमा कर्तरी सचाँ एष तां वेद मे सचाँ ॥ १.१३९.०७
 मो षु वो अस्मदभि तानि पौस्या सना भूवन्द्युम्नानि मोत जारिषुस्मत्पुरोत जारिषुः ।
 यद्वश्चित्रं युगेयुगे नव्यं घोषादमर्त्यम् ।
 अस्मासु तन्मरुतो यच्च दुष्टरं दिधृता यच्च दुष्टरम् ॥ १.१३९.०८
 दध्यडह मे जनुषं पूर्वो अङ्गिराः प्रियमेधः कण्वो अत्रिर्मनुर्विदुस्ते मे पूर्वे मनुर्विदुः ।
 तेषां देवेष्वार्यतिरस्माकं तेषु नाभयः ।
 तेषां पदेन मह्या नमे गिरेन्द्राग्नी आ नमे गिरा ॥ १.१३९.०९
 होता यक्षद्विनो वन्त वार्य बृहस्पतिर्यजति वेन उक्षभिः पुस्वारोभिः उक्षभिः ।
 जगृभ्मा दूरआदिशं श्लोकमद्रेरध त्मना ।
 अधारयदरिन्दानि सुक्रतुः पुरु सद्मानि सुक्रतुः ॥ १.१३९.१०
 ये देवासो दिव्येकादश स्थ पृथिव्यामध्येकादश स्थ ।
 अप्सुक्षितो महिनैकादश स्थ ते देवासो यज्ञमिमं जुषध्वम् ॥ १.१३९.११

वेदिषदे प्रियधामाय सुव्युते धासिमिव प्र भरा योनिमग्नये ।
 वस्त्रेणिव वासया मन्मना शुचिं ज्योतीरथं शुक्रवर्णं तमोहनम् ॥ १.१४०.०१
 अभि द्विजन्मा त्रिवृदन्नमृज्यते संवत्सरे वावृधे जग्धमी पुनः ।
 अन्यस्यासा जिह्वया जेन्यो वृषा न्यःन्येन वनिनो मृष्ट वारणः ॥ १.१४०.०२
 कृष्णप्रुतौ वेविजे अस्य सक्षिता उभा तरते अभि मातरा शिशुम् ।
 प्राचाजिह्वं ध्वसयन्तं तृषुच्युतमा साच्यं कुपयं वर्धनं पितुः ॥ १.१४०.०३
 मुमुक्ष्वोऽ मनवे मानवस्यते रघुदुवः कृष्णसीतास ऊ जुवः ।
 असमना अजिरासो रघुष्यदो वातजूता उप युज्यन्त आशवः ॥ १.१४०.०४
 आदस्य ते ध्वसयन्तो वृथेरते कृष्णमभ्वं महि वर्षः करिक्रतः ।
 यत्सीं महीमवनिं प्राभि मर्मशदभिश्चसन्स्तनयन्नेति नानदत् ॥ १.१४०.०५
 भूषन्न योऽधि बभ्रुषु नमन्ते वृषेव पत्नीरभ्येति रोरुवत् ।
 ओजायमानस्तन्वश्च शुम्भते भीमो न शृङ्गा दविधाव दुर्गभिः ॥ १.१४०.०६
 स संस्तिरो विष्टिरः सं गृभायति जानन्नेव जानतीर्नित्य आ शये ।
 पुनर्वर्धन्ते अपि यन्ति देव्यमन्यद्वर्षः पित्रोः कृण्वते सचाँ ॥ १.१४०.०७
 तमगुवः केशिनीः सं हि रेभिर ऊर्ध्वास्तस्थुर्मृषीः प्रायवे पुनः ।
 तासां जरां प्रमुञ्चन्नेति नानददसु परं जनयञ्जीवमस्तृतम् ॥ १.१४०.०८
 अधीवासं परि मातू रिहन्नह तुविश्रेभिः सत्वभिर्याति वि जयः ।
 वयो दधत्पद्वते रेरिहत्सदानु श्येनी सचते वर्तनीरह ॥ १.१४०.०९

अस्माकमग्ने मघवत्सु दीद्विध्वंश्चसीवान्वृषभो दमूनाः ।
 अवास्या शिशुमतीरदीदेर्वमेव युत्सु परिजभुराणः ॥ १.१४०.१०
 इदमग्ने सुधितं दुर्धितादधि प्रियादु चिन्मन्मनः प्रेयो अस्तु ते ।
 यत्ते शुक्रं तन्वोऽ रोचते शुचि तेनास्मभ्यं वनसे रत्नमा त्वम् ॥ १.१४०.११
 रथाय नावमुत नो गृहाय नित्यारित्रां पद्वतीं रास्यग्ने ।
 अस्माकं वीरां उत नो मघोनो जनांश्च या पारयाच्छर्म या च ॥ १.१४०.१२
 अभी नो अग्न उक्थमिज्जुगुर्या द्यावाक्षामा सिन्धवश्च स्वगूर्ताः ।
 गव्यं यव्यं यन्तो दीर्घाहेषं वरमस्त्रयो वरन्त ॥ १.१४०.१३

बळित्था तद्वपुषे धायि दर्शतं देवस्य भर्गः सहसो यतो जनि ।
 यदीमुप ह्वरते साधते मतिर्ऋतस्य धेना अनयन्त सस्रुतः ॥ १.१४१.०१
 पृक्षो वपुः पितुमान्नित्य आ शये द्वितीयमा सप्तशिवासु मातृषु ।
 तृतीयमस्य वृषभस्य दोहसे दशप्रमतिं जनयन्त योषणः ॥ १.१४१.०२
 निर्यदीं बुधान्माहिषस्य वर्षस ईशानासः शवसा क्रन्त सुरयः ।
 यदीमनु प्रदिवो मध्व आधवे गुहा सन्त मातरिश्वा मथायति ॥ १.१४१.०३
 प्र यत्पितुः परमात्नीयते पर्या पृक्षुधो वीरुधो दंसु रोहति ।
 उभा यदस्य जनुषं यदिन्वत आदिद्यविष्टो अभवद्घृणा शुचिः ॥ १.१४१.०४
 आदिन्मातृराविशद्यास्वा शुचिरहिंस्यमान उर्विया वि वावृधे ।
 अनु यत्पूर्वा अरुहत्सनाजुवो नि नव्यसीष्ववरासु धावते ॥ १.१४१.०५
 आदिद्वोतारं वृणते दिविष्टिषु भर्गमिव पपृचानास ऋज्जते ।
 देवान्यत्कृत्वा मज्मना पुरुष्टुतो मर्त शंसं विश्वधा वेति धायसे ॥ १.१४१.०६
 वि यदस्थाद्यजतो वातचोदितो ह्वारो न वक्वा जरणा अनाकृतः ।
 तस्य पत्मन्दक्षुषः कृष्णजंहसः शुचिजन्मनो रज आ व्यध्वनः ॥ १.१४१.०७
 रथो न यातः शिक्वाभिः कृतो द्यामङ्गैभिररुषेभिरीयते ।
 आदस्य ते कृष्णासो दक्षि सुरयः शूरस्येव त्वेषथादीषते वयः ॥ १.१४१.०८
 त्वया ह्यग्ने वरुणो धृतव्रतो मित्रः शाशद्रे अर्यमा सुदानवः ।
 यत्सीमनु क्रतुना विश्वथा विभुररान्न नेमिः परिभूरजायथाः ॥ १.१४१.०९
 त्वमग्ने शशमानाय सुन्वते रत्नं यविष्ट देवतातिमिन्वसि ।
 तं त्वा नु नव्यं सहसो युवन्वयं भगं न कारे महिरत्न धीमहि ॥ १.१४१.१०
 अस्मे रयिं न स्वर्थं दमूनसं भगं दक्षं न पपृचासि धर्णसिम् ।
 रश्मीरिव यो यमति जन्मनी उभे देवानां शंसमुत आ च सुक्रतुः ॥ १.१४१.११
 उत नः सुद्योत्मा जीराश्चो होता मन्द्रः शृणवच्चन्द्ररथः ।
 स नो नेषन्नेषतमैरमूरोऽग्निवामं सुवितं वस्यो अच्छ ॥ १.१४१.१२
 अस्ताव्यग्निः शिमीवद्विरकैः साम्राज्याय प्रतरं दधानः ।
 अमी च ये मघवानो वयं च मिहं न सूरौ अति निष्टतन्युः ॥ १.१४१.१३

समिद्धो अग्न आ वह देवाँ अद्य यतस्रुचे ।
तन्तुं तनुष्व पूव्यं सुतसोमाय दाशुषे ॥ १.१४२.०१
घृतवन्तमुप मासि मधुमन्तं तनूनपात् ।
यज्ञं विप्रस्य मावतः शशमानस्य दाशुषः ॥ १.१४२.०२
शुचिः पावको अद्भुतो मध्वा यज्ञं मिमिक्षति ।
नराशंसस्त्रिरा दिवो देवो देवेषु यज्ञियः ॥ १.१४२.०३
ईळितो अग्न आ वहेन्द्रं चित्रमिह प्रियम् ।
इयं हि त्वा मतिर्ममाच्छा सुजिह्व वच्यते ॥ १.१४२.०४
स्तृणानासो यतस्रुचो बहिर्यज्ञे स्वध्वरे ।
वृञ्जे देवव्यचस्तममिन्द्राय शर्म सप्रथः ॥ १.१४२.०५
वि श्रयन्तामृतावृधः प्रयै देवेभ्यो महीः ।
पावकासः पुरुस्पृहो द्वारो देवीरसञ्चतः ॥ १.१४२.०६
आ भन्दमाने उपाके नक्तोषासा सुपेशसा ।
यह्वी ऋतस्य मातरा सीदतां बहिरा सुमत् ॥ १.१४२.०७
मन्द्रजिह्वा जुगुर्वणी होतारा दैव्या कवी ।
यज्ञं नो यक्षतामिमं सिध्नमद्य दिविस्पृशम् ॥ १.१४२.०८
शुचिद्वेष्वर्पिता होत्रा मरुत्सु भारती ।
इळा सरस्वती मही बर्हिः सीदन्तु यज्ञियाः ॥ १.१४२.०९
तन्नस्तुरीपमद्भुतं पुरु वारं पुरु त्मना ।
त्वष्टा पोषाय वि ष्यतु राये नाभा नो अस्मयुः ॥ १.१४२.१०
अवसृजन्नुप त्मना देवान्यक्षि वनस्पते ।
अग्निर्हव्या सुषूदति देवो देवेषु मेधिरः ॥ १.१४२.११
पूषण्वते मरुत्वते विश्वदेवाय वायवे ।
स्वाहा गायत्रवेपसे हव्यमिन्द्राय कर्तन ॥ १.१४२.१२
स्वाहाकृतान्या गृह्युप हव्यानि वीतये ।
इन्द्रा गहि श्रुधी हवं त्वां हवन्ते अध्वरे ॥ १.१४२.१३

प्र तव्यसी नव्यसीं धीतिमग्नये वाचो मतिं सहसः सूनवे भरे ।
अपां नपाद्यो वसुभिः सह प्रियो होता पृथिव्यां न्यसीददृत्वियः ॥ १.१४३.०१
स जायमानः परमे व्योमन्याविरग्निरभवन्मातरिश्चने ।
अस्य ऋत्वा समिधानस्य मज्मना प्र द्यावा शोचिः पृथिवी अरोचयत् ॥ १.१४३.०२
अस्य त्वेषा अजरा अस्य भानवः सुसंदृशः सुप्रतीकस्य सुद्युतः ।
भात्वक्षसो अत्यक्तुर्न सिन्धवोऽग्ने रेजन्ते अससन्तो अजराः ॥ १.१४३.०३
यमेरिरे भृगवो विश्ववेदसं नाभा पृथिव्या भुवनस्य मज्मना ।
अग्निं तं गीर्भिर्हिनुहि स्व आ दमे य एको वस्वो वरुणो न राजति ॥ १.१४३.०४
न यो वराय मरुतामिव स्वनः सेनेव सृष्टा दिव्या यथाशनिः ।

अग्निर्जम्भैस्तिगितैरत्ति भवति योधो न शत्रून्स वना न्यृञ्जते ॥ १.१४३.०५
 कुविन्नो अग्निरुचथस्य वीरसद्वसुक्कुविद्वसुभिः काममावरत् ।
 चोदः कुवित्तुतुज्यात्सातये धियः शुचिप्रतीकं तमया धिया गृणि ॥ १.१४३.०६
 घृतप्रतीकं व ऋतस्य धूर्षदमगिनं मित्रं न समिधान ऋञ्जते ।
 इन्धानो अक्रो विदथेषु दीद्यच्छुक्रवर्णामुदु नो यंसते धियम् ॥ १.१४३.०७
 अप्रयुच्छन्नप्रयुच्छद्भिरग्ने शिवेभिर्नः पायुभिः पाहि शगमैः ।
 अदब्धेभिरदृपितेभिरिष्टेऽनिमिषद्भिः परि पाहि नो जाः ॥ १.१४३.०८

एति प्र होता व्रतमस्य माययोध्वां दधानः शुचिपेशसं धियम् ।
 अभि सुचः क्रमते दक्षिणावृतो या अस्य धामं प्रथमं ह निंसते ॥ १.१४४.०१
 अभीमृतस्य दोहना अनूषत योनौ देवस्य सदनं परीवृताः ।
 अपामुपस्थे विभृतो यदावसदध स्वधा अधयद्याभिरीयते ॥ १.१४४.०२
 युयूषतः सवयसा तदिद्वपुः समानमथं वितरिन्नता मिथः ।
 आदी भगो न हव्यः समस्मदा वोळ्हुर्न रश्मीन्समयंस्त सारथिः ॥ १.१४४.०३
 यमी द्वा सवयसा सपर्यतः समाने योना मिथुना समोकसा ।
 दिवा न नक्तं पलितो युवाजनि पुरु चरन्नजरो मानुषा युगा ॥ १.१४४.०४
 तमीं हिन्वन्ति धीतयो दश त्रिंशो देवं मतांस ऊतये हवामहे ।
 धनोरधि प्रवत आ स ऋणवत्यभिरजद्भिर्वयुना नवाधित ॥ १.१४४.०५
 त्वं ह्यग्ने दिव्यस्य राजसि त्वं पार्थिवस्य पशुपा इव त्मना ।
 एनी त एते बृहती अभिश्रिया हिरण्ययी वक्वरी बहिराशाते ॥ १.१४४.०६
 अग्ने जुषस्व प्रति हर्यं तद्वचो मन्द्र स्वधाव ऋतजात सुक्रतो ।
 यो विश्वतः प्रत्यङ्गुसि दशतो रणवः संदृष्टौ पितुमां इव क्षयः ॥ १.१४४.०७

तं पृच्छता स जगामा स वेद स चिकित्वां ईयते सा न्वीयते ।
 तस्मिन्सन्ति प्रशिषस्तस्मिन्निष्टयः स वाजस्य शवसः शुष्मिणस्पतिः ॥ १.१४५.०१
 तमित्पृच्छन्ति न सिमो वि पृच्छति स्वेनेव धीरो मनसा यदग्रभीत् ।
 न मृष्यते प्रथमं नापरं वचोऽस्य क्रत्वा सचते अप्रदृपितः ॥ १.१४५.०२
 तमिद्गच्छन्ति जुह्वस्तमर्वतीर्विश्वान्येकः शृणवद्वचांसि मे ।
 पुरुषैस्ततुरिर्यज्ञसाधनोऽच्छिद्रोतिः शिशुरादत्त सं रभः ॥ १.१४५.०३
 उपस्थायं चरति यत्समारत सद्यो जातस्तत्सार युज्येभिः ।
 अभि श्वान्तं मृशते नान्द्ये मुदे यदी गच्छन्त्युशतीरपिष्ठितम् ॥ १.१४५.०४
 स ईं मृगो अप्यो वनर्गुरुप त्वच्युपमस्यां नि धायि ।
 व्यब्रवीद्वयुना मर्त्येभ्योऽग्निर्विद्वां ऋतचिद्धि सत्यः ॥ १.१४५.०५

त्रिमूर्धानं सप्तरश्मिं गृणीषेऽनूनमगिनं पित्रोरुपस्थे ।
 निषत्तमस्य चरतो ध्रुवस्य विश्वा दिवो रोचनापप्रिवासम् ॥ १.१४६.०१

उ॒क्षा म॒हो॑ अ॒भि व॑वक्ष ए॒ने अ॒जर॑स्त॒स्थावित॑ऊ॒तिऋ॒ष्वः ।
 उ॒र्व्याः प॒दो नि॑ द॒धाति॑ सा॒नो॑ रि॒हन्त्यू॒धो अ॒रुषा॑सो॒ अस्य॑ ॥ १.१४६.०२
 स॒मा॒नं व॑त्स॒मभि॑ स॒चर॑न्ती वि॒ष्वग्धे॑नू वि च॒रतः॑ सु॒मेके॑ ।
 अ॒न॒प॒वृ॒ज्याँ अ॒ध्व॒नो मि॑माने वि॒श्वान्के॑ताँ अ॒धि॑ म॒हो द॑धानि ॥ १.१४६.०३
 धी॒रा॒सः प॒दं क॒वयो॑ न॒यन्ति॑ ना॒ना हू॒दा र॑क्ष॒माणा॑ अ॒जु॒र्यम् ।
 सि॒षा॒सन्तः॑ पर्य॑पश्यन्त॒ सिन्धु॑मा॒विरे॑भ्यो अ॒भ॒व॒त्सू॒र्यो नृ॑न् ॥ १.१४६.०४
 दि॒दृ॒क्षेण्यः॑ परि॒ का॒ष्ठासु॑ जे॒न्य ई॒ळे॒न्यो॑ म॒हो अ॒भा॒य जी॒वसे॑ ।
 पु॒रु॒त्रा य॑द॒भ॒व॒त्सू॒रहै॑भ्यो गर्भे॒भ्यो म॒घवा॑ वि॒श्वदर्श॑तः ॥ १.१४६.०५

क॒था ते॑ अ॒ग्ने शु॒चय॑न्त आ॒योर्द॑दा॒शु॒र्वाजे॑भिराशुषा॒णाः ।
 उ॒भे य॑त्तो॒के त॑नये॒ दधाना॑ ऋ॒तस्य॑ सा॒म॒न्न॒णय॑न्त॒ देवाः॑ ॥ १.१४७.०१
 बो॒धा॑ मे॒ अस्य॑ वच॒सो य॑विष्ट॒ मंहि॑ष्टस्य प्रभृ॒तस्य॑ स्वधावः ।
 पी॒र्यति॑ त्वो॒ अनु॑ त्वो गृणाति॒ वन्दारु॑स्ते त॒न्वं व॑न्दे अ॒ग्ने ॥ १.१४७.०२
 ये पा॒यवो॑ मा॒मते॑यं ते॒ अग्ने॑ पश्यन्तो अ॒न्धं दु॑रि॒ताद॑रक्षन् ।
 र॒रक्ष॑ ता॒न्सुकृ॑तो॒ विश्व॑वे॒दा दि॑प्सन्त॒ इद्रि॑पवो॒ नाह॑ दे॒भुः ॥ १.१४७.०३
 यो नो॑ अ॒ग्ने अ॒र॒रिवाँ॑ अ॒घायु॑र॒राती॑वा म॒र्चय॑ति॒ द्वये॑न ।
 म॒न्त्रो॑ गुरुः पु॒नर॑स्तु सो अ॒स्मा अनु॑ मृ॒क्षीष्ट॑ त॒न्वं दु॑स्व॒तैः ॥ १.१४७.०४
 उ॒त वा॑ यः स॒हस्य॑ प्र॒वि॒द्वान्म॑र्तो॒ मर्त॑ म॒र्चय॑ति॒ द्वये॑न ।
 अ॒तः पा॑हि स्त॒वमा॑न॒ स्तुव॑न्त॒मग्ने॑ मा॒कि॒र्णो दु॑रि॒ताय॑ धायीः ॥ १.१४७.०५

म॒थी॒द्यदी॑ वि॒ष्टो मा॑तरि॒श्वा हो॑तारं वि॒श्वप्सु॑ वि॒श्वदे॑व्यम् ।
 नि॒ यं द॒धुर्म॑नुष्यासु॒ विक्षु॑ स्व॒र्णं चि॒त्रं व॑पुषि वि॒भाव॑म् ॥ १.१४८.०१
 द॒दान॑मि॒न्न द॑द॒भन्त॑ म॒न्मा॒ग्निर्व॑रु॒थं म॑म॒ तस्य॑ चा॒कन् ।
 जु॒षन्त॑ वि॒श्वान्य॑स्य॒ कर्मो॑प॒स्तुति॑ भ॒र॒माण॑स्य का॒रोः ॥ १.१४८.०२
 नित्ये॑ चि॒न्नु यं स॑दने जगृ॒भ्रे प्र॑श॒स्तिभि॑र्दधिरे॒ यज्ञि॑यासः ।
 प्र॒ सू न॑यन्त॒ गृभ॑यन्त॒ इष्टा॑व॒श्वासो॑ न र॒थ्यो रार॑हाणाः ॥ १.१४८.०३
 पु॒रूणि॑ द॒स्मो नि॑ रि॒णाति॑ ज॒म्भैरा॑द्रो॒चते॑ व॒न आ॑ वि॒भावा॑ ।
 आ॒दस्य॑ वा॒तो अनु॑ वा॒ति शो॑चि॒रस्तु॑र्न श॒र्या॑म॒सना॑मनु॒ दून् ॥ १.१४८.०४
 न यं रि॑पवो॒ न रि॑षण्यवो॒ गर्भे॑ सन्त॒ रेष॑णा॒ रेष॑यन्ति ।
 अ॒न्धा अ॑प॒श्या न॑ द॒भन्न॑भि॒ख्या नित्या॑स ई॒ प्रे॒तारो॑ अ॒रक्ष॑न् ॥ १.१४८.०५

म॒हः स॑ रा॒य ए॒षते॑ पति॒र्दन्नि॑न॒ इन॑स्य॒ वसु॑नः प॒द आ॑ ।
 उ॒प ध्र॑जन्त॒मद्र॑यो वि॒धन्नित् ॥ १.१४९.०१
 स॒ यो वृ॑षा॒ नरा॑ न रो॒दस्योः॑ श्र॒वो॒भिर॑स्ति जी॒वपी॑त॒सर्गः॑ ।
 प्र॒ यः स॑स्रा॒णः शि॑श्री॒त यो॒नौ ॥ १.१४९.०२
 आ॒ यः पु॑रं ना॒र्मि॒णीम॑दी॒दित्यः॑ क॒विर्न॑भ॒न्यो॒र्नावा॑ ।

सूर॒ो न रु॒क्वाञ्छ॒तात्मा ॥ १.१४९.०३
 अ॒भि द्वि॒जन्मा॒ त्री रो॒च॒नानि॒ विश्वा॒ रजांसि॒ शुशु॒चानो॒ अस्थात् ।
 हो॒ता यजि॒ष्ठो अ॒पां स॒धस्थे ॥ १.१४९.०४
 अ॒यं स हो॒ता यो द्वि॒जन्मा॒ विश्वा॒ दधे॒ वार्या॑णि श्रव॒स्या ।
 म॒र्तो यो अ॒स्मै सु॒तुको॒ ददा॑श ॥ १.१४९.०५

पुरु॒ त्वा॑ दा॒श्चान्वो॒चेऽरि॒रग्ने॑ तव॑ स्वि॒दा ।
 तो॒दस्ये॑व श॒रण आ॒ मह॒स्य ॥ १.१५०.०१
 व्य॒निन॒स्य॑ ध॒निनः॑ प्र॒होषे॑ चि॒दर॑रुषः ।
 क॒दा च॒न प्र॒जिग॑तो अ॒दे॒वयोः ॥ १.१५०.०२
 स च॒न्द्रो वि॒प्र म॒त्यो॑ महो॒ ब्राध॑न्तमो दि॒वि ।
 प्र॒प्रेत्ते॑ अ॒ग्ने व॒नुषः॑ स्याम ॥ १.१५०.०३

मि॒त्रं न यं शि॒म्या गो॑षु ग॒व्यवः॑ स्वा॒ध्यो वि॒दथे॑ अ॒प्सु जी॒जन॑न् ।
 अ॒रेजे॑तां रो॒दसी॑ पा॒जसा॑ गि॒रा प्र॒ति प्रि॒यं य॒जतं॑ ज॒नुषा॑मवः ॥ १.१५१.०१
 यद्ध॒ त्यद्वा॑ पुरु॒मीळ्ह॑स्य॒ सोमि॑नः प्र मि॒त्रासो॑ न दधि॒रे स्वा॑भुवः ।
 अध॒ क्रतु॑ वि॒दतं॑ गा॒तुम॑र्चत॒ उत॑ श्रु॒तं वृ॑षणा प॒स्त्या॑वतः ॥ १.१५१.०२
 आ वा॑ भूष॒न्क्षि॑तयो॒ जन्म॑ रो॒दस्योः॑ प्र॒वाच्यं॑ वृषणा॒ दक्ष॑से म॒हे ।
 यदी॒मृता॑य॒ भर॑थो॒ यद॑र्वति प्र हो॒त्रया॑ शि॒म्या वी॑थो अध्व॒रम् ॥ १.१५१.०३
 प्र सा॑ क्षि॒तिर॑सुर॒ या म॒हि प्रि॒य ऋ॑ता॒वाना॑वृ॒त्तमा॑ घोष॒थो बृ॑हत् ।
 यु॒वं दि॒वो बृ॑हतो दक्ष॒माभु॑वं गां न धु॒र्युप॑ यु॒ञ्जाथे॑ अपः ॥ १.१५१.०४
 म॒ही अ॒त्र म॒हिना॑ वार॒मृण्व॑थोऽरेण॒वस्तु॑ज आ स॒दन्धे॑नवः ।
 स्वर॑न्ति॒ ता उ॑पर॒ताति॑ सूर्य॒मा नि॒मृच॑ उ॒षस॑स्तक्व॒वीरि॑व ॥ १.१५१.०५
 आ वा॑मृ॒ताय॑ के॒शिनी॑र॒नूष॑त् मि॒त्र य॒त्र व॑रुण गा॒तुम॑र्चथः ।
 अ॒व त्म॑ना॒ सृज॑तं पि॒न्वतं॑ धियो॒ युवं वि॒प्रस्य॑ म॒न्मना॑मिर॒ज्यथः ॥ १.१५१.०६
 यो वा॑ य॒ज्ञैः श॑श॒मानो॑ ह॒ दाश॑ति॒ कवि॑र्हो॒ता य॑जति म॒न्मसा॑धनः ।
 उपा॑ह॒ तं ग॒च्छथो॑ वी॒थो अध्व॑रमच्छा॒ गिरः॑ सु॒मतिं॑ ग॒न्तम॑स्म॒यू ॥ १.१५१.०७
 यु॒वां य॒ज्ञैः प्र॑थ॒मा गो॑भि॒रञ्ज॑त॒ ऋ॒तावा॑ना॒ मन॑सो न प्र॒युक्ति॑षु ।
 भर॑न्ति॒ वा॑ म॒न्मना॑ सं॒यता॑ गि॒रोऽदृ॑प्य॒ता मन॑सा॒ रेव॑दा॒शाथे ॥ १.१५१.०८
 रे॒वद्व॑यो॒ दधा॑थे॒ रेव॑दा॒शाथे॑ नरा॒ मा॒याभि॑रि॒तऊ॑ति॒ माहि॑नम् ।
 न वा॑ द्या॒वोऽह॑भि॒र्नोत॑ सि॒न्धवो॑ न दे॒वत्वं॑ प॒णयो॑ नान॒शुर्म॑घम् ॥ १.१५१.०९

यु॒वं व॒स्त्राणि॑ पी॒वसा॑ व॒साथे॑ यु॒वोर॑च्छि॒द्रा म॑न्त॒वो ह॒ सर्गाः॑ ।
 अ॒वाति॑र॒तम॑नृ॒तानि॒ विश्व॑ ऋ॒तेन॑ मि॒त्राव॑रुणा स॒चेथे ॥ १.१५२.०१
 ए॒तच्च॑न त्वो॒ वि चि॑कै॒तदेषां॑ स॒त्यो म॑न्त्रः॒ कवि॑शस्त॒ ऋ॒धावा॑न् ।
 त्रि॒रश्रि॑ ह॒न्ति च॑तु॒रश्रि॑रु॒ग्रो दे॒विदो॑ ह॒ प्रथ॑मा अ॒जूर्य॑न् ॥ १.१५२.०२

अ॒पादे॑ति प्रथ॒मा प॒द्वती॑नां कस्तद्वा॑ मि॒त्रावरु॑णा चिकेत ।
 ग॒र्भो॑ भारं भ॒रत्या॑ चि॒दस्य॑ ऋ॒तं पि॒पत्य॑नृतं नि तारीत् ॥ १.१५२.०३
 प्र॒यन्त॑मित्परि॑ जा॒रं क॒नीनां॑ प॒श्याम॑सि नोपनिपद्यमानम् ।
 अ॒नव॑पृग्णा॒ वित॑ता व॒सानं॑ प्रि॒यं मि॒त्रस्य॑ वरु॒णस्य॑ धाम् ॥ १.१५२.०४
 अ॒नश्चो॑ जा॒तो अ॒नभी॑शु॒रवा॑ क॒निक्र॑दत्पतयदूर्ध्वसानुः ।
 अ॒चित्तं॑ ब्रह्म॑ जु॒जुषु॑र्यु॒वानः॑ प्र मि॒त्रे धाम॑ वरु॒णे गृ॑णन्तः ॥ १.१५२.०५
 आ धे॒नवो॑ मा॒मते॑यमव॒न्तीर्ब्र॑ह्म॒प्रियं॑ पी॒पय॑न्सस्मिन्नू॒धन् ।
 पि॒त्वो भि॑क्षेत व॒युना॑नि वि॒द्वाना॑सा॒विवा॑सन्नदि॒तिमु॑रुष्येत् ॥ १.१५२.०६
 आ वा॑ मि॒त्रावरु॑णा ह॒व्यजु॑ष्टिं नम॑सा दे॒वाव॑वसा ववृ॒त्याम् ।
 अ॒स्माकं॑ ब्रह्म॒ पृत॑नासु स॒ह्या अ॒स्माकं॑ वृ॒ष्टिर्दिव्या॑ सु॒पारा ॥ १.१५२.०७

यजा॑महे वां म॒हः स॒जोषा॑ ह॒व्येभि॑र्मि॒त्रावरु॑णा नमो॒भिः ।
 घृ॒तैर्घृत॑स्नु॒ अध॑ यद्वा॒मस्मे अ॑ध्व॒र्यवो॑ न धी॒तिभि॑र्भरन्ति ॥ १.१५३.०१
 प्र॒स्तुति॑र्वा॒ धाम॑ न प्र॒युक्ति॑रयामि मि॒त्रावरु॑णा सुवृ॒क्तिः ।
 अ॒नक्ति॑ यद्वा॑ वि॒दथे॑षु होता॑ सु॒म्नं वा॑ सू॒रिर्वृ॑षणा॒विय॑क्षन् ॥ १.१५३.०२
 पी॒पाय॑ धे॒नुरदि॑तिर्ऋ॒ताय॑ ज॒नाय॑ मि॒त्रावरु॑णा ह॒विर्दे॑ ।
 हि॒नोति॑ यद्वा॑ वि॒दथे॑ स॒पर्य॑न्स रा॒तह॑व्यो॒ मानु॑षो न होता॑ ॥ १.१५३.०३
 उ॒त वा॑ वि॒क्षु म॑द्या॒स्वन्धो॑ गा॒व आप॑श्च पी॒पय॑न्त दे॒वीः ।
 उ॒तो नो॑ अ॒स्य पू॒र्यः प॑ति॒र्दन्वी॑तं पा॒तं प॑य॒स उ॒स्रिया॑याः ॥ १.१५३.०४

वि॒ष्णोर्नु॑ कं वी॒र्या॑णि प्र वोचं॑ यः पा॒र्थि॒वानि॑ वि॒ममे॑ रजा॑सि ।
 यो अ॒स्क॒भाय॑दु॒त्तरं॑ स॒धस्थि॑ वि॒चक्र॑माण॒स्त्रेधो॑रु॒गायः॑ ॥ १.१५४.०१
 प्र तद्वि॑ष्णुः स्तवते वी॒र्ये॑ण मृ॒गो न भी॑मः कु॒चरो॑ गि॒रिष्ठाः॑ ।
 य॒स्यो॒रुषु॑ त्रि॒षु वि॑क्रम॒णेष्व॑धि॒क्षिय॑न्ति भु॒वनानि॑ वि॒श्वानि॑ ॥ १.१५४.०२
 प्र वि॑ष्णवे शू॒षमे॑तु म॒न्म गि॑रि॒क्षित॑ उ॒रुगा॑याय वृ॒ष्णे ।
 य इ॒दं दी॑र्घं प्र॒यतं॑ स॒धस्थि॑मेको॒ विम॑मे त्रि॒भिरि॑त्पदे॒भिः ॥ १.१५४.०३
 य॒स्य त्री॑ पूर्णा॒ मधु॑ना प॒दान्य॑क्षी॒यमा॑णा स्व॒धया॑ म॒दन्ति॑ ।
 य उ॑ त्रि॒धातु॑ पृ॒थि॒वीमु॑त द्या॒मेको॑ दा॒धार भु॑वनानि॒ विश्वा॑नि ॥ १.१५४.०४
 तद॑स्य प्रि॒यम॑भि पा॒थो अ॑श्यां नरो यत्र दे॒वय॑वो म॒दन्ति॑ ।
 उ॒रु॒क्रम॑स्य स हि बन्धु॒रि॒त्था वि॑ष्णोः प॒दे प॑र॒मे म॑ध्व॒ उत्सः॑ ॥ १.१५४.०५
 ता वा॑ वास्तू॒न्युश्म॑सि ग॒म॒ध्वै यत्र॑ गा॒वो भूरि॑शृ॒ङ्गा अ॑यासः ।
 अत्रा॑ह तदु॒रुगा॑यस्य वृ॒ष्णः प॑र॒मं प॑दमव॒ भाति॑ भूरि॑ ॥ १.१५४.०६

प्र वः॑ पा॒न्तम॑न्ध॒सो धि॑यायते म॒हे शू॒राय॑ वि॒ष्णवे॑ चार्चत ।
 या सानु॑नि पर्व॒ताना॑मदा॒भ्या म॑हस्त॒स्थतु॑रर्व॒तेव सा॑धुना ॥ १.१५५.०१
 त्वेष॑मि॒त्था स॑म॒रणं॑ शि॒मीव॑तो॒रिन्द्रा॑विष्णू सु॒तपा॑ वा॒मु॒रुष्य॑ति ।

या मर्त्याय प्रतिधीयमानमित्कृशानोरस्तुरसनामुरुष्यथः ॥ १.१५५.०२
 ता ई वर्धन्ति मह्यस्य पौंस्यं नि मातरा नयति रेतसे भुजे ।
 दधाति पुत्रोऽवरं परं पितुर्नाम तृतीयमधि रोचने दिवः ॥ १.१५५.०३
 तत्तदिदस्य पौंस्यं गृणीमसीनस्य त्रातुरवृकस्य मीळ्हुषः ।
 यः पार्थिवानि त्रिभिरिद्विगामभिरुरु क्रमिष्टोरुगायाय जीवसे ॥ १.१५५.०४
 द्वे इदस्य क्रमणे स्वर्दृशोऽभिख्याय मर्त्यो भुरणयति ।
 तृतीयमस्य नकिरा दधर्षति वयश्चन पतयन्तः पतत्रिणः ॥ १.१५५.०५
 चतुर्भिः साकं नवतिं च नामभिश्चक्रं न वृत्तं व्यतीरवीविपत् ।
 बृहच्छरीरो विमिमान ऋक्वभिर्युवाकुमारः प्रत्येत्याहवम् ॥ १.१५५.०६

भवा मित्रो न शेव्यो घृतासुतिर्विभूतद्युम्न एवया उ सप्रथाः ।
 अधा ते विष्णो विदुषा चिदध्यः स्तोमो यज्ञश्च राध्यो हविष्मता ॥ १.१५६.०१
 यः पूर्व्याय वेधसे नवीयसे सुमज्जानये विष्णवे ददाशति ।
 यो जातमस्य महतो महि ब्रवत्सेदु श्रवोभिर्युज्यं चिदभ्यसत् ॥ १.१५६.०२
 तमु स्तोतारः पूव्यं यथा विद ऋतस्य गर्भं जनुषा पिपर्तन ।
 आस्यं जानन्तो नाम चिद्विवक्तन महस्ते विष्णो सुमतिं भजामहे ॥ १.१५६.०३
 तमस्य राजा वरुणस्तमश्चिना क्रतुं सचन्त मारुतस्य वेधसः ।
 दाधार दक्षमुत्तममहर्विदं व्रजं च विष्णुः सखिवाँ अपोणुति ॥ १.१५६.०४
 आ यो विवाय सचथाय दैव्य इन्द्राय विष्णुः सुकृते सुकृतरः ।
 वेधा अजिन्वत्त्रिषधस्थ आर्यमृतस्य भागे यजमानमाभजत् ॥ १.१५६.०५

अबोध्यग्निज्म उदेति सूर्यो व्युषाश्चन्द्रा मह्यावो अर्चिषा ।
 आयुक्षातामश्चिना यातवे रथं प्रासावीद्देवः सविता जगत्पृथक् ॥ १.१५७.०१
 यदुज्जाथे वृषणमश्चिना रथं घृतेन नो मधुना क्षत्रमुक्षतम् ।
 अस्माकं ब्रह्म पृतनासु जिन्वतं वयं धना शूरसाता भजेमहि ॥ १.१५७.०२
 अर्वाङ्घ्रिचक्रो मधुवाहनो रथो जीराश्चो अश्चिनोर्यातु सुष्टुतः ।
 त्रिवन्धुरो मधवा विश्वसौभगः शं न आ वक्षद्विपदे चतुष्पदे ॥ १.१५७.०३
 आ न ऊर्जं वहतमश्चिना युवं मधुमत्या नः कशया मिमिक्षतम् ।
 प्रायुस्तारिष्ट्रं नी रपांसि मृक्षतं सेधतं द्वेषो भवतं सचाभुवा ॥ १.१५७.०४
 युवं ह गर्भं जगतीषु धत्थो युवं विश्वेषु भुवनेष्वन्तः ।
 युवमग्निं च वृषणावपश्च वनस्पतीरश्चिनावैरयेथाम् ॥ १.१५७.०५
 युवं ह स्थो भिषजा भेषजेभिरथो ह स्थो रथ्याइ राथ्येभिः ।
 अथो ह क्षत्रमधि धत्थ उग्रा यो वाँ हविष्मान्मनसा ददाश ॥ १.१५७.०६

वसू रूद्रा पुस्मन्तू वृधन्ता दशस्यतं नो वृषणावभिष्टौ ।
 दस्रा ह यद्रेक्वा औचथ्यो वाँ प्र यत्स्राथे अकवाभिस्ती ॥ १.१५८.०१

को वा॑ दाशत्सु॒म॒तये॑ चिद॒स्यै॑ वसू॒ यद्वे॒थे॑ नमसा॒ पदे॑ गोः ।
 जि॒गृ॒त॒म॒स्मे॒ रेवतीः॑ पु॒र॒धीः॑ का॒म॒प्रे॒णे॒व॒ मनसा॑ चरन्ता ॥ १.१५८.०२
 यु॒क्तो॒ ह॒ यद्वा॑ तौ॒ग्याय॑ पे॒रुर्वि॑ म॒ध्ये॒ अर्ण॑सो धायि॑ प॒ज्रः ।
 उप॑ वा॒मवः॑ श॒रणं॑ ग॒मि॒यं॑ शू॒रो॒ ना॒ज्म॑ प॒त॒र्या॑ङ्गिरेवैः ॥ १.१५८.०३
 उप॑स्तुति॒रौ॒च्यमु॑रुष्ये॒न्मा॒ मामि॑मे प॒त॒त्रिणी॑ वि दु॒ग्धाम् ।
 मा॒ मामे॒धो॑ दशतयश्चितो धा॒क्प्र॑ यद्वा॑ ब॒द्ध॒स्मनि॑ खा॒दाति॑ क्षाम् ॥ १.१५८.०४
 न मा॑ गर॒न्नद्यो॑ मा॒तृ॒त॒मा॒ दासा॑ यदी॒ सुस॑मु॒ब्धम॑वाधुः ।
 शि॒रो॒ यद॑स्य त्रै॒त॒नो॑ वि॒त॒क्ष॒त्स्वयं॑ दा॒स उ॒रो॒ अ॒सा॒वपि॑ ग्ध ॥ १.१५८.०५
 दी॒र्घ॒त॒मा॒ माम॑ते॒यो॒ जु॒जु॒वा॒न्द॒श॒मे॒ यु॒गे ।
 अ॒पा॒म॒थं॑ य॒तीना॑ ब्र॒ह्मा॒ भ॒वति॑ सा॒रथिः॑ ॥ १.१५८.०६

प्र॒ द्यावा॑ य॒ज्ञैः पृ॒थि॒वी ऋ॒ता॒वृ॒धा॑ म॒ही॒ स्तुषि॑ वि॒दथे॑षु प्र॒चे॒तसा॑ ।
 दे॒वेभि॑र्ये॒ दे॒वपु॒त्रे॒ सु॒दं॒स॒से॒त्था॒ धि॒या॒ वा॒र्या॑णि प्र॒भूष॑तः ॥ १.१५९.०१
 उ॒त॒ म॒न्ये॑ पि॒तु॒र॒द्बु॒हो॒ मनो॑ मा॒तु॒र्महि॑ स्व॒त॒व॒स्त॒द्वी॒मि॒भिः ।
 सु॒रे॒त॒सा॒ पि॒तरा॑ भूम॑ च॒क्र॒तु॒रु॒ प्र॒जा॒या॑ अ॒मृतं॑ व॒री॒मि॒भिः ॥ १.१५९.०२
 ते॒ सून॑वः स्व॒प॒सः॑ सु॒दं॒स॒सो॒ म॒ही॒ ज॒ज्ञु॒र्मा॒तरा॑ पूर्॒व॒चि॑त्तये ।
 स्था॒तुश्च॑ स॒त्यं॒ जग॑तश्च॒ धर्मा॑णि पु॒त्रस्य॑ पाथः प॒द॒म॒द्व॒या॒वि॒नः ॥ १.१५९.०३
 ते॒ मा॒यि॒नो॑ म॒मि॒रे॒ सु॒प्र॒चे॒त॒सो॒ जा॒मी॒ स॒यो॒नी॒ मि॒थु॒ना॒ स॒मो॒क॒सा॑ ।
 न॒व्यं॒न॒व्यं॒ त॒न्तु॒मा॒ त॒न्व॒ते॒ दि॒वि॒ स॒मु॒द्रे॒ अ॒न्तः॒ क॒व॒यः॑ सु॒दी॒त॒र्यः॑ ॥ १.१५९.०४
 त॒द्रा॒धो॑ अ॒द्य॒ स॒वि॒तु॒र्वरे॑ण्यं व॒यं॒ दे॒वस्य॑ प्र॒स॒वे॒ म॒ना॒महे॑ ।
 अ॒स्म॒भ्यं॑ द्यावापृथि॒वी॒ सु॒चे॒तु॒ना॑ र॒यिं॑ ध॒त्तं॒ व॒सु॑म॒न्तं॒ श॒त॒ग्वि॒न॒म् ॥ १.१५९.०५

ते हि॑ द्यावापृथि॒वी॒ वि॒श्व॒श॒म्भु॒व॒ ऋ॒ता॒व॒री॒ रज॑सो धा॒र॒य॒त्क॒वी॑ ।
 सु॒ज॒न्म॑नी॒ धि॒षणे॑ अ॒न्त॒री॒य॒ते॒ दे॒वो॒ दे॒वी॒ धर्मा॑णा॒ सूर्यः॑ शु॒चिः॑ ॥ १.१६०.०१
 उ॒रु॒व्य॒च॒सा॒ म॒हि॒नी॑ अ॒स॒श्च॒ता॑ पि॒ता॒ मा॒ता॒ च॒ भु॒व॒ना॒नि॒ रक्ष॑तः ।
 सु॒धृ॒ष्ट॒मे॒ व॒पु॒ष्ये॑ न रो॒द॒सी॒ पि॒ता॒ य॒त्सी॑मि॒भि॒ रू॒पै॒र॒वा॒स॒यत् ॥ १.१६०.०२
 स॒ वह्निः॑ पु॒त्रः॒ पि॒त्रोः॑ प॒वि॒त्र॒वा॒न्पु॒ना॒ति॒ धी॒रो॒ भु॒व॒ना॒नि॒ मा॒य॒या॑ ।
 धे॒नुं॒ च॒ पृ॒श्निं॑ वृ॒ष॒भं॑ सु॒रे॒त॒सं॑ वि॒श्व॒हा॑ शु॒क्रं॑ प॒यो॑ अ॒स्य॑ दु॒क्षत॑ ॥ १.१६०.०३
 अ॒यं॑ दे॒वाना॑म॒प॒सा॑म॒प॒स्त॒मो॒ यो॒ ज॒जान॑ रो॒द॒सी॒ वि॒श्व॒श॒म्भु॒वा॑ ।
 वि॒ यो॒ म॒मे॒ रज॑सी॒ सु॒क्र॒तू॒य॒या॒ज॒रे॑भिः॒ स्क॒म्भ॒ने॒भिः॑ स॒मानृ॑चे ॥ १.१६०.०४
 ते॒ नो॑ गृ॒णा॒ने॒ म॒हि॒नी॒ म॒हि॒ श्र॒वः॑ क्ष॒त्रं॑ द्यावापृथि॒वी॒ धा॒स॒थो॒ बृ॒हत् ।
 ये॒ना॒भि॒ कृ॒ष्टी॑स्त॒त॒ना॑म॒ वि॒श्व॒हा॑ प॒ना॒य्य॒मो॒जो॑ अ॒स्मे॒ स॒मि॒न्व॒त॒म् ॥ १.१६०.०५

किमु॑ श्रेष्ठः किं यविष्ठो न आजगन्किमीयते दूत्यं कद्यदूचिम ।
 न निन्दिम चमसं यो महाकुलोऽग्ने भ्रातर्द्वेण इद्भूतिमूदिम ॥ १.१६१.०१
 एकं चमसं चतुरः कृणोत न तद्वो देवा अब्रुवन्तद्व आगमम् ।

सौधन्वना यद्येवा करिष्यथ साकं देवैर्यज्ञियासो भविष्यथ ॥ १.१६१.०२
 अग्निं दूतं प्रति यदब्रवीतनाश्वः कर्त्वी रथं उतेह कर्त्वीः ।
 धेनुः कर्त्वा युवशा कर्त्वा द्वा तानि भ्रातरनु वः कृत्व्येमसि ॥ १.१६१.०३
 चकृवांसं ऋभवस्तदपृच्छत क्वेदभूद्यः स्य दूतो न आजगन् ।
 यदावाख्यच्चमसाञ्चतुरः कृतानादित्वष्टा ग्नास्वन्तन्यानिजे ॥ १.१६१.०४
 हनामैनां इति त्वष्टा यदब्रवीच्चमसं ये देवपानमनिन्दिषुः ।
 अन्या नामानि कृण्वते सुते सचां अन्यैरेनान्कन्याः नामभिः स्परत् ॥ १.१६१.०५
 इन्द्रो हरी युयुजे अश्विना रथं बृहस्पतिर्विश्वरूपामुपाजत ।
 ऋभुर्विभ्वा वाजो देवा अगच्छत स्वपसो यज्ञियं भागमैतन ॥ १.१६१.०६
 निश्वर्मणो गामरिणीत धीतिभिर्या जरन्ता युवशा ताकृणोतन ।
 सौधन्वना अश्वदश्वमतक्षत युक्त्वा रथमुप देवा अयातन ॥ १.१६१.०७
 इदमुदकं पिबतेत्यब्रवीतनेदं वा घा पिबता मुञ्जनेजनम् ।
 सौधन्वना यदि तन्नेव हर्यथ तृतीये घा सवने मादयाध्वै ॥ १.१६१.०८
 आपो भूयिष्टा इत्येको अब्रवीदग्निभूयिष्ट इत्यन्यो अब्रवीत् ।
 वधर्यन्ती बहुभ्यः प्रैको अब्रवीदृता वदन्तश्चमसां अपिंशत ॥ १.१६१.०९
 श्रोणामेक उदकं गामवाजति मांसमेकः पिंशति सूनयाभृतम् ।
 आ निमृचः शकृदेको अपाभरत्किं स्वित्पुत्रेभ्यः पितरा उपावतुः ॥ १.१६१.१०
 उद्वत्स्वस्मा अकृणोतना तृणं निवत्स्वपः स्वपस्यया नरः ।
 अगोह्यस्य यदसस्तना गृहे तदद्येदमृभवो नानु गच्छथ ॥ १.१६१.११
 सम्मील्य यद्बुवना पर्यसर्पत क्व स्वित्तात्या पितरा व आसतुः ।
 अशपत यः करस्नं व आदेदे यः प्राब्रवीत्प्रो तस्मा अब्रवीतन ॥ १.१६१.१२
 सुषुवांसं ऋभवस्तदपृच्छतागोह्य क इदं नो अबूबुधत् ।
 श्वानं बस्तो बोधयितारमब्रवीत्संवत्सर इदमद्या व्यख्यत ॥ १.१६१.१३
 दिवा यान्ति मरुतो भूम्याग्निरयं वातो अन्तरिक्षेण याति ।
 अद्भिर्याति वरुणः समुद्रैर्युष्मां इच्छन्तः शवसो नपातः ॥ १.१६१.१४

मा नो मित्रो वरुणो अर्यमायुरिन्द्रं ऋभुक्षा मरुतः परि ख्यन् ।
 यद्वाजिनो देवजातस्य सप्तेः प्रवक्ष्यामो विदथे वीर्याणि ॥ १.१६२.०१
 यन्निर्णिजा रेक्णासा प्रावृतस्य रातिं गृभीतां मुखतो नयन्ति ।
 सुप्राडजो मेम्यद्विश्वरूप इन्द्रापूष्णोः प्रियमप्येति पार्थः ॥ १.१६२.०२
 एष च्छागः पुरो अश्वेन वाजिना पूष्णो भागो नीयते विश्वदेव्यः ।
 अभिप्रियं यत्पुरोळाशमर्वता त्वष्टेदेनं सौश्रवसाय जिन्वति ॥ १.१६२.०३
 यद्वविष्यमृतुशो देवयानं त्रिर्मानुषाः पर्यश्वं नयन्ति ।
 अत्रा पूष्णः प्रथमो भाग एति यज्ञं देवेभ्यः प्रतिवेदयन्नजः ॥ १.१६२.०४
 होताध्वर्युरावया अग्निमिन्धो ग्रावग्राभ उत शस्ता सुविप्रः ।
 तेन यज्ञेन स्वरंकृतेन स्विष्टेन वक्षणा आ पृणध्वम् ॥ १.१६२.०५

यूपव्रस्का उत ये यूपवाहाश्चपालं ये अश्वयूपाय तक्षति ।
ये चार्वते पचनं सम्भरन्त्युतो तेषामभिगूर्तिर्न इन्वतु ॥ १.१६२.०६
उप प्रागात्सुमन्मेऽधायि मन्म देवानामाशा उप वीतपृष्ठः ।
अन्वेनं विप्रा ऋषयो मदन्ति देवानां पुष्टे चकृमा सुबन्धुम् ॥ १.१६२.०७
यद्वाजिनो दामं संदानमर्वतो या शीर्षण्या रशना रज्जुरस्य ।
यद्वा घास्य प्रभृतमस्येऽतृणं सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु ॥ १.१६२.०८
यदश्वस्य ऋविषो मक्षिकाश यद्वा स्वरौ स्वधितौ रिप्तमस्ति ।
यद्वस्तयोः शमितुर्यन्नखेषु सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु ॥ १.१६२.०९
यद्वध्यमुदरस्यापवाति य आमस्य ऋविषो गन्धो अस्ति ।
सुकृता तच्छमितारः कृण्वन्तु मेधं शृतपाकं पचन्तु ॥ १.१६२.१०
यत्ते गात्राद्गिनना पच्यमानादभि शूलं निहतस्यावधावति ।
मा तद्भूम्यामा श्रिषन्मा तृणेषु देवेभ्यस्तदुशङ्गयो रातमस्तु ॥ १.१६२.११
ये वाजिनं परिपश्यन्ति पक्वं य ईमाहुः सुरभिर्निहरेति ।
ये चार्वतो मांसभिक्षामुपासत उतो तेषामभिगूर्तिर्न इन्वतु ॥ १.१६२.१२
यन्नीक्षणं मांस्पचन्या उखाया या पात्राणि यूष्ण आसेचनानि ।
ऊष्मण्यापिधानां चरुणामङ्गाः सूनाः परि भूषन्त्यश्वम् ॥ १.१६२.१३
निक्रमणं निषदनं विवर्तनं यच्च पड्वीशमर्वतः ।
यच्च पपौ यच्च घासिं जघास सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु ॥ १.१६२.१४
मा त्वाग्निध्वनयीद्भूमगन्धिर्मोखा भ्राजन्त्यभि विक्त जन्त्रिः ।
इष्टं वीतमभिगूर्तं वर्षद्वृतं तं देवासः प्रति गृभ्णन्त्यश्वम् ॥ १.१६२.१५
यदश्वाय वास उपस्तृणन्त्यधीवासं या हिरण्यान्यस्मै ।
संदानमर्वन्तं पड्वीशं प्रिया देवेष्वा यामयन्ति ॥ १.१६२.१६
यत्ते सादे महसा शुकृतस्य पाषण्यां वा कशया वा तुतोद ।
सुचेव ता हविषो अध्वरेषु सर्वा ता ते ब्रह्मणा सूदयामि ॥ १.१६२.१७
चतुस्त्रिंशद्वाजिनो देवबन्धोर्वङ्कीरश्वस्य स्वधितिः समेति ।
अच्छिद्रा गात्रा वयुना कृणोत परुष्परुनुघुष्या वि शस्त ॥ १.१६२.१८
एकस्त्वष्टुरश्वस्या विशस्ता द्वा यन्तारा भवतस्तथ ऋतुः ।
या ते गात्राणामृतुथा कृणोमि ताता पिण्डानां प्र जुहोम्यग्नौ ॥ १.१६२.१९
मा त्वा तपत्प्रिय आत्मापियन्तं मा स्वधितिस्तन्वर् आ तिष्ठिपत्ते ।
मा ते गृध्रविशस्तातिहायं छिद्रा गात्राण्यसिना मिथू कः ॥ १.१६२.२०
न वा उ एतन्म्रियसे न रिष्यसि देवाँ इदेषि पथिभिः सुगेभिः ।
हरी ते युञ्जा पृषती अभूतामुपास्थाद्वाजी धुरि रासभस्य ॥ १.१६२.२१
सुगव्यं नो वाजी स्वश्र्यं पुंसः पुत्राँ उत विश्वापुषं रयिम् ।
अनागास्त्वं नो अदितिः कृणोतु क्षत्रं नो अश्वो वनतां हविष्मान् ॥ १.१६२.२२
यदक्रन्दः प्रथमं जायमान उद्यन्समुद्रादुत वा पुरीषात् ।

श्येनस्य^१ पक्षा हरिणस्य^२ बाहू उपस्तुत्यं महि^३ जातं ते^४ अर्वन् ॥ १.१६३.०१
 यमेन^५ दत्तं त्रित एनमायुनगिन्द्र^६ एणं प्रथमो अध्यतिष्ठत् ।
 गन्धर्वो अस्य रशनामगृभ्णात्सूरादश्च^७ वसवो निरतष्ट ॥ १.१६३.०२
 असि^८ यमो अस्योदित्यो अर्वन्नसि^९ त्रितो गुह्येन व्रतेन^{१०} ।
 असि सोमेन समया विपृक्त आहुस्ते त्रीणि^{११} दिवि बन्धनानि ॥ १.१६३.०३
 त्रीणि^{१२} त आहुदिवि बन्धनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः समुद्रे ।
 उतेव^{१३} मे वरुणश्छन्त्स्यर्वन्यत्रा^{१४} त आहुः परमं जनित्रम् ॥ १.१६३.०४
 इमा ते^{१५} वाजिन्नवमार्जनीनामा शफाना^{१६} सनितुर्निधाना^{१७} ।
 अत्रा^{१८} ते भद्रा रशना अपश्यमृतस्य या अभिरक्षन्ति गोपाः ॥ १.१६३.०५
 आत्मानं^{१९} ते मनसारादजानामवो दिवा पतयन्तं पतंगम् ।
 शिरो^{२०} अपश्यं पथिभिः सुगोभिररेणुभिर्जेहमानं पतत्रि ॥ १.१६३.०६
 अत्रा^{२१} ते रूपमुत्तममपश्यं जिगीषमाणमिष आ पदे गोः ।
 यदा^{२२} ते मर्तो अनु भोगमानळादिद्ग्रसिष्ठ ओषधीरजीगः ॥ १.१६३.०७
 अनु^{२३} त्वा रथो अनु मर्यो^{२४} अर्वन्ननु गावोऽनु भगः कनीनाम् ।
 अनु^{२५} व्रातासस्तव सख्यमीयुरनु देवा ममिरे वीर्यं ते ॥ १.१६३.०८
 हिरण्यशृङ्गोऽयो^{२६} अस्य पादा मनोजवा अवर इन्द्र आसीत् ।
 देवा इदस्य हविरद्यमायन्यो अर्वन्तं प्रथमो अध्यतिष्ठत् ॥ १.१६३.०९
 इर्मान्तासः^{२७} सिलिकमध्यमासः सं शूरणासो दिव्यासो अत्याः ।
 हंसा इव श्रेणिशो यतन्ते यदाक्षिषुदिव्यमज्ममश्वाः ॥ १.१६३.१०
 तव शरीरं पतयिष्वर्वन्तव चित्तं वात इव ध्रजीमान् ।
 तव शृङ्गाणि विष्टिता पुरुवारण्येषु जर्भुराणा चरन्ति ॥ १.१६३.११
 उप प्रागाच्छसनं वाज्यर्वा देवद्रीचा मनसा दीध्यानः ।
 अजः पुरो नीयते नाभिरस्यानु पश्चात्कवयो यन्ति रेभाः ॥ १.१६३.१२
 उप प्रागात्परमं यत्सधस्थमर्वा अच्छा पितरं मातरं च ।
 अद्या देवाञ्जुष्टतमो हि गम्या अथा शास्ते दाशुषे वार्याणि ॥ १.१६३.१३

अस्य वामस्य^१ पलितस्य^२ होतुस्तस्य^३ भ्राता मध्यमो अस्त्यश्नः ।
 तृतीयो भ्राता घृतपृष्ठो अस्यात्रापश्यं विशपतिं सप्तपुत्रम् ॥ १.१६४.०१
 सप्त युञ्जन्ति रथमेकचक्रमेको अश्वो वहति सप्तनामा ।
 त्रिनाभि चक्रमजरमनर्वं यत्रेमा विश्वा भुवनाधि तस्थुः ॥ १.१६४.०२
 इमं रथमधि ये सप्त तस्थुः सप्तचक्रं सप्त वहन्त्यश्वाः ।
 सप्त स्वसारो अभि सं नवन्ते यत्र गवां निहिता सप्त नाम ॥ १.१६४.०३
 को ददर्श प्रथमं जायमानमस्थन्वन्तं यदनस्था विभर्ति ।
 भूम्या असुरसृगात्मा क्व स्विको विद्वांसमुप गात्प्रष्टुमेतत् ॥ १.१६४.०४
 पाकः पृच्छामि मनसाविजानन्देवानामेना निहिता पदानि ।
 वत्से बष्कयेऽधि सप्त तन्तून्वि तत्तिरे कवय ओतवा उ ॥ १.१६४.०५

अचिकित्वाञ्चिकितुषश्चिदत्र कवीन्पृच्छामि विद्वाने न विद्वान् ।
 वि यस्तस्तम्भ षळिमा रजांस्यजस्य रूपे किमपि स्वदेकम् ॥ १.१६४.०६
 इह ब्रवीतु य ईमङ्ग वेदास्य वामस्य निहितं पदं वेः ।
 शीर्ष्णः क्षीरं दुहते गावो अस्य वत्रिं वसाना उदकं पदापुः ॥ १.१६४.०७
 माता पितरमृत आ बभाज धीत्यग्रे मनसा सं हि जग्मे ।
 सा बीभत्सुर्गर्भरसा निविद्धा नमस्वन्त इदुपवाकमीयुः ॥ १.१६४.०८
 युक्ता मातासीद्दुरि दक्षिणाया अतिष्ठद्गर्भो वृजनीष्वन्तः ।
 अमीमिद्वत्सो अनु गामपश्यद्विश्चरूप्यं त्रिषु योजनेषु ॥ १.१६४.०९
 तिस्रो मातृस्त्रीन्पितृन्विभ्रदेक ऊर्ध्वस्तस्थौ नेमव ग्लापयन्ति ।
 मन्त्रयन्ते दिवो अमुष्य पृष्ठे विश्वविदं वाचमविश्वमिन्वाम् ॥ १.१६४.१०
 द्वादशारं नहि तज्जराय वर्वति चक्रं परि द्यामृतस्य ।
 आ पुत्रा अग्ने मिथुनासो अत्र सप्त शतानि विंशतिश्च तस्थुः ॥ १.१६४.११
 पञ्चपादं पितरं द्वादशाकृतिं दिव आहुः परे अर्धे पुरीषिणम् ।
 अथेमे अन्य उपरे विचक्षणं सप्तचक्रे षळर आहुरर्पितम् ॥ १.१६४.१२
 पञ्चारे चक्रे परिवर्तमाने तस्मिन्ना तस्थुर्भुवनानि विश्वा ।
 तस्य नाक्षस्तप्यते भूरिभारः सनादेव न शीर्यते सनाभिः ॥ १.१६४.१३
 सनेमि चक्रमजरं वि वावृत उत्तानायां दश युक्ता वहन्ति ।
 सूर्यस्य चक्षु रजसैत्यावृतं तस्मिन्नार्पिता भुवनानि विश्वा ॥ १.१६४.१४
 साकंजानां सप्तथमाहुरेकजं षळिद्यमा ऋषयो देवजा इति ।
 तेषामिष्टानि विहितानि धामशः स्थात्रे रेजन्ते विकृतानि रूपशः ॥ १.१६४.१५
 स्त्रियः सतीस्तां उ मे पुंस आहुः पश्यदक्षणावन्न वि चेतदन्धः ।
 कविर्यः पुत्रः स ईमा चिकेत यस्ता विजानात्स पितुष्पितासत् ॥ १.१६४.१६
 अवः परेण पर एनावरेण पदा वत्सं बिभ्रती गौरुदस्थात् ।
 सा कद्गीची कं स्वदधं परागात्क्व स्वित्सूते नहि यूथे अन्तः ॥ १.१६४.१७
 अवः परेण पितरं यो अस्यानुवेदं पर एनावरेण ।
 कवीयमानः क इह प्र वोचद्वेवं मनः कुतो अधि प्रजातम् ॥ १.१६४.१८
 ये अर्वाञ्चस्तां उ पराच आहुर्ये पराञ्चस्तां उ अर्वाच आहुः ।
 इन्द्रश्च या चक्रथुः सोम तानि धुरा न युक्ता रजसो वहन्ति ॥ १.१६४.१९
 द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परि षस्वजाते ।
 तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्यनश्नन्नन्यो अभि चाकशीति ॥ १.१६४.२०
 यत्रा सुपर्णा अमृतस्य भागमनिमेषं विदथाभिस्वरन्ति ।
 इनो विश्वस्य भुवनस्य गोपाः स मा धीरः पाकमत्रा विवेश ॥ १.१६४.२१
 यस्मिन्वृक्षे मध्वदः सुपर्णा निविशन्ते सुवते चाधि विश्वे ।
 तस्येदाहुः पिप्पलं स्वाद्वग्रे तन्नोन्नशद्यः पितरं न वेद ॥ १.१६४.२२
 यद्गायत्रे अधि गायत्रमाहितं त्रैष्टुभाद्वा त्रैष्टुभं निरतक्षत ।
 यद्वा जगज्जगत्याहितं पदं य इत्तद्विदुस्ते अमृतत्वमानशुः ॥ १.१६४.२३

गायत्रेण प्रति॑ मिमीते अर्कमर्केण॑ साम॒ त्रैष्टुभेन॑ वाकम् ।
 वाकेन॑ वाकं द्विपदा॒ चतुष्पदा॑क्षरेण॒ मिमते॑ सप्त॒ वाणीः ॥ १.१६४.२४
 जगता॑ सिन्धु॑ दिव्यस्तभायद्रथंतरे॑ सूर्य॒ पर्यपश्यत् ।
 गायत्रस्य॑ समिधास्तिस्र॒ आहुस्ततो॑ म॒ह्ना प्र॑ रिरिचे महित्वा ॥ १.१६४.२५
 उप॑ ह्वये सुदुघां॑ धेनुमेतां सुहस्तो॑ गोधुगुत॒ दोहदेनाम् ।
 श्रेष्ठं॑ स॒वं स॒विता सा॑विषन्नोऽभी॒द्वो घ॑र्मस्तदु॒षु प्र॑ वोचम् ॥ १.१६४.२६
 हिङ्गुव॑ती वसुपत्नी॒ वसूनां॑ वत्समिच्छन्ती॒ मनसा॑भ्यागात् ।
 दुहाम॑श्चिभ्यां॒ पयो॑ अ॒घ्न्येयं॑ सा वर्धतां॒ महते॑ सौभगाय ॥ १.१६४.२७
 गौरमी॑मेदनु॒ वत्सं॑ मिषन्तं॒ मूर्धानं॑ हिङ्गुकृ॒णोन्मा॑तवा उ॒ ।
 सृक्वाणं॑ घर्ममभि॒ वाव॑शाना॒ मिमा॑ति मा॒युं प॑यते॒ पयोभिः॑ ॥ १.१६४.२८
 अ॒यं स॑ शिङ्कते॒ येन॑ गौर॒भीवृ॑ता॒ मिमा॑ति मा॒युं ध्व॑सना॒वधि॑ श्रिता ।
 सा चि॑त्तिभिर्नि॒ हि च॑कार॒ मर्त्यं॑ विद्युद्भवन्ती॒ प्रति॑ वत्रिमौह॒त ॥ १.१६४.२९
 अन॑च्छये॒ तुरगा॑तु जी॒वमेज॑द्भ्रुवं मध्य॒ आ प॑स्त्या॒नाम् ।
 जी॒वो मृ॑तस्य॒ चरति॑ स्वधाभिर॒मर्त्यो॑ मर्त्ये॒ना स॑योनिः ॥ १.१६४.३०
 अप॑श्यं गो॒पाम॑निपद्यमानमा॒ च॒ परा॑ च॒ पथि॑भिश्चरन्तम् ।
 स॒ स॒ध्रीचीः॑ स॒ विषू॑चीर्वसान॒ आ व॑रीवर्ति॒ भुव॑न॒ष्वन्तः॑ ॥ १.१६४.३१
 य ई॑ च॒कार॑ न सो अ॒स्य वे॑द॒ य ई॑ ददर्श॒ हि॒रु॑गिन्नु॒ तस्मा॑त् ।
 स॒ मा॒तुर्यो॑ना॒ परि॑वीतो अ॒न्तर्ब॑हु॒प्रजा॑ नि॒र्ऋ॑तिमा॒ विवेश॑ ॥ १.१६४.३२
 द्यौर्मे॑ पिता॒ जनि॑ता॒ नाभिर॑त्र बन्धु॒र्मे मा॑ता॒ पृथि॑वी म॒हीय॑म् ।
 उ॒त्तान॑योश्च॒म्वोऽर्यो॑नि॒रन्तर॑त्रा॒ पिता॑ दु॒हितु॑र्गर्भमाधात् ॥ १.१६४.३३
 पृ॒च्छामि॑ त्वा॒ पर॑मन्तं॒ पृथि॑व्याः पृ॒च्छामि॑ यत्र॒ भुव॑नस्य॒ नाभिः॑ ।
 पृ॒च्छामि॑ त्वा॒ वृष्णो॑ अ॒श्वस्य॑ रेतः॒ पृ॒च्छामि॑ वाचः॒ पर॑मं॒ व्योम॑ ॥ १.१६४.३४
 इ॒यं वे॑दिः॒ परो॑ अ॒न्तः पृथि॑व्या॒ अ॒यं य॒ज्ञो भुव॑नस्य॒ नाभिः॑ ।
 अ॒यं सो॒मो वृष्णो॑ अ॒श्वस्य॑ रेतो॒ ब्रह्मा॑यं॒ वाचः॑ पर॒मं व्योम॑ ॥ १.१६४.३५
 स॒प्तार्ध॑गर्भा॒ भुव॑नस्य॒ रेतो॑ विष्णो॒स्तिष्ठ॑न्ति॒ प्रदि॑शा॒ विध॑र्मणि ।
 ते धी॑तिभिर्मनसा॒ ते वि॑पश्चितः॒ परि॑भुवः॒ परि॑ भवन्ति॒ विश्व॑तः ॥ १.१६४.३६
 न वि॑ जानामि॒ यदि॑वेदमस्मि॒ नि॒णयः॑ संन॒द्वो मन॑सा॒ चरामि॑ ।
 यदा॑ मा॒गन्प्र॑थम॒जा ऋ॑तस्यादिद्वा॒चो अ॑श्नुवे॒ भा॒गम॑स्याः ॥ १.१६४.३७
 अपा॑ङ्प्राडेति॒ स्व॒धया॑ गृ॒भीतो॑ऽमर्त्यो॒ मर्त्ये॒ना स॑योनिः ।
 ता श॑श्वन्ता॒ विषू॑चीना॒ वि॒यन्ता॑ न्य॒ऋ॒त्यं चि॑क्युर्न॒ नि चि॑क्यु॒रन्य॑म् ॥ १.१६४.३८
 ऋ॒चो अ॑क्षरे॒ पर॑मे॒ व्योम॑न्यस्मिन्दे॒वा अधि॑ विश्वे॒ निषे॑दुः ।
 यस्त॑न्न वेद॒ किमु॑चा॒ करि॑ष्यति॒ य इ॒त्तद्वि॑दुस्त॒ इमे॑ समा॒सते ॥ १.१६४.३९
 सू॒यव॑सा॒ङ्गव॑ती हि॒ भूया॑ अथो॒ वयं॑ भगवन्तः॒ स्याम॑ ।
 अ॒द्वि तृ॑णम॒घ्न्ये वि॑श्व॒दानी॑ पिब॒ शुद्ध॑मु॒दक॑माचरन्ती ॥ १.१६४.४०
 गौरी॑र्मि॒माय॑ सलिलानि॒ तक्ष॑त्येक॒पदी॑ द्वि॒पदी॑ सा चतु॒ष्पदी॑ ।
 अ॒ष्टा॒पदी॑ नव॒पदी॑ ब॒भूवु॑षी॒ सह॑स्राक्षरा॒ पर॑मे॒ व्योम॑न् ॥ १.१६४.४१

तस्याः समुद्रा अधि वि क्षरन्ति तेन जीवन्ति प्रदिशश्चतस्रः ।
 ततः क्षरत्यक्षरं तद्विश्चमुप जीवति ॥ १.१६४.४२
 शकमयं धूममारादपश्यं विषूवता पर एनावरेण ।
 उक्षाणं पृश्निमपचन्त वीरास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ॥ १.१६४.४३
 त्रयः केशिनं ऋतुथा वि चक्षते संवत्सरे वपत एक एषाम् ।
 विश्वमेको अभि चष्टे शचीभिर्भ्राजिरेकस्य ददृशे न रूपम् ॥ १.१६४.४४
 चत्वारि वाक्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः ।
 गुहा त्रीणि निहिता नेङ्गयन्ति तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति ॥ १.१६४.४५
 इन्द्रं मित्रं वरुणमग्निमाहुरथो दिव्यः स सुपर्णो गरुत्मान् ।
 एकं सद्विप्रा बहुधा वदन्त्यग्निं यमं मातरिश्वानमाहुः ॥ १.१६४.४६
 कृष्णं नितानं हरयः सुपर्णा अपो वसाना दिवमुत्पतन्ति ।
 त आववृत्रन्सदनादृतस्यादिदघृतेन पृथिवी व्युद्यते ॥ १.१६४.४७
 द्वादश प्रथयश्चक्रमेकं त्रीणि नभ्यानि क उ तच्चिकेत ।
 तस्मिन्साकं त्रिशता न शङ्कवोऽर्पिताः षष्टिर्न चलाचलासः ॥ १.१६४.४८
 यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूर्येन विश्वा पुष्यसि वार्याणि ।
 यो रत्नधा वसुविद्यः सुदत्रः सरस्वति तमिह धातवै कः ॥ १.१६४.४९
 यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।
 ते ह नाकं महिमानः सचन्त यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥ १.१६४.५०
 समानमेतदुदकमुच्चैत्यव चाहभिः ।
 भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति दिवं जिन्वन्त्यग्नयः ॥ १.१६४.५१
 दिव्यं सुपर्णं वायसं बृहन्तमपां गभं दर्शतमोषधीनाम् ।
 अभीपतो वृष्टिभिस्तर्पयन्तं सरस्वन्तमवसे जोहवीमि ॥ १.१६४.५२

कया शुभा सवयसः सनीळाः समान्या मरुतः सं मिमिक्षुः ।
 कया मती कुत एतास एतेऽर्चन्ति शुष्मं वृषणो वसूया ॥ १.१६५.०१
 कस्य ब्रह्माणि जुजुषुर्युवानः को अध्वरे मरुत आ वर्तत ।
 श्येनां इव ध्रजतो अन्तरिक्षे केन महा मनसा रीरमाम ॥ १.१६५.०२
 कुतस्त्वमिन्द्र माहिनः सन्नेको यासि सत्पते किं त इत्था ।
 सं पृच्छसे समराणः शुभानैवोचिस्तन्नो हरिवो यत्ते अस्मे ॥ १.१६५.०३
 ब्रह्माणि मे मतयः शं सुतासः शुष्म इयति प्रभृतो मे अद्रिः ।
 आ शासते प्रति हर्यन्त्युक्थेमा हरी वहतस्ता नो अच्छ ॥ १.१६५.०४
 अतो वयमन्तमेभिर्युजानाः स्वक्षत्रिभिस्तन्वर्षः शुम्भमानाः ।
 महोभिरेता उप युज्महे न्विन्द्र स्वधामनु हि नो बभूथ ॥ १.१६५.०५
 क्वर्ष स्या वो मरुतः स्वधासीद्यन्मामेकं समधत्ताहिहत्ये ।
 अहं ह्युश्रस्तविषस्तुविष्मान्विश्चस्य शत्रोरनमं वधस्नैः ॥ १.१६५.०६
 भूरि चकर्थ युज्येभिरस्मे समानेभिर्वृषभ पौस्येभिः ।

भूरीणि हि कृणवामा शविष्ठेन्द्र क्रत्वा मरुतो यद्वशाम् ॥ १.१६५.०७
 वधीं वृत्रं मरुत इन्द्रियेण स्वेन भामेन तविषो बभूवान् ।
 अहमेता मनवे विश्वश्चन्द्राः सुगा अपञ्चकर वज्रबाहुः ॥ १.१६५.०८
 अनुत्तमा ते मघवन्नकिर्नु न त्वावाँ अस्ति देवता विदानः ।
 न जायमानो नशते न जातो यानि करिष्या कृणुहि प्रवृद्ध ॥ १.१६५.०९
 एकस्य चिन्मे विभ्वस्त्वोजो या नु दधृष्वान्कृणवै मनीषा ।
 अहं ह्युश्रो मरुतो विदानो यानि च्यवमिन्द्र इदीश एषाम् ॥ १.१६५.१०
 अमन्दन्मा मरुतः स्तोमो अत्र यन्मे नरः श्रुत्यं ब्रह्म चक्र ।
 इन्द्राय वृष्णे सुमखाय मह्यं सख्ये सखायस्तन्वे तनूभिः ॥ १.१६५.११
 एवेदेते प्रति मा रोचमाना अनेद्यः श्रव एषो दधानाः ।
 संचक्ष्या मरुतश्चन्द्रवर्णा अच्छान्त मे छदयाथा च नूनम् ॥ १.१६५.१२
 को न्वत्र मरुतो मामहे वः प्र यातन सखीरच्छा सखायः ।
 मन्मानि चित्रा अपिवातयन्त एषां भूत नवेदा म ऋतानाम् ॥ १.१६५.१३
 आ यद्दुवस्याद्दुवसे न कारुस्माञ्चक्रे मान्यस्य मेधा ।
 ओ षु वर्त्त मरुतो विप्रमच्छेमा ब्रह्माणि जरिता वो अर्चत् ॥ १.१६५.१४
 एष वः स्तोमो मरुत इयं गीर्मान्दार्यस्य मान्यस्य कारोः ।
 एषा यासीष्ट तन्वे वयां विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१६५.१५

तन्न वोचाम रभसाय जन्मने पूर्वं महित्वं वृषभस्य केतवे ।
 ऐधेव यामन्मरुतस्तुविष्वणो युधेव शक्रास्तविषाणि कर्तन ॥ १.१६६.०१
 नित्यं न सूनं मधु बिभ्रत उप क्रीळन्ति क्रीळा विदथेषु घृष्वयः ।
 नक्षन्ति रुद्रा अवसा नमस्विनं न मर्धन्ति स्वतवसो हविष्कृतम् ॥ १.१६६.०२
 यस्मा ऊमासो अमृता अरासत रायस्पोषं च हविषा ददाशुषे ।
 उक्षन्त्यस्मै मरुतो हिता इव पुरू रजांसि पर्यसा मयोभुवः ॥ १.१६६.०३
 आ ये रजांसि तविषीभिरव्यत प्र व एवासः स्वयतासो अध्रजन् ।
 भयन्ते विश्वा भुवनानि हर्म्या चित्रो वो यामः प्रयतास्वृष्टिषु ॥ १.१६६.०४
 यत्त्वेषयामा नदयन्त पर्वतान्दिवो वा पृष्ठं नर्या अचुच्यवुः ।
 विश्वो वो अज्मन्भयते वनस्पती रथीयन्तीव प्र जिहीत ओषधिः ॥ १.१६६.०५
 यूयं न उग्रा मरुतः सुचेतुनारिष्टग्रामाः सुमतिं पिपर्तन ।
 यत्रा वो दिद्युद्रदति क्रिविदती रिणाति पञ्चः सुधितेव बर्हणा ॥ १.१६६.०६
 प्र स्कम्भदेष्णा अनवभ्रराधसोऽलातृणासो विदथेषु सुष्टृताः ।
 अर्चन्त्यर्क मदिरस्य पीतये विदुवीरस्य प्रथमानि पौस्या ॥ १.१६६.०७
 शतभुजिभिस्तमभि हृतेरघात्पूर्भी रक्षता मरुतो यमावत ।
 जनं यमुग्रास्तवसो विरप्शिनः पाथना शंसात्तनयस्य पुष्टिषु ॥ १.१६६.०८
 विश्वानि भद्रा मरुतो रथेषु वो मिथस्पृध्येव तविषाण्याहिता ।
 असेष्वा वः प्रपथेषु खादयोऽक्षो वश्चक्रा समया वि वावृते ॥ १.१६६.०९

भूरीणि भद्रा नर्येषु बाहुषु वक्षस्सु रुक्मा रभसासो अञ्जयः ।
 असेष्वेताः पविषु क्षुरा अधि वयो न पक्षान्व्यनु श्रियो धिरे ॥ १.१६६.१०
 महान्तो मह्ना विभ्वोऽ विभूतयो दूरेदृशो ये दिव्या इव स्तृभिः ।
 मन्द्राः सुजिह्वाः स्वरितार आसभिः सम्मिशला इन्द्रे मरुतः परिष्टुभिः ॥ १.१६६.११
 तद्वः सुजाता मरुतो महित्वनं दीर्घं वो दात्रमदितेरिव व्रतम् ।
 इन्द्रश्चन त्यजसा वि हुणाति तज्जनाय यस्मै सुकृते अराध्वम् ॥ १.१६६.१२
 तद्वो जामित्वं मरुतः परे युगे पुरु यच्छंसममृतास आवत ।
 अया धिया मनवे श्रुष्टिमाव्या साकं नरो दंसनैरा चिकित्रिरे ॥ १.१६६.१३
 येन दीर्घं मरुतः शूशवाम युष्माकेन परीणसा तुरासः ।
 आ यत्तनन्वृजने जनास एभिर्यज्ञेभिस्तदभीष्टिमश्याम् ॥ १.१६६.१४
 एष वः स्तोमो मरुत इयं गीर्मान्दार्यस्य मान्यस्य कारोः ।
 एषा यासीष्ट तन्वे वयां विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१६६.१५

सहस्रं त इन्द्रोतयो नः सहस्रमिषो हरिवो गुर्ततमाः ।
 सहस्रं रायो मादयध्वै सहस्रिण उप नो यन्तु वाजाः ॥ १.१६७.०१
 आ नोऽवोभिर्मरुतो यान्त्वच्छा ज्येष्ठेभिर्वा बृहद्विवैः सुमायाः ।
 अध यदेषां नियुतः परमाः समुद्रस्य चिद्धनयन्त पारे ॥ १.१६७.०२
 मिम्यक्ष येषु सुधिता घृताची हिरण्यनिर्णिगुपरा न ऋष्टिः ।
 गुहा चरन्ती मनुषो न योषा सभावती विदथ्येव सं वाक् ॥ १.१६७.०३
 परा शुभ्रा अयासो यव्या साधारण्येव मरुतो मिमिक्षुः ।
 न रोदसी अप नुदन्त घोरा जुषन्त वृधं सख्याय देवाः ॥ १.१६७.०४
 जोषद्यदीमसुर्या सचध्वै विषितस्तुका रोदसी नृमणाः ।
 आ सूर्येव विधतो रथं गात्वेषप्रतीका नभसो नेत्या ॥ १.१६७.०५
 आस्थापयन्त युवति युवानः शुभे निमिशलां विदथेषु पज्राम् ।
 अर्को यद्वो मरुतो हविष्मान्नायद्ग्राथं सुतसोमो दुवस्यन् ॥ १.१६७.०६
 प्र तं विवक्मि वक्म्यो य एषां मरुतां महिमा सत्यो अस्ति ।
 सचा यदी वृषमणा अहंयुः स्थिरा चिज्जनीर्वहते सुभागाः ॥ १.१६७.०७
 पान्ति मित्रावरुणाववद्याच्चयत इमर्यमो अप्रशस्तान् ।
 उत च्यवन्ते अच्युता ध्रुवाणि वावृध ई मरुतो दातिवारः ॥ १.१६७.०८
 नही नु वो मरुतो अन्त्यस्मे आरात्ताच्चिच्छवसो अन्तमापुः ।
 ते धृष्णुना शर्वसा शूशुवांसोऽर्णो न द्वेषो धृषता परि ष्टुः ॥ १.१६७.०९
 वयमद्येन्द्रस्य प्रेष्ठा वयं श्वो वोचेमहि समर्ये ।
 वयं पुरा महि च नो अनु दून्तन्न ऋभुक्षा नरामनु ष्यात् ॥ १.१६७.१०
 एष वः स्तोमो मरुत इयं गीर्मान्दार्यस्य मान्यस्य कारोः ।
 एषा यासीष्ट तन्वे वयां विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१६७.११

यज्ञायज्ञा वः समना तुतुर्वणिर्धियं धियं वो देवया उ दधिध्वे ।
 आ वोऽर्वाचः सुविताय रोदस्योमहि ववृत्यामवसे सुवृक्तिभिः ॥ १.१६८.०१
 वव्रासो न ये स्वजाः स्वतवस इषं स्वरभिजायन्त धृतयः ।
 सहस्रियासो अपां नोर्मय आसा गावो वन्द्यासो नोक्षणः ॥ १.१६८.०२
 सोमासो न ये सुतास्तृप्तांशवो हृत्सु पीतासो दुवसो नासते ।
 ऐषामंसेषु रम्भिणीव रारभे हस्तेषु खादिश्च कृतिश्च सं दधे ॥ १.१६८.०३
 अव स्वयुक्ता दिव आ वृथा ययुरमर्त्याः कश्या चोदत त्मना ।
 अरेणवस्तुविजाता अचुच्यवुर्दुहानि चिन्मरुतो भ्राजदृष्टयः ॥ १.१६८.०४
 को वोऽन्तर्मरुत ऋष्टिविद्युतो रेजति त्मना हन्वेव जिह्वया ।
 धन्वच्युत इषां न यामनि पुरुषैषा अहन्योऽ नैतशः ॥ १.१६८.०५
 क्व स्वदस्य रजसो महस्परं क्वावरं मरुतो यस्मिन्नायय ।
 यच्च्यावयथ विथुरेव संहितं व्यद्रिणा पतथ त्वेषमर्णवम् ॥ १.१६८.०६
 सातिर्न वोऽमवती स्वर्वती त्वेषा विपाका मरुतः पिपिष्वती ।
 भद्रा वो रातिः पृणतो न दक्षिणा पृथुज्जयी असुर्येव जज्जती ॥ १.१६८.०७
 प्रति ष्ठोभन्ति सिन्धवः पविभ्यो यदभ्रियां वाचमुदीरयन्ति ।
 अव स्मयन्त विद्युतः पृथिव्यां यदी घृतं मरुतः प्रुष्णवन्ति ॥ १.१६८.०८
 असूत पृश्निर्महते रणाय त्वेषमयासा मरुतामनीकम् ।
 ते सप्सरासोऽजनयन्ताभ्वमादित्स्वधामिषिरां पर्यपश्यन् ॥ १.१६८.०९
 एष वः स्तोमो मरुत इयं गीर्मान्दार्यस्य मान्यस्य कारोः ।
 एषा यासीष्ट तन्वे वयां विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१६८.१०

महश्चित्त्वमिन्द्र यत एतान्महश्चिदसि त्यजसो वस्ता ।
 स नो वेधो मरुतां चिकित्वान्सुम्ना वनुष्व तव हि प्रेष्ठा ॥ १.१६९.०१
 अयुज्जन्त इन्द्र विश्वकृष्टीर्विदानासो निष्पिधो मर्त्यत्रा ।
 मरुतां पृत्सुतिर्हासमाना स्वर्मीळ्हस्य प्रधनस्य सातौ ॥ १.१६९.०२
 अम्यक्सा त इन्द्र ऋष्टिरस्मे सनेम्यभ्वं मरुतो जुनन्ति ।
 अग्निश्चिद्धि ष्मातसे शुशुक्वानापो न द्वीपं दधति प्रयांसि ॥ १.१६९.०३
 त्वं तू न इन्द्र तं रयिं दा ओजिष्ठया दक्षिणयेव रातिम् ।
 स्तुतश्च यास्ते चकनन्त वायोः स्तनं न मध्वः पीपयन्त वाजैः ॥ १.१६९.०४
 त्वे राय इन्द्र तोशतमाः प्रणेतारः कस्य चिदृतायोः ।
 ते षु णो मरुतो मृळ्यन्तु ये स्मा पुरा गातूयन्तीव देवाः ॥ १.१६९.०५
 प्रति प्र याहीन्द्र मीळ्हुषो नृन्महः पार्थिवे सदने यतस्व ।
 अध यदेषां पृथुबुध्नास एतास्तीर्थे नार्यः पौस्यानि तस्थुः ॥ १.१६९.०६
 प्रति घोराणामेतानामयासा मरुतां शृण्व आयतामुपब्दिः ।
 ये मर्त्ये पृतनायन्तमूमैर्ऋणावानं न पतयन्त सर्गैः ॥ १.१६९.०७
 त्वं मानेभ्य इन्द्र विश्वजन्या रदा मरुद्धिः शुरुधो गोअग्राः ।

स्तवानिभिः स्तवसे देव देवैर्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१६९.०८

न नूनमस्ति नो श्वः कस्तद्वेद यदङ्घ्रितम् ।
अन्यस्य चित्तमभि संचरेण्यमुताधीतं वि नश्यति ॥ १.१७०.०१
किं न इन्द्र जिघांससि भ्रातरो मरुतस्तव ।
तेभिः कल्पस्व साधुया मा नः समरणे वधीः ॥ १.१७०.०२
किं नो भ्रातरगस्त्य सखा सन्नतिं मन्यसे ।
विद्या हि ते यथा मनोऽस्मभ्यमिन्न दित्ससि ॥ १.१७०.०३
अरं कृण्वन्तु वेदिं समग्निमिन्धतां पुरः ।
तत्रामृतस्य चेतनं यज्ञं ते तनवावहै ॥ १.१७०.०४
त्वमीशिषे वसुपते वसूनां त्वं मित्राणां मित्रपते धेष्टः ।
इन्द्र त्वं मरुद्भिः सं वदस्वाध प्राशान ऋतुथा हवीषि ॥ १.१७०.०५

प्रति व एना नमसाहमेमि सुक्तेन भिक्षे सुमतिं तुराणाम् ।
र्राणता मरुतो वेद्याभिर्नि हेळो धत्त वि मुचध्वमश्चान् ॥ १.१७१.०१
एष वः स्तोमो मरुतो नमस्वान्हृदा तष्टो मनसा धायि देवाः ।
उपेमा यात मनसा जुषाणा यूयं हि ष्ठा नमस इद्वधासः ॥ १.१७१.०२
स्तुतासो नो मरुतो मृळयन्तुत स्तुतो मघवा शम्भविष्टः ।
ऊर्ध्वा नः सन्तु कोम्या वनान्यहानि विश्वा मरुतो जिगीषा ॥ १.१७१.०३
अस्मादहं तविषादीषमाण इन्द्राद्भिया मरुतो रेजमानः ।
युष्मभ्यं हव्या निशितान्यासन्तान्यारे चकृमा मृळता नः ॥ १.१७१.०४
येन मानासश्चितयन्त उम्रा व्युष्टिषु शवसा शश्वतीनाम् ।
स नो मरुद्भिर्वृषभ श्रवो धा उग्र ओभिः स्थविरः सहोदाः ॥ १.१७१.०५
त्वं पाहीन्द्र सहीयसो नृन्भवा मरुद्भिरवयातहेळाः ।
सुप्रक्तेभिः सासहिर्दधानो विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१७१.०६

चित्रो वोऽस्तु यामश्चित्र ऊती सुदानवः ।
मरुतो अहिभानवः ॥ १.१७२.०१
अरे सा वः सुदानवो मरुत ऋञ्जती शरुः ।
अरे अश्मा यमस्यथ ॥ १.१७२.०२
तृणस्कन्दस्य नु विशः परि वृद्धत सुदानवः ।
ऊर्ध्वान्नः कर्त जीवसे ॥ १.१७२.०३

गायत्साम नभन्यं यथा वेरर्चाम तद्वावृधानं स्वर्वत् ।
गावो धेनवो बहिष्यदब्धा आ यत्सदानं दिव्यं विवासान् ॥ १.१७३.०१
अर्चद्वेषा वृषभिः स्वेदुहव्यैर्मृगो नाशनो अति यज्जुगुर्यात् ।

प्र मन्द्युर्मनां गूर्तं होता भरते मयो मिथुना यजत्रः ॥ १.१७३.०२
 नक्षद्वोता परि सद्य मिता यन्भरद्गर्भमा शरदः पृथिव्याः ।
 क्रन्ददश्वो नयमानो ख्वद्गौरन्तर्दतो न रोदसी चरद्वाक् ॥ १.१७३.०३
 ता कर्माषतरास्मै प्र च्यौत्नानि देवयन्तो भरन्ते ।
 जुजोषदिन्द्रो दस्मवर्चा नासत्येव सुगम्यो रथेष्ठाः ॥ १.१७३.०४
 तमुष्टुहीन्द्रं यो ह सत्वा यः शूरो मघवा यो रथेष्ठाः ।
 प्रतीचश्विद्योधीयान्वृषणवान्ववृषश्चित्तमसो विहन्ता ॥ १.१७३.०५
 प्र यदित्या महिना नृभ्यो अस्त्यरं रोदसी कक्ष्येऽनास्मै ।
 सं विव्य इन्द्रो वृजनं न भूमा भर्ति स्वधावाँ ओपशमिव द्याम् ॥ १.१७३.०६
 समत्सु त्वा शूर सतामुराणं प्रपथिन्तमं परितसयध्वै ।
 सजोषस इन्द्रं मदे क्षोणीः सूरिं चिद्ये अनुमदन्ति वाजैः ॥ १.१७३.०७
 एवा हि ते शं सर्वना समुद्र आपो यत्त आसु मदन्ति देवीः ।
 विश्वा ते अनु जोष्या भृगौः सूरिंश्चिद्यदि धिषा वेषि जनान् ॥ १.१७३.०८
 असाम यथा सुषखाय एन स्वभिष्टयो नरां न शंसैः ।
 असद्यथा न इन्द्रो वन्दनेष्ठास्तुरो न कर्म नयमान उक्था ॥ १.१७३.०९
 विष्पर्धसो नरां न शंसैरस्माकासदिन्द्रो वज्रहस्तः ।
 मित्रायुवो न पूर्पतिं सुशिष्टौ मध्यायुव उप शिक्षन्ति यज्ञैः ॥ १.१७३.१०
 यज्ञो हि ष्मेन्द्रं कश्चिद्वन्धञ्जुहुराणश्चिन्मनसा परियन् ।
 तीर्थे नाच्छा तातृषाणमोको दीर्घो न सिध्रमा कृणोत्यध्वा ॥ १.१७३.११
 मो षू ण इन्द्रात्र पृत्सु देवैरस्ति हि ष्मा ते शुष्मिन्नवयाः ।
 महश्चिद्यस्य मीळ्हुषो यव्या हविष्मतो मरुतो वन्दते गीः ॥ १.१७३.१२
 एष स्तोम इन्द्र तुभ्यमस्मे एतेन गातुं हरिवो विदो नः ।
 आ नो ववृत्याः सुविताय देव विद्यामेष वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१७३.१३

त्वं राजेन्द्र ये च देवा रक्षा नृन्पाह्यसुर त्वमस्मान् ।
 त्वं सत्पतिर्मघवा नस्तरुत्रस्त्वं सत्यो वसवानः सहोदाः ॥ १.१७४.०१
 दनो विश इन्द्र मध्रवाचः सप्त यत्पुरः शर्म शारदीर्दत् ।
 ऋणोरपो अनवद्यार्णा यूने वृत्रं पुरुकुत्साय रन्धीः ॥ १.१७४.०२
 अजा वृत इन्द्र शूरपत्नीद्यां च येभिः पुरुहूत नूनम् ।
 रक्षो अग्निमशुषं तूर्वयाणं सिंहो न दमे अपांसि वस्तोः ॥ १.१७४.०३
 शेषन्तु त इन्द्र सस्मिन्योनौ प्रशस्तये पवीरवस्य मद्वा ।
 सृजदर्णास्यव यद्युधा गास्तिष्ठद्वरी धृषता मृष्ट वाजान् ॥ १.१७४.०४
 वह कुत्सामिन्द्र यस्मिञ्चाकन्स्यूमन्यू ऋज्रा वातस्याश्वा ।
 प्र सूरश्चक्रं वृहतादभीकेऽभि स्पृधो यासिषद्वज्रबाहुः ॥ १.१७४.०५
 जघन्वाँ इन्द्र मित्रे रुञ्चोदप्रवृद्धो हरिवो अदाशून् ।
 प्र ये पश्यन्नर्यमणं सचायोस्त्वया शूर्ता वहमाना अपत्यम् ॥ १.१७४.०६

रपत्कविरिन्द्रार्कसातौ क्षां दासायोपबर्हणीं कः ।
 करत्तिस्त्रो मघवा दानुचित्रा नि दुर्योणि कुयवाचं मृधि श्रेत् ॥ १.१७४.०७
 सना ता त इन्द्र नव्या आगुः सहो नभोऽविरणाय पूर्वीः ।
 भिनत्पुरो न भिदो अदेवीर्नमो वधरदेवस्य पीयोः ॥ १.१७४.०८
 त्वं धुनिरिन्द्र धुनिमतीर्ऋणोरपः सीरा न स्रवन्तीः ।
 प्र यत्समुद्रमतिं शूर पषिं पारया तुर्वशं यदुं स्वस्ति ॥ १.१७४.०९
 त्वमस्माकमिन्द्र विश्वधं स्या अवृकतमो नरां नृपाता ।
 स नो विश्वासां स्पृधां सहोदा विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१७४.१०

मत्स्यपायि ते महः पात्रस्येव हरिवो मत्सरो मदः ।
 वृषां ते वृष्ण इन्दुर्वाजी सहस्रसातमः ॥ १.१७५.०१
 आ नस्ते गन्तु मत्सरो वृषा मदो वरेण्यः ।
 सहावाँ इन्द्र सानसिः पृतनाषाळमर्त्यः ॥ १.१७५.०२
 त्वं हि शूरः सनिता चोदयो मनुषो रथम् ।
 सहावान्दस्युमव्रतमोषः पात्रं न शोचिषा ॥ १.१७५.०३
 मुषाय सूर्यं कवे चक्रमीशान ओजसा ।
 वह शुष्णाय वधं कुत्सं वातस्याश्चैः ॥ १.१७५.०४
 शुष्मिन्तमो हि ते मदो द्युमिन्तम उत क्रतुः ।
 वृत्रघ्ना वरिवोविदा मंसीष्ठा अश्वसातमः ॥ १.१७५.०५
 यथा पूर्वेभ्यो जरितृभ्य इन्द्र मय इवापो न तृष्यति बभूथ ।
 तामनु त्वा निविदं जोहवीमि विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१७५.०६

मत्सि नो वस्यइष्टय इन्द्रमिन्दो वृषा विश ।
 ऋधायमाण इन्वसि शत्रुमन्ति न विन्दसि ॥ १.१७६.०१
 तस्मिन्ना वेशया गिरो य एकश्चर्षणीनाम् ।
 अनु स्वधा यमुप्यते यवं न चर्कृषदृषा ॥ १.१७६.०२
 यस्य विश्वानि हस्तयोः पञ्च क्षितीनां वसु ।
 स्पाशयस्व यो अस्मधुगिद्व्येवाशनिर्जहि ॥ १.१७६.०३
 असुन्वन्तं समं जहि दूणाशं यो न ते मयः ।
 अस्मभ्यमस्य वेदनं दद्धि सूरिश्चिदोहते ॥ १.१७६.०४
 आवो यस्य द्विबर्हसोऽर्केषु सानुषगसत् ।
 आजविन्द्रस्येन्दो प्रावो वाजेषु वाजिनम् ॥ १.१७६.०५
 यथा पूर्वेभ्यो जरितृभ्य इन्द्र मय इवापो न तृष्यति बभूथ ।
 तामनु त्वा निविदं जोहवीमि विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१७६.०६

आ चर्षणिप्रा वृषभो जनानां राजा कृष्टीनां पुरुहूत इन्द्रः ।

स्तुतः श्रवस्यन्नवसोप मद्रिग्युक्त्वा हरी वृषणा याह्यर्वाङ् ॥ १.१७७.०१
 ये ते वृषणो वृषभास इन्द्र ब्रह्मयुजो वृषरथासो अत्याः ।
 ताँ आ तिष्ठ तेभिरा याह्यर्वाङ्हवामहे त्वा सुत इन्द्र सोमे ॥ १.१७७.०२
 आ तिष्ठ रथं वृषणं वृषा ते सुतः सोमः परिषिक्त्वा मधूनि ।
 युक्त्वा वृषभ्यां वृषभ क्षितीनां हरिभ्यां याहि प्रवतोप मद्रिक ॥ १.१७७.०३
 अयं यज्ञो देव्या अयं मियेध इमा ब्रह्माण्ययमिन्द्र सोमः ।
 स्तीर्णं बहिरा तु शक्र प्र याहि पिबा निषद्य वि मुचा हरी इह ॥ १.१७७.०४
 ओ सुष्टुत इन्द्र याह्यर्वाङ्पु ब्रह्माणि मान्यस्य कारोः ।
 विद्याम वस्तोरवसा गृणन्तो विद्यामेषं वृजन जीरदानुम् ॥ १.१७७.०५

यद्ध स्या त इन्द्र श्रुष्टिरस्ति यया बभूथ जरितृभ्य ऊती ।
 मा नः कामं महयन्तमा धग्विश्वा ते अश्या पर्याप आयोः ॥ १.१७८.०१
 न घा राजेन्द्र आ देभन्नो या नु स्वसारा कृणवन्त योनौ ।
 आपश्चिदस्मै सुतुका अवेष्णामन्न इन्द्रः सख्या वयश्च ॥ १.१७८.०२
 जेता नृभिरिन्द्रः पृत्सु शूरः श्रोता हवं नाधमानस्य कारोः ।
 प्रभर्ता रथं दाशुष उपाक उद्यन्ता गिरो यदि च त्मना भूत् ॥ १.१७८.०३
 एवा नृभिरिन्द्रः सुश्रवस्या प्रखादः पृक्षो अभि मित्रिणो भूत् ।
 समर्य इषः स्तवते विवाचि सत्राकरो यजमानस्य शंसः ॥ १.१७८.०४
 त्वया वयं मधवन्निन्द्र शत्रून्भिष्याम महतो मन्यमानान् ।
 त्वं त्राता त्वमु नो वृधे भूविद्यामेषं वृजन जीरदानुम् ॥ १.१७८.०५

पूर्वीरहं शरदः शश्रमाणा दोषा वस्तोरुषसो जरयन्तीः ।
 मिनाति श्रियं जरिमा तनूनामप्यु नु पत्नीवृषणो जगम्युः ॥ १.१७९.०१
 ये चिद्धि पूर्वं ऋतसाप आसन्साकं देवेभिरवदन्नृतानि ।
 ते चिदवासुर्नह्यन्तमापुः समू नु पत्नीवृषभिर्जगम्युः ॥ १.१७९.०२
 न मृषा श्रान्तं यदवन्ति देवा विश्वा इत्स्पृधो अभ्यश्नवाव ।
 जयवेदत्रं शतनीथमाजिं यत्सम्यञ्चा मिथुनावभ्यजाव ॥ १.१७९.०३
 नदस्य मा रुधतः काम आगन्नित आजातो अमुतः कुतश्चित् ।
 लोपामुद्रा वृषणं नी रिणाति धीरमधीरा धयति श्वसन्तम् ॥ १.१७९.०४
 इमं नु सोममन्तितो हृत्सु पीतमुप ब्रुवे ।
 यत्सीमागश्चकृमा तत्सु मृळतु पुलुकामो हि मर्त्यः ॥ १.१७९.०५
 अगस्त्यः खनमानः खनित्रैः प्रजामपत्यं बलमिच्छमानः ।
 उभौ वर्णावृषिस्त्रः पुपोष सत्या देवेष्वशिषो जगाम ॥ १.१७९.०६

युवो रजांसि सुयमासो अश्वा रथो यद्वा पर्यणांसि दीयत् ।
 हिण्यया वां पवयः प्रुषायन्मध्वः पिबन्ता उषसः सचेथे ॥ १.१८०.०१

युवमत्यस्याव नक्षथो यद्विपत्मनो नर्यस्य प्रयज्योः ।
 स्वसा यद्वा विश्वगूर्ती भराति वाजायेद्रे मधुपाविषे च ॥ १.१८०.०२
 युवं पय उस्त्रियायामधत्तं पक्वमामायामव पूर्व्य गोः ।
 अन्तर्यद्वनिनो वामृतप्सू ह्यारो न शुचिर्यजते हविष्मान् ॥ १.१८०.०३
 युवं ह घर्म मधुमन्तमत्रयेऽपो न क्षोदोऽवृणीतमेषे ।
 तद्वा नरावश्विना पश्वइष्टी रथ्येव चक्रा प्रति यन्ति मध्वः ॥ १.१८०.०४
 आ वा दानाय ववृतीय दस्रा गोररोहेण तौग्यो न जित्रिः ।
 अपः क्षोणी सचते माहिना वां जूर्णो वामक्षुरहसो यजत्रा ॥ १.१८०.०५
 नि यदुवेथे नियुतः सुदानु उप स्वधाभिः सृजथः पुरंधिम् ।
 प्रेषेद्वेषद्वातो न सूरिरा महे ददे सुव्रतो न वाजम् ॥ १.१८०.०६
 वयं चिद्धि वां जरितारः सत्या विपन्यामहे वि पणिर्हितावान् ।
 अधा चिद्धि ष्माश्विनावनिन्द्या पाथो हि ष्मा वृषणावन्तिदेवम् ॥ १.१८०.०७
 युवां चिद्धि ष्माश्विनावनु दून्विरुद्रस्य प्रस्रवणस्य सातौ ।
 अगस्त्यो नरां नृषु प्रशस्तः काराधुनीव चितयत्सहस्रैः ॥ १.१८०.०८
 प्र यद्वहेथे माहिना रथस्य प्र स्यन्द्रा याथो मनुषो न होता ।
 धत्तं सूरिभ्य उत वा स्वश्व्यं नासत्या रयिषाचः स्याम ॥ १.१८०.०९
 तं वां रथं वयमद्या हुवेम स्तोमैरश्विना सुविताय नव्यम् ।
 अरिष्टनेमिं परि द्यामियानं विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१८०.१०

कदु प्रेष्टाविषां रथीणामध्वर्यन्ता यदुन्निनीथो अपाम् ।
 अयं वां यज्ञो अकृत प्रशस्तिं वसुधिति अवितारा जनानाम् ॥ १.१८१.०१
 आ वामश्वसः शुचयः पयस्पा वातरहसो दिव्यासो अत्याः ।
 मनोजुवो वृषणो वीतपृष्ठा एह स्वराजो अश्विना वहन्तु ॥ १.१८१.०२
 आ वां रथोऽवनिर्न प्रवत्वान्सुप्रवन्धुरः सुविताय गम्याः ।
 वृष्णः स्थातारा मनसो जवीयानहम्पूर्वो यजतो धिष्ण्या यः ॥ १.१८१.०३
 इहेह जाता समवावशीतामरेपसा तन्वाइ नामभिः स्वैः ।
 जिष्णुर्वा मन्यः सुमखस्य सूरिदिवो अन्यः सुभगः पुत्र ऊहे ॥ १.१८१.०४
 प्र वां निचेरुः ककुहो वशां अनु पिशङ्गरूपः सदनानि गम्याः ।
 हरी अन्यस्य पीपयन्त वाजैर्मथ्रा रजास्यश्विना वि घोषैः ॥ १.१८१.०५
 प्र वां शरद्वान्वृषभो न निष्पाट् पूर्वीरिषश्चरति मध्व इष्णन् ।
 एवैरन्यस्य पीपयन्त वाजैर्वेषन्ती रूध्वा नद्यो न आगुः ॥ १.१८१.०६
 असर्जि वां स्थविरा वेधसा गीर्वाळ्हे अश्विना त्रेधा क्षरन्ती ।
 उपस्तुताववतं नाधमानं यामन्नयामञ्छृणुतं हवं मे ॥ १.१८१.०७
 उत स्या वां रुशतो वप्ससो गीस्त्रिर्बर्हिषि सदसि पिन्वते नृन् ।
 वृषा वां मेघो वृषणा पीपाय गोर्न सेके मनुषो दशस्यन् ॥ १.१८१.०८
 युवां पूषेवाश्विना पुरंधिरग्निमुषां न जरते हविष्मान् ।

हुवे यद्वा वरिवस्या गृणानो विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१८१.०९

अभूदिदं व्युनमो षु भूषता रथो वृषण्वान्मदता मनीषिणः ।
धियंजिन्वा धिष्यया विशपलावसू दिवो नपाता सुकृते शुचिब्रता ॥ १.१८२.०१
इन्द्रतमा हि धिष्यया मरुत्तमा दस्रा दंसिष्ठा रथ्या रथीतमा ।
पूर्णं रथं वहेथे मध्व आचितं तेन दाश्वान्समुप याथो अश्विना ॥ १.१८२.०२
किमत्र दस्रा कृणुथः किमासाथे जनो यः कश्चिदहविर्महीयते ।
अतिं क्रमिष्टं जुरतं पणेरसुं ज्योतिर्विप्राय कृणुतं वचस्यवे ॥ १.१८२.०३
जम्भयतमभितो रायतः शुनो हतं मृधो विदथुस्तान्यश्विना ।
वाचंवाचं जरित् रत्निनी कृतमुभा शंसं नासत्यावतं मम ॥ १.१८२.०४
युमेतं चक्रथुः सिन्धुषु प्लवमात्मन्वन्तं पक्षिणं तौग्याय कम् ।
येन देवत्रा मनसा निरुहथुः सुपप्तनी पेतथुः क्षोदसो महः ॥ १.१८२.०५
अवविद्धं तौग्यमप्स्वन्तरनारम्भणे तमसि प्रविद्धम् ।
चतस्रो नावो जटलस्य जुष्टा उदश्विभ्यामिषिताः पारयन्ति ॥ १.१८२.०६
कः स्विद्धक्षो निष्ठितो मध्ये अर्णसो यं तौग्यो नाधितः पर्यषस्वजत् ।
पर्णा मृगस्य पतरोरिवारभ उदश्विना ऊहथुः श्रोमताय कम् ॥ १.१८२.०७
तद्वा नरा नासत्यावनुष्याद्यद्वा मानास उचथमवोचन् ।
अस्मादद्य सदसः सोम्यादा विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१८२.०८

तं युञ्जाथां मनसो यो जवीयान्निवन्धुरो वृषणा यस्त्रिचक्रः ।
येनोपयाथः सुकृतो दुरोणं त्रिधातुना पतथो विर्न पर्णेः ॥ १.१८३.०१
सुवृद्रथो वर्तते यन्नभि क्षां यत्तिष्ठथः क्रतुमन्तानु पृक्षे ।
वपुर्वपुष्या संचतामियं गीदिवो दुहित्रोषसा सचेथे ॥ १.१८३.०२
आ तिष्ठतं सुवृतं यो रथो वामनु ब्रतानि वर्तते हविष्मान् ।
येन नरा नासत्येषयध्वै वर्तिर्याथस्तनयाय त्मने च ॥ १.१८३.०३
मा वां वृको मा वृकीरा दधर्षिन्मा परि वकर्तमुत माति धक्तम् ।
अयं वां भागो निहित इयं गीदस्त्राविमे वां निधयो मधूनाम् ॥ १.१८३.०४
युवां गोतमः पुरुमीळ्हो अत्रिदस्रा हवतेऽवसे हविष्मान् ।
दिशं न दिष्टामृजूयेव यन्ता मे हव नासत्योप यातम् ॥ १.१८३.०५
अतारिष्म तमसस्पारमस्य प्रति वां स्तोमो अश्विनावधायि ।
एह यातं पथिभिर्देवयानैर्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१८३.०६

ता वामद्य तावपरं हुवेमोच्छन्त्यामुषसि वह्निरुक्थैः ।
नासत्या कुह चित्सन्तावर्यो दिवो नपाता सुदास्तराय ॥ १.१८४.०१
अस्मे ऊ षु वृषणा मादयेथामुत्पर्णोर्हितमूर्म्या मदन्ता ।
श्रुतं मे अच्छोक्तिभिर्मतीनामेष्टा नरा निचेतारा च कर्णैः ॥ १.१८४.०२

श्रिये पूषन्निषुकृतेव देवा नासत्या बहृतुं सूर्यायाः ।
 वच्यन्ते वां ककुहा अप्सु जाता युगा जूर्णव वरुणस्य भूरैः ॥ १.१८४.०३
 अस्मे सा वां माध्वी रातिरस्तु स्तोमं हिनोतं मान्यस्य कारोः ।
 अनु यद्वां श्रवस्या सुदानु सुवीर्याय चर्षणयो मदन्ति ॥ १.१८४.०४
 एष वां स्तोमो अश्विनावकारि मानेभिर्मघवाना सुवृक्ति ।
 यातं वर्तिस्तनयाय त्मने चागस्त्ये नासत्या मदन्ता ॥ १.१८४.०५
 अतारिष्म तमसस्परमस्य प्रति वां स्तोमो अश्विनावधायि ।
 एह यातं पृथिभिर्देव्यानैर्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१८४.०६

कतरा पूर्वा कतरापरायोः कथा जाते कवयः को वि वेद ।
 विश्वं त्मना विभृतो यद्ध नाम वि वर्तते अहनी चक्रियेव ॥ १.१८५.०१
 भूरि द्वे अचरन्ती चरन्तं पद्वन्तं गर्भमपदी दधाते ।
 नित्यं न सूनं पित्रोरुपस्थे द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥ १.१८५.०२
 अनेहो दात्रमदितेरनवं हुवे स्वर्वदवधं नमस्वत् ।
 तद्रोदसी जनयतं जरित्रे द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥ १.१८५.०३
 अतप्यमाने अवसावन्ती अनु प्याम रोदसी देवपुत्रे ।
 उभे देवानामुभयेभिरह्ना द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥ १.१८५.०४
 संगच्छमाने युवती समन्ते स्वसारा जामी पित्रोरुपस्थे ।
 अभिजिघ्रन्ती भुवनस्य नाभिं द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥ १.१८५.०५
 उर्वी सदा नी बृहती ऋतेन हुवे देवानामवसा जनित्री ।
 दधाते ये अमृतं सुप्रतीके द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥ १.१८५.०६
 उर्वी पृथ्वी बहुले दूरे अन्ते उप ब्रुवे नमसा यज्ञे अस्मिन् ।
 दधाते ये सुभगे सुप्रतृती द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥ १.१८५.०७
 देवान्वा यच्चकृमा कच्चिदागः सखायं वा सदमिज्जास्पतिं वा ।
 इयं धीर्भूया अवयानमेषां द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥ १.१८५.०८
 उभा शंसा नर्यां मामविष्टामुभे मामूती अवसा सचेताम् ।
 भूरि चिदर्यः सुदास्तरायेषा मदन्त इषयेम देवाः ॥ १.१८५.०९
 ऋतं दिवे तदवोचं पृथिव्या अभिश्रावाय प्रथमं सुमिधाः ।
 पातामवद्याद्दुरितादभीके पिता माता च रक्षतामवोभिः ॥ १.१८५.१०
 इदं द्यावापृथिवी सत्यमस्तु पितृमार्तर्यदिहोपब्रुवे वाम् ।
 भूतं देवानामवमे अवोभिर्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१८५.११

आ न इळाभिर्विदथे सुशस्ति विश्वानरः सविता देव एतु ।
 अपि यथा युवानो मत्सथा नो विश्वं जगदभिपित्वे मनीषा ॥ १.१८६.०१
 आ नो विश्व आस्क्रा गमन्तु देवा मित्रो अर्यमा वरुणः सजोषाः ।
 भुवन्यथा नो विश्वे वृधासः करन्सुषाहा विथुरं न शवः ॥ १.१८६.०२

प्रेष्टं वो अतिथिं गृणीषेऽग्निं शस्तिभिस्तुर्वणिः सजोषाः ।
 असद्यथा नो वरुणः सुकीर्तिरिषश्च पर्षदरिगूर्तः सूरिः ॥ १.१८६.०३
 उप व एषे नमसा जिगीषोषासानक्ता सुदुर्ध्वे धेनुः ।
 समाने अहन्विमिमानो अर्कं विषुरूपे पर्यसि सस्मिन्नूधन् ॥ १.१८६.०४
 उत नोऽहिर्बुध्न्योऽमयस्कः शिशुं न पिप्युषीव वेति सिन्धुः ।
 येन नपातमपां जुनाम मनोजुवो वृषणो यं वहन्ति ॥ १.१८६.०५
 उत न ई त्वष्टा गन्त्वच्छा स्मत्सूरिभिरभिपित्वे सजोषाः ।
 आ वृत्रहेन्द्रश्चर्षणिप्रास्तुविष्टमो नरां न इह गम्याः ॥ १.१८६.०६
 उत न ई मतयोऽश्वयोगाः शिशुं न गावस्तरुणं रिहन्ति ।
 तमी गिरो जनयो न पत्नीः सुरभिष्टमं नरां नसन्त ॥ १.१८६.०७
 उत न ई मरुतो वृद्धसेनाः स्मद्रोदसी समनसः सदन्तु ।
 पृषदश्चासोऽवनयो न रथा रिशादसो मित्रयुजो न देवाः ॥ १.१८६.०८
 प्र नु यदेषां महिना चिकित्ते प्र युञ्जते प्रयुजस्ते सुवृक्ति ।
 अध यदेषां सुदिने न शरुर्विश्वमेरिणं प्रुषायन्त सेनाः ॥ १.१८६.०९
 प्रो अश्विनाववसे कृणुध्वं प्र पूषणं स्वतवसो हि सन्ति ।
 अद्वेषो विष्णुर्वात ऋभुक्षा अच्छा सुम्नाय ववृतीय देवान् ॥ १.१८६.१०
 इयं सा वो अस्मे दीधितिर्यजत्रा अपिप्राणी च सदर्नी च भूयाः ।
 नि या देवेषु यतते वसुयुर्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१८६.११

पितुं नु स्तोषं महो धर्माणं तविषीम् ।
 यस्य त्रितो व्योजसा वृत्रं विपर्वमर्दयत् ॥ १.१८७.०१
 स्वादो पितो मधो पितो वयं त्वा ववृमहे ।
 अस्माकमविता भव ॥ १.१८७.०२
 उप नः पितवा चर शिवः शिवाभिरूतिभिः ।
 मयोभुरद्विषेण्यः सखा सुशेवो अद्वयाः ॥ १.१८७.०३
 तव त्ये पितो रसा रजांस्यनु विष्टिताः ।
 दिवि वाता इव श्रिताः ॥ १.१८७.०४
 तव त्ये पितो ददतस्तव स्वादिष्ट ते पितो ।
 प्र स्वादानो रसानां तुविप्रीवा इवेरते ॥ १.१८७.०५
 त्वे पितो महानां देवानां मनो हितम् ।
 अकारि चारु केतुना तवाहिमवसावधीत् ॥ १.१८७.०६
 यददो पितो अजगन्विवस्व पर्वतानाम् ।
 अत्रा चिन्नो मधो पितोऽरं भक्षाय गम्याः ॥ १.१८७.०७
 यदपामोषधीनां परिशमारिशामहे ।
 वातापि पीव इडव ॥ १.१८७.०८
 यत्ते सोम गवाशिरो यवाशिरो भजामहे ।

वातापि पीव इडव ॥ १.१८७.०९
 क॒र॒म्भ ओष॑धे भव पीवो वृ॒क्क उदा॑रथिः ।
 वातापि पीव इडव ॥ १.१८७.१०
 तं त्वा॑ व॒यं पि॒तो व॒चोभि॑र्गावो न ह॒व्या सु॑षूदिम ।
 दे॒वेभ्य॑स्त्वा स॒ध॒माद॑म॒स्मभ्य॑ त्वा स॒ध॒माद॑म् ॥ १.१८७.११

समि॑द्धो अ॒द्य रा॑जसि दे॒वो दे॒वैः सह॑स्रजित् ।
 दू॒तो ह॒व्या क॒विर्व॑ह ॥ १.१८८.०१
 तनू॑नपाद॒तं य॒ते म॒ध्वा य॒ज्ञः सम॑ज्यते ।
 दध॑त्सह॒स्रिणी॑रिषः ॥ १.१८८.०२
 अ॒जुह्वा॑नो न ई॒ड्यो दे॒वा आ व॑क्षि य॒ज्ञिया॑न् ।
 अ॒ग्ने॑ सह॒स्रसा॑ अ॒सि ॥ १.१८८.०३
 प्रा॒चीन॑ ब॒र्हिरो॑जसा सह॒स्रवी॑रमस्तृणन् ।
 यत्रा॑दित्या वि॒राज॑थ ॥ १.१८८.०४
 वि॒राट् स॒म्राड्बि॒व॒भीः प्र॒भीर्ब॒ह्वीश्च॒ भूय॑सीश्च॒ याः ।
 दुरो॑ घृ॒तान्य॑क्षरन् ॥ १.१८८.०५
 सु॒रु॒क्मे हि सु॑पेशसाधि॑ श्रि॒या वि॒राज॑तः ।
 उ॒षासा॑वेह सी॒दता॑म् ॥ १.१८८.०६
 प्र॒थ॒मा हि सु॑वाचसा॒ होत॑रा॒ दैव्या॑ क॒वी ।
 य॒ज्ञं नो॑ यक्षतामिमम् ॥ १.१८८.०७
 भा॒रती॑ळे सर॒स्वति॑ या वः सर्वा॑ उपब्रुवे ।
 ता न॑श्चोदयत श्रि॒ये ॥ १.१८८.०८
 त्वष्टा॑ रूपाणि हि प्र॒भुः प॒शून्वि॒श्वान्स॑मान॒जे ।
 तेषा॑ नः स्फा॒तिमा॑ य॒ज ॥ १.१८८.०९
 उप॒ त्मन्या॑ वनस्पते पाथो दे॒वेभ्यः॑ सृज ।
 अ॒ग्निर्ह॑व्यानि॑ सिष्वदत् ॥ १.१८८.१०
 पुरो॑गा अ॒ग्निर्दे॒वाना॑ गाय॒त्रेण॑ सम॒ज्यते॑ ।
 स्वाहा॑कृ॒तीषु॑ रोचते ॥ १.१८८.११

अ॒ग्ने न॑य सु॒पथा॑ रा॒ये अ॒स्मान्बि॒श्वानि॑ देव व॒युना॑नि वि॒द्वान् ।
 यु॒यो॒ध्य॒स्मज्जु॑हुरा॒णमे॑नो भूयि॒ष्टां ते नम॑उक्तिं विधेम ॥ १.१८९.०१
 अ॒ग्ने त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्स्व॒स्तिभि॑रति॑ दुर्गाणि॒ विश्वा॑ ।
 पू॒श्च पृ॒थ्वी ब॑हुला न॑ उ॒र्वी भवा॑ तोकाय॒ तन॑याय॒ शं योः ॥ १.१८९.०२
 अ॒ग्ने त्व॑म॒स्मद्यु॑यो॒ध्यमी॑वा अन॒ग्नित्रा॑ अ॒भ्यम॑न्त कृ॒ष्टीः ।
 पुन॑र॒स्मभ्य॑ सु॒विता॑य देव॒ क्षां वि॒श्वेभि॑र॒मृते॑भिर्यजत्र ॥ १.१८९.०३
 पा॒हि नो॑ अ॒ग्ने पा॑युभि॒रज॑स्रै॒स्त प्रि॑ये स॒दन॑ आ शु॒शुक्वा॑न् ।

मा ते भयं जरितारं यविष्ठ नूनं विदन्मापरं सहस्वः ॥ १.१८९.०४
 मा नो अग्नेऽव सृजो अघायाविष्यवे रिपवे दुच्छुनायै ।
 मा दत्वते दशति मादते नो मा रीषति सहसावन्परा दाः ॥ १.१८९.०५
 वि घ त्वावाँ ऋतजात यंसद्गणानो अग्ने तन्वेऽ वरूथम् ।
 विश्वाद्रिरिक्षोस्त वा निनित्सोरभिहुतामसि हि देव विष्यट् ॥ १.१८९.०६
 त्वं ताँ अग्ने उभयान्वि विद्वान्वेषि प्रपित्वे मनुषो यजत्र ।
 अभिपित्वे मनवे शास्यो भूर्मर्मजेन्य उशिग्भिर्नाक्रः ॥ १.१८९.०७
 अवोचाम निवचनान्यस्मिन्मानस्य सूनुः सहसाने अग्नौ ।
 वयं सहस्रमृषिभिः सनेम विद्यामेष वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१८९.०८

अनवर्णा वृषभं मन्द्रजिह्वं बृहस्पतिं वर्धया नव्यमकैः ।
 गाथान्यः सुरुचो यस्य देवा आशृण्वन्ति नवमानस्य मर्ताः ॥ १.१९०.०१
 तमृत्विया उप वाचः सचन्ते सर्गो न यो देवयतामसर्जि ।
 बृहस्पतिः स ह्यञ्जो वरांसि विभ्वाभवत्समृते मातरिश्वा ॥ १.१९०.०२
 उपस्तुतिं नमस उद्यतिं च श्लोकं यंसत्सवितेव प्र बाहू ।
 अस्य ऋत्वाहन्योऽ यो अस्ति मृगो न भीमो अरक्षसस्तुविष्मान् ॥ १.१९०.०३
 अस्य श्लोको दिवीयते पृथिव्यामत्यो न यसद्यक्षभृद्विचेताः ।
 मृगाणां न हेतयो यन्ति चेमा बृहस्पतेरहिमायाँ अभि दून् ॥ १.१९०.०४
 ये त्वा देवोस्रिकं मन्यमानाः पापा भद्रमुपजीवन्ति पज्राः ।
 न दूढोऽ अनु ददासि वामं बृहस्पते चयस इत्पियारुम् ॥ १.१९०.०५
 सुप्रेतुः सूयवसो न पन्था दुर्नियन्तुः परिप्रीतो न मित्रः ।
 अनवर्णा अभि ये चक्षते नोऽपीवृता अपोर्णुवन्तो अस्थुः ॥ १.१९०.०६
 सं यं स्तुभोऽवनयो न यन्ति समुद्रं न स्रवतो रोधचक्राः ।
 स विद्वौ उभयं चष्टे अन्तर्बृहस्पतिस्तर आपश्च गृध्रः ॥ १.१९०.०७
 एवा महस्तुविजातस्तुविष्मान्बृहस्पतिर्वृषभो धायि देवः ।
 स नः स्तुतो वीरवद्वातु गोमद्विद्यामेष वृजनं जीरदानुम् ॥ १.१९०.०८

कङ्कतो न कङ्कतोऽथो सतीनकङ्कतः ।
 द्वाविति प्लुषी इति न्यःशृष्टा अलिप्सत ॥ १.१९१.०१
 अदृष्टान्हन्त्यायत्यथो हन्ति परायती ।
 अथो अवघ्नती हन्त्यथो पिनष्टि पिषती ॥ १.१९१.०२
 शरासः कुशरासो दर्भासः सैर्या उत ।
 मौञ्जा अदृष्टा वैरिणाः सर्वे साकं न्यलिप्सत ॥ १.१९१.०३
 नि गावो गोष्ठे असदन्नि मृगासो अविक्षत ।
 नि केतवो जनानां न्यःशृष्टा अलिप्सत ॥ १.१९१.०४
 एत उ त्ये प्रत्यदृश्रन्प्रदोषं तस्करा इव ।

अदृष्टा विश्वदृष्टाः प्रतिबुद्धा अभूतन ॥ १.१९१.०५
 द्यौर्वः पिता पृथिवी माता सोमो भ्रातादितिः स्वसा ।
 अदृष्टा विश्वदृष्टास्तिष्ठतेलयता सु कम् ॥ १.१९१.०६
 ये अस्या ये अङ्ग्याः सूचीका ये प्रकङ्कताः ।
 अदृष्टाः किं चनेह वः सर्वे साकं नि जस्यत ॥ १.१९१.०७
 उत्पुरस्तात्सूर्ये एति विश्वदृष्टो अदृष्टहा ।
 अदृष्टान्सर्वाञ्जम्भयन्सर्वाश्च यातुधान्यः ॥ १.१९१.०८
 उदपप्तदसौ सूर्यः पुरु विश्वानि जूर्वन् ।
 आदित्यः पर्वतेभ्यो विश्वदृष्टो अदृष्टहा ॥ १.१९१.०९
 सूर्ये विषमा सजामि दृतिं सुरावतो गृहे ।
 सो चिन्नु न मराति नो वयं मरामारे अस्य योजनं हरिष्ठा मधु त्वा मधुला चकार ॥ १.१९१.१०
 इयत्तिका शकुन्तिका सका जघास ते विषम् ।
 सो चिन्नु न मराति नो वयं मरामारे अस्य योजनं हरिष्ठा मधु त्वा मधुला चकार ॥ १.१९१.११
 त्रिः सप्त विष्पुलिङ्गका विषस्य पुष्यमक्षन् ।
 ताश्चिन्नु न मरन्ति नो वयं मरामारे अस्य योजनं हरिष्ठा मधु त्वा मधुला चकार ॥ १.१९१.१२
 नवानां नवतीनां विषस्य रोपुषीणाम् ।
 सर्वासामग्रभं नामारे अस्य योजनं हरिष्ठा मधु त्वा मधुला चकार ॥ १.१९१.१३
 त्रिः सप्त मयूर्यः सप्त स्वसारो अग्रुवः ।
 तास्ते विषं वि जग्निर उदकं कुम्भिनीरिव ॥ १.१९१.१४
 इयत्तकः कुषुम्भकस्तकं भिनद्यश्मना ।
 ततो विषं प्र वावृते पराचीरनु संवतः ॥ १.१९१.१५
 कुषुम्भकस्तदब्रवीद्गिरेः प्रवर्तमानकः ।
 वृश्चिकस्यारसं विषमरसं वृश्चिक ते विषम् ॥ १.१९१.१६

Last updated July 2, 2013

Special mention : Initial processing and help by Avinash and Shashi Sathaye,
 Avinash Chopde, Shree Devi Kumar, Sunder Hattangadi, John Gardner.
 Reprocessed from Original in final form by Detlef Eichler with additional corrections.
 See Detlef's site <http://www.detlef108.de/Rigveda.htm>
 for other details and formats.

The text is shown with accents (Anudattas, dependent Svaritas,
 and independent Svaritas including Kampas). Words are connected (agnimIle).
 Ch is doubled as in gachChati according to the rules of Rigveda-Pratishakhya.
 At the end of a word m is replaced by Anusvara M if the initial letter of the
 following word is a labial stop consonant (p, ph, b, bh, m).
 Visarga H before sh, Sh or s followed by a voiceless consonant has been restored.

Source : The Aufrecht/van Nooten/Holland (Samhita) version of the Rigveda (<http://www.people.fas.harvard.edu/witzel/onlineRV.htm>). In this text accented vowels have Udatta or 'independent Svarita' markers. Kampas are not shown. Words are separated (agnim ILe). Ch is not doubled as in gaChati. At the end of a word we find m before a following labial stop consonant (p, ph, b, bh, m). Visarga H before sh, Sh or s followed by a voiceless consonant has been dropped according to a rule of Rigveda-Pratishakhya.

Send corrections to : detlefeichler@googlemail.com, sanskrit@cheerful.com

The text is to be used for personal studies and research only.
Any use for commercial purpose is prohibited as a 'gentleman's' agreement.

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
Last updated July 7, 2013
<http://sanskritdocuments.org>